

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES

*(Published under the authority of the
Government of Madras)*

GENERAL EDITOR:

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

No. CXXVI

சாமுத்திரிகா லட்சணம்

PRINTED BY THE CONTROLLER OF STATIONERY AND
PRINTING, MADRAS, ON BEHALF OF THE
GOVERNMENT OF MADRAS

1952

SĀMUDRIKĀ LAKṢAṆAM

EDITED
BY
T. N. SUBRAMANIAM

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY
MADRAS
1959

Table of Contents

	Page
General Editor's Introduction	i
Editor's Preface (English)	xi
Do. (Tamil)	xxv
(ENGLISH)	
Physiognomy of Man	
Physiognomy of Woman	..
(TAMIL)	
Sāmudrikā-Lakṣhaṇam (in verse)—	
Puruṣa-Lakṣhaṇam	1
Strī-Lakṣhaṇam	17
Sāmudrikā-Lakṣhaṇam (in prose)—	
Puruṣa-Lakṣhaṇam	31
Strī-Lakṣhaṇam	48
Nandī-Nūl (Sara-Nūl)	63
APPENDIX—	
(I) Kāśī-kaṇḍam	
37th chapter—Makalīr-ilakkaṇam ..	85
(II) Bṛhat-Saṃhitā	
68th chapter—Puruṣa-Lakṣhaṇam ..	109
70th .. —Strī-Lakṣhaṇam ..	123
INDEX OF VERSES	127

பொருள் அடக்கம்

	பக்கம்.
திர்வாக ஆசிரியர் முகவுரை	i
பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை (ஆங்கிலம்)	xi
ஷே (தமிழ்)	xxv
சாமுத்திரிகா ஸட்சணம் (ஆங்கிலம்)	
(i) புருஷ ஸட்சணம்	1
(ii) ஸ்திரீ ஸட்சணம்	27

தூல்

சாமுத்திரிகர லட்சணம் (செய்யுள்)							
புருஷ லட்சணம்	..	..	..	..	..	..	1
ஸ்திரீ லட்சணம்	..	..	..	..	..	..	17
பெ (உரைநடை)	..	..	..	..	..	..	
புருஷ லட்சணம்	..	..	..	..	..	..	31
ஸ்திரீ லட்சணம்	..	..	..	..	..	..	48
நந்திநூல் (சாநூல்)	..	..	..	..	..	..	63

பிற்சேர்க்கை—

I காசி கண்டம்	
37-ஆம் அத்தியாயம்—மகளிர் இலக்கணம்.. ..	85
II பிரஹத ஸம்ஹிதை	
68-ஆம் அத்தியாயம்—புருஷ லட்சணம்	106
70-ஆம் அத்தியாயம்—ஸ்திரீ லட்சணம்	12
செய்யுள் மூதறகுறிப்பு அகராதி	

INTRODUCTION.

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May 1948. Important Manuscripts' Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No 34913/48-10, Education, dated 4th April 1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts' Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following were the members of the Committee :—

- 1 Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.
- 2 „ R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
- 3 „ C. M. Ramachandran Chettiar, B.A., B.L.
- 4 „ R. Kishnamoorthy (Kalki).
- 5 Dr. N. Venkataramanayya, M.A., PH.D.
- 6 Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.
- 7 „ V. Prabhakara Sastri.
- 8 „ N. Venkata Rao, M.A.
- 9 „ H. Sessa Ayyangar.
- 10 „ Masti Venkatesa Ayyangar.
- 11 „ M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
- 12 Dr. Achyuta Menon, B.A., PH.D.
- 13 „ C. Kunhan Raja, M.A., D. Phil.
- 14 „ A. Sankaran, M.A., PH.D., L.T.
- 15 Sri Polakam Rama Sastri.
- 16 „ S. K. Ramanatha Sastri.
- 17 Dr. M. Abdul Huq, M.A., D. Phil. (Oxon.).
- 18 Sri Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahamed.
- 19 „ P. D. Joshi.
- 20 „ S. Gopalan, B.A., B.L.
- 21 „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T., Curator.

With the exception of Sri Masti Venkatesa Ayyangar, and Dr. C. Kunhan Raja, the above members continued to be members of the

KANNADA.

- 12 Captain G. Srinivasamurthi, B.A., B.L., M.B. & C.V.
- 13 Sri M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
- 14 „ H. Sesha Iyengar.

MALAYALAM.

- 15 Dr. S. Krishnan Nayar, M.A., PH.D.

MARATHI.

- 16 Sri P. D. Joshi.

ISLAMIC LANGUAGES.

- 17 Professor S. A. W. Bukhari, M.A., L.T.
- 18 Dr. M. Abdul Huq., M.A., D. Phil (Oxon).
- 19 Sri S. M. Fazlullah, M.A., L.T.

OTHERS.

- 20 Sri S. K. Ramanatha Sastri, Sanskrit & Malayalam.
- 21 „ T. V. Subba Rao, M.A., B.L., Music in all languages.
- 22 The Principal, College of Indigenous Medicine, Madras-10
Medicine in all languages.
- 23 Sri S. Gopalan, B.A., B.L., Sanskrit, Tamil and Telugu.
- 24 „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T., In all languages
(Secretary of all the Committees).

The members of the Committee met at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and they decided to call these publications as the “MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES” and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications under this series.

The following manuscripts were taken up for publication till now :—

“A” FROM THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

TAMIL.

- 1 Kappal Śāttiram.
- 2 Anubhava Vaidiyya Mūṣai. Vols. I and II.
- 3 Āttānakōlāhālam.
- 4 Upadēśa Kāṇḍam.
- 5 Cōlan Pūrva Paṭṭayam.
- 6 Śivajñāna Dīpam.
- 7 Daṭṭanāyanār Vaidiyya Aṭṭavapāi.

- 16 Ābhoga—Kalpataru-Vyākhyā.
- 17 Aumāpatam.
- 18 Mahābhāskariyam.
- 19 Devakeraḷam—Candrakalā Nādi, Vol. II.
- 20 Nayadyumaṇi.
- 21 Bhāvabodha—Tattvaparakāśikā-Vyākhyā.

TELUGU.

- 1 Anuṣadayōgamulu.
- 2 Vaidyanighaṇṭuvu.
- 3 Dhanurvidyāvilāsamu.
- 4 Yogadarśanaṣayamu.
- 5 Khaḍgalakṣanaśīrōmaṇi.
- 6 Śaivācārasaṅgrahamu.
- 7 Anubhāvavaidyamu.
- 8 Abhinayadarpaṇamu.
- 9 Brahmavidyāsudhārṇavam.
- 10 Rāgatālacintāmaṇi.
- 11 Vaidyacintāmaṇi.
- 12 Kumāraśmūnikathā.
- 13 Kāṣṭamarājukathā.
- 14 Śārīramu.
- 15 Bharatasārasaṅgraha.
- 16 Bobbiliyuddhakathā.
- 17 Haidarcarītramu.
- 18 Āryabhaṭṭya Siddhāntam.

MALAYALAM.

- 1 Garbha Ciktisā.
- 2 (a) Vāstulakṣanam.
- (b) Śilpaṣayam.
- 3 Māhāsūram.
- 4 Kanakkusūram.
- 5 Kriyākramam
- 6 Kanakkusūram (Bālaprabōdham).
- 7 Āśvacikitsā.
- 8 Phalaśārasamuccaya.
- 9 Kijīraṇḍusaṁvādam.
- 10 Advaita Vēdāntam.
- 11 Bīrhaspatyaśūtra with Malayāḷam commentary.
- 12 Karaṇapaddhati.
- 13 Vidyāmādhaviyam.
- 14 Sarvasādhāraṇa Ciktisā.

- 15 Viṣaṇikitsā and Viṣappāṭṭusāram.
- 16 Jñānapīyūṣam.
- 17 Vetālapañcavimśati.
- 18 Yudhiṣṭhiravijayam.
- 19 Kathakaḷimañjari.
- 20 Vaidyagrānṭham.

KANNADA.

- 1 Lōkōpakāram.
- 2 Raṭṭamatam.
- 3 Aśvaśāstram.
- 4 Vividhavaidyaviṣayagaḷu.
- 5 Saṅgitaratnākara.
- 6 Sūpāśāstra.
- 7 Vaidyasārasaṅgraham, Vol. I.
- 8 Sadgururahasyam.
- 9 Vaidyasārasaṅgraham, Vol. II.
- 10 Maṇmathavijayam.
- 11 Abhidhānaratnamālā
- 12 Vyavahāragāṇitam
- 13 Jīvasambōdenam.
- 14 Kāmandakanītisāra.

ISLAMIC LANGUAGES.

PERSIAN.

- 1 Jami-Al-Ashya.
- 2 Tibb-E Faridi.
- 3 Tahqiq-Al-Buhran.
- 4 Safinat-Al-Nejat.
- 5 Baharistan-i-Sukhan.
- 6 Nuskha-E-Shahjani.
- 7 Tufa-E. Khani.
- 8 Ruqs'at-e- Wālājāhi.

ARABIC.

- 1 Shawakil-UI-Hur.

"B" FROM THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S
SARASWATHI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

TAMIL.

1	Śarabhēndra Vaidḍiya Mūrai	(Diabetes).
2	do.	(Eyes).
3	do.	(Anæmia).
4	do.	(Svāsakāśam).

- 5 Agastiyar 2000.
- 6 Koṅkaṇarśarkku Vaippu.
- 7 Tirucciṛṛambalakkōvaiyār with Padavurai.
- 8 Tājasamudram.
- 9 Bharatanāṭyam.
- 10 (a) Pāṇdikēli Vilāsa Nāṭakam.
(b) Purūrava Cakravartti Nāṭakam.
(c) Madana Sundara Vilāsa Nāṭakam.
- 11 Percy Macqueen's Collection of Folklore in the Madras University Library.
- 12 Rāmaian Ammānai.

TELUGU.

- 1 Kāmandakanitisāramu.
- 2 Tāladasāprānapradīpika
- 3 Raghunātha Nāyakābhayudayamu.
- 4 Rājagōpāla Vilāsamu
- 5 Rāmāyaṇamu by Kaṭṭa Varadarāju.

MAHRĀṬHĪ

- 1 Nāṭyaśāstra Saṅgraha.
- 2 (a) Book of knowledge.
(b) Folk songs.
(c) Dora Dārun Vēṇi Paddhati.
(d) Aśvāsa Caṭula Dumāṇi.
- 3 (a) Pratāpasimhendra Vijaya Prabandha.
(b) Śarabhendra Tīrthāvali.
(c) Lāvāṇi.
- 4 Devendra Kuravaṇṇi.
- 5 Bhakta Vilāsa.
- 6 Śloka Baddha Rāmāyaṇa.

SANSKRIT

- 1 Aśvāśāstra with Tricolour illustrations.
- 2 Rājamrgāṅka.
- 3 Ānandakandam.
- 4 Āyurvedamahodadhī.
- 5 Gita Govinda Abhinaya.
- 6 (a) Coṭacampu.
(b) Sāhendra Vilāsa.
- 7 Dharmākūṭam-Sundra Kāṇḍa.
- 8 Jātakasāra.

9 Viṣṇutattvanirṇaya Vyākhyā

10 Saṅgita Darpaṇa.

The Government in their G.O. Ma. No. 1820, Education, dated 4th August, 1952, sanctioned a grant of Rs. 9,000 to the Dr. V. Swaminatha Aiyar's Tamil Library, Adyar, towards the publication of the following manuscripts as part of the "Madras Government Oriental Series":—

1 Tiruvācaka Vyākhyānam.

2 Mahābharata Cūḍāmaṇi.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next few years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets. When different readings are found, they have been given in the foot-notes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the foot-note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

The present edition Sāmudrikālakṣaṇam is based on the following manuscripts, preserved in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras:—

1. A palm leaf manuscript bearing D. No. 2026 $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, containing 14 pages, having 7 lines on a page.

2. A palm leaf manuscript bearing D. No. 2027 $16\frac{1}{2} \times 1$ inches in size, and containing 91 pages, having 5 lines on a page.

3. A palm leaf manuscript bearing R. No. 238 (J) $15 \times \frac{1}{2}$ inches in size, and containing 46 pages, having 4-3 lines on a page. This manuscript was purchased in the year 1914-15, from Sri M. Kesava Pillai of Nungambakkam.

4. A palm leaf manuscript bearing R. No. 924 (a). $11\frac{1}{2} \times 1$ inches in size, containing 56 pages, having 5-7 lines on a page. This was purchased in 1927-28 from Sri P. S. Svaminatha Bhattar Avarkal, Shoranur, South Malabar.

5. A palm leaf manuscript bearing R. No. 1799, $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, and containing 58 pages, having 13 lines on a page. This manuscript was presented in the year 1918-49 by Sri Mydangam Subbaiyar, Chattapuram village, Kalpathi (P.O.) Palghat.

6. A palm leaf manuscript bearing R. No. 1800, $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, and containing 83 pages, having 13 lines on a page. This was presented in 1918-49, by Sri Mydangam Subbaiyar.

7. A Palm leaf manuscript, bearing R. No. 2706, 9×1 inches in size, containing 36 pages, having 5-6 lines on a page. This manuscript was presented in 1931-52 by Sri K. Shanmukam, Uralkuttara Street, Kumarakuppam, Valavanur post, South Arcot District.

8. A palm leaf manuscript bearing R. No. 2707, 9×1 inches in size, containing 3 pages having 6 lines on a page. This was presented in 1931-52 by Sri K. Shanmukam of Kumarakuppam, South Arcot District.

9. A palm leaf manuscript bearing R. No. 3665, $10 \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, containing 36 pages, having 7 lines on a page. This manuscript was presented in 1952-53 by Sri S. Mahalingam Pillai, Astrologer and Magician, Watrap.

10. A palm leaf manuscript bearing R. No. 4386, $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, containing 52 pages, having 8-9 lines on a page. This was presented in 1953-54, by Sri C. M. Ramachandran Chettiyar, B.A., B.L., Editor, 'Siddhāntam', Coimbatore.

11. A paper manuscript bearing R. No. 4791, 12×10 inches in size, containing 27 pages, having 24 lines on a page. This was transcribed in 1953-54 from a manuscript of Nāniyār Mutt, Cuddalore.

This is a treatise describing what would be the characteristics and fortunes of a person as ascertainable from certain distinguishing marks or signs found in body.

Government Oriental
Manuscripts Library,
Madras-6.

13-10-1958.

Samv.—B

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
General Editor,
Madras Government Oriental Series.

PREFACE.

The desire to know the future, not only of themselves but also of those near and dear to them, is present in the minds of the human beings, both men and women, all over the world. This is not of recent origin ; it has been in existence from very early times. It may be said that even the primitive man had this desire. The various sciences of fortune-telling such as astrology, palmistry, physiognomy and the like are the outcome of the above desire.

These sciences were not created in a day. Each of them should have had a long history of evolution and development before attaining its present position. Personal observations and the experiences of others should have played a prominent part in the origin and evolution of these sciences. The time and place of birth of an individual ; the planetary positions at that time ; and their transition during the lifetime of the person ; the features of physical formation and the marks or lines on the body of the individual ; occupation of the person, the surroundings and happenings at a given time ; dreams, omens and other indications ; all these should have contributed to make up the art of prognosticating not only the course of events in the lifetime of the person, but also the immediate future. These would have necessitated the evolution of different systems of the science at various places until they were all collected, collated and put in an orderly form divided into different branches. Eight such branches collectively designated as the *Aṣṭāṅga-Mahānimittas* were known to the ancients.

The evolution of these sciences appears actually to have taken place on the above lines. This becomes clear from what is given in the *Bhagavati-Sūtra*, a Jaina work, about the origin of the scriptures of the Ājīvika religion. There it is said that the six *diśācāras* "extracted the eightfold *Mahānimitta* in the *Putras* (i.e., *Pūrvas*), with the (two or *ubhaya*) *Maggas* making the total up to ten, after examining hundreds of opinions", and that this was approved by Gōsāla Maṅkhaliputta after brief consideration. The names of the eight *aṅgas* of the *Mahānimitta* are given by Abhayadēva, the commentator, as follows :—

1. *Divyam*, " of the Divine ".
2. *Autpātam*, " of portents ".
3. *Antarikṣam*, " of the sky ".
4. *Bhūmam*, " of the earth ".
5. *Āṅgam*, " of the body ".

6. *Sūtram*, "of sound".
7. *Lakṣhaṇam*, "of characteristics", and
8. *Vyākhyānam*, "of indications".

These eight *Mahānimittas* are listed in the *Sthānāṅga Sūtra*, another Jaina work, with the variation *Surīge* (dreams) for *Diryam*; here the commentator Abhayādēva makes it quite clear that they are systems of prognostication. Another Jaina work, the *Uttarādhyayana Sūtra* also gives a similar list. An inscription from Śravana Belgōla in the Hasan district of the Mysore State, dated in 1398 A.D. mentions these eight as *vyākhyāna*, *stava*, *nabha* (sky), *tanu* (body), *lakṣana*, *chhinna* (piece), *bhauma* and *śakuna* (bird) (*Epigraphia Carnatica*, Vol. II S B No 254).

It is true that there are some slight variations in the names of the eight components of the *Mahānimittas*. But we do not know what exactly was divulged by each of the above eight branches, except what we may hazard to conjecture, depending on the names, as to the nature of each. The Ājivaka religion has now completely vanished from our midst and along with them their scriptures also have been lost to us. Very likely, these eight denoted only those recognized branches though under different names.

There are many references in literature to the Ājivakas being adepts in the science of prognostication and their successfully practising them. The Buddhist sources mention that an Ājivaka mendicant correctly prophesied the future greatness of Aśoka to his mother long before he became king, when he was not even the favourite prince of his father, king Bindusāra. The commentary on the *Takka-vāga-p-parāṇi* mentions that the Ājivakas in the Pāṇḍyan court at Madurai challenged the Śaiva saint Tiru-Jñānasambandha to a religious dispute after consulting his stars and other omens and satisfying themselves that he would sustain defeat at their hands only to find that their calculations had proved incorrect and that they had been let down by their own sciences. This part of the commentary was evidently intended to ridicule the art of fortune-telling practised by the Ājivakas. But many others including even their religious rivals appear to have become experts and practised these arts, sometimes learning them from the Ājivakas.

The *Uttarādhyayana Sūtra* states that the Jaina ascetics should not practise these arts; but the Jaina saint Kālaka is said to have learnt the eightfold *Mahānimittas* from the Ājivakas. Another saint, Bhadrabāhu, according to an inscription of circa 600 A.D. at Śravana Belgōla, "knowing the eightfold *Mahānimitta*, seeing past, present and future foretold in Ujjayini, a calamity of twelve years' duration." (*Ep. Car.*

had not curdled ; the butter did not melt ; the lambs did not leap and gambol ; the oxen in the pen shed tears ; and the bells tied to the necks of the cows fell to the ground of their own accord. The shepherdesses became frightened on seeing these. (Canto XVII, *Aychchiyar-Kuravai*).

There are also stories indicating that the voice of a person will reveal the status and the features of that individual. The story of Kumbhakōśaka in the commentary of the Buddhist work *Dhammapada* may be cited as an example. Kumbhakōśaka, a man of vast riches, buries his wealth underground, disguises himself in rags and earns his livelihood by doing menial service as a servant of servants. The king, happening to hear his voice, remarks it as "the voice of a richman," which is finally proved correct after a series of adventures.

The story of Mūladēva in the Jaina work *Kathākōśa* is another. Mūladēva, an adept in all the arts, once wants to win the favour of a courtesan who is beyond his ordinary reach. He therefore disguises himself as a hideous dwarf and seating himself very near the house of the courtesan sings in the night. The melodious voice attracts the attention of the courtesan who decides from the voice that he should be a beautiful person and fetches him to her house through the agency of her maid. She is not deceived by the repulsive make-up of Mūladēva who finally wins her favour.

These instances will give us an idea of the manner in which the different branches of the *Aśhṣāṅga Mahānimitas* were used in the art of prognostication in the early period of our history. It may be said that many of these are still observed even now sporadically, though regular treatises pertaining to these branches have not come down to us.

So far as physiognomy is concerned the earliest treatment of the subject available to us is that contained in the chapters on the *Puruṣa-lakṣaṇam* (Characteristics of Man) and the *Strīlakṣaṇam* (Characteristics of Woman) in the *Brīhat Samhitā* of Varāhamihira.* These give the features of the superior class of persons like the royalty and also indicate the deviations therefrom as being the inauspicious or bad ones. Later literatures on the subject have more or less expanded what is contained in the *Brīhat-Samhitā* and have also given the import or significance indicated by such deviations or the inauspicious marks.

These texts generally give the physiognomy of man in the first instance, many of the features being common for both man and woman, and give only the special features pertaining to woman later in the section relating

* There is also another chapter describing the qualities of certain classes of persons according to the house occupied by the planet in power at the birth of the person.

The physiognomical features of *Sitā* are described by *Vālmiki* in the *Yuddha-kāṇḍa* (48th *sarga*) as expressed by *Sitā* herself when she was brought in the aerial chariot *Pushpaka* from the place of her captivity to the battle-field by the *Rākshasas* to see the 'dead' bodies of *Rāma* and *Lakshmaṇa* lying unconscious as if dead having been struck down by *Indrajit*. There she lamented how that could have been true when she possessed the auspicious marks in her body and when the sages after seeing them had predicted that she would be coronated as queen along with her husband as king. She says that she has the mark of a lotus flower in (the sole of) her foot which indicates that a woman possessing that mark will be coronated with her husband, the king; that the hair on her head is soft, even and long; that her eyebrows do not meet in the middle; that her hip is round (broad) without being hirsute; that her teeth are close set (and in rows); that her eyes, cheeks, arms, legs, calves and thighs are even and uniform; that her nails are big, round and uniform; that her breasts are hard, big and close (with no or slight interval) with the nipples hallow; that her navel is deep with the sides thick and high; that her chest is thick and broad; that her complexion is of red colour; and that her body hair is soft. In addition to the above twelve auspicious marks noticed by experts on her body she says that she has the marks of a wheat in the middle portions of her fingers; that her fingers do not have crooked or intervening space; that (the soles of) her feet have the same complexion as of her body and that beautiful smile is her ornament. These are all the features of a woman of the superior class.

But in the later *kāvya*s the description of the physical beauty of the heroes and heroines are regularly given. The description of the beauty of the Goddess *Pārvati* from the feet to the head given by *Kālidāsa* in his *Kumārasambhava* may be mentioned as an example of this.

A convention has come to be established in the mode of describing the physical charms of the heroes and heroines in the *Kāvya*s: in the case of man the description commences with the head and proceeds downwards to the feet, while in the case of woman it is in reverse order, beginning with the feet and proceeding upwards to the head. It may be noted here that the texts included in this publication also follow the above convention.

The *Purāṇa*s also contain occasionally such physiognomical particulars though in a restricted form.

Another class of literature, treatises relating to the Art of love (*Kāma-śāstra*) also deal with this subject. The classification of women into four divisions, *Pādmīnī*, *Chitrīnī*, *Śaṅkhīnī*, and *Hasīnī* depending on

The physiognomical features of Sītā are described by Vālmiki in the *Yuddha-kāṇḍa* (48th *sarga*) as expressed by Sītā herself when she was brought in the aerial chariot *Pushpaka* from the place of her captivity to the battle-field by the Rākshasas to see the 'dead' bodies of Rāma and Lakshmana lying unconscious as if dead having been struck down by Indrajit. There she lamented how that could have been true when she possessed the auspicious marks in her body and when the sages after seeing them had predicted that she would be coronated as queen along with her husband as king. She says that she has the mark of a lotus flower in (the sole of) her foot which indicates that a woman possessing that mark will be coronated with her husband, the king; that the hair on her head is soft, even and long; that her eyebrows do not meet in the middle; that her hip is round (broad) without being hirsute; that her teeth are close set (and in rows); that her eyes, cheeks, arms, legs, calves and thighs are even and uniform; that her nails are big, round and uniform; that her breasts are hard, big and close (with no or slight interval) with the nipples hallow; that her navel is deep with the sides thick and high; that her chest is thick and broad; that her complexion is of red colour; and that her body hair is soft. In addition to the above twelve auspicious marks noticed by experts on her body she says that she has the marks of a wheat in the middle portions of her fingers; that her fingers do not have crooked or intervening space; that (the soles of) her feet have the same complexion as of her body and that beautiful smile is her ornament. These are all the features of a woman of the superior class.

But in the later *kāvyas* the description of the physical beauty of the heroes and heroines are regularly given. The description of the beauty of the Goddess Pārvatī from the feet to the head given by Kālidāsa in his *Kumārasambhava* may be mentioned as an example of this.

A convention has come to be established in the mode of describing the physical charms of the heroes and heroines in the *Kāvyas*: in the case of man the description commences with the head and proceeds downwards to the feet, while in the case of woman it is in reverse order, beginning with the feet and proceeding upwards to the head. It may be noted here that the texts included in this publication also follow the above convention.

The *Purāṇas* also contain occasionally such physiognomical particulars though in a restricted form.

Another class of literature, treatises relating to the Art of love (*Kāma-śāstra*) also deal with this subject. The classification of women into four divisions, *Padmīnī*, *Chūṭrīnī*, *Śaṅkhīnī*, and *Hastīnī* depending on

their physiognomical features in these treatises is well-known. This classification is not found in the *Kāmasūtras* of Vātsyāyana, where he divides both men and women into three classes each according to the dimensions of their genital organs, without taking into consideration the other physiognomical features even though he cursorily refers to them when enumerating the girls who are to be rejected as brides. But this fourfold classification of women ascribed to Nandīśa and Gōṇīputra, authorities earlier than Vātsyāyana, is found in all the later treatises on the subject and this appears to have become popular from the time of Kokkōka, who has given it in his *Rati-rahasya*. Other kinds of classification of women and the physiognomical features of each of them according to different ancient authorities are also given in some of these later works.

Very likely these were responsible for the popularity and the larger number of works on the physiognomy of woman than those of man and also for the prominence given to sex aspects in delineating the character of persons in those works. In fact, the prose version of the *Siri-lakṣhaṇa* included in this volume states at the beginning that it has been expounded as a reply to the question, 'since it is said that a man should marry only a chaste woman, how is he to know before marriage whether the particular woman will be chaste or otherwise in her life ?'

The study and cultivation of this science is not restricted to our country alone, but is spread all over the world. It appears that this was very popular among the Ancient Greeks and later on spread to various European countries. The names of Aristotle and Plato figure among the early authors of this science in the West. Lavatar and Charles Darwin have also written treatises to establish physiognomy as a science. Since then many scholars have contributed works of value. The book of Samuel Wells entitled *The New Physiognomy* in which he has included summaries of the observations and systems of his predecessors is considered the most up-to-date and reliable.

the sensitiveness and feeling of the skin are influenced by the same. Thus whole body is physiognomically expressive, the head, face, trunk, hands, feet, walk, voice, texture of hair and skin. In this connexion it may also be mentioned that only those parts of the body ordinarily visible, like the face, hands and feet, claimed greater attention.

The other is that every part of the body corresponds with the whole and the whole to every part. It is this principle that in olden times enabled artists and sculptors to attain harmonious portions in their works. Each part of the body is formed in certain proportion to the other parts. The hand from the wrist to the tip of the middle finger should measure the same as the face from the edge of the hair to the bottom of the chin. Again, the face may be divided into three equal parts the first from the edge of the hair on the forehead to the eyebrows, the second from the eyebrows to the nostrils and the third from the nostrils to the chin-point. Similarly, the height of a person should equal the width to the tip of the middle fingers on each hand when the arms are extended. There are many more such proportions described in the *Śilpa-Śāstras*, minute variations of which indicate the characteristic features of such persons. There are also stories in our folk-lore testifying to the draughtsmanship of certain persons to correctly portray the features of even unknown persons having only seen a portion or fragment of their person. *Sitā* who had looked only at the feet of *Rāvana* and not his face during the period of imprisonment in the *Aśōkavana*, is said to have drawn a realistic picture of him long after at *Ayōdhya* at the request of her sister-in-law, a daughter of *Kaikāyī*. In one story the hero is made to draw the picture of a beautiful woman having seen a single hair from her head washed away while bathing in a river and swept away along with the current.

These will show that the study of physiognomy is closely related to the ideal of beauty as it is generally held that only a person of the superior class is endowed with matchless beauty evoking the admiration of one and all.

This wide world is peopled with different races and nations, each having its own peculiar traits and features. The standard of an attractive figure varies with each of them. Some of the African tribes have a marked preference to the *steatopygia* or the prominent and protruding nates in their women while some others to the hanging or pendulous breasts. The Chinese consider that the feet of a woman should be very small. From the *Arabian Nights* it is seen that the Arabs admired the eyebrows of their women joined in the middle. It is also known that artificial methods were adopted by the various races and tribes to attain such standards,

But the ideal of beauty appears to be fundamentally the same throughout the world. This is best seen from the few fairly typical descriptions of a beautiful woman as she appears to the men of the various nations gathered and given by Havelock Ellis in his *Studies in the Psychology of Sex*, Volume III, *Sexual Selection in Man*, pp 140-151. That even the aborigines, the so-called uncivilised people, have the same ideal will be evident from what Mr. Verrier Elwin says of the opinions and comments of the Baiga to whom he showed the photographs of the people from a wide range like the Melanesian, the Tikopia, the Sema Naga, the Zande, etc. (*The Baiga*, pp. 240-243).

According to Start, who argues that the ideal of beauty is fundamentally the same throughout the world, the physical features of a beautiful and well-developed woman are as follows :—

- Delicate bony structure.
- Rounded form and breasts.
- Broad pelvis.
- Long and abundant hair.
- Low and narrow boundary of pubic hair.
- Sparse hair in armpit.
- No hair on body.
- Delicate skin
- Rounded skull.
- Small face
- Large orbits
- High and slender eyebrows.
- Low and small lower jaw.
- Soft transition from cheek to neck.
- Rounded neck.
- Slender wrist.
- Small hand, with long index finger.
- Rounded shoulders
- Straight, small clavicle.
- Small and long thorax.
- Slender waist
- Hollow sacrum.
- Prominent and rounded nates.
- Sacral dimples
- Rounded and thick thighs.
- Low and obtuse pubic arch.
- Soft contour of the knee.
- Rounded calves.

Slender ankle.

Small toes.

Long second and short fifth toe.

Broad middle incisor teeth.

Havelock Ellis says (*op. cit.*, p. 164) that this agrees at most points with his own and it will also be seen that this similarly agrees at most points with that described in our *Sāmudrikā-lakṣhaṇa* texts.

The fact that to a considerable extent beauty is the expression of health has been recognized for a long time. A well and harmoniously developed body, tense muscles, an elastic and finely toned skin, bright eyes, grace and animation of carriage—all these things which are essential to beauty are the conditions of health. The followers of the *Rasēśvara-darśana*, already referred to, appear to have laid stress on this aspect, as will be clear from the fundamentals of their faith which may be summarised as follows: "The salvation is the goal of every human being and this can be attained only with wisdom, which in turn can be obtained by intensive learning. A sound and healthy body is essential to pursue the learning. Mica and mercury are the two things which ensure such a sound and healthy body." We have a large number of works written by them on Alchemy, Medicine, Magic arts, Physiognomy, Palmistry and similar subjects in addition to those on worship and Philosophy. They have also insisted that a person should have a good and healthy body for being initiated into the mysteries of their faith and have also prescribed the physiognomical features a novice should possess. In fact, the heads of some of the Śaiva institutions are forbidden even to look at dwarfs, deformed or diseased persons, being inauspicious and requiring atonement.

The principal teachers of this school of faith are generally known as *Siddhas* and their numbers vary. The *Siddhas* of the Tamil country are traditionally reckoned as eighteen in number, even though their individual names when added exceed that number. We have similar works on different subjects as mentioned above ascribed to various *Siddhas*.

The prose version in Tamil of the *Sāmudrikā-lakṣhaṇam* included in this volume states that it was expounded by God Subrahmanya, variously called as Śiva-subrahmanya and as Kumārasvāmin, to his disciple, Sage Agastya, on the latter's request. We have also many works in Tamil verse, in the popular and easy diction of the peculiar type found in the works of the other *Siddhas*, relating to medicine, astrology and the like ascribed to Sage Agastya. And his name is also found occupying a top position in the list of the eighteen *Siddhas* of the Tamil country. The *Periyapurāṇam* states that Tīrumālar, one of the Śaiva saints

who was also a Siddha, came to the South from the northern regions for the sole purpose of meeting Agastya. Under the circumstances, it is very likely that the texts of the *Sāmudrikā-lakṣhaṇa* included in this volume belong to the literatures of the Siddha school.

The present volume contains the texts in Tamil, both in verse and in prose, of the *Puruṣa-lakṣhaṇa* and the *Strī-lakṣhaṇa*, as also the text in verse of *Nandinūl* otherwise known as *Śaranūl*. The latter contains some formulas for the measurement of the body and its component parts with strings together with the characteristics indicated by the results of such measurements. It also gives, in addition to a few particulars relating to Physiognomy, some informations usually found in the books on the science of palmistry. It may be mentioned in this connection that palmistry originally formed part of physiognomy and as such some portions of palmistry are usually found in the works on Physiognomy. Later on, this branch developed into a separate section; but still we find some aspects of the physiognomy of hand included in the works on Palmistry. Two appendices are also included. One contains the 37th chapter entitled *Makalir-ilakkanam* (characteristics of women) in the *Kāśī-Kāṇḍam* in Tamil by Ativirarāma Pāṇḍya, sometimes used as an independent work, together with its paraphrase, and the other contains the Tamil translation of the chapters on the *Puruṣa-lakṣhaṇa* and the *Strī-lakṣhaṇa* in the *Bṛihat-Samhitā* of Varāhamihira.

The manuscript materials from the library used in the edition of the texts included in this volume are as follows :—

Puruṣa-lakṣhaṇam—

Verse : R. 4386, R. 2707, D. 2026, R. 1800

Prose : D. 2027, R. 3665, R. 1800.

Strī-lakṣhaṇam—

Verse : R. 1799, D. 2027.

Prose : R. 238, R. 4791, R. 3565, R. 1799.

Nandi-nūl—

R. 924, R. 1800.

Makalir-ilakkanam (Appendix I)—

R. 2706.

In addition, one palm-leaf manuscript containing the prose versions of the *lakṣhaṇas* for both man and woman, and another containing the *Nandi-nūl*, privately obtained through Sri E. S. Narasimhachariyar, Sanskrit Pandit, Madras Progressive Union High School, Madras, were also utilised. But all of them were defective in one way or the other.

In the poetic version of the *lakṣhaṇas* the major portion is in the metre *āśirīya-viruttam* with six *śīr* in each foot. But there are also some others in different metres. Many of the latter do not fit in the context and thus appear to be out of position. Some of the verses included here appear also in the *Nandi-nūl* either in the same form or with slight variations. The opening portion in the latter, i.e., *Nandi-nūl* which are in verses of *āśirīya-viruttam* metre with eight *śīr* in each foot is of the *antūdi* type which also recurs in some of the verses in the middle. But this *antūdi* form is not observed in many of the verses. Very likely such of them are either misplaced from their original order or included here from some other work. There are also some two or three verses not relating to the subject proper but more appropriate to the works on the *Kāmasāstra* and these have been left out. Some of the verses are very corrupt and it is not possible to restore them. These have been indicated in the footnotes to the respective verses. Sri K. V. Jagannathan, M.A., Editor, *Kalaimagal*, Mylapore, Madras helped me in fixing the metrical form.

As regards the prose version, individual manuscripts contained large omissions mainly due to slip of the scribes on account of the stereotyped expressions used, and as such it had to be restored from the different manuscripts. Still there are certain lacunae.

I should thank both Sri E. S. Narasimhacharya and Sri K. V. Jagannathan for their help. I have also to thank Sri T. Chandrasekharan, M.A., L.T., Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, for having entrusted the work of editing this volume to me, for affording me all facilities in the course of the work, and for his forbearance of the delay in the completion caused by the sudden breakdown of my health in the middle.

T. N. SUBRAMANIAM.

முன்னுரை.

உலகத்தில் மனிதனுடப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய எதிர்காலம் எவ்விதம் அமையும் என்பதை அறிய மிகவும் ஆவலுடையவனாக இருக்கிறான். அதனோடு தனக்கு மிகவும் வேண்டிய வாசனான மனைவி மகன்கள், உற்றா உறவினர் ஆகியோருடைய எதிர்காலத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறான். அந்த ஆசை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல; மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே—ஏன, மனிதன்தோன்றிய நாளிலிருந்தே—இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மனிதனுடைய இந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காகவே எதிர்காலத்தை முன்னதாக அறிந்து கூறுவதற்கான வழிமுறைகள் பல்வற்றை நம் முன்னோர்கள் வகுத்தனர். ஜோதிஷம், ரேகை சாஸ்திரம், சாமுத்திரிகா லட்சணம், சஞ்ஞ சாஸ்திரம், கஞ்ஞ சாஸ்திரம் என்பன போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

இந்தச் சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் திடீரென்று ஒரேநாளில் ஏற்பட்டவையல்ல. ஒவ்வொன்றும் இப்போதுள்ள நிலையை அடைவதற்கு நீண்டகாலம் பிடித்திருக்கும். சொந்த அநுபவங்களையும், நேரில் கண்டவைகளையும், பிறருடைய கூற்றுக்களையும் ஆதாரங்களாகக்கொண்டே அவை ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் தோன்றியவை பூரண வளர்ச்சிபெற்ற வரலாறே மிக்க ரசமடங்க இருக்கும். ஒருவனுடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்துக் கூறுவதற்கு அவன் பிறந்த காலமும் இடமும், அப்போது வானத்துக் கிரகங்களின் நிலை, பிளூஸ் அவயப் போது அவைகளுக்கு ஏற்படும் மாறுதல், அவன் உடல் அமைப்பு, அதிலே காணும் குறிகளும் லட்சணங்களும், அவற்றுள் பின்னாலுண்டாகும் மாற்றங்களும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவன் செய்யும் தொழில், சூழ்நிலை, அவனைச்சுற்றி ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகள், கனவு, சஞ்ஞம், இன்னும் இவைபோன்ற சம்பவங்கள் முதலிய பல்வற்றையும் கவனித்தாக் கருத்தில் கொண்டே அவர்கள் அந்த முறைகளை வகுத்து, அவ்வப்போது நிகழ்பவை, நீண்ட காலத்துக்குப்பின் நிகழக் கூடியவை ஆகிய பலன்களை அறிந்து சொல்லியிருத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் கணித்தககூறுவதில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல வேறு முறைகள் ஏற்பட்டு நூற்றுக்கும் மேலாக இருந்திருக்கும். காலக் கிரமத்தில் அவற்றைத் திட்டித் தொகுத்து, ஒப்பிட்டு, ஒழுங்குசெய்து பல கிளைகளாகப் பிரித்திருக்கவேண்டும்.

உண்மையில் அதேபோலத்தான் அவற்றின் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதெனத் தெரிகிறது. பகவதீ ஸைத்திரம் என்னும் ஜனநாஸில் ஆஜீவக மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கிரந்தங்கள் உண்டான விதத்தைக் கூறியிருப்பதிலிருந்து இது தெரியவருகிறது. ஆஜீவக சமயத்தின் முக்கிய புருஷான மக்கலி கோசாலர் (குயிழ் ஞாற்களிலே மற்கலி என்று வழங்கப்

பரப்பா) முன்னிடையில் ஒருசமயம் ஆறு திரைகளான ஒன்றுகூடி நூறுக்கும் மேற்பட்ட புவமம் (அதாவது பூவம்) என்னும் தொன னங்களை ஆராய்ந்து அஷ்டாங்கமஹாநீயித்தவகையும், உபயமாகக் களையும் தொகுத்தப் பத்து உறுப்புகளாகச் செய்தனராம். மறகளியும் அவற்றைச் சிறிது ஊனறிகவனித்தவிட்டு அவற்றுக்கு ஒப்பம் அளித்தாராம். அவை அவர்களுடைய மதக்கிரந்தங்களாயினவாம். எனினும், அந்த நூல்களோ, அவற்றுக்கு ஆதாரமாக விளங்கிய பூவங்களோ ஒப்போது நமக்குக் கிடைக்கவில்லை; யாவும மறைந தொழிந்தன. இந்த விவரமே ஆஜீவகாளுடைய மதத்தை மறுத ளுரைக்கும் ஐஜன நூல்களிலிருந்துதான் நமக்குத் தெரிகிறது.

அந்த எட்டும் எவ்வெவ்வற்றைக் குறிக்கும் என்பதும் வெவ்வேறு விதமாகக் காணப்படுகிறது பகவதீ ஸ்ரீதிரத்திக்கு உரை எழுதிய அப்ப தேவர் என்பார் மஹாநீயித்தத்தின் எட்டு அங்கங்களையும் பின் வருமாறு கூறுகிறார்—

- 1 திவ்யம் — தெய்வம்பற்றியது.
- 2 ஞாதபாதம் — உற்பாதங்களபற்றியது.
- 3 ஆந்தரிக்ஷம் — ஆகாயம்பற்றியது.
- 4 பெளமம் — பூமிபற்றியது
- 5 ஆங்கம் — உடல் அல்லது உறுப்புகளபற்றியது.
- 6 ஸவாரம் — குரல் பற்றியது.
- 7 ஸக்ஷணம் — இயல்புபற்றியது
- 8 வயாஞ்சனம் — துணைப்பொருள்பற்றியது.

ஸ்தாநாங்க ஸ்ரீதிரம் என்னும் மற்றொரு ஐஜன நூலிலும் அந்த எட்டு அங்கங்களின் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவ லிடத்திலே 'திவ்யம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஸுவிணே' (அதாவது ஸவந்தம் அல்லது கனவுபற்றியது) என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. அந்த நூலுக்கும் அப்ப தேவர் உரை எழுதியிருக்கிறார் அங்கே அந்த எட்டும் 'வருங்காலப் பண்டை எடுத்திறைக்கும் முறைகளாகும்' என்பதைத் தெளி வாக்க கூறுகிறார். 'உத்தராதயயந ஸ்ரீதிரம்' என்னும் ஐஜன நூலிலும் இந்த எட்டு வகைகள் அத்தேபோலக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மைசூர் ராஜஜிபத்திலுள்ள சிவவணபெளகொளத்தில், கி. பி. 1398-ஆம் ஆண்டு பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டில் அந்த எட்டும் வ்யஞ்சனம், ஸவரம், நபஸ் (ஆகாயம்), தது (உடல்), ஸக்ஷணம், சின்னம், பெளமம், சகுனம் என்று வேறுவிதமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (எபிரோபியா கர்நாடிகா, இரண்டாம் தொகுதி, சிவவணபெளகொளம், 254-ஆம் தெ. கல்வெட்டு.)

இவ்விதம் மஹாநீயித்தத்தின் எட்டு அங்கங்கள் எவை எவை என்று கூறுவதிலே வேற்றுமை காணப்படுகிறது. அன்றி, அவற்றின்

பெயர்களைக்கொண்டு ஒவ்வொன்றும் எதைப்பற்றித் தெரிவிக்கிற தென்பதை ஊகித்துக்கொள்ளலாமே தவிர, அதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. நம்மிசடபிலிருந்து ஆஜ்ஜீவகமதம் முற்றிலும் மறைந்து போனதோடு அந்த மதக்கிரந்தங்களும் அழிந்துவிட்டன. எனினும், வெவ்வேறு பெயர்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் அவை எட்டும் வருங் காலப்புகள உரைக்கும் சாஸ்திர நூல்களே என்பது விளங்கும்.

நடந்தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது என்னும் முக்கூலப்பலன்களையும் அறிந்து உரைப்பதிலே ஆஜ்ஜீவகாகள் நிகரற்று விளங்கினார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும் குறிப்புகள் நம் நாட்டு இலக்கியங்களிலே பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. மௌரிய சக்கரவர்த்தியான அசோகன் அரசனாவதற்கு முன்னதாகவே அவன் பிறகாலத்தில் பெருமுகமோடு விளங்கப்போகிறான் என்று அவனுடைய நாயாருக்கு ஆஜ்ஜீவகத்தூறவி ஒருவர் கூறினாராம். அந்நாளிலே அசோகன் தன் தந்தையின் பிரிய புத்திரனுக்கூட இருக்கவில்லையாம். இந்த விவரங்களை புத்தமதக்கிரந்தங் களிலிருந்து தெரியவருகின்றன. இதேபோன்ற மற்றொரு விவரம் தகக் யாகப் பரணிமின் உரையிலிருந்து தெரியவருகிறது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான மதுரையிலே பாண்டியன் அவைக்களத்திலே சமணா களுடன் சமயவாதம் நடத்துவதற்கு முன்னதாக ஆஜ்ஜீவகாகள், "பிள்ளை யார் நகத்திரத்தின் நிலைமையைப் பார்த்துத் தோறப்பென நடந் தார்கள்", என்று அவவுரையாசிரியர் கூறுகிறார். 'ஆனால அவர்கள் தோஷம் பலிக்கவில்லை; அது அவர்களைக் கைவிட்டது. அவர்கள் தோற ரூபபோகச் சம்பந்தம் வெற்றிக்கொண்டார்' என்பதைக் கூறி ஆஜ்ஜீவகாகள் நிமித்தமாக விளங்குவதைப் பரிசுரிக்கவே உரையாசிரியர் அவ்விதம் எழுதினார்போலும்.

எனினும், ஆஜ்ஜீவகாகளைப்போலவே அவர்களிடம் படைமை பாராட் டியவர்கள் உளபட, பிறமதத்தவா பலரும் அந்தச் சாஸ்திரங்களைப் பமின்று நல்ல தோச்சிபெற்று வழங்குவதற்குகிறார்கள். அதற்காகச் சில சமயங்களில் அந்தச் சாஸ்திரங்களை அவர்கள் ஆஜ்ஜீவகாகளிடமே கற்றுத் தேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஐனைத்துறவிகள் இந்தச் சாஸ்திரங்களைக் கையாளக்கூடாது என்று அவர்களது உத்தராதீதையன் ஸித்திரம் தன விறித்திருக்கிறது ஆயினும் காலகாசாரியார் என்னும் ஐனைமுனிவர் ஆஜ்ஜீவகாகளிடமிருந்து அஷ்டாங்க மஹா நிமித்தங்களைக் கற்றுக்கொண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. சிவனா பெளகொளத்தில் சுமார் கி.பி. 600-ஆம் ஆண்டுக் கணித்தான எழுத்துக் களால் பொறிக்கப்பட்டனான சாக்ஷம் ஒன்றில் பத்திரபாணா என்பார் அஷ்டாங்க மஹாநிமித்தத்தின் தத்துவத்தால் இரந்தகாலம், நிசும்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய திரிகால ஞானத்தையும் பெற்று உஜ்ஜயினி நகரத்தில் பன்னிரண்டு வருஷகாலத்துக்குக் கொடிய பஞ்சம் ஏற்படப்போகிறதென பதை முன்னதாகவே அறிந்து கூறினார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (எயி கிராபியா காநாடிகா, இண்டாம் தொகுதி, சிவசுப்பெண்டெனம், முதல்

சாஸ்திர நூல்களை அவர்கள் மதக் கீர்த்திகளாகக் கொள்ளவில்லை. நாகாஜ்ஜுன கொண்ட என்னும் நாகாஜ்ஜுனர் குன்றில் கிடைத்தனான கல்வெட்டு ஒன்றிலிருந்து அங்கே புத்த பகவாடான ய திருவடி சாமுத் திரிகா லட்சணப்படி அமைக்கப்பட்ட செய்தி தெரியவருகிறது; புத்தமதத்தின் பல பிரிவுகளில் ஒன்றாகச் சேர்ந்தவர்கள் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை, நன்றாகக் கற்றவர்கள் என்றும், அத திருவடிபு நிறுவியதற்கு அவ களை முக்கிபலதர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. சைவ மதத்தின் ஒரு பிர வான ' ரஸேச்வர தாசன'த்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சாமுத்திரிகா லட்சணத் திலே நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் சாமுத்திரிகா லட்சண நூல்கள் பெரும்பாலும் அவர்கள் இயற்றியவை.

இன்னும் ஆடவா மகளிர் ஆடியோருடைய சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை எடுத்துக்கூறும் நூல்களைத் தவிர வேறு வகையான இலக்கியங்கள் சில வற்றிலும் அது விரிவாக உரைக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் காண்கோம்.

நம் நாட்டுப் பழைய காவியங்களிலே, அவை எந்த மொழியில் எழு தப்பட்டனவாக இருந்தாலும், காவியத் தலைவன், காவியத் தலைவி ஆ யோருடைய அங்க வருணனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் விவரிக்கப்பட்டிருப் பதைக் காணலாம். அவ்விதம் வருணிக்கப்பெறும் இடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் உத்தம லட்சணங்களைப் பெற்றிருந்ததாகவே காணப்பெறுவா. ஆதி காவியம் எனப்படும் வாலமீதி இராமாயணத்திலும் இராமன் சீதை ஆகியவர்களின் அங்க வருணனை காணப்படுகின்றது.

இராமபிரானுடைய சாமுத்திரிகா லட்சணம் காவிய ஆரம்பத்திலேயே காணப்படுகிறது. காவிய கர்த்தாவான வாலமீதியின் கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறும் இடத்திலேயே நாரதர் எல்லாக் குணங்களும் பொருந்தியவருள் இராமனை வருணிக்க ஆரம்பித்ததுண்டு. இந்த விஷயம் மறுபடியும் சுந்தரகாண்டத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அசோக வண்டித் துயரமே வடிவாக அமாந்திருந்த சீதையைக்கண்ட அனுமான் அவளுக்குத் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொள்ளும் கட்டத்தில் இராம பிரானுடைய அங்க லட்சணங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக ஆறு கலோ கங்கள் (35-ஆம் ஸர்க்கம், 16—21 சுலோகங்கள்) உள்ளன. முதல் இரண்டு சுலோகங்களிலே இராமன் நீண்ட கால்கள், சங்கு போன்ற கழுத்து, அழகிய முகம், செவ்வரி பரிந்த கண் முதலியவற்றை அடைந்தவர் என்று சம்பிரதாயமான முறையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். பின்னால் உள்ள நான்கு சுலோகங்களிலே அவருடைய லக்ஷணம் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. சாமுத்திரிகா லட்சணம் அறிந்தால் தான் அந்த நான்கு சுலோகங்களுக்கும் சரியான பொருள் காணமுடியும்.

அவர் மூன்று (அதாவது, மார்பு, மணிக்கட்டு, முடிப்பு ஆகிய இடங்களில்) உறுதியானவர் : அவருடைய உடலிலே (புருவம், கை, கண்டம் ஆகிய) மூன்று இடங்களை தொங்குபவை ; (மயிர் துணி, பீடம், முழங்கால் ஆகிய) மூன்று இடங்களை சமமாக அமைந்தவை : (வயிறு, நாபி, மார்பு ஆகிய)

மூன்று இடங்கள் உயர்ந்திருப்பவை ; (உள்ளக்கால், உள்ளக்கை, கண்டகனா ஆகிய) மூன்று இடங்கள் சிவந்திருப்பவை ; (கலிஸ் உளா ரோகை, தலை மயிர், வீரகம் ஆகிய) மூன்றாம் மதமழப்பானவை ; (பேச்சு நடை, நாபி ஆகிய) மூன்றாம் கம்பீரமானவை (இம்மூன்றாவது நடை வெண்பதற்குப் பதிலாக விடா எனதும் சிவர்கூறுவர்) ; (கழுத்திலும் வயிற்றிலும், பனிக்கட்டிலும்) மூன்று மடிப்புகள் காணப்படும் ; (தோள், அழை நுனி, பாதத்தில் உள்ள ரோகை ஆகிய) மூன்றாம் ஆழ்ந்திருக்கும் ; நான்கு இடங்கள் நான்கு வெவ்வேயே தோற்றமடிகுறிப்பாகக் காட்டப்பெற்றவை (நரம்பு தோன்றாத கால், ஒரே மயிர்நாயுடைய ரோமகூபம், மேட்டமுடி, தசைப்பற்று தில்லாத நாயியின் கீழ்ப் பிரதேசம் ஆகிய நான்கும் என்பர் ஒரு சாரர். சமுத்திர, குறி, பின்புறம், முழங்கால் ஆகிய நான்கு இடங்களும் குறுகி இருப்பதைக் குறிப்பதாகவும் கொளவா வேறு சிலர்) ; (சமம், குண்டு, கிசாலம் ஆகிய) மூன்று லட்சணங்கடையுடைய தலை (மூன்று சழிகள் கொண்ட தலை எனவும் சிலர் கூறுவர்) ; (கையின் கட்டை விரல் அடியில் நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தவர் என்பதைக் குறிப்பனவாக உள்ள ரோகைகளான) நான்கு கலைகள் ; (நெற்றியில் காணும்) நான்கு ரோகைகள் ; நான்கு முழம் (அதாவது மதாஸ்தூற்றாற்றா விரறகடை உயரம் உள்ள) தேகம் ; (கை, முழங்கால், தொடை, கன்னம் ஆகிய) நான்கும் சமமாக அமைந்தவை ; (புருவம், நாசித் துவாரம், கண், காது, உதடு ஸ்தன நுனி, முழங்கை, மணிக்கூடு, முழங்கால், பீஜம், இரப்பின பக்கம், கை, கால், பிருஷ்ட பாகம் ஆகிய) பதினான்கு இடங்களில் ஒன்றுக்கொன்று சமமான ஜோடி ; நான்கு (அழகும், உறுதியும் வாய்ந்த) பற்கள் ; (யானை, சிங்கம், புலி, எருது ஆகிய) நான்கின் நடை ; பருத்த அழகான உதடு, தாடை, மூக்கு ; (தலை மயிர், கண், பல், சருமம், பாதம் ஆகிய) ஐந்து இடங்களில் பளபளப்பு ; (உடல், முதுகு, கை, கால், விரல்—அல்லது மூக்கு என்றும் சிலர் கொளவர்—கண், காது, லிங்கம் ஆகிய) எட்டு இடங்கள் நீண்டிருப்பவை ; (முகம், வாய், கண், நாக்கு, உதடு, கன்னம், ஸ்தனம் நகம், உள்ளக்கை, உள்ளங்கால் ஆகிய) பத்து இடங்களில் தாமரை மலர் போன்ற சிவப்பு ; (மார்பு, முன் தலை, முகம், கழுத்து, தொல், பாஹு, நாபி, புஜம், பிருஷ்ட பாகம், குரல் ஆகிய) பத்தாம் பருத்தவை ; (தேஜஸ், செவ்வம், புகழ் ஆகிய) மூன்றில் எங்கும் பரந்தவர் ; (கண், பல் ஆகிய) இரண்டில் வெண்ணை ; (அக்குள வயிறு, மார்பு, மூக்கு, தோள், நெற்றி ஆகிய) ஆறு இடங்களில் உயர்வு பெற்றவர் ; (தலை மயிர், புறமயிர், மீசை, நகம், கட்டை விரல், சரிமம், கணுக்கால்—அல்லது லிங்கம் என்பர்

சிலர்—ஆசிய எழோடு சண் பாரவை, பத்தி ஆசியவை சேர்ந்த) ஒன்பது கூர்மையாகப் பெற்றவர் ; மூன்றில் விய பித்தவர் (நாள்தோறும் மூன்று வேளைகளிலும் செய்பவேண்டிய கரியங்களை முறைப்படி செய்வர் என்றும் ; அறம், பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்றில் நிறைந்தவர் என்றும் இரு விதமாக இதற்குப் பொருள் கூறுவர்.) *

சீதையின் ஸ்சணததையும் வாலமீசி யுத்தகாண்டத்திலே (48-ஆம் சர்க்கத்தில்) வருணித்திருக்கிறார். அதை அவன் வாயாலே உரைப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார். இந்திரஜித்தினு³ அடிப்பட்ட இராமலக்ஷ்மணர்கள் உணர் விழந்து, உயிர் அற்றவர்களே போல யுத்தகளத்திலே கிடக்கையில், அவர்கள் இருநதுவிட்டார்களென்று கூறி அந்தககாட்சியைக் காட்டுவதற் காகச் சீதையையும் புஷ்பக விமாசத்திலே ராட்சஸர்கள் யுத்தகளத்துக்கு அழைத்து வருகிறார்கள். அப்போது அவள், “ஸ்திரீ ஸாமுத்திரிகா ஸ்ச னாம அறிந்தவர்கள் எனவிடம எல்லா ஸ்சணங்களும் இரும்பதாகச் சொல்லி, நான் என கணவருடன் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொளவேன

* அப்பு நாட்டுப் பெண்களைப்பற்றிப் பழைய ஆசிரியர் ஒருவர் எவ்விதம் எழுதியுள்ளாரென்று எல்—இக்கி என்னும் ஆசிரியர் பின் வருமாறு வருணிக்கிறார். “பெண்களுக்கு நான்கு இ—களை—தலை மயிர், புருவம், கண் இமை, கணனின் கருவிழி—கறுப்பாக இருத்தல்வேண்டும்; நான்கு—சுருமத்தின் நிறம் கணனின் வெள்ளைப் பாகம், பல், கால்—வெணமையாக இருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—நாகு, உதடு, கன்னத்தின் நர்ப்பகுதி, பல் ஈறு—செவ்வாக இருத்தல் வேண்டும், நான்கு—தலை, கழுத்து, முன் கை, கணுக்கால்—வடமாக இருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—முதுகு, விரல், கை, கால்—நீண்டிருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—நெற்றி, கண், மார்பு; இடை—அகன்றிருக்க வேண்டும்; நான்கு—புருவம், மூக்கு, உதடு, விரல்—மென்மையாக மெலிந்து இருக்கவேண்டும்; நான்கு—முதுகின் அடிப்பாகம், தொண்டை, முழங்காலுக்குக் கீழே உள்ள ஆடு சதை, முழங்கால்—கனத்து இருக்கவேண்டும்; நான்கு—காது, கெஙகை, கை, பாதம்—சிறுத்து இருக்கவேண்டும்.” (வேன என்பார் எழுதிய “மத்திய காலத்து அரபு வழக்கை”, பக்கங்கள் 214—216.)

‘கார்மென்’ என்னும் பிரெஞ்சு நாவலில் பின் வருமாறு காணப் படுகிறது. “மங்கை ஒருத்தி நல்ல அழகாக இருக்கிறாள் என்று கருதப் பெறுவதற்கு அவள் முப்பது ஸ்சணம் (வரி) பொருந்தியவளாக இருத்தல் வேண்டும் என்று கூபெரின் தேசத்தவர்கள் கூறுவர். அதாவது மூன்று மூன்றுகப் பத்து அட்டமொழிகளால் குறிப்பிடக் கூடிய ஸ்சணங்கள் வாயத்திருத்தல் வேண்டும். உத ரணமாக, மூன்று இ.ம் கறுப்பாக இருத்தல்வேண்டும். அவை ; கண், இமை, புருவம் ஆகும். மூன்று—கை, உதடு, கைம்—மென்மையாகச் சிறந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதம்தான் மற்றவைகளும். கிவரத்துக்கு பிராந்தோம் பார்க்க”.

மற்றொரு வகையான நூல்களிலும் அதாவது காமசாஸ்திர நூல்களிலும், சாமுத்திரிகா ஸ்சுரம் விவரிக்கப்படுவது உயினி, சித்திரினி, சங்கினி, ஸுஸ்தினி என்று நான்கு வகையாகப் பெண்களை அவர்களுடைய தேக அமைப்பின்படி காம சாஸ்திரங்களிலே பதக்கப்பட்டிருப்பதைப் பலரும் அறிவர். ஆனால் இப்போது நமக்குக் கிடைப்பவற்றுள் மிகவும் பழமையானதான வாதஸ்யாயனருடைய காமசூத்திரத்திலே இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு காணப்பெறவில்லை. அதிலே ஆண்களும் பெண்களும் அவர்களுடைய ஜனனேந்திரிய அளவின்படி மூன்று மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தப் பாகுபாட்டில் அவர்களுடைய மற்ற ஸ்சணைகள் கணக்கிடப்படவில்லை. எனினும் சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தைப்பற்றி அவர் குறிக்காமலும் இல்லை. எந்த எந்தப் பெண்களை மணக்கலாகாது என்பதைக் கூறும் இடத்திலே அதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு வாதஸ்யாயனருக்குப் பூரவாசாரியாகளாக விளங்கிய நந்திசா, கோண்புத்திரா ஆகியோர்க்கு உருத்தது என்பது. இது பிற்காலத்திய நூலான எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகிறது. கோக்கோகர் எழுதிய ரதிரகசியத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள இந்தப்பகுப்பு பிற்காலத்தில் பிரபலமாகிவிட்டது. இவைகளையென்றி, பெண்களின் சத்தவம் முதலிய வற்றைக்கொண்டு அவர்களை வெவ்வேறு வகைகளாகப் பிரித்து அவற்றுள் ஒவ்வொரு வகைப்பெண்ணும் எவ்விதம் இருப்பாளா என்று கூறும் அவளுடைய சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தையும் பிற்காலத்துக் காமசாஸ்திர நூல்களில் காணலாம். இய்விதமான பிரிவுகளும் பூரவாசாரியாகள செய்தவைகளே என்பர்.

இத்தகைய நூல்களாலேயே போலும் ஆண்களுடைய சாமுத்திரிகா ஸ்சணைக்காக கொடுக்கும் நூல்களைக்காட்டிலும் பெண்களைப்பற்றிய நூல்கள் பிற்காலத்தில் அதிகமாகத் தோன்றியுள்ளனவென்றும், சாமுத்திரிகா ஸ்சணை நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறறினையும் நுகர்வதைப் பற்றிய மனப்பான்மையும் குணங்களும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் சொல்லலாம். உண்மையில் இந்தப் பதிப்பில் அடங்கிய சூத்ர ஸ்சணைத்தின் உரைநடைப்பகுதியில் அது, “பூலாகததிலே பிறக்கிற பெண்களிடில் பதிவிரதையாயிருக்கிறவையே கிவாகம் பண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் பற்றிக் கதே! அந்தப் பெண்களை வாழ்க்கைப்படுகிற துக்கு முன்னே பதிவிரத என்கிறதும் விபசாரி என்கிறதும் எப்படி அறிகிறது?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதற்கு எழுந்தது என்று அதன் ஆரம்பம் உரைக்கிறது.

சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தை அறிந்த கூடியானவது நம் நாட்டில் மட்டுமே காணப்படுவதென்று கொள்ளவேண்டியதில்லை. உலகம் முழுவதிலும் அது வழங்கியுள்ளதென்று சொல்லலாம். பண்டைக்காலத்தில் சீரக்கர்சுரீ வட்டிய அது வழங்கிவந்தது பின்னால் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவியிருக்கிறது. எவ்விதம் மேலை நாட்டிலே சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தை அறிந்த நூல் எழுதியவர்களுள் அரிசடாப்ட்டில், பிளாட்டோ ஆசிரியர்களை முக்கியமானவர்களாகக் கூறலாம். விஞ்ஞான முறைப்படி சாமுத்திரிகா

ஸ்சணமும் ஒரு சாஸ்திரமேயாகும் எனப்பதை நிரூபித்து வலுவாதர், சாரிலா டார்வின ஆகியோர் எழுதியிருக்கிறார்கள். பிறகாலத்திலும் எத்தனையோ நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் 'புதிய சாமுத்திரிகா ஸ்சணம்' (தி நீயூ பிரியாக்ரமி) என்ற பெயரில் சாமுலேஸ் வெல்ஸ் என்பவர் எழுதிய புத்தகமே சிறந்ததென்பர். அதிலே ஆசிரியா தமக்குமுன் அந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பரிசுநூலர்கள் கண்ட முறைகளையும் தொண்டிருந்த கொள்கைகளையும் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

சாமுத்திரிகா ஸ்சணம் உடற்கூறு சாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நவீன விஞ்ஞான முறைப்படி அதை ஆராய்ந்தால் இரண்டு விஷயங்கள் தெளிவாகும். 'உள்ளத்து இயல்புகளில் காணும் வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்பவே புறத் தோற்றத்தில் காணும் வேறுபாடுகள் அமையும்' என்பது ஒன்று. உதாரணமாக, நாம் எத்தனையோ மனிதர்களைப் பார்க்கிறோம். சிவருடைய முகம் அழகாகவும், சீராகவும் அமைந்திருந்தும், கையைற்றுக் கவர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கிறது. மற்றுஞ் சிவருடைய முகமோ, நல்ல அழகு என்று சொல்லமுடியாமல் இருந்தாலும், கை பொருந்திக் குறுகுறுப்பாக இருக்கிறது. அவர் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றும் மனவெழுச்சிகளும் அவராரால் ஏற்படும் மனநிலையுமே அவர் அவர் முகத்திற்கானும் கையையும் குறுகுறுப்பையும் உண்டாக்குகின்றனவென்பார். 'அகத்தின அழகு முகத்தில் தெரியும்' எனனும பழமொழியும் இதை ஒட்டியே ஏற்பட்டது போலும். உடலின் ஒலவோர் உறுப்பின் அசைவையும் மூளை அல்லது உள்ளம் எனனும் அறிவு கட்டுப்படுத்தி நடத்துகிறது எனனும் அதனால் ஏற்படும் மாறுபாடு அந்த அந்த உறுப்பில் பிரதிபலித்த நிலைபெறுகிற தென்றும் சொல்வார். சருமத்தின் தோற்றம், உணர்ச்சி, மென்மை ஆகியனவும் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றனவாம். இவ்விதம் உடலின் ஒலவொரு பாகமும்—தலை, முகம், மார்பு, கை, கால், நடை, குரல், இன்னும் சருமம் ரோமம் ஆகியவற்றின் அமைப்பு, தன்மை எல்லாம்—சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தின் சின்னங்களாகவே விளங்குகின்றன, எனினும் ஒரு விஷயத்தை நாம் இவ்விதம் குறிப்பிடவேண்டும். முகம், கை, கால் போன்று எளிதில் பிறர் கண்ணுக்குப் படக்கூடிய இடங்களையே பிரதானமாகக் கருதிச் சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தைத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்புக்களைப் பற்றிக் கூறியிருப்பினும் அவை குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன எனலாம்.

'உடலின் பொது அமைப்புக்கு ஏற்பவே ஒலவோர் உறுப்பும் அமைந்திருக்கும்: அதே போல ஒலவோர் உறுப்பும் உடலின் மொத்த அமைப்பின் ஒரு பாகமாகும்' என்பது இரண்டாவது. இந்த உண்மையை நன்றாக அறிந்திருந்ததானேயே முன்னாலில் ஒலியர்களும் சிற்பிகளும் தங்கள் கலைத்திறன் நன்கு மிளிர் அருமைப்பாடு உருவங்களில் சமைக்க முடிந்தது. உடலின் ஒலவோர் உறுப்பும் மற்ற உறுப்புக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். மனிதர்கட்டி விருந்த நடு விரலின் துணி வலையில் உள்ள கையின் அளவு மோலாய்க் கட்டையிலிருந்து தெறிமியிர் வட்டு வரையில் உள்ள முகத்தின் அளவுக்குச்

சமமாக இருக்கும். இன்னும் முகத்தை மூன்று சம்பாக்கங்களாக வகுக்கலாம். நெற்றியுச்சியில் உள்ள மயிர் வகிப்புவிருந்து புருவம் வரையில் ஒரு பாகமும், புருவத்திலிருந்து மூக்கின் நுனிவரையில் மற்றொன்றும், மூக்கின் நுனியிலிருந்து மோவாய் வரையில் மூன்றாவதாக அவை அமையும். இம்மாதிரியே, ஒருவன் தன இரு கைகளையும் பக்கவாட்டிலே நீட்டி நின்று ஒரு கையின் நடுவிரல் நுனியிலிருந்து மற்றொரு கையின் நடுவிரல் நுனி வரையில் உள்ள அளவு (ஒரு மாசிபு நீளம் என்று பாமர வழக்கில் குறிக்கப்படுவது) அவனுடைய உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கும் என்றும் சொல்வர். இதேபோல இன்னும் எத்தனையோ வகையான அளவுகள் உள்ளன. அவை சிறுப நூல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர்களிடையில் காணும் இந்த அளவுகளிலே அவர் அவர் இயல்புக்கு ஏற்பச் சில எய்யங்களில் நூல் பிராணாததனவாக வேறுபாடுகள் காணப்படும். அவை அவர் அவர் ஸ்சனத்தை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமையும். இத்தகைய அளவுகளை நனகு அறிந்ததாலே போலும் நேரில் காணாத ஒரு மனிதனுடைய உறுப்பு ஒன்றை மட்டும் பார்த்து விட்டு அவனுடைய முழு உருவத்தையும் சிருஷ்டித்துக் காட்டியதாகக் கூறும் சம்பவங்கள் நாடோடிக கதைகளில் காணப்படுகின்றன. சீதை அரிசாகவனத்தில் சிறை இருந்த காலத்தில் அவள் இராவணனுடைய முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்ததே இவையாம். குளித்த தலை நிமிராமல் இருந்த அவள் அவனுடைய பாதங்களை மட்டுமே பார்த்திருந்தாளாம். எனினும் இராவணவதம் ஆகி நீண்டகாலதடிகளுக்குப் பிறகு அவள் அயோத்தியில் இருந்த நாளில் தன நாததலா, அதாவது கைகையின் மகன், ஒருத்தியின் வரபுறுத்தலால் இராவணனுடைய உருவத்தைத் ததர்ப்பமாகப் பூமியில் வரைந்து காட்டினாள். அதுவே அவள் இரண்டாவது தடவை வனவாசம் போவதற்குக் காரணமாயிற்று என்று ஒருகதை உண்டு. இன்னும், நீராடிக்கொண்டிருந்த ராஜகுமாரி ஒருத்தியின் தலைமயிர் ஒன்று உதிர்ந்து நேரே அடித்துச் செல்லப்பட்டதாம்; அதைக்கண்ட ராஜகுமாரன் ஒருவன் அந்த ஒற்றை மயிகைக் கொண்டு அவனுடைய முழு உருவம் எவ்விதம் எழில் பெற்று விளங்கும் என்பதை மனததால் உருவகப்படுத்தி அவம்போன்ற சித்திரத்தை வரைந்தானும்; அதைக் கொண்டு கடைசியில் அவன் அந்த ராஜகுமாரியையே அடைந்தானும். இம்மாதிரி எத்தனையோ கதைகள்.

இவற்றைக் கவனித்தால் சாமுத்திரிகா ஸ்சனத்தக்கும் அழகின் உருவத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது விளங்கும். சாமுத்திரிக சாஸ்திரப்படி உத்தம ஸ்சனம் பொருந்தியவர்களை யாவரும் கண்டு வியக்கும்படி அசாதாரணமான அழகு பெற்றிருப்பர் என்று கூறுவா.

பாந்த இவ்வுலகத்திலே எத்தனையோ தேசங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பலவகையான மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களிலே ஒவ்வொரு வகையாரும் அழகு என்பது எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி வேறுவேறு அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்கா தேசத்த மக்களில் சிலர் பெண்மக்கள் மிகவும் பருத்த

பிருஷ்பாகத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர் ; மற்றுஞ் சிலர் தனித்து சரிந்த கொடுக்கையையே விரும்புவர். சிவதேசத்தில் பெண்களின் பாதம் மிஷும் சிறுத்திருக்கவேண்டுமென்று கொளவர். அரபுதேசத்திலே பெண்களின் இருபுருவங்களும் நடுவில் கூடியிருப்பதையே விரும்புவர் என்று அரக்கைகளிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த அந்த நாட்டுப் பெண் மக்கள் அந்த அந்த நிலையை அடையப் பல விதமான செயற்கை முறைகளையும் கையாண்டுவந்தனர் என்று கூறுவர்.

அவ்விதமாயினும், அழகின் லட்சணம் எது என்பதைப் பற்றி உலகம் முழுவதும் ஒரே விதமான கொள்கையே இருந்து வருகிறது. பல்வேறு தேசங்களின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களிலே அழகினை வருணித்துக் கூறுவதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். இத்தகைய வருணனைகள் பல்வற்றைத் தொகுத்து ஹாவலக் எல்லிஸ் எனனும் ஆசிரியர் தம்முடைய நூலில் கொடுத்திருக்கிறார்.

நாகரிகம் இல்லாதவர்கள் என்று கருதப்படும் பூர்வீகக்குடிகளும் அழகின் லட்சணத்தைப் பற்றி இதுமாதிரியேதான் நினைக்கிறார்கள். திரு வெர்ரிபர் எல்லிஸ் எனனும் ஆசிரியர் செய்த ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து இது தெரியவருகிறது. மலேநேசியாததீவுகள், ஆப்பிரிக்கா தேசம், அஸஸாம் மலைப் பிரதேசத்தில் நாகர்கள் வாழும் பகுதிபோல ஒன்றுக்கொன்று வெகுதூரம் விலகியுள்ள நாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே அழகுவாய்ந்த வர்களென்று அந்த அந்த நாட்டார் கருதுபவர்களுடைய புகைப்படங்களைச் சேகரித்து அவர் மத்திய இந்தியாவில் வாழும் 'பைகா' எனனும் பூர்வீக குடிகளிடம் காட்டினாராம். அவற்றைப் பாராத பைகர்கள் செய்த விமர்சனமும் அளித்த பதிலும் இந்த உண்மையை எடுத்துக்காட்டியதென்று அவர் கூறுகிறார்.

உலகம் முழுவதும் அழகின் லட்சணம் ஒரேவிதமாகத்தான் கருதப்பட்டு வருகிறதெனனும் உண்மையை ஆராய்ந்து நிலைநிறுத்திய ஸ்ட்ராட்ஸ் எனனும் ஜெர்மன் ஆசிரியர் பூர்ண வளாச்சி அடைந்து அழகுவாய்ந்த பெண் ஒருத்தியின் அவக அமைப்பு எவ்விதம் இருக்குமென்பதைப் பின் வருமாறு விவரிக்கிறார்.

மென்மையான எலும்பு அமைப்புக் கொண்ட கூடு,
உருண்டு திரண்ட அங்கங்களும் மார்புகளும்,
அகன்ற அடிமுதுகுப் பகுதி,
நீண்டு கூர்த்தியான கேசம்,
தாழ்ந்து குறுகிய பிரதேச அளவை கொண்ட அல்குல் ரோமம்,
குறைவான அக்குள் ரோமம்,
தேகத்தின் பிரிப்புக்களில் புறமயிர் இல்லாமை,
மென்மையான சருமம்,
உருண்டையுடன் மென்மையான
சிறுமுகம்,
அகன்ற கண் பள்ளம்,

உயர்ந்து மெலிந்த புருவம்,
தாழ்ந்து சிறுத்த கீழ்த்தாடை எனும்பு,
கன்னத்திலிருந்து கழுத்துக்குச் சரிவான அனல்பு,
வட்டமான கழுத்து,
சிறுத்து மெலிந்த மணிக்கட்டு,
சினான்குறியு எககளும் நீண்ட ஆள்காட்டி விரல்களும்,
உருவாடயான தோள்,
(வளைவில்லாமல்) நோக்கச் சிறுத்துள்ள தோள் எனும்பு,
சிறுத்து நீண்ட உடற்பாகம் (கழுத்திலிருந்து இடைவையுள்ளது),
சிறுத்த இடை,
குழிவான பிரஷ்டத்தின் மேற்பாகம்,
வட்டமாகப் பருத்து எடுப்பான நிதம்பம்,
வளைந்து குழிந்த நிதம்பத்தின் கீழ்ப்பாகம்,
உருண்டி திரண்ட தொடைகள்,
மழுங்கிய விரிகோள வடிவில் தாழ்ந்த அடிவயிற்றுக் கூடல்,
மிருதுவான முழங்காலின் சில்லு,
வட்டமான கண்க்காள் ஆரோகை,
சிறுத்த பாடு,
சிறுத்த (கால்) விரல்கள்,
இரண்டாவது விரல நீளமும், ஐந்தாம் விரல் சிறுத்தும் இருததல்,
அகன்ற முன பல.

மேயில்கண்ட பட்டியல் தாம் கொண்ட முடிவையே பெருமாலும்
ஒட்டி இருக்கிறதென்று ஹாவல்க எல்லின் கூறுதொடர், சம்மாதிரியே நம்
நாட்டுச் சாளுத்திரிகா ஸ்டான்லின் விவரிக்கப் பட்டிருள்ளதையே அது பெரும்
பாலும் ஒத்திருக்கிற தென்பதையும் காணலாம்

அழகு என்பது திடமான ஆரோகியத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆரோகி
யம் இல்லாவிட்டால் அழகு நலிந்து விடும். இந்த உண்மையை நீண்ட
நாளாய் யாவரும் அறிவா. அழகை எடுத்தக்காட்டும் நன்கு வளர்ச்சி
பெற்ற உடல், பிடிப்பான தசை, மினுமினுப்புடன் கூடிய அழகிய கருமம்,
ஒளிபெற்ற கண், மிடுக்குடன் கூடிய நடை, இவையெல்லாம் நல்ல ஆரோகி
யத்தின் அறிகுறிகளே. சிவனைப் பரதெய்வமாக வழிபடுபவர்களுள் ரோச
வர தர்சனத்தைப் பின்பற்றும் பிரிவினர்களைப் பற்றி நாம் முன்னரே குறிப்பி
ட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இந்த உண்மையை நன்கு அறிந்து அதைத்
தங்கள் மதக் கொள்கைகளுள் முக்கியமானதாக வலியுறுத்தி யிருக்கிறா
ர்கள். அவர்களுடைய மதத்தின் அடிப்படத்திற் தத்துவத்தைப் பின்வருமாறு
கருக்கமாகச் சொல்லலாம். "மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு
பெறு அடைவதே ஸ்சியமாகும். அதை அடைவதற்கு ஞானம் அவசியம்.
வித்தைவின் மூலமே ஞானத்தைப் பெறமுடியும். ஆனால் வித்தை பயிர்வ
தற்கு நோயற்ற வாழ்வு அத்தியாவசியமானது. உயிர் நலிய் ஆரோகியத்
தான் சிவத்து ஸ்சிய சித்தியைப் பெற உதவுவதாய் உயர்க்கம், பாதாளம்
ஆகிய இரண்டேமே." இதை யொட்டியே அவர்கள் வழிபாடு, தத்தவம்,

வேதாந்தம் ஆகிய விஷயங்கள் மட்டுமல்லாமல், ரஸவாதம், வைத்தியம், மாந்திரிகம், சாமுத்திரிகா ஸ்சணம், ரேகை சாஸ்திரம் போன்ற பல வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் நூற்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைச் சார்ந்தோர் அனைவரும் நல்ல திடகாத்திராகளாக இருக்கவேண்டுமென்பதை விரும்பி இன்னும் சில கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்துக்கொண்டனர். தங்களுடம் திணைப் பெறுகிறவர்கள் குறை ஏதும் இல்லாத திடமான ஆரோக்கியம் பெற்றவர்களாகவே இவ்வுத்தர அவசியம் என்பதை அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அவ்விதம் சிஷ்யர்களாகச் சேருபவர்களுக்கு இன்ன இன்ன அங்க ஸ்சணங்கள் பொருந்தியிருக்க வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதே போலத் தான் சைவ மடாபயத் தலைவர்களில் சிலா குறளன், குறை அங்கத்தவன், நோயுற்றவன் முதலியவர்களைப் பாராகவும் கூடாதென்றும், அவ்விதம் பாரக்க நேரிட்டுவிடாமல் அதற்காக உடனே பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரேசைவர தரிசனத்தின் முக்கியமான ஆசாரியர்களைச் சித்தர்களென்றும், நாதர்களென்றும் நாத சித்தர்களென்றும் குறிப்பிடுவர். அவர்கள் எத்தனைபோ னுடைய வேறுபாடு உண்டு. அவர்கள் தொகை ஒன்பது முதல் அறுபத்தான்கு வரையில் பலவிதமாகக் காணப்படும். அதற்கு மேலும் கொளவார உனர். தமிழ் நாட்டிலே காணப் பரம்பரையாகச் சித்தர்களைப் பதினெண்மர் என்று சொல்வர். என்னும் அத்தகைய சித்தர்கள் என்று கூறப்படுபவர்களின் பெயர்களைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் அவர்கள் தொகை பதினெட்டோரும் அதிகமாகவே காணப்படும். அவர்களும் மேலே கூறிய விஷயங்களைப் பற்றித் தமிழிலே தங்களுக்குக் கிடைத்தான் எனிய தனி நபையில் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

தமிழில் காணும் சாமுத்திரிகா ஸ்சண நூல்கள் எல்லாம் முருகக் கடவுள் தம் சிஷ்யரான அகத்திய முனிவருக்கு உரைக்கப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. அவருடைய பெயர் சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்றும் சிவ சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்றும் குமாரகவாயியார் என்றும் பலவிதமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவரிடம் கேட்டு அறிந்தவர்களை அகத்திய முனிவர் பலருக்கு உபதீபகப்படுத்தியதாக எழுதி வைத்தாராம்.

அகத்தியர் எழுதியனவாகச் சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தைத் தவிர வைத்தியம், ஜோஸ்யம், மந்திரிகம் போன்ற வேறு பதுறைகளிலும் அநேக நூல்கள் உள்ளன இவையாவும் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் எழுதியனவாகக் காணும் ரகத்தைச் சார்ந்தவை. அகத்தியரும் பதினெண் சித்தர்களிலே ஒருவராவர்; அவர் பெரிய முதலில் காணப்படுவது. அவரை தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரைக்கு முக்கியமானவர் என்றும் சொல்லலாம். அவரைத் தரிசுபதற்காகவே வடக்கிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த ஒருவர் திருமுவி என்றும் சிவனடியாரான சித்தராக கூறும். என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. இவ்வுத்தரக் கவனக்கும்போது இவ்வுத் சாமுத்திரிகா ஸ்சண நூல்களையும் சித்தர் வாக்கு நூல் வகையைச் சேர்ந்தனவாகவே கொள்வோமாக என்ற தெரிகிறது.

இந்தத் தொகுப்பிலே புருஷஸ்சணம், ஸ்திரீஸ்சணம் ஆகிய இரண்டுக்கும் தனித்தனியே உரையுடன் கூடிய செய்யுள் பகுதி ஒன்றும் உரைநடைப் பகுதி ஒன்றும் உள்ளன. இன்னும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்த சா நூல் ஏனையும் நந்தி நூலும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. அதிலே உடையும்தான் அதன் உறுப்புகள் சிலவற்றையும் கயிறு கொண்டு அளப்பதற்கான விதிகள் உள்ளன; இன்னும் சாமுத்திரிகாஸ்சண விவரங்கள் சிலவற்றோடு, சாதாரணமாக ரேகை சாஸ்திர நூல்களில் காணும் விஷயங்களும் அடங்கியுள்ளன. உண்டையில் ரேகை சாஸ்திரம் சாமுத்திரிகாஸ்சணத்தில் அடங்கியதே. அதனால் சாமுத்திரிகாஸ்சண நூல்களில் ரேகைகளைப் பற்றிய விவரங்களும் காணப்படுவதே. பின்னால் அது தனிப் பிரிவாக பிரிந்ததாயினும் கைகளின் டைசணங்களும் அதிலே இடம் பெற்றிருக்கும்.

இன்னும் இந்தத் தொகுப்பிலே இரண்டு பிறசேர்க்கைகள் உள்ளன. அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய காகிதாண்டதத்தில் மகனீர் இலக்கணம் எனப் பெரிய முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம் ஒன்று. தனி நூல் போலவே வழங்கப் பெறும் அது பொழிப்புறையுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வராதா மிஷ்நர் எழுதிய பிரஹத் ஸம்ஹிதையில் காணும் புருஷஸ்சணம் ஸ்திரீஸ்சணம் ஆகிய இரண்டு அத்தியாயங்களின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு மறந்தொன்று.

இத்தப்பதிப்புக்கு ஆதாரமாக இந்தியத்தின் சுவடிகளுள் பின் வருபவை உபயோகிக்கப் பெற்றுள்ளன:

புருஷஸ்சணம்,

செய்யுள் பகுதி—சூர் 4386, சூர் 2707, டி. 2026 சூர் 1800.

உரைநடைப் பகுதி—டி. 2027, சூர் 1800, சூர் 3665.

ஸ்திரீஸ்சணம்:

செய்யுள் பகுதி, சூர் 1799, டி. 2027.

உரை நடைப்பகுதி, சூர் 238, சூர் 4791, சூர் 3665, சூர் 1799.

நந்தி நூல்:

சூர் 924, சூர் 1800.

மகனீர் இலக்கணம் (பிறசேர்க்கை I) சூர் 2706.

இவை தவிர, ஸ்திரீ புருஷஸ்சணங்களின் உரைநடைப்பகுதிகளை ஒளிக்கவடி ஒன்றும் நந்தி நூலுக்கான கூடி ஒன்றும் சென்னை புரோஹிதய பூர்வண ஹைஸ்கூல் ஸ்காலர் பண்டிதர் ஸ்ரீ எ. எஸ். நாகபிஷ்ணாசாரியார் அவர்களுடைய உதவியால் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கப்பதற்குக் கிடைத்தன. எனினும் சுவடிகளில் ஏதாவதொன்றும் சுவைவார விதத்தில் குறைபாடு உள்ளதாகவே இருந்தது.

சாமுத்திரிகா ஸ்சணங்களின் செய்யுள்பகுதி பெரும்பாலும் அறுசேர்க்கையிலுள்ள சூரிய விருத்தப்பாங்குடன் ஆகியது. வேறுபாடுகளில் அமைந்த செய்யுள்களும் சில உள்ளன. அவற்றுள் பல சேர்க்கப்பதற்கு ஏற்றனவாகவும் இவை; இன்னும் சில அந்த உருவத்திலே அல்லது சீர்த வடிவத்திலே நந்தி நூலிலும் காணப்படுகின்றன.

நந்தினூலும் ஆசிரியப்பாவினால் ஆனதே. எனினும் எண்ணிக்கை நெடியடி ஆசிரிய விருத்தமே அதிகம். வேறு வகைகளும் உண்டு. அதன் ஆரம்பப் பகுதி அநதாதி முறையில், அதாவது முன் செய்யுள்ள ஈற்றுப்பகுதி அடுத்த செய்யுள்ள ஆரம்பமாகும் முறையில், அமைந்துள்ளது. நடுவிலும் சில இடங்களில் இம்முறை காணப்படுகிறது. பல இடங்களில் இது காணப்படவில்லை. இதைக் கவனித்தால் ஒன்று அநதச் செய்யுட்கள் முறை பிறழ்ந்து இருத்தல் வேண்டும்; அல்லது வேறு ஏதோ நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டனவாக இருத்தல் வேண்டும். இன்னும் எடுத்த விஷயத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாமல் காமசாஸ்திர நூற்களிலே காணக்கூடிய செய்யுள்கள் இரண்டு மூன்றும் சேர்ந்திருந்தன. அநதச் செய்யுள்களை இவ்விடம் கொடுக்கவில்லை. செய்யுள்கள் சில இடங்களில் சரியான பாடத்தை நிரணயிக்க முடியாதபடியிலும் சிதைந்த உருவத்தில் காணப்பட்டன. அவற்றை அநத அந்த இடங்களில் கீழ்க் குறிப்புகளில் காட்டியிருக்கிறேன். செய்யுள்களின் சரியான வடிவை அமைப்பதற்குச் சென்னை 'கலைமகள்' ஆசிரியர் ஸ்ரீ சி. வர். ஜகந்நாதன், எம். எ., அவர்கள் உதவி செய்தார்.

உரைநடைப் பகுதி கொண்ட எடுகளில் ஒவ்வொன்றிலும் சில பாகங்கள் விடுபட்டுப்போயிருந்தன. ஒரே மாதிரியான சொற்கள் திரும்பத் திரும்ப வருவதே இவ்விதம் விடுபட்டுப்போனதற்குக் காரணமபோலும். ஒன்றில் காணப்படுவது மற்றொன்றில் இல்லை. அவ்விதம் அந்த அந்த எடுகளில் காணும் பகுதிகளை ஒன்றுசேர்த்தே இந்தப் பாடம் அமைக்கப் பட்டது. அப்படியும் சில இடங்களில் குறை பூததி செய்யப்படவில்லை.

இத்தப் பதிப்புக்கு உதவி அளித்த ஸ்ரீமான்கள் ஈ. எஸ். நரலிம்மா சாரியார், கி. வா ஜகந்நாதன் ஆகியவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதனோடு இந்த நூலைப் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பை எனக்கு அளித்து, அதற்குப் பலண்டிய வசதிகள் பலவற்றையும் செய்து கொடுத்து, இடையில் திடீரென்று எதிர்பாராத வகையில் என்னுடைய உடல்நிலை கெடதால் ஏற்பட்ட அசாதாரணமான காலதாமதத்தையும் பொறுத்து, இந்நூல் நல்ல முறையில் வெளிவருவதற்கு உதவிசெய்த இந்த நிஸ்யதது அதிபர் ஸ்ரீ தி. சந்திரசேகரன், எம். எ., எல்.டி. அவர்களுக்கும் நன்றிசெலுத்த நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தி. நா. சுப்பிரமணியன்.

PHYSIOGNOMY OF MAN.

Every man will have thirty-two signs or characteristics.

Five organs of his body should be long and these are the eyes, hands, cheeks (or alternatively, according to another version, the ears), knees and the nose.

Five others which should be soft are the hair, fingers, nail, skin and tooth.

Six places should be lofty or elevated (high): these are the forehead, shoulders, belly or paunch, arm-pits, chest and back of the palm.

Seven places should be red and they are the soles of the feet, palms, corners of the eyes, tongue (or alternatively, uvula or prepuce as variants), nails, lips and palate or roof of the mouth.

Three places which are to be broad are the hip (alternatively, the testicle according to another version), chest and the forehead.

Three others are to be thin, viz., the neck, portion below the knee (shank) and the *membrum virile*.

Three other places should be low or depressed and these are the navel, the joints and the knuckles. (These three are variantly given as the middle of the chest, the lower half of the forehead and the joints.)

One possessing all these thirty-two will rule the world under one umbrella.

The characteristic features of the several parts of body and the resultant effects indicated thereby are as follows:—

HEAD.

The head of a person should be round and proportionate. If it is round and big he will have wealth; if round and small he will have beauty and riches. If it is elongated he will have poverty. (According to another authority if the head is long and if the skull is broad, he will have long life.) Poverty is indicated if the skull-bone is not even on both the sides. If it appears as a double-head with a dent in the middle he will not have wealth and his mind will be bent on sinful actions.

HAIR ON THE HEAD.

The hair on the head should be black, soft, long, dense, and of uniform growth with the end unsplit and this indicates royalty. If it is short, rough, sparse, not of uniform growth, brown in colour or with split end he will have to endure extreme poverty. If the hair is long he will have greatness and dignity; if thick and black he will have wealth; and if thick and brown, poverty. Dense hair-growth indicates long life. If the hair is short and red he will be lascivious; if curly, he will be not only libidinous but also have stealthy goings; and if too long he will have to endure too much of reproach and slander. Split end indicates heavy expenditure and that, even if wealthy, he will not have enjoyable diet. If the hair resembles that of a cat (or an elephant according to a variant reading) he will suffer ill-health, but have wealth.

this is also considered ill-omened. It is considered bad if the forehead is small, crooked, uneven or with a depression in the middle and he will have poverty.

Five lines on the forehead indicate that he will live for a hundred years; four lines, eighty years; three lines sixty years; two lines forty years; and only a single line, his life will be very short for twenty years.

A nerve or vein running up across the forehead in the middle like a chord indicates that he will be a king, lord over hundred persons or a commander. If two such are seen he will be a person of noble character, and if there are many he will have to endure disease and poverty.

Profuse hair (down) on the forehead indicates that he will be highly deceitful and if it is devoid of hair he will have greatness.

EYEBROW.

The eyebrows should be even, arched, equal to one another without joining in the middle and tapering at the outer ends with the hair soft, black and following the course. Such a person will be the ruler of the world. Thick hair indicates the strength. It is considered bad if the brows are very thick, slender, crooked, brown in colour or with breaks in the middle and poverty will attend such person. If it is a very small he will have to endure sorrow. If the brow has a dent in the middle he will have connection with forbidden women. The brows joined in the middle indicate the death of father, mother and uncle or father-in-law. If the hairs face down he will have ill-health.

EYELID.

Both the eyelids should be uniform with eyelashes dense and black. This bestows beauty and wealth on the person. If one is big and the other small, he will have ill-health.

EYE.

The eyes should be broad, equal to one another, placed on the same level, the apple of the eye dark with the portion surrounding it white having red streaks and the corners red like the *lōvai* fruit. Such a person will be ruler of the world. If the apple of the eye is small he will have long life and if it is deep dark in colour he will embrace many women. A squint eye indicates that

he will have poverty and will also be a liar, while a blinking eye, that he will embrace many women. It is considered bad if the eyes are brown, deep red, sunken or with too much of intervening space or if they are staring or goggle eyes. If they are like the petals of a lotus he will have many riches and if they resemble red water-lily he will be a second Rama, i.e., a hero. If the eye resembles that of a cat he will run after others' wives and if it resembles that of an elephant he will have vast riches. Those resembling the eyes of a snake, tiger or fowl are bad. Congenital blindness indicates that he is a sinner and will have to endure heavy sorrow, while blindness without any defect in the eye, i.e., *amaurosis*, perverted intelligence of a high degree. If the eye has the colour of honey, he will be highly lascivious and also deceitful; and if white he will be deceitful and also be an adept in the art of (prognostication) looking at the magic black pigment (i.e.), a crystal-gazer. (According to another verse if the eye is white in colour he will be a scholar, poet or artist.) A freckle in the white portion of the right eye indicates that he will have a sharp intelligence, while that in the left eye indicates that he will be lascivious and enjoy women always. A mole of the colour of honey in the eye denotes prosperity.

FACE.

The face should be round, proportionate and beautiful. This is considered best. If it is small he will have beauty. If it is broad and like that of a lion, he will have riches and also be a ruler of the world. Very small, crooked or square faces are considered bad.

FACIAL HAIR.

If the facial hair of a person is black and thick he will have riches and if soft, beauty. If it is red (i.e., brown) he will be deceitful. Curly hair indicates that he will speak effectively and that his words will prevail. If the hair-pores are close, he will be highly lascivious. Sparse hair in the face indicates that he will have early orgasm.

CHEEK.

The cheeks should be round, even and fleshy. If it is long he will be deceitful (or very rich according to a different reading). It is considered good if it appears as single (and not divided) and

he will be wealthy. An elevated cheek is good and if it has too much of flesh he will have wealth and also good enjoyment. Sunken, emaciated or dried up cheek indicates that he will have distress. A clockwise whorl on both the cheeks indicates that he will speak effectively and that his words will prevail, while a counter-clockwise one, that he will have to endure poverty.

Nose.

The nose should be elevated, of four finger-breadths by his own hand, broad at the lower end and tapering upwards, the nostrils small and both the sides symmetrical with the tip like the flower of *kumiļ* (*kamiļampū*). Such a person will rule the earth. If it is of three finger-breadths in length he will have riches and also long life and beauty. A nose too long indicates that he will take a long time to reach orgasm while a short one, the reverse. If it is big he will have wealth and if there is a depression in the middle he will be deceitful and poor. If one side is big and the other small he will have ill-health. If the tip of the nose is curved like the beak of a parrot he will be a ruler, strong and intelligent.

A freckle in the centre at the tip of the nose indicates that he will commit adultery, while one on the right side that he will have riches and on the left side, poverty. A congenital scar or mark on the nose indicates that he will rule over the world.

Mouth.

A small mouth red in colour is considered best. A small mouth indicates riches while the red colour beauty. The broad one indicates the tenacity of the person. If the mouth is black he will be deceitful and if it is very black he will have distress.

If there are marks of a discus (*chakra*) and conch (*śankha*) on both sides (inside) the mouth he will be ruler of the world. If the marks of *sveta* (? *svetaka*—wood-Apple fruit; or a creeper) are found he will have wisdom. If there are marks of a lotus, he will be a scholar; those of a pair of fly-whisks, long life and beauty; an elephant goad indicates victory, while an umbrella, riches and also kingship. The mark of a snake indicates poverty and deceit.

Lip.

Small lips indicate beauty and wealth. He will have vast riches, if it resembles the lotus petal.

TOOTH.

The teeth, thirty-two in number, should be small resembling the bud of *mullai* plant, polished and white in colour, uniform and evenly set without gaps. Such a person will have vast riches and beauty. If the teeth are big he will have to endure poverty and the riches, if any, already possessed will be squandered. If the teeth are separate with gap intervening each, he will be highly lascivious and will reach orgasm before his partner attains it. Snagged teeth indicate scholarship which will be lost while carious ones disease. If they are brown in colour he will have to endure mental pain and suffering. A small tooth in the middle of either the upper or the lower row indicates that he will have wealth and progeny and also sharp intellect.

TONGUE.

The tongue should be thin, long and red. Thick, broad or rough ones or of brown colour are considered bad. A black tongue indicates poverty.

VOICE.

A hard harsh voice indicates the irascibility of the person and also his cunningness, while a soft one his cunningness but also of his favourable disposition. If the tone is low he will be deceitful and also ungrateful.

It is also said that if the voice resembles the rumbling of clouds, roar of an elephant or lion, beating of the drum, trumpet or a musical instrument, he will have wealth and also be a commander of great valour.

Congenital blindness indicates that he is a sinner (in previous births).

When laughing if the face appears beautiful, he will have wealth and if not beautiful, no wealth, but poverty.

EAR.

The ears should be uniform and placed on the same level. They should be long, hanging, soft and with a good twist. If the outer ear is broad he will have quick temper and if it is turned or bent inside he will be deceitful; if small it indicates poverty. If the inner ear, i.e., the opening, is small he will have riches and if broad poverty. If the inner ear is formed with a clockwise twist

he will be ruler of the world. If the ear is hirsute, having thick dark hair with pores closely situated and also pointing upwards he will be strong and valiant. If the hairs point downwards he will have poverty, sorrow and affliction.

CHIN.

If the chin is thick and divided into two, he will be cunning and if it is single he will have riches. A clockwise whorl on the chin indicates that he will have good food and enjoyment, while a counter-clockwise one indicates poverty. If the whorl is clockwise and situated underneath the chin he will have good food. A counter-clockwise whorl on the left side indicates that his head will become separate, i.e., decapitated while one on the right side indicates that he will have wealth for some days and poverty for some days. A clockwise one on the right side denotes that he will be ruler of the world. If there are clockwise whorls on both the sides he will rule the world and if they are counter-clockwise he will suffer from disease and poverty.

NECK.

The neck should be thick, round, having the shape of a conch, with the veins not perceptible (when singing) and of four finger-breadths measured by his own hand in height. Such a person will have long life, wealth, beauty and kingship. If the veins are visible and knotty (thick) he will have distress. If the neck is too long, he will have poverty and also be deceitful; and if too short, what he thinks will not be accomplished. A thick neck indicates wealth. Necks resembling those of a camel, donkey and the like are bad.

If there are four lines in the neck, he will have long life and prosperity and if three lines, beauty and long life. Two lines in the neck indicate that he will be deceitful, but also be sole enjoyer. If there is only one line or fold in the neck whatever he thinks will not be accomplished. If no line is seen in the neck, he will have mental pain and distress (or wealth according to a variant reading). Hair in the neck indicates short life.

NAPE.

If there are two lines or folds in the nape he will enjoy good food. If the nape is high he will have riches and if low (or dried up according to a variant reading) poverty. A whorl on the nape is considered bad.

SHOULDERS.

The shoulders should be broad, strong and slightly curved. If both the shoulders are high he will have riches and if low long life. If both of them are equal to one another he will have wisdom. If both are hirsute whatever he thinks will not be accomplished.

ARM-PIIT.

The arm-pit should be elevated, plump, with the hair short and black and without any bad odour. Such a person will be ruler of the world. If the odour is bad resembling the smell of aloe he will be highly lascivious. If it is like the odour of slaked lime he will have distress. Pungent odour like that of the urine of an elephant indicates that he will reach orgasm easily, while that of coconut-water the opposite, i.e., that he will take a long time. If the odour is like that of a lotus flower many women will always surround him. If the hair is red, dense and low he will be a vagabond due to poverty and if there is no hair he will reach orgasm very quickly and easily.

ARM.

The arms should be long and descend below the knee. Such a person will have vast riches, long life and kingship. If they reach the knee-bend he will have wealth. If they descend only up to the level of one finger-breadth above the knee, he will have good food; if up to two finger-breadths, his words will prevail; three finger-breadths he will have long life and beauty; and four finger-breadths meagre wealth. If they stop at five finger-breadths or more above the knee, he will have poverty and suffering and will also be deceitful.

If the arms are soft, round and moderately thick he will have long life and beauty. If they are too thick he will have mental pain and grief; and if short, distress.

If the upper-arm from the elbow to the shoulder is without hair he will have beauty and if hirsute distress.

ELBOW (FOREARM).

If the elbow is too thick he will have wealth and also deceit, and if very thin poverty. If the hair on the forearm is short and black he will enjoy woman always. If it is red or brown in colour

he will have poverty and if thick strength. If the joints are deep he will have wealth. If the bones are prominent he will have affliction and if the veins are prominent he will have poverty, grief and suffering. A clockwise whorl either in the elbow joint or in the forearm indicates that he will be generous while a counter-clockwise one there miserliness.

WRIST.

Three lines or folds, known as *yatāmāl* 'garland of barley-grains', are to be seen at the wrist. Such a person will have wealth and kingship. If these are seen on the backside also, thus completing the circle, he will have wealth, beauty, kingship, intellect and progeny. If only two are found he will have good mind and a single one, wealth of grains.

The joint should be well fixed without the bones being perceptible and easily flexible. If the joints are weak or small he will become wounded and if they are loose, he will have poverty.

BACK OF THE PALM.

The back of the palm should be soft and elevated (plump). He will have wealth. If the veins are prominent he will have poverty and if hirsute he will not have compassion and will not give anything in charity.

PALM.

The palm should be like that of a monkey, i.e., with the fingers closely knitted and the palm depressed hollow. Such a person will have vast riches. If the palm is elevated without being sunk he will give away his wealth. The palm should be red and it indicates wealth. If it is brown or yellow he will embrace forbidden women.

A smoky palm indicates that he will earn his livelihood committing sinful deeds and that he will also be stealthy. If it is small or crooked he will do low action. Rough and uneven palms are also bad.

PALM-LINES.

One should not have too many lines on the palm and those visible should be thin and red. Such a person will have wealth, long life and kingship. If they are red and long he will be considered as the God of Love (*Manmatha*) to women and will enjoy

all the pleasures of life; but if they are broken he will have misery. Thick lines also indicate misery. If they are dim and broken he will lose his wealth, and if they are thick and smoky he will be unlucky and a great sinner.

Among the lines on the right palm if there appears the mark of a conch (*śaṅkha*) or discus (*chakra*) he will always be receiving money and also giving it away; the sign of a fish, he will have vast riches, but close fist. An umbrella indicates generosity; kettle-drum (*damaruka*) glory and vast riches with close fist; a moon (*chandra*) scholarship; sword, valour; water-pot (*kumbha*) greatness; fly-whisk (*chauri*) life surrounded by many person-; lotus flower, that the Goddess of Prosperity, Lakshmi, will be staying with him for ever: The mark of a garland indicates that he will enjoy carnal pleasures throughout; a spear, victory; *Linga* devotion to Lord Siva and a religious-mind, and a bull (*riṣabha*) indicates that he will enjoy vehicular conveyances. The sign of a *makara* indicates that he will be a monarch with prosperity and progeny.

The signs of the river Gangā, elephant, flag, circular ear-ring (*kundala*), ocean, fly-whisk (*chāmara*), rimāna kettle-drum, *tōraṇa*, umbrella, conch, trumpet, creeper, elephant goad (*aṅkusha*), battle-axe (*maḷu*), crescent moon, conch, discus, lotus flower, spear *vāl*), *makara*, garland, *pārijata* flower, *mūrasu* drum, pot and the like are all considered as indicating royalty. It is also said that royal persons will have one or more of these signs on their palms, soles or inside their mouths.

If there is a line without any break from the middle of the wrist to the tip of the middle finger he will have great wisdom and will be a philosopher; and if it stops at the base of the middle finger he will be a scholar (and also the possessor of vast riches and land according to another authority). If that line reaches the base of the little finger he will have wealth (and enjoy kingship and choice gathering of women according to another authority). If it reaches the base of the ring finger he will wear ornaments; but will also have mental suffering. (Another authority says that he will be king and the treasures known as *śaṅkha-nidhi* and *padma-nidhi* will reside with him.) If it reaches the base of the index finger he will be lascivious and also commit adultery; and of the thumb enjoyment of many women and that his words will

prevail. If such a line stops in the middle of the palm he will have wealth and progeny. If that line after stopping in the middle of the palm, branches off into three lines each reaching the base of the middle finger, ring finger and little finger respectively, he will have twin treasures *śaṅkha nidhi* and *padma nidhi*; and if it branches into two he will have vast riches or be a religious head, adept in all the arts. If this line is absent he will be a lame person (or a fool according to a variant reading).

If there is one line below the little finger at the edge of the palm he will have one marriage; two lines two marriages; likewise up to five; beyond that these lines indicate only concubines and not married wives.

Similar lines below the thumb indicate sons, progeny.

The line of wisdom, if it reaches the base of the middle finger, indicates wisdom and if it reaches the base of the thumb, riches with twin treasures in addition.

If the line starting below the little finger reaches the base of the index finger (or the thumb according to one authority) he will live for hundred years and will also have wealth. If it reaches the base of the middle finger he will live for eighty years; the ring finger fifty years; if it does not go beyond the little finger his life will be only twenty years.

If the lower joint of the thumb has the line like a chain he will not be married up to his fortieth year, but will have two wives after that and six children.

FINGERS.

The fingers, when stretched, should be even on the same level with no gaps between them. Gaps, if any, indicate that whatever he earns will be spent and that he will not have any savings. If the middle finger is not on the level but lower he will not have any patrimony.

The fingers should be long, thin and straight. If long, he will have long life and if thin, beauty and wealth in addition. Thick fingers indicate poverty and stealthiness while short ones slavery; crooked fingers are bad and straight ones indicate prosperity. Six fingers in the right hand indicate vast riches while in the left hand affliction and grief.

If the little finger is of the length of the ring finger he will live for hundred years, if it reaches above the third joint of the ring finger, his life will be ninety years; if it reaches third joint, eighty years, if it is below the third and above the second, seventy years; if it reaches the second joint sixty-five years. The span of life will be sixty years if it reaches below the second and above the first; while short life with distress is indicated if it is below that.

FINGER JOINTS.

The lines and other marks on the finger joints also indicate the nature and future of the person.

Thumb.—If there is a chain-like line in the first joint he will do various and odd jobs. A single line in the middle joint indicates that he will roam about while many lines there denote that he will be rich in grains, i.e., agricultural products. A single line at the top joint shows that he will have religious devotion while many lines indicate that he will be deceitful. A clockwise whorl on the top portion indicates vast riches while a counter-clockwise one long life. If it is folded he will have poverty.

Index finger.—If there is a single line in the first joint he will have poverty and if more than one, victory. In the middle joint if there is a single line he will be economical and if more than one he will have generosity. One line in the top joint indicates scholarship, while more than one deceit. A clockwise whorl above the third joint indicates that he will be a minister to a ruling monarch, while a counter-clockwise one indicates his intelligence and cleverness. If it folded he will have long life (or wasteful expenditure according to a different version).

Middle finger.—A single line in the first joint denotes wealth; many lines there grief. One line in the middle joint indicates that he will have scholarship and more than one, enjoyment of woman! while a single line on the top joint, meagre enjoyment (or insufficient food according to a variant reading) and many lines varied enjoyment (or great fortune as a variant reading). A clockwise whorl on the top portion denotes comfortable food and a counter-clockwise one, no good food and if it is folded wasteful expenditure.

Ring finger.—In the first joint if there is a single line, he will have many ornaments and if many lines, scholarship. (According to a different reading single line denotes enjoyment, two lines many ornaments and many lines victory). A single on the middle joint denotes that he will roam about; and more than one line, he will protect his fold or community. If there is a single in the top joint he will travel in many lands and if there are many lines he will be highly lascivious. A clockwise whorl on the top portion indicates that he will help everyone (or he will be respected by one and all according to a different reading) while a counter-clockwise one, that his words will prevail (or that he will be very talkative according to another version).

Little finger.—A single line in the first joint indicates that he will be deceitful; more than one, he will have poisonous conduct (*riśha-gurā*) (or a humorous trait, *vikāśa-gurā* as a variant reading). One line in the middle joint denotes that he will have beauty; many lines long life. A single line on the top joint indicates that he will hold fast to his views and carry them out; and many lines his poverty. A clockwise whorl on the top portion denotes long life, while a counter-clockwise one his strength; and if folded, heavy expenditure.

Many of the above are common for both man and woman. In the case of man the right hand should be examined for these signs and the left hand for woman. The left hand of man or the right hand of a woman should not be examined as the results will not be correct.

FINGER NAIL.

The finger-nails should be soft, arched, polished and red. If it is soft he will have wealth and if hard beauty. Arched nail indicates lasciviousness. If it is thin he will have beauty and wealth and thick strength. A long one denotes good behaviour and prosperity while a short one distress. If the nail is red he will have wealth; if white (pale) affliction; and if dark, ill-health. A broad nail is considered a favourable sign. If the nail is separate the woman dear to him will become separated and later on turn hostile.

CHEST.

The chest should be broad, elevated and even, covered with thin hair and having a small nipple. If the chest is twenty-four finger-breadths measured by his own hand and has a line across from one arm-pit to the other he will rule over the world and everyone will bow to him; if the breadth decreases from the above, wealth and intelligence will also decrease to that extent. If the hair on the chest is thick and dense he will have poverty and if thin and dense, beauty, and if with a split-end he will be deceitful. Uneven, bent, crooked, sunken or compressed ones and those having sparse hair or too long and crooked nipples are considered bad. A clockwise whorl on the chest indicates vast riches and a counter-clockwise one poverty. If the nipple is small he will have beauty and if thick he will not reach orgasm easily and will also have ill-health.

BELLY.

If the belly is big (paunch) of the shape of a pot he will have vast riches, and if like a pumpkin he will enjoy (or eat as a variant reading) much. If it is soft he will have a large progeny and if hard he will talk much and earn slander or evil fame. If the belly is cool he will have diseases due to wind (*vātar ga*) and if warm he will be a bilious person and also lascivious and if dry he will have too much of internal heat (and incidentally fire of hunger). If the belly is round he will have disease and if elongated breadthwise he will be sterile. Too big or uneven ones are bad. If it is elevated he will be eunuch. A belly like that of a snake indicates that he will have poverty, hard labour and gluttonous appetite.

If there are five folds in the belly he will be compassionate and if four, he will have enmity with everyone. Three folds indicate intelligence, two victory and only a single fold that he will not have comfortable food. If there is no fold he will roam about and suffer.

[According to a different version a single line or fold on the belly indicates that he will have good progeny and also enjoy comfort and pleasures. If there are two folds he will have wealth and enjoyment of carnal pleasure; if three scholarship; if four vast riches and if five kinship and authority.]

BUTTOCKS (*Jaghana*).

The buttocks should be round, fleshy and uniform. A clock-wise whorl on the right buttock indicates victory while a counter-clockwise one on the left buttock, long life. If they are reverse he will have ill health and affliction. A freckle or mole on the right buttock indicates that he will enjoy wealth and a congenital scar there will have the same effect.

MEMBRUM VIRILE.

It is considered best if the member is short and small. If the length is six finger-breadths by the hand of the respective person he will have beauty and wealth; seven finger-breadths kingship; eight, long life; nine, scholarship; ten, strength and also that he will take along time to reach orgasm; eleven, poverty; twelve, poverty with ill-health, anxiety and anguish; if it is of thirteen finger-breadths in length he will be very unlucky and a great sinner.

A short one shaped like the bud of *champak* flower indicates kingship and wealth, while a small one like a very immature coconut (*teanañ-kurumpai*) or a pointed one denotes vast riches. A stout and uncomfortably long one indicates grief while one long and broad with the veins visible denotes that his wealth and longevity of life will be diminished. An organ stout and short with perceptible veins indicates hunger and so also one long like the belly of a snake. If the middle portion is thin and the head or tip is thick he will have poverty and if the middle portion is broad he will lose his wealth. If the organ is like the head of a snake he will have vast riches while if it is like (the back of) a camel or that of a monkey he will have grief. If the organ hangs down to the right all his progeny will be males and if to the left females.

If the veins are visible and prominent on the organ he will have poverty. Veins and hairy on the member denote that he will have no wealth. If there is no hair on the organ he will have enjoyment and pleasure (*Shōga*). Dense pubic hair indicates valour and strength.

NAVEL.

A large navel indicates that he will always enjoy comfort. It is good if the navel is in conformity with the belly. He will be highly affluent if there is no hair in the navel and if the hair-line rises spreading upwards from the navel. If the hairs surrounding the navel face the same (screening it) he will have wealth. If the navel is deep he will have good conduct and temperament and if elevated material prosperity (One version gives the effect of these two in the reverse order). If it faces down he will be tormented by the fire of hunger. If the navel is formed as a clockwise whorl he will have kingship and if counter-clockwise, poverty. Protruding, uneven, crooked or very deep ones are considered bad.

SIDES.

The sides should be fleshy, soft with the veins and hairs not prominent. Such a person will be endowed with riches. If the hairs are prominent and the veins visible he will have poverty. A clockwise whorl on the right side indicates that he will enjoy carnal pleasures in plenty while a counter-clockwise one there indicates that he will lose his wife and also have ill-health. A clockwise whorl on the left side indicates that he will be subjected to ridicule and slander while a counter-clockwise one there denotes fame.

BACK.

If the back is divided and appears as two with a depression in the middle (along the vertebra) he will have beauty, long life and victory. If the back is flat and appears as a single plank (or crooked or bent according to another authority) he will be a dullard. A hirsute back indicates that he will be valourous; and one with scanty hair his timidity. If there is no hair in the back he will have beauty and wealth and if the hair is very thick he will have grief. A clockwise whorl in the middle of the back indicates long life; while two such, victory. If the whorl is counter-clockwise he is a sinner while two such indicates his lasciviousness. One whorl clockwise and another counter-clockwise indicate that he will wander all over the world. Three whorls or more on the back denote extreme poverty. If there is no whorl on the back he will be sterile.

If the tip of the organ (*mūṣī*) is small he will not have retention of orgasm (i.e., he will have quick orgasm) and if thick the reverse (he will take a long time to reach orgasm). An elongated one indicates that his first progeny will be a female, while a thick and round one, male. If it is red he will enjoy ease and comfort for all days; if black sorrow; and if white meagre wealth and ill-health.

If the organ emits a fragrant odour he will have material prosperity. If it is like the smell of a (lotus) flower, aloe, sandal, civet, and the like he will have vast and innumerable riches. If it resembles the odour of fish, mutton and similar things he will have good and prosperous progeny. The odour of honey indicates wealth while that of putrefied matter poverty; of shame, grief; and if the odour is very bad he will have to labour as a slave.

SEMEN.

If the semen is white in colour he will have beauty; if brown he will be deceitful and if blue he will be a good talker and his words will prevail. If it is like the juice of unripe plantain fruit he will roam about and if like gruel he will reach orgasm immediately on contact.

If it smells like a lotus flower he will be a ruler of the world; of blood, repository of many diseases. The odour of coconut water is considered very good, while that of beautiful hair indicates that he will have ease and comfort and also the affection of woman. If it has the odour of slaked lime he will have poverty; and if that of mire, he will have heavy loss of wives, also of his honour and status and have no satisfaction in his sexual desires.

(It is also said by one authority that the male attaining orgasm earlier than his partner indicates wealth; and if simultaneously, grief and if later than his partner, the longevity of his life will be shortened.)

If, during sexual excitement, his body emits the fragrant smell of jasmine flower and the like he will have prosperity, wealth and progeny. If it is like the odour of slaked lime he will have no wealth and if that of honey he will live in ease and comfort.

affliction; if thick lasciviousness; if dense deceit; and if with split-end poverty. If there is no hair on the thigh he will have only meagre enjoyment. A mole on the right thigh is considered beneficial and good while on the left thigh bad giving evil effects. A clockwise whorl on the right thigh indicates kingship while a counter-clockwise one on the left wealth; and if they are reversely placed he will roam about.

KNEE.

If the knee (cap) is round he will have beauty and if elongated poverty. If it is sunk he will have wealth and if elevated ill-health and poverty. If it is hirsute he will wander and suffer. A clockwise whorl on the right indicates that his life will be in ease and comfort while a counter-clockwise one on the left shows that many women will bow their heads to him.

SHANK.

A shank tapering like a rural fish, sometimes it is also compared to the stem of a young plantain, is considered best. Such a person will rule over the world. If the hair thereon is short, black and sparse he will have wealth and if thick and dense lasciviousness; if red he will have grief and if with split-end he will roam about and suffer. A clockwise whorl on the right shank indicates that he will be wealthy while a counter-clockwise one on the left a victor. A mole on the right shank indicates beauty, while on the left affliction.

ANKLE.

The ankle should be formed like the dish of the weighing scales, and this indicates that he will rule over the world. If it is elongated he will roam about and if thick, be lascivious. If veins are visible on the ankle he will have poverty and if hirsute his parents will die. A mole indicates the death of his father.

HEEL.

A heel having the shape of a ball indicates that he will be a ruler and if there are veins or hair on the same he will have poverty. A mole on the right heel indicates wealth and on the left deceit.

INSTEP.

The instep should be like the back of a tortoise and like a book with elevated middle having short, black and sparse hair. Such a

person will rule over the world. If it is curved like the hood (of a serpent) he will be either a pontiff or a king. If there is no hair on it, it indicates poverty. A clockwise whorl on the right instep denotes wealth, while a counter-clockwise one on the left that he will deny whatever he had said earlier; and if reverse he will have great strength. A mole on the right instep indicates that whatever he wants will be accomplished while that on the left that his thoughts will not fructify.

Foot.

Both the feet should be big, equal to one another and red in colour without exuding perspiration. Broad and white ones indicate that the Goddess of Prosperity will not favour them while very big ones indicate poverty. It is also bad if they are too hairy with prominent veins. So also are those having the shape of a winnowing fan or crooked ones.

If there are lines formed in the shape of conch (*śaṅkha*) and discus (*chakra*) he will rule over the world; and of a lotus flower he will have scholarship; creeper (or a flag), increase of life; garland, vast riches (or alternately according to a variant reading *yōgi*, mystic philosopher); sword, strength and valour; and *yāli* (the mythical lion or the elephant according to an alternate reading) vast riches. The mark of an umbrella is considered good as bestowing beneficial aspects. The sign of a kettle drum (*ḍamaruka*) indicates that he will speak effectively and that his words will prevail. The mark of a pot (*Kumbha*) indicates strength; of a drum (*maddala*) fame; moon (*chandra*) intelligence; fish wealth and of fly-whisk (*chāmara*) that he will enjoy carnal pleasures daily.

TOE.

All the five toes should be properly formed in the diminishing order beginning with the big toe, should be close-set and rest on the ground firmly and red in colour. Such a person will be ruler over the world. It is considered bad if the toes are formed separate with intervening gaps or elevated, not resting on the ground or bent forward. If all the toes are of the same length it is said that the Goddess of Prosperity will not favour him and if they are formed with intervening gaps he will live separated from his relatives. Thick toes indicate poverty while big ones truthfulness.

If the toes are close he will have material prosperity and wealth and there is too much of intervening space he will not have any savings and his earnings will drain away.

If the big toe is short and the one next to it is elongated he will commit adultery. If the little toe and the one next to it are elongated he will have to bear revile and slander.

If the toe next to the big toe is very elongated he will bear many ornaments. If the middle toe is elongated he will live for hundred years. Dense hair on the toes indicate that he will accumulate wealth. If the toes are curved he will have wealth and if they ride on one another poverty.

Six toes on the right foot indicate substantial wealth while on the left foot wandering.

A clockwise whorl on the big toe of the right foot indicates kingship while a counter-clockwise one there he will roam about.

MOLE.

A mole or freckle in different parts of the body also indicates the nature and future of the person and these are given below.

A mole on the big toe of the right foot indicates kingship, while that on the left foot wealth and those on the other toes poverty. A hairy mole, bulbous mole, or an even one with a clockwise whorl on the big toe of the right foot indicates kingship while a similar one with a counter-clockwise whorl wealth. Clockwise ones on the other toes indicate wealth while counter-clockwise ones that he will accumulate wealth. Counter-clockwise one on the big toe of the left foot indicates that whatever work he takes up will be accomplished while a clockwise one that he will have to approach persons lower than him. Counter-clockwise ones on other toes indicates that he will accomplish whatever he wants and clockwise ones lasciviousness. All the three varieties of the mole seen on the toes indicate wealth.

Sole of the foot.—A mole in the middle of the right indicates that he will live for hundred years while on the left that he will commit sins.

Instep.—If in the middle of the right, whatever he thinks will be accomplished and if in the middle of the left his desires will not be accomplished and he will also have affliction

Ankle.—On the right beauty and on the left affliction.

Knee.—On the right wealth and on the left roaming about.

Thigh.—On the right good, and bad if on the left.

Buttocks.—On the right wealth and if on the left wealth, but he will also wander.

Scrotum.—If on the right he will always have an eye on others' wives and if on the left he will not have much desire for women.

Membrum virile.—A mole either in middle or to the right indicates that he will always be thinking of sexual pleasures, while to the left he will not think of carnal pleasures, but will have wisdom.

Back.—A mole in the centre indicates kingship, while on the right wealth, and at the left poverty.

Sides.—On the right many and varied enjoyments (*bhāgas*); on the left no such enjoyment.

Navel.—If in the centre kingship, while on the right side victory and on the left no food.

Belly.—If on the right side wealth, on the left ill-health and in the centre deceit.

Chest.—A mole in the right side indicates kingship and wealth while one on the left wealth and also revile or slander.

Breast.—If on the right, the woman who had joined with him will not leave him and if on the left he will have good food, but aversion for it.

Shoulder.—On the right vast riches and victory, on the left waste of wealth and also fear.

Arm above the elbow.—On the right arm bestows attraction and on the left creates enemies.

Forearm.—On the right wealth; on the left strength.

Palm.—On the right generosity and on the left poverty.

Fingers of the right hand.—On the thumb wisdom; on the index finger intelligence; on the middle finger long life; on the ring-finger ornaments and on the little finger progeny.

Fingers on the left hand.—On the thumb he will have (or commit) sins; on the index finger, sluggish mentality or small intelligence; on the middle finger short life; on the ring finger poverty and on the little finger sterility.

Back of the palm.—If on the right hand greatness and if on left mental pain and suffering.

Arm-pit.—If on the right arm-pit he will have generosity and if on the left he will be highly deceitful.

Neck.—If on the right he will enjoy sexual pleasure always and if on the left his sexual enjoyment will become restricted and even that will be very meagre.

Chin.—A mole on the right side of the chin indicates that he will have sexual enjoyment; on the left side mental distress and suffering; and in the middle long life.

Cheek.—On the right vast riches and prosperity; and on the left poverty.

Lower lip.—At the right he will have comfortable food; at the left no enjoyment of food and at the centre sumptuous food.

Upper lip.—At the right adultery; at the left he will have to endure revile and slander; and at the centre his thoughts will be quite different from what he says.

Ear.—A mole on the right ear indicates that he will be bestowing gifts and doing meritorious actions at all times and also hear enthusiastically religious stories like Sivas' sports; and on the left ear that he will always revile and slander others, willingly hear obscene and wicked words and do unmeritorious or unreligious actions. If there is a clockwise whorl or mole within the right ear he will be capable of a massing nine crores of wealth and if a counter-clockwise whorl or mole within the left ear he will have poverty without comparison [If reverse he will commit some thefts. If it possible to interpret this sentence as relating to the counter-clockwise whorl on the left ear as meaning he will become M&I, i.e., Krishna and commit some thefts of women] A mole on the rim of the ears between the upper and lower lotus indicates that he will have sumptuous food.

Face.—A mole on the right side indicates that he will feed many persons and will be very prosperous, while on the left side that he will have grief.

Nose.—On the right wealth; on the left poverty; at the middle adultery; at the tip very intelligent person, on the bridge vast riches and at the extremity of the left nostril indicates that his thought will be quite different from what he says.

Eye.—In the white portion of the right eye, intelligence and also adultery while of the left eye highly lascivious.

Eyebrow.—If on the right it will make him look at good and beautiful women; if on the left will make him look at bad and wicked women; and if at the middle (i.e., between the two) too much of talk will emanate about him.

Forehead.—At the right wealth, at the left poverty, and at the centre long life.

Head.—A mole on the right side indicates that he will live as a crowned monarch; while that on the left will make him beg wearing matted hair and if in the centre he will have poverty in the middle of his life.

Whorls, moles and congenital scars are seen in parts of the body ordinarily visible and also not ordinarily visible; and of these such of them as are seen on parts not ordinarily visible will be more effective.

Many of these are common for both man and woman.

BODY ODOUR.

If the body odour is fragrant it is good and if stenching it is considered bad.

HAIR PORES.

The pores of the body hair will be in rows. If they are in single rows, i.e., if each pore has a single hair he will have scholarship; if two, pleasure and enjoyment; if three grief; and if four disaster.

Similarly if the whorls are made up of single rows of hair he will become a king and if of two hair he will become a great scholar expert in all sciences and arts, four or five hairs indicate that he will have to endure too much of grief and that he will have to meet his death having committed theft and impaled at stake.

GENERAL.

The following persons are considered bad : one who is very black in colour, dwarf, one who sees with one eye or has blinking eyes, one whose ears do not have proper shape, deaf person, one with cats eye, one who has any form of deformity, dumb persons, lame person, hunch-back, blind man, one with a very big mouth (like a cave) and one with a quick and lasting temper.

MEASURING WITH A CHORD OR TAPE.

This is common for both man and woman. In the case of a woman it is to be observed between the ages of twelve and fifty and in the case of man between sixteen and fifty. [Some authorities fix the lower limits as nine and fifteen for woman and man respectively.] Measurements made either before or after (i.e., earlier or later than) the limits fixed above will not be accurate.

The height of the person is to be measured from the big toe of the foot to the hair line on the forehead and to this one-fourth of the circumference of the body at the chest is to be added. The whole length thus obtained is to be measured in the finger-breadths of the respective person. If it is of one hundred and eight finger-breadths, he will rule the whole world under one umbrella. Different results are indicated if the length falls short or exceeds that given above.

[As a variant, one manuscript gives the following: With the length measured from the toe to the hair line on the forehead is to be added the breadth of the person at the chest. If the total length is of one hundred and eight finger-breadths, he will rule all the world; one hundred a minister; ninety good; eighty mediocrity; average effects; seventy-five poverty; seventy, will be a destitute; sixty-five a sinner; and sixty a treacherous person or traitor.]

There is also another method.

The lengths of all the five fingers of the right hand are to be added and the total length should be measured from the elbow to the finger. If it comes to the tip of the middle finger, he will be a ruler of the world; to the third joint of the same a minister endowed with wisdom; the middle of the finger, will have goodness and prosperity; the base of the same, a vagabond roaming about; and if to the middle of the palm destitution and complete poverty.

The lengths of life may also be ascertained by another way which is as follows: The length measured from the right shoulder to the tip of the middle finger of the right hand is to be doubled. The total length when drawn from the big toe of the foot, if it reaches the forehead he will live for one hundred years and have great riches; to the middle of the brow, eighty years and will be wealthy; to the nose seventy years and will be compassionate; to the mouth sixty years with meagre enjoyment or prosperity; to the neck, fifty years and will also have distress; and to the chest, forty years with eternal poverty.

The measuring thread should be smeared with any one of the following: sandal, saffron powder, *śāṇḍu* (tilaka paste), civet or turmeric. If this is not observed it will affect the longevity of life of the respective person. The above will apply for both man and woman.

PHYSIOGNOMY OF WOMAN.

Woman has many characteristics and some of them ordinarily visible to others and some others not so. It is also to be noted that many of the features are common for both man and woman. The important and specific characteristics of the woman are as follows :—

FOOT.

It is considered good if the foot is small, equal to one another, with the toes in good shape, resting on the ground properly and agreeable to the instep. A long or broad foot is considered bad and it will have evil effects on the parents as well as her husband.

GAIT.

While walking, if a woman places her foot sending a tremor to the ground, she will bring ruin to wherever she treads, and it is inauspicious even to look at her face; if a crackling sound is produced from her heel, she will not have affection on any person; if the stride is short or too long she will bring ruin and as such should not be kept in the house. A woman having the gait of a swan will become queen.

SOLE.

The sole of the foot should be warm and should rest fully on the ground. A woman having that will be the possessor of great riches; if cold, poverty. When resting the foot on the ground, if there is space enough in the middle for an ant to crawl, she will have violent temper, but only meagre wealth. If the sole is soft, she will reach orgasm quickly; if hard (thick) the opposite; and if of middling variety, she will have a meagre wealth and will also roam about and suffer. If the colour of the sole is white she will be an adulteress. *A woman having a mole on her sole will lose her husband.*

LINES ON THE SOLE.

The lines on the sole of the foot should be like creepers and a woman having such lines will be very beautiful. A long line running throughout the length of the foot from the heel to the middle toe is considered auspicious. The Goddess of Prosperity will stay with the woman having such a line. Whatever such woman treads will be turned into gold and her husband will be lord of many men. It is really auspicious to look at her face. But if there is a break like a cross in the line, then she will have lifelong poverty.

If the lines on the sole contain the shape of a fish she will be highly lascivious; if a discus (*chakra*) she will have many riches of which there will be further accumulation; a conch (*śaṅkha*), she will live for hundred years; a kettle-drum (*damarukī*), her words will prevail; a pot (*kumbha*), she will be highly deceitful; a drum (*maddhaḥa*), an open mind, a sword, she will kill many persons; a fly-whisk (*chaurī*), protect many; a moon, an adulteress, a sun, a chaste woman; a snake, rat or vulture, poverty which will follow her footsteps wherever she goes. It is considered very bad to have the lines in the shape of a square; she will be insatiable in her union with mate and will require artificial means of satisfaction, she will have bad conduct and also become a widow.

If the lines are red, she will stay in homeland and if black, roam in foreign countries

If no lines are visible on the sole she will have enjoyment only in dreams.

HEEL

A heel in the shape of a ball gives long life to its possessor; if it is elongated, poverty, while a thick heel shows that the woman is guile. A whorl or a freckle (*mole*) on the heel indicates that whatever she touches will turn into gold

All the above are to be seen in the left foot of the woman; if on the right foot, the effect will be quite opposite

intervening space, not even a single pie will be saved by her; stout ones indicate short life and if they ride one another, widowhood with no occasion for any to embrace her more than once.

If the toe next to the big one, i.e., the index toe, is longer than the big toe, she will in her youth embrace her companions, and enjoy, but will be chase later and also comfort her husband. If the big toe is longer she will maintain her husband and serve him.

It is considered good to have the index toe longer than the middle one and much a woman will become queen; if it conforms to the middle one, it indicates good conduct and she will become the wife of the ruler possessing diamonds and pearls.

If the little toe and the next one are in a line she will commit adultery, but it will be secretive.

All the toes should rest on the ground firmly. If the big toe does not rest on the ground, while all the other four rest, she will live deserting her relatives and her husband will be subservient to her or she will be an adulteress. If the little toe does not rest on the ground, she will very much trouble and detest her husband, while if the other four do not rest she will become a widow and endure poverty. If the ring toe does not rest on the ground, it is not good; wealth will diminish; she will desert her husband and will live with another. (One authority says she will lose two husbands and will live with the third.) If all the toes do not rest on the ground she will be very poor and will do service as a menial.

If all the five toes are bent and curved, she will be highly lascivious, but will not have unions; otherwise she will have to endure poverty.

If there is hair, stout and dense, on the big toe, she will have to do hard labour; if small, thin and crowded it indicates widowhood; if red and dense, she will have too much of suffering; it also indicates prison life or she will be ill-treated by her husband, mother-in-law and sister-in-law. If all the toes are hirsute, she will have mental pain and suffering.

Visible veins on the toes indicate poverty; otherwise she will go to a distant place. If the toes are very dry her beauty will vanish soon; and if warts are found on the toes, she will have innumerable riches.

TOE-NAIL.

The toe-nail, round in shape like a coin or a serpent-hood, is considered beautiful and if red in colour will bestow long-life to the woman; white colour indicates that she will fall low or demean herself and also that she will be widowed. The nail, if soft in texture, indicates that she will enjoy her mate continuously; if hard she will be without modesty; if elongated she will desire any and everybody but with no affection.

It is considered very good and beneficial if the toe-nail is separated and red like a bunch of flesh. If it is stuck to the flesh of the toe and of the colour of a sprout it will bring sorrow to the woman, and if the tip is flattened or split and if it is white in colour she will suffer from sorrow and poverty.

INSTEP.

It is good to have the instep fleshy and muscular. Whorls on the instep indicate wealth and a mole is beneficial. If hirsute she will be a very angry person and if veins are visible she will have to endure poverty or will be an adulteress. If it is dry she will have sorrow. A depressed one indicates that she will contradict and oppose her husband.

ANKLE.

A woman having the ankle shaped like the pan of a balance will be the possessor of many riches. If the ankle is round or elongated, she will have suffering and distress. A small one indicates beauty; while a very thick one, poverty and also her sojourn in a foreign country. If the ankle is hirsute she will be unnecessarily killed.

SHANK.

A shank shaped properly and without hair is considered good. One tapering like a *varal* fish indicates that she will be the head of many women; and a hard or muscular one, great wealth. A hirsute shank indicates that she will be lascivious and also an angry woman. If the hairs are stout, dark and dense she will be barren; if red, she will disdain her husband. If the hair has split end, she will disregard her parents-in-law and act independently. If the shank

is dry like the legs of a crow and covered with hair she will suffer from poverty and widowhood and will also do menial service. Visible veins also indicate poverty.

KNEE.

A round knee (cap) is considered beautiful and if it is small she will have wealth. A big one is not good and will bring poverty. An elongated one indicates that she will be an adulteress. If there is a whorl on the knee nobody can satisfy her sexually, she will exceed the limit and order and will also require artificial phallus.

THIGH.

A woman having both the thighs uniform, set close together without any intervening space and shaped like the stem of a plantain tree will be beautiful and will also have long life and wealth. If there is a (big) gap between the two thighs she will have sorrow and mental suffering. If they are hirsute, she will become a widow and if the hairs are long, poverty. A woman will be highly lascivious if the thighs are hard; and if the veins are visible she will have poverty. A whorl on the thigh indicates that she will be highly deceitful.

OUTER ORIFICE (ANUS).

If there is hair on the outer orifice, she will be a barren woman. If the texture (of the orifice) is soft she will have wealth and if hard, she will kill many. If the orifice is twisted like a conch, she will be a barren woman.

PUDENDUM MULIEBRE.

The *pudendum* should be depressed being well placed in the groin, broad, beautiful, having the shape of a *pipal* leaf, red and with thin hair-growth like the plantings of sesame. The treasures known as *śaṅkha-nidhi* and *padma-nidhi* will always remain with her, i.e., she will be very prosperous.

If it is six finger-breadths broad, measured by the hand of the respective person, she will have many riches; five finger-breadths indicate that she will have numerous progeny; four, a barren woman; if three, all her children will either run away or die; if only two, life-long poverty.

If the organ is triangular in shape, the Goddess of Prosperity will go and stay with her; if it is of the shape of a *pipal* leaf, she will have vast riches and live in comfort and further she will not be lascivious; if it has the shape of the seed of a bean (*atarai*), she will voluntarily embrace any and everybody. A square shape indicates that she will commit sins, while a round one vouches that she will be courageous and conquer foes.

The organ should be broad, fleshy, fattish, prominent and arch-shaped. This is considered auspicious and such a woman will never be separated from her husband. If it is elongated she will be separated from her husband and also suffer distress. If it is emaciated and looks like the cloven hoof of a deer, she will have to endure poverty and suffering. If it feels like the tongue of a buffalo, i.e., rough, it will not easily become moist, i.e., not easily excitable and she will have no pleasure.

Of the two sides, *labia*, if the left one is high, her first child will be a male and if the right is high, it will be a female; if both of them are on a level, she will be a barren woman. If they are thick she will become separated from her husband.

A single whorl, counter-clockwise, on the left side indicates that she will be the queen of a ruler, if clockwise she herself will be the ruler (having lost her husband). If the whorl, counter-clockwise is on the right side, she will have to endure poverty; and if clockwise, she will have only meagre wealth, but will be highly lascivious. Black, thin and sparse hairs on the pubes denote that the woman will have happy and life-long wedded life and wealth. If the hairs are black, stout and dense she will have widowhood and poverty; if red and dense she will be highly adulterous. If the hair is soft like the rat's down she will be a chaste woman. If there is no hair and if the organ is like the cloven hoof of a deer, she will protect her relations and community.

URINE-FLOW.

The flow of urine also indicates the characteristics of the person. If it flows in a single stream with right twist, she will have wealth, long life and progeny, while she will rule over the world if with a left twist. If the flow is in a spray with a left twist, she will be chaste, while that with a right twist indicates that she will roam

she will kill many persons; and if soft she will have wealth; one twisted like a chain indicates barrenness. If it slants to the left she will be a chaste woman and to the right, a debauchee; if on a level in the centre, she will have long life.

WAIST.

A small waist in the shape of a kettle-drum (*damaruka*) is considered good

ABDOMEN (LOWER BELLY).

If the abdomen (the lower belly) is broad at the bottom and tapers above, she will have wealth and kindness; if the bottom is small and converges above, beauty and hard-heartedness. If both the abdomen and the belly are big like a pumpkin, she will be lustful and gluttonous. A flat one like a plate indicates that she will be a queen. If the line of hair on the abdomen runs up to the pudendum with hair facing down, she will have a son honoured by the entire world; if it faces upwards she will speak contemptuously and laugh at everybody. If she is devoid of the line, she will be a chaste woman.

NAVEL.

A woman having a navel depressed and with a counter-clockwise twist will have good character, charity and wealth, while with a clockwise twist, distress and debauchery. An elevated one indicates distress, debauchery and thieving. If it emits a bad smell she will have mental suffering; that of slaked lime, utter nothing but falsehood; and of tender-coconut water, poverty and lustfulness. If it has the smell of fragrant flowers, those looking at her will desire her; one having embraced will not be separated from her, and if separated will languish and die.

BELLY.

If the belly is flat she will have mental pain and if it protrudes, widowhood. A spacious one indicates suffering and a big paunch, death of maternal uncle or father-in-law. If the veins are visible she will have poverty. A hirsute one indicates widowhood and if the hairs are close-set, debauchery.

FOLDS IN THE BELLY.

The folds in the belly, if they are odd in number, one three and five, indicate that she will have vast riches, and no craving for sexual enjoyment; even numbers, two and four, indicate riches and lasciviousness. If the fold is small, joined as single one in the middle and branching into two at the ends, she will have great learning but with an angry temper. When treaded with two fingers if it shows a chord inside, she will be barren. If there is no fold she will have many progeny.

A whorl on the bottom fold indicates that all her progeny will prosper in wealth, while one on the second fold denotes that all of them will die. If it is on the third fold all her progeny will be girls; on the fourth fold, she will be tempestuous and quarrelsome; on the fifth fold, she will wander, suffer mental pain and be guile. If there is no whorl on the belly she will be chaste and also lascivious, but will have no union.

HAIRLINE.

If the line of hair from the navel to the breast is in a single streak, uniform, with hair formation facing down and dense at the bottom near the navel she will have long life, beauty and wealth; if it is prominent and thick, adultery; and if bent in the middle widowhood. If the hair is red, she will be an angry woman and also addicted to thieving (and also vulgar words). A break in the middle indicates that she will become poor, losing her wealth (and then regain it).

CHEST.

The chest of a woman should have both its sides uniformly elevated and with no hair. Such a woman will have beauty and long life. Hair on the chest indicates that she will lose her husband and become a debauchee.

The chest having a breadth of seventeen fingers when measured by her hand is considered the best and such a woman will rule over the world. Eighteen finger-breadths indicate that she will rule over the world and also commit adultery; nineteen long life, beauty, chastity and good character; and if twenty, she will have thousand women serving under her. Any chest more broad than twenty finger-breadths indicates short life and less than seventeen, her wealth will be diminished to that extent.

BREASTS.

The breasts of a woman should be well proportioned, equal to one another and placed on the chest like cups inverted. Such a woman will have riches in plenty. If they are like caskets inverted, she will live in ease and give pleasure. If one is big and the other small, she will be deceitful and have poverty and also commit adultery. If the breasts are broad (based), her words will prevail; she will be praised by others and her husband will live long. When they are broad at the base (occupying more space) and very soft, they will hang down completely very soon and she will be a fit person for enjoyment; and if broad occupying the entire chest, she will be a wicked woman, with constant sexual desire which will not be accomplished and her husband will be demeaned. If they are fleshy and with a freckle on the left, she will have wealth and also be a meritorious person. If they are big and have spreading spots of beauty in yellow (*timal*), she will have good character and love her husband ardently. If they are large and face up, she will have discriminating intelligence and love for her mate, but not have much of union.

If the breasts are close to one another, she will have good progeny and prosperity and her mate also will not desert her; if the space between the two is broad, she will have widowhood in two or three years (after marriage) and also wickedness; and if the space is of four finger-breadths, she will be highly deceitful. If they are situated higher up or lower down (in the chest) she will be very poor and a kleptomaniac. If it is high and pointed, she will be contemptible and everybody will slight her. A woman with a double-breast, i.e., having one over the other, will be highly lustful and she should not be trusted. Such a woman should not be touched even in a dream as the longevity of life of the person embracing her will become shortened.

If the breasts are broad, big and point upwards, she will be very bold and when faced with poverty, having lost her wealth, will do wicked and harmful deeds. If the breasts are big like paunch, she will have mental pain and suffering for half the period, (the other half being comfortable) and will be highly lustful; if big and hanging like a paunch, much of sorrow and poverty. If they

are big at the sides, she will have poverty and her progeny will be small or limited. When seen from behind, while walking, if they appear bulging on both the sides, her vaginal secretion will increase with the number of unions and also produce sound.

Breasts having the shape of a bael (*vīṭa*) fruit indicate that she will be a chaste woman, having good conduct and favoured by the Goddess of prosperity; while those big, having the shape of a gourd (*śurai*), indicate that she will suffer from the diseases of the wind (*vāta*), also indicating obesity, and emit too much of bad odour during sexual excitement. When big and long, she will be highly lascivious, enticing, very wicked and naughty and also control her husband. If the breasts are slightly pendulous, she will always be bent upon sexual union; she will commit adultery in secret, and have good enjoyment, but hard to be satisfied. If they are flat like pasted cotton, she will be enticeable easily and have too much of bile secretion. When dried up like the teats of a bitch, she will suffer great sorrow and pain and widowhood in the prime of life; and if they are dry, she will have ill-health.

If the right breast is high, her first progeny will be male and if the left is high it will be female. If the right one is broad she will have a large progeny.

If the aureola and the nipple are black always, she will have long life, beauty and children. If the breasts are big and the aureola red, she will commit adultery in secret. A depressed aureola indicates barrenness of the woman while a thick one, deceit and debauchery; if hard she will have no affection on any person and if soft good enjoyment, but will take long to reach orgasm.

A thick nipple indicates that she will be lustful and embrace whomsoever she pleases; she will be very slight in chastity and befriend many, but have only small wealth and poverty at the end. If, when treaded with the finger, a short is found in the aureola like a nail, she will be barren. If a vein is visible, she will have progeny and also prosperity (*bhāgya*). If no vein is visible, she will be barren, suffer much sorrow and pain and should earn her livelihood with hard labour. It is also said that if veins are visible on the breasts, the man embracing her will lose his excitement.

MOLE AND WHORL ON THE BREAST

A woman having a mole or congenital scar or freckle of the size of a sesame seed or a counter-clockwise whorl on the breast will rule over the world. A mole on the left breast indicates chastity and clockwise whorl, debauchery as also her rule over the world. If the mole or clockwise whorl is on the right breast, she will be deceitful and also suffer from poverty and mental pain; while a counter-clockwise one indicates that she will be murdered. If hairs appear on the breast, she will wander as a debauchee.

If there is a mole—either, congenital scar, freckle, bullous mole, scar, fishlike mole or hairy mole—in the space between the two breasts she will have learning and intelligence; and one embrace of her will be enough, no second will happen. If there is a clockwise whorl there, she will be very poor and destitute and if it is counter-clockwise she will have wealth.

A mole, either a freckle or a hairy mole on the right breast either below, above or at the sides, indicates great loss and a similar one on the left breast, good gain.

A mole or congenital scar on the areola or the nipple indicates wealth, and moderate sexual desire and union.

If the back appears as two separate portions she will be chaste, but will have unnecessary and unavoidable ill-fame; and if single, a chaste woman. If the vertebra is long like a stick, she will be separated from her husband and if zigzag (bent back) she will have great sorrow and also commit adultery.

SIDES.

A counter-clockwise whorl on the left side indicates that she will be an adulteress and that she will also wander, but not have much of sexual satisfaction. A clockwise whorl on the right side indicates that she will be a chaste woman. Two or more clockwise ones indicate poverty and if reverse adultery.

ARM-PITS.

A plump and elevated arm-pit with thin hairs is considered good. An elevated one indicates that she will have wealth, while a depressed one, poverty. If it emits the smell of tender coconut-water, she will have good dresses; of a lotus flower, good food and enjoyment; of the urine of elephant, strong desires and also that she will be a songstress. If it has the smell of putrified matter she will be strong in sexual enjoyment; and of slaked lime, poverty. If it does not emit any smell, she will rule over the world and have moderate sexual enjoyment. If the hair is red, she will have poverty; if black, wealth; and if stout, strength. It is considered bad if the arm-pit is depressed or has red hairs or visible veins and also profuse sweat.

SHOULDER.

The shoulders should be plump, beautiful, equal to one another, neither broad nor short, and shaped like a soft bamboo. These are considered good. Hairs or veins visible thereon indicate that she will become a widow. If the shoulders are too broad she will have vast riches, chastity and good conduct; if high, long life; if low, distress. Thick ones indicate wealth and thin ones, great sorrow. Hairs on the right shoulder indicate adultery and a counter-clockwise whorl on the left shoulder, that she will rule over the world.

The joints should be fleshy without prominent depression.

ARM.

It is considered very auspicious if the arm descends below the knee and she will have many riches. If it reaches the knee-cap she

MOLE AND WHORL ON THE BREAST

A woman having a mole or congenital scar or freckle of the size of a sesame seed or a counter-clockwise whorl on the breast will rule over the world. A mole on the left breast indicates chastity and clockwise whorl, debauchery as also her rule over the world. If the mole or clockwise whorl is on the right breast, she will be deceitful and also suffer from poverty and mental pain; while a counter-clockwise one indicates that she will be murdered. If hairs appear on the breast, she will wander as a debauchee.

If there is a mole—either, congenital scar, freckle, bulbous mole, scar, fishlike mole or hairy mole—in the space between the two breasts she will have learning and intelligence; and one embrace of her will be enough, no second will happen. If there is a clockwise whorl there, she will be very poor and destitute and if it is counter-clockwise she will have wealth.

A mole, either a freckle or a hairy mole on the right breast either below, above or at the sides, indicates great loss and a similar one on the left breast, good gain.

A mole or congenital scar on the aureola or the nipple indicates wealth, and moderate sexual desire and union.

BACK.

The back should be compact like a book, such a woman will have sweet enjoyment of all pleasures, royalty and good conduct. If it is too high, she will have to carry heavy burden on her shoulders and if too low, suffering. If the ribs are visible she will have poverty, if the ribs and the veins are visible, distress. If the back is highly hirsute, she will steal and will not be afraid.

If the vertebra is (hidden) not visible and there is no hair on the back, she will have wealth. If the vertebra is visible, she will have poverty and if the veins also are seen on the same, ill-health. Hair on the back indicates the strength or firmness of the person and if the hair is stout, black and dense at the lower portion of the back, she will be highly decentful and also have long life, beauty and wealth. One clockwise whorl at the back, denotes that she will be adulterous, while a counter-clockwise one that she will rule over the world. Many whorls clockwise on the back, indicate that she will be a sinner and counter-clockwise ones a barren woman.

If the back appears as two separate portions she will be chaste, but will have unnecessary and unavoidable ill-fame; and if single, a chaste woman. If the vertebra is long like a stick, she will be separated from her husband and if zigzag (bent back) she will have great sorrow and also commit adultery.

SIDES.

A counter-clockwise whorl on the left side indicates that she will be an adulteress and that she will also wander, but not have much of sexual satisfaction. A clockwise whorl on the right side indicates that she will be a chaste woman. Two or more clockwise ones indicate poverty and if reverse adultery.

ARM-PIITS.

A plump and elevated arm-pit with thin hairs is considered good. An elevated one indicates that she will have wealth, while a depressed one, poverty. If it emits the smell of tender coconut-water, she will have good dresses; of a lotus flower, good food and enjoyment; of the urine of elephant, strong desires and also that she will be a songstress. If it has the smell of putrified matter she will be strong in sexual enjoyment; and of slaked lime, poverty. If it does not emit any smell, she will rule over the world and have moderate sexual enjoyment. If the hair is red, she will have poverty; if black, wealth; and if stout, strength. It is considered bad if the arm-pit is depressed or has red hairs or visible veins and also profuse sweat.

SHOULDER.

The shoulders should be plump, beautiful, equal to one another, neither broad nor short, and shaped like a soft bamboo. These are considered good. Hairs or veins visible thereon indicate that she will become a widow. If the shoulders are too broad she will have vast riches, chastity and good conduct; if high, long life; if low, distress. Thick ones indicate wealth and thin ones, great sorrow. Hairs on the right shoulder indicate adultery and a counter-clockwise whorl on the left shoulder, that she will rule over the world.

The joints should be fleshy without prominent depression.

ARM.

It is considered very auspicious if the arm descends below the knee and she will have many riches. If it reaches the knee-cap she

king and have children. If she has the sign of a *śrastika* in the palm she will be chaste. The sign of a *nandīyāvarta* indicates that she will be the queen of a king while that of a weighing scale indicates that she will be a merchant's wife. Yoke and discus denote that she will be the wife of an agriculturist and have good conduct. The signs of conch, tortoise, or umbrella indicate that she will become the mother of heavenly persons and enjoy unbounded prosperity. Those of elephant, horse, bow, thunderbolt (*tajjra*), bull, flying whisk (*chauri*), elephant-goad (*ankusa*), flag or discus indicate that she will be queen and enjoy wealth, while those of a spear (*vel*), mace, trident, sword and the like indicate that she will be benevolent making gifts always. Similarly the signs of pot (*kumbha*), garland, ear rings (*kundala*), peacock, crown, lotus-creeper, kettle-drum (*ḍamaruka*) and the like are good ones indicating that she will be a queen and possess good conduct. Those of a snake, camel, frog, wolf, vulture, donkey, cat, jackal and similar ones are bad and indicate that she will have to endure great hardships.

A sign in the shape of a brick on the thumb indicates that her husband will die.

FINGER.

The fingers should be proportionately thin, long and tapering, shaped like a fish or the pod of the green-grain bean, without intervening space. If the finger is thin and long she will have beauty; if thick and long, great strength; if thin and short she will have suffering and if thick and short, she should do hard work or labour. If the finger is crooked, bent, hard or with hairs and veins visible, it will bring misery. It is bad if the fingers are not set close and have intervening space.

The thumb should be shaped like the bud of a lotus flower.

FINGER-NAIL.

The finger-nail should be long, convex in shape, bright and red like coral. A woman having such nails will possess riches and prosperity. If it is pale and convex she will have distress; if black and convex ill-health. The nail should not be broad and flat. If it is flat and red in colour it indicates suffering; if the same is white she will not live with her husband and if black she

will become a widow. Brown or pale nails, without any polish and depressed ones indicate suffering. If it is white, i.e., pale having dots, she will embrace many. The hard nail indicates that she will take a long time to reach orgasm and a soft one the reverse.

LINES AND JOINTS OF FINGERS.

The lines on the three joints of the fingers and the whorl on the top portion are considered as indicating the nature and characteristics of the persons. Detailed predictions have been made by the ancients but only portions of the same are available and even in the available portion it is very likely that some of the values have become mixed up.

Thumb.—A single line in the top joint indicates that she will have meagre enjoyment, while many lines there indicate that she will be strong in sexual enjoyment, but will have distress. A clockwise whorl on the top joint of the thumb indicates that she will have wealth, while a counter-clockwise one, long life; and a fold adultery

In the top joint, a single line indicates that she will enjoy comfortable food and many lines there show that she will have no good eating.

A clockwise whorl on the top portion shows her to be a good woman, while a counter-clockwise one shows her to be an irate woman. If there is a fold she will be affectionate.

Ring-finger.—If there is a single line in the first joint, she will wear ornaments and if many lines are there she will have fame.

In the middle joint, if there is a single line she will commit adultery with many persons in dream but not in the wake, while many lines indicate that she will have riches.

A single line in the top joint denotes that she will have to work hard and many lines there incite comfort.

A clockwise whorl in the top portion indicates her long life; a counter-clockwise one that she is a haughty woman; and a fold there her barrenness.

[Details for the little finger are not available in the extant manuscripts.]

NECK.

The neck should be properly formed and shaped like the stalk of a young areca-palm, without hair or visible vein. Such a woman will have great beauty, long life, and good enjoyment to satiate her desires; she will wear many ornaments and enjoy wedded life for long. When the neck is moderately long (four finger-breadths) she will have full and lasting riches; if too long or thin, great distress and debauchery; if short and thick, she will be very poor and also a bad or low woman. Hairs on the neck indicates poverty and visible veins ill-health. A thick neck indicates widowhood. It is also considered bad if thick hairs or veins are seen at the smalls of the sides and if the neck is crooked or dried up or emaciated very much. Such women will not have prosperity.

LINEs ON THE NECK.

It is considered good to have three lines or folds in the neck like those of a conch with a right twist beautifully formed and two finger-breadths in length. Such a woman will be chaste

with good conduct and rule over the world. Four lines indicate she will live for hundred years and five lines distress. A woman having only two lines will suffer hardships and if only a single line she will be barren. She will become a widow if no line is seen.

If there is a mole or congenital scar in the middle of the third line, she will have beauty, wealth, long life and also adultery.

If the line is formed in such a way that one-fourth of it is on the left, she will be disliked by her husband and if in the other way, i.e., one-fourth is on the right, she will become a widow. If it is in the middle of the nape, she will rule over the world, but have no sexual enjoyment. If there is a line round the neck, those who embrace her will die. Small sundry lines in the neck indicate that she will voluntarily get ashamed and commit suicide taking poison. Blood-shot line indicates long wedded life. If the lines are joined lengthwise in the middle, she will be barren.

Two counter-clockwise whorls on the neck indicate that she will have many children and if they are clockwise, both husband and wife will be separated and live in different lands. Three clockwise ones indicate that she will be a debauchee.

FACE.

The face should be bright, beautiful and round like a full-moon, emitting the mild smell of a lotus flower. Such a face is considered the best, and a woman having that will enjoy royal pleasures, with many riches and progeny. If it appears like the sun (*sūryamandala*) she will have great prosperity, long life, good conduct and many children. It should be small and proportionate when it is considered highly beneficial bestowing chastity, intelligence and wealth. If the face is like that of a lion, she will have hardships and sorrow; while if it is flat, she will be a sinner enduring poverty and it is considered inauspicious to look at such a person.

Two counter-clockwise whorls in the face indicate long life of hundred years and wealth, while three such whorls indicate that she will always be surrounded by many women. If there is one clockwise whorl, her mother will die and she will survive while three such indicate that her father will die and she will live for hundred years.

CHEEK.

Cheeks should be fleshy, plump and polished like a mirror without veins or down perceptible. Such a woman will always have prosperity. It is considered bad if they are too long, lean, emaciated or depressed or covered with hairs and veins. While smiling if a dimple is produced in the cheek without bearing the teeth or contracting the eyes, she will have prosperity. It is considered faulty otherwise.

Similarly it is good if she sneezes softly and slowly twice or thrice in succession. Otherwise it is bad.

MOUTH.

The mouth should be small and red. If it is flat, she will be wicked. It is not good if the mouth appears black in colour.

LIPS.

The lips should be red, small and uniform. This indicates that she belongs to the superior class of women and will have wealth and good conduct.

If the lower lip is plump like a full-grown coral with a thin line in the middle, she will be the queen of a ruling monarch. A woman having a thick lip or a thin one like a chord or with a line making it appear as double will lose her wealth. A thick and black lip indicates widowhood and suffering while a hanging one indicates lasciviousness and poverty.

The upper lip should be slightly raised in the middle and it indicates beauty. If it is broad, dry or with long hairs, she will have to endure great distress and suffering.

Thick lips indicate that she will undergo great suffering and also commit adultery, while deficient ones point that she will be always bent on lascivious matters and will also be deceitful.

high tongue denotes that she will speak low of anything and everything. If the tongue is split into two at the tip like that of a snake, she will suffer great hardships and sorrow.

UVULA.

It is good if the uvula is red and soft like flesh. Long, high or erect ones and those of a brown colour indicate that she will go to foreign places. If it is hard she will become the wife of a thief and if white, a widow. If it is black she will become separated from her husband and suffer hardships.

TEETH.

The teeth, thirty-two in number, should be close-set and arranged in line like a string of pearls, white, polished and brilliant. Such a woman is considered the best and she will enjoy royal pleasures, bearing exemplary character and conduct. It is considered bad if the teeth are too big, broad or protruding; brown, green or black in colour; not in a line, some of them entwining, ride on one another and have intervening space. Such persons will have distress, sorrow and poverty. If the teeth in the upper row are big, her mother will die. If they are entwining her husband will die and if there is intervening space or gaps in the row she will have connection with many males. If both the rows are very small or very big she will be very wicked and a sinner always having lascivious thoughts.

VOICE

A woman's voice should be sweet, gentle and pleasing like the voice of a swan, parrot, or cuckoo and the piping of a child. If it resembles the rumble of clouds or the thunder it is not good. A voice resembling that of a crow, donkey and the like is considered very bad. A low tone indicates that she will have poverty and do manual labour and will be a sinner.

NOSE

The nose should have the shape of a sesame flower and be long, not hanging low, taper upwards, with the nostrils small and symmetrical on both the sides, and having the nose-bone slightly protruding. Such a woman will be resplendent like the Goddess of Prosperity. If it is depressed, low, bent, too big or

prominent, with a crooked or bent tip, or a thick and broad tip, or having deep red or black colour, she will become a widow. If it is folded or flat she will become a servant. A worn-out and very small nose indicates the Goddess of Misfortune. A flat nose, one with a broad tip, and one with both the nostrils closely set indicate that she will be very wicked, guile and vicious.

EYE.

The eye is compared variously to the purple Indian water-lily (*kuralai*) flower or lotus petal, the tender mango and spear (*vēl*). The eye should be elongated, equal to one another and placed on the same level, with the pupil black, the portion round it white having red streaks and the corners red. An elevated eye is considered bad and it will end her life. A round one indicates that she will have connection with many males. Very small and round eyes indicate widowhood. Sunken ones denote that she will become a menial servant and saucer-squint eyes are not good. Looking with one eye closing the other or with side glances indicates that she will desert her husband and be an adulteress. If her look is slanting to the left she will become a servant and if to the right she will be barren. Lean and narrow eyes, blinking as well as goggle eyes and eyes widely apart are considered not good. Women having wet eyes on account of hair growth inside and women whose eyes are like those of a tiger should be avoided. It is better to discard a woman having the eye like that of an elephant.

If the eye has the colour of honey she will have prosperity and fame. If it has the colour of a dove she will not have good character. If it is deep red she will be death to her husband. It is also not good if the eye is brown or not bright. An eye resembling that of a cow indicates that she will be lascivious. Similarly if the eye resembles that of a goat, buffalo, cat and the like it is also not good. Such women will not shine.

EYELASH.

The eyelash with hairs thin, closely-set, not too short, beautiful and black indicates prosperity to the person. It is not good if the hairs are thick, brown in colour or with gaps.

EYEBROW.

The eyebrows should be curved like a bow, symmetrical to one another, black, radiant like a creeper and not joined in the middle. It is considered bad if the two brows join together and if the hairs are thick, long, brown in colour or with gaps; great distress will befall such persons. It is better to avoid women having brows highly hirsute or without hairs.

EAR.

The ear having a spiral inside is considered good. Such a woman will have prosperous children. If the ear is not prominent as if non-constant, high, or pointing upwards, hairy or with visible veins, she will have misfortune.

FOREHEAD.

The forehead should be three finger-breadths in width, without small hairs or visible veins and shaped like a crescent. A woman having such a forehead will have wealth. The sign of a *suvastika* there indicates that she will be a queen. If there are hairs and visible veins she will have connection with many persons. A whorl in the forehead between the brows indicates that she will be queen to a ruling monarch.

HEAD.

The head should be round and elevated. This is considered good. If it is too big she will become a widow. If long she will have desire for everyone. If it is without beauty she will have to beg so as to be despised by everybody. A counter-clockwise whorl in the middle of the head indicates that she will have vast riches, but will be a sinner.

HAIR ON THE HEAD.

The hair on the head should be black, long, soft, dense, straight and thin with the end unsplit. This is considered best. It is also good if it has the colour of a bee. If the hair is thick, i.e., stout, not soft, not uniformly grown, has split-end and gaps and is of brown or red colour, she will have to endure great distress. If the hair is too short she should be avoided.

If the hair is of thirty . . . finger-breadths (*angulas*) long her husband will help many persons.

The partition of the hair at the top of the forehead should be well-formed. Such a woman will prosper.

If the hair emits the smell of flesh and blood she will have distress and suffering. If it emits sweet smell like those of flowers she will have prosperity and enjoyment.

BODY-ODOUR.

If the body emits the smell of jasmine, *kāngu* (common caung) or lotus flower she will become queen. If the smell resembles margosa or aloe and is pungent like that of sweat or saline, she should be avoided as the Goddess of Prosperity will leave her. It is considered good if the body-odour resembles the smell of camphor, eagle-wood (*agaru*), musk, civet, coconut blossom, malua flower, lemon, fragrant screw pine and the like, the Goddess of Prosperity will reside with her.

MOLE, DOT OR WHORL IN DIFFERENT PARTS OF THE BODY.

Congenital scar, small beauty dots or red mole on the left side of a woman will indicate that her wealth will increase and she will prosper. A scar or beauty-freckle on the right breast indicates that she will give birth to one son who will become famous and four beautiful daughters. Only a queen will have a red mole inside the nostril at the tip of the nose. A black one there indicates that she will suffer and become a widow; otherwise she will wrong her husband and commit debauchery so as to be slandered by others. A mole on the left hand, neck, both the ears or the cheek indicates that she will have good progeny. If small scars or dots like the sesame seed or mosquito appear above the instep up to the navel it indicates extreme poverty and suffering. A trident line on the forehead indicates that she will live like the Goddess of Prosperity with thousand women serving her.

A clockwise whorl on the hand, chest and navel as also on the right side of the back is considered good. Two such on the rear portion indicate long life and progeny. A clockwise one on the lower portion of the *pudenda* indicates that she will become queen, while a circular one there shows that she will have long life and progeny. One big whorl extending from the waist (*Ka'i-ta'a*) to the *pudenda* indicates that her husband and children will die. A long one from the waist (*ka'i-ta'a*) to the belly indicates that her

husband will die, while two such there show that she will lose her chastity and be an object of ridicule for others. A whorl in the eye indicates widowhood or loss of chastity while one on the nose that she will be a chaste woman. A clockwise one on the ear or on the partition of hair indicates that she will be the death of her husband while one or two such at the top of the head widowhood. It is better to discard a woman with a clockwise whorl on the forehead. One whorl, both clockwise and counter-clockwise, in the neck indicates that she will lose her husband in one year.

While sleeping, if a woman grinds her teeth, she is to be discarded even if she possesses all the other good signs. Similarly a woman with a whorl at the waist is to be discarded even if she has all the good signs enumerated, as she will be a foreigner to chastity.

GENERAL.

The following women should be avoided; one who very often laughs, or loses and ties her chignon, or changes her dress; one who walks haughtily, or speaks harsh words or gets anger quickly; and one having a big navel.

So also a woman with short arm or small fingers or joining eyebrows and two whorls or big ears should be avoided; otherwise the man's wealth will vanish and he will get disease.

Similarly a woman having hirsute legs, speedy and resounding gait, thick neck, freckle with a clockwise twist or night-blindness, or whose body emits the stench of fish should be avoided as the person who embraces her daily will lose his life.

A woman having a long nose, screwed up face, contracted or raised abdomen, red hair, mouth or tongue in black colour or split nails should also have to be avoided and discarded as she will reduce to dust whichever place she goes to.

So also should be avoided a woman whose sole of the foot does not rest fully on the ground having an arch in the middle, as poverty will be following her.

A woman whose sole of the foot is soft like cotton or whose body emits the smell of lotus is considered good and the whole world will bow to her.

சாமுத்திரிகா லட்சணம்

காப்பு.

(கலி விருத்தம்.)

கணபதி என்றிடக் கவனமும் வல்வினே
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழக்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி யல்லதோரா கருமம் இல்லையே.

(க)

(வெண்யா.)

இரவி தனைவணங்கி எப்போதும் சசன
திருவடியே சென்னியின்மேற் சோத்து-மருவினிய
சாமுத் திரிகந் தமிழால் விரித்துணர்ப்பம்
நாமுத திரையால் நயந்து.

(உ)

புருஷ லட்சணம்.

(ஆடவர் இலக்கணம்.)

[பின்வரும் நான்கு பாடல்களும் சில பிரதிகளில் காணப்பெறவில்லை:
ஆயினும் உரைநடையில் அமைந்துள்ள சாமுத்திரிகா லட்சண நூலைக்
கவனிக்கும்போது இந்தப் பாடல்கள் ஆரம்பத்திலேயே இருக்க
வேண்டும் என்பது விளங்கும்.]

(அறுசீர்க்கழிநெய்யுலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

ஐந்தநீண் டைநது நேர்ந்தா றிடமையர்ந் தேழ்சி வந்து¹
முந்திமூன் றகன்று மூன்று குறுகிமூன் றும்ந் திருக்கும்²
அந்தமில் குணங்கள் முப்பா விரண்டொடும் அமைந்த³ மாந்தர்
இந்திரர் திருவி னோங்கி இனிதுவீற நிருப்பர் மாதோ*.

(என்பது) எல்லாப் புருஷருக்கும் முப்பத்திரண்டு லட்சணம் பொருந்தி
யிருக்கவேண்டும். அஞ்சு இடம் நீண்டிருக்க வேண்டும். அஞ்சு இடம்
யிருதுவாக இருக்கவேண்டும். ஆறு இடம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும்.
எழு இடம் சிவந்திருக்க வேண்டும். மூன்று இடம் விசாலமாயிருக்க
வேண்டும். மூன்று இடம் குறுகி இருக்கவேண்டும். மூன்று இடம்
அழுந்தியிருக்கவேண்டும். இப்படியப் பிரதானமான முப்பத்திரண்டு லட்சண
முள்ளவன பூனோகம் எல்லாம் ஒரு குடையின் கீழே ஆளுவான் (என்ற
வாறு.)

(க)

(பாடபேதம்) ¹ எழு சேந்து.

² சுமர்ந்த : இருத்த.

³ முன்னுந்திருக்கும்.

* இருப்பார் என்றே.

நீண்டிடும் ஐந்து கண்கை கதுப்புநீண முழந்தாள மூக்கும்
ஆண்டுநோந் திருக்கும் ஐந்து மயிரவிரல் உகாதோல் வெண்பல்
ரண்டியா ஆறு நெற்றி தோளவயி நிருகை மூலம்
பூன்துயில் கொளஞ் மார்பம் பொற்புடப புறங்கை ஆமால்.

[நீண்டிருக்க வேண்டிய ஐந்து இடம் : கண், கை, கதுப்பு, முழங்கால், மூக்கு. மிருதுவாக இருக்கவேண்டிய ஐந்து இடம் : மயிர், விரல், நகம், தோல், பல். உயர்ந்திருக்கவேண்டிய ஆறு இடம் : நெற்றி, தோள், வயிறு, அககுள, மார்பு, புறங்கை ஆகியவை.] (ச)

ஏழிஇடம் சிவத்தல அங்கை இணையடி கடைக்கண் அண்ணம்
கிழிதழ் தாழ்நாக காகுறு கிளர்த்திய வதனம் மூன்று
தாழ்மருங் கொக்கல் நெற்றி குறுகுமூன றிடங்குள சாற்றில்
சூழ்புலன கனமு முந்தான மேதான் குறியும் சொல்லும்.

[சிவக்க வேண்டிய ஏழு இடம் : உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், கடைக்கண், அண்ணம், அதரம், உளநாகு, வாய். விசாலமான மூன்று இடம் : மார்பு, இடுப்பு, நெற்றி. குறுகிய மூன்று இடம் : கழுத்த, முழங்காலின்கீழ், ஆண்குறி ஆகியவை.] (சு)

மூன்றிடம் ஆழதல் உந்தி மொழியுடன் மூட்டம் இளை
ஆளறவச் சிறுவன தனபால் அமர்ந்தன வனறி யேயுந்
தோளறநாண் மெனமை யாகத் தோளறலா லங்கை வன்மை
என்றுஇயல் பாத லால்மற நியானிரை யாகு மெனறே.

[தாழ்ந்திருக்க வேண்டிய மூன்று இடம் : தொப்புள், சந்து, மொழி ஆகியவை. இவை பொருந்தியவன் மெனமையாக வாழ்வன.] (க)

(வெண்பா.)

நெற்றிவரை ஐந்தாடில் நூறுகும் நால்காடில்
பெற்றவய தென்பதென்ப பேசுங்கால்—உற
தொருமூன்றுக் கறுபதாம் ஒரீசண்டு நாற்பதாம்
திருஒன்றுக் கிருபதெனச் செய்பு.

(எ-ஐ) நெற்றி வரை ஐந்தாடில் வயது நூறு ; நாறு வரையாடில் வயது எண்பது ; மூன்று வரையாடில் வயது அறுபது ; இரண்டு வரையாடில் வயது நாற்பது ; ஒரு வரையாடில் வயது இருபது (எ-று.) (எ)

(அறுசேக்கழிதெயிலடி பாசிய வீருத்தம்.)

அடியி மதியம் போலும் அழகுறு நெற்றி யாடில்
பட்டமும் பட்டு மென்று பாசியால் நம்பொள குடில்
விட்டல் நடுவு தானே வினக்கி , உவ வேந்தர் தம்மொ
பெட்டிய சேனைக் கெல்லம் ஒருவரோ ஆண்டா சென்றிற.

(எ-ஐ) நெற்றியானது எட்டாம் நான்குநாள் போன்று மூகம் மிழ்செயுண்டாய் நெற்றியின் நடுவில் கயிறு போன்ற ஒரு நம்புண்டாடில் பட்டாவிடெக்கூண்டவன் ஆவான் (எ-று.) (அ)

தாமரை யுடைய கண்ணுன தனமிக உடைய னாகும்
தேமறு உடைய கண்ணுன திருவினை யுடைய னாகும்
பூமதி உடைய கண்ணுன பொருந்தினர புலவ னாகும்.
காமரு கழுநீரிக கண்ணுன கலியுக ராம னாமே.

(எ-து) கண்ணுனது தாமரைக் கமலம் போன்றிருந்ததால் வெகு திரவிய முண்டானவன். கண்களுகளுளே தேன நிறமாய் மறு உண்டா கில் மகாலட்சுமி குடிக்கொண்டிருப்பாள். கண்ணுனது வெண்ணை மிறந திருந்தால் நூல், கலை வல்லவனாவான். கண்கள செங்கழுநீர்ப் பூப்போன நிருந்தால் அவன் இராமவதாரமென்று சொல்லப்படும் (எ-து.) (அ)

கவிதரு செவியு மாணைக கண்ணுமுண பாகில் மணமேல்
தவனெனத திருவுண் டாகும் தலைவரும் வணங்க வாழ்வா
மலைபிறை மாபி லுண்டேல அணங்கினுக் கணங்க னுவன்
ரவிபிறை நாலு வெற்றி மண்ணினமேல் திண்ணை நன்மை.

(எ-து) வானரத்தின் செவிபோலவும் ஆனையின் கண்ணைப் போலவும் இருந்தால் மகாலட்சுமிகரம் உண்டாம். மார்மிலே சந்திர பிறையைப் போன்றிருந்தால் அவன் மனனியனாவான் ; ஸ்திரீகளுக்கு மனமதனாவான். நாலு பிறையாயிருந்தால் வெற்றியுண்டாயிருப்பான் (எ-து.) (இ)

அதரந்தா மனரயே யொக்கில் அருநிதி கோடி யுண்டாம்
புகலிரு செங்கை யரகில புகலிரு கோடி யாகும்
நீகரிலா நேமி யாகில் நீளபுவிக்கரச னுவன்
மருவளர் குழலி னுளே மறைவழி யுரைத்த வாறே.

(எ-து) அதரமானது தாமரையிதழ் போன்றிருந்தால் கோடி திரவியம் உண்டாம். கையானது செந்தாமரை போன்றிருந்தால் இரு கோடி தன் முண்டாம். கையில் சங்கு சக்கரம் போன்றிருந்தால் பூமிக்கு அரசனாவான் (எ-து.) (ஐ)

சிரிப்பினால் அழகு தோன்றா தாயிடிந் செல்வ மில்லை
அருக்கிய நகையுந் தானே அழகதா யிருக்கு மெனனும்
முருக்கிதழ் அதரந் தனனில் முதலுப்பல் லுடைய னென்னும்
உரைதரத் திருவுண் டாகும் உயர்பெறும் செல்வ னாமே.

(எ-து) சிரிப்பினாலே அழகு தோன்றாமல் இருந்தால் செல்வமில்லை ; வறுமையுடையவன். நகை அழகாயிருந்த பல்லும் முத்துக்கோவை போலிருந்தால் செல்வ முண்டாகி அதிக வாழ்வு உண்டாயிருப்பன் (எ-து.) (ஐ)

காரியல் மேகம் போன்றும் கரியரி முழக்கம் போன்றும்
சிரிய முரசு போன்றும் திகழ்குர லுடையா னாகில்
பாரிய செல்வ மன்னும் பருமணிப் பெரிய தென்னும்
ஆரியன் உரைத்த நூலின் நற்பொருள் உரைத்த வாறே.

(பா-ம.) 1 உரைத்தாரைத் திருவுண்டாகும். 2 கசக்குள மேகம் போன்றும்.
3 ஆரியன். 4 உரைத்தார் தந்தி.

(எ-து) கண்டத தொனியானது மேகத்தின குமுறுதல போலவும், ஆனையின சததம் போலவும், அரிமுழக்கம் [சிககத்தின கர்ஜனை] போலவும், மினனரி வீணைத்தொனி போலவும் இருந்தால் ஐசவரியமும், வீரகங்கைமும் உடையவனும் ; சேனாபதியாவான் (எ-று.) (மெ)

கழுத்துறு வரைகள் நாலு காணவே பிபரி தனலில்
அழுத்தமாய்த் தோன்று மாகில் அறுநிதி யாகு மெனனில்
கழுத்தினகீழ் முதுகு மீது கலந்தற நிற்கு மாகில்
வழுததுறு செல்வ முண்டு வயதொரு தூறு முண்டே¹.

(எ-து) கழுத்தைச்சுற்றிவரை நாலு பிபரியில் தெரிவதாக இருந்தால் தரித்திர முடையவனாவன. அந்த நாலு வரை முதுகின் மேலிருந்தால் வெகு செல்வத்தைமுடையவனாய்ச் சகல கல்வி, புராண சாத்திரங்களும் வல்லவனாய் வயது தூறும் உண்டாயிருப்பான் (எ-று.) (மெ)

கொக்கென மிடறறி னோடுந் கோழிமுட் செவியில் தோன்ற
மிக்கதோர் வயது மிலை மிடறறினில் மயிருந் தோன்றில்
தக்கதோர் ஆயு சில்லை தாளவிரல அங்கை தன்னில்
சிக்கென வுடைய லுடில் செல்வமுன் டாகு மனறே.

(எ-து) கழுத்தானது நீண்டு மிடறு தெரிய அழகியதாயிருந்தால் அறிவுண்டு. அழகில்லாமல் நீண்டிருந்தால் ஆயுசு இல்லை. மிடறறில் மயிர்தோன்றில் ஆயுசு இல்லை. முனசொலான கோழி முனபோல் செவியாகில் ஆயுசு இல்லை. கால்விரல, கைவிரல நெருங்கியிருந்தால் தனம் உடையவனாவான் (எ-று.) (மெ)

(கலி விருத்தம்.)

தோனொடு நடுவிரல் தொட்டி டட்டிதது
நீளம் தாக்கியே நெற்றி யுற்றிடி
காளைநன உவிரொடுங் கன்னாடு செய்யவாய்¹
கோளறுஞ்சதாயுவாய்க் குளாவும் செல்வமே.

(எ-து) யாவனெருவனுக்குக் கயிறறைத் தோனில் நிறுத்திக் கையில் நடுவிரல் அளவும் அளந்த அந்தக் கயிறை ஒருட்டிததுக் கால் பெருவிரலில் நிறுத்தில், நெற்றியில்² நின்றிடி³ வயது தூறு உண்டாம், ஐசவரியம் உண்டாம் என்பது. கன்னாடு செவ்வியோன்று அதரமும் வரையும் கொற்ற தோன்றினால் வெகு செல்வத்தை உடையவனாவான் (எ-று.) (மெ)

மனவிய புருவமேல் மருடில் ஆயுகம்
மனவிய என்பதாம் பகரும் செவ்வமும்
அவனது வாயுநில் அறுபத் தஞ்செனச்
சொன்னவீச செல்வமும் கருக்கம் என்பார்.

(ம-ம.)¹ வயதில் தூறுக கலிச.

² கன்னாடு செவ்வியம்.

³ நெற்றியில் மெய்க.

(எ-து) முன அளந்த கயிறு புருவ மதத்தில் வந்தால் வயது என்பது ; செல்வமுண்டாம். அந்தக் கயிறு வாயளவு வந்தால் வயது அறுபத்தஞ்சு, செல்வம் மட்டு (எ-று.)

இதன் வேறு பாடம்

மனனிய நெற்றி தனனில் வயதுதான் தொண்ணூ றென்றும்
என்னிய புருவில நின்றால் [அவாவயது] என்ப தாகும்
மினனிய மூகில் சேர்ந்தால் மெய்ப்புடன் எழுப தெனறா
சன்னமாய அறுபத தஞ்ச தாடையில் நிற்ப தாமே.

நெற்றியளவு வந்தால் வயது தொண்ணூறு. புருவத்தில் நின்றால் வயது என்பது. மூக்களவு ஆனால் எழுபது. தாடையில் நின்றால் வயது அறுபத்தைந்து.] (யஎ)

அக்குறி கழுத்தைவந் தண்டு மாயிடிஸ்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லில் ஐம்பதாம்
மிக்கது நெஞ்சுறில் வறுமை மேலிடும்
புககதோர் வயதென்ப புகல்வா புத்தியால்.

(எ-து) முன அளந்த கயிறு கழுத்தைச் சேருமாகில் வயது ஐம்பது ; ஐசுவரியம் குறையும். நெஞ்சில் கயிறு வந்தால் அவன் வய தில்லை (எ-று.)

இதன் வேறு பாடம்

அக்குறி கழுத்தைவந் தணையு மாயிடிஸ்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லில் ஐம்பதாம்
மிக்கவே நெஞ்சினில் விளங்க முப்பதாம்
பக்கமாம் மாஸிளில் பருவம் இருபதே.

அந்தக் கயிறு கழுத்தை அடைந்தால் வயது ஐம்பது ; நெஞ்சில் நின்றால் வயது முப்பது ; மாஸி மட்டுமே வருமானால் வயது இருபது ஆகும்.] (யஅ)

(அறுசேக்கழிநெயுலடி பாசிய கிருத்தம்.)

மறுவது தோளி னுள்ளும புயத்திலுந் தோளறிந் பொல்லா
செறிதரும் இடையி னுள்ளே சேந்திடும் மறுநன ராகும்¹
குறிபது விழியில் தோளறில் கோலமாம் அச னாகும்²
மறுவது உலத்தி னுண்டில் மணிவண்ண னாகு மன்றே.

(எ-து) வாவன் ஒருவனுக்கு மறு தோளிதும் இடது பக்கத்திலும உட்பாதுல் செல்வமில்லை. அரைக்குள் எட்டிப்புறத்திலும் வலது பக்கத் திலும் மறுவுண்டாதுல் ஐசுவரியமுண்டாம். வலது விழியில் மறுவுண்டாதுல் மகாவிஷ்ணுவுக்குள்ள பதமியுண்டு (எ-று.) (யக)

(வெண்பா.)

மாப்போடு நெற்றி அகலில்தான வாழ்வடுக்கும்
பாருடையவேந்தன் பணிமகனும்—சீருடைய
கொப்பூழும் மூக்குங் குரலும் பெரியனென
எப்போதும் இனபந் தரும.

(எ-து) மாபும் நெற்றியும் அகன்று விசாலமாயிருக்கில் ராசாக்கள
கூட வணங்கத்தக்க ஐகவரியத்தை உடையவன ஆவான். தொப்புளும்
மூக்குங் குரலும் பெரியன என்னில் எப்போதும் ககததை அனுபவிப்பன ;
ஆயுசமுண்டு (எ-று.) (உய)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

ஒன்றுல காள நிற்கும இரண்டுநல லாகள் இனபம்
நன்றுதான மூன்று கல்விக நிறைவனும் நாலு நண்பால
ஒன்றிய மக்கள செல்வம உடையனலா ஐதும் கொளளச
சென்றுதான வயிற்றி லென்று திருவினல் அரச ளுமே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு வயிற்றினமேல் ஒரு வரையுண்டாகில்
மக்கள செல்வமுண்டாம் ; ராசபோத முண்டானவன. இரண்டு வரையுண்டா
கில் நல்ல னைதீ போதமும் செல்வமும் உண்டாம். மூன்று வரையாகில்
கணியுடையவனாவன. நாலு வரை யுண்டாகில் மகா செல்வமுண்டாம்.
அஞ்ச வரையாகில் அதிகாரபலன [உடையவன] (எ-று.) (உயக)

மன்னிய உதரந் தானும் மருவிய சுழியை யொத்துத்¹
துன்னிய ரோமம் நாயி மேலுமேல் நோக்கி யேறில்
அன்னவன கைகள் தமயில் அங்குலி சிவக்கு மாகில்
துன்னிரை யினைத்த தாகில் சொல்லரும் செல்வந் தானே.

(எ-து) யாவனொருவன வயிறும் தொப்புளும் ஒத்திருந்தால் நல்லது.
நாயியில் ரோமமில்லாமல் நாயிக்கு மேல் மார்பில் ரோமம் மிகவு முண்டா
கில் வெகு நல்லது. கை வரை² சிவந்திருக்கில், விரல்கள நெருக்கியிருக்கில்
மிகுதியாகிய செல்வத்தை உடையவனாவான் (எ-று.) (உயஉ)

வயிறுடன் சென்னி வாய்தான் கன்னமும் வற்றி னுளும்
மயிரிசுவந் துடயு கூனி வழிநடை கவிந்தற போகில்
குயிலென மொழிந்த பக்கால் கூயிருங் குலி னுறுகு
செயல்வின காவ னாகும்³ செல்வத்தைத் தீயாடினானே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு வயிறு, தீய பெரியதாகியிருளும் ; கன்னம்,
வாய் தசையில்லாமல் மிகவும் நாமாய் வற்றினும் ; மீசை, தாடி, தீயமயிர்
பெருக்கிலும் ; யாவன ஒருவன குனிந்த நடக்கிலும் ; கவிந்த நடக்கிலும் ;
மீசைக்குலாய்க் குல் நெருக்கிலும் ; பையில்களால் பக்காலும் குருமாய்க்
கூயிருந்தவனும் பாயத்தாமா வென்று சொல்லப்படும். ஒருதாளும்
செல்வமில்லை (எ-று.) (உயக)

*பூமியினில் மயிரொன றுகில் தொல்லைமா வேந்த னுவன்¹
வழிவர இரண்டு ரோமம் மண்டியே விரவு மாகில்
எழுதரு கலைக னெல்லாம் எந்நில்லா னுலு மைநதம்
கழுவினிற பொருநதத தக்கக கஷ்டமே வினைக்குந தானே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு நாயியில் ஒரு ரோமம் தோன்றினால்
ராசாவாவன. இரண்டு ரோமம் தோன்றினால் சகலவிதத்தையிலும் வல்ல
வனுய் புலவன ஆவன. நாலு அஞ்சு, ரோமம் கூட்டமாயிருந்தால் வெரு
துக்கத்தை அனுபவிப்பான்; சோரஞ் செய்து கழுவினேறி இறப்பான் (எ-று.)

(உயச)

(வெண்பா.)

உடம்பு தனில்மயிரொன நேயாகக் கலவி
இடம்புடனே ரெண்டாகில் இனபம்—மடங்கியதோர்
நனமயிர் மூனாருகில் நன்னுதலாய நானுபால்
தினமையும் நல்குரவும செப்பு.

(எ-து) உடம்பினில் மயிர்க்கால் பத்தி பத்தியாயிருக்கும். அதற்கு லக்ஷ
ணம் எது எனனில்: ஒரு பத்தியுண்டானால் கலவி; இரண்டு பத்தியுண்டானால்
இனபம்; மூன்று பத்தியுண்டானால் துனபம்; நானு பத்தி உண்டாகில்
துக்கம் [வறுமை] (எ-று.)

(உயரு)

(கலி விருத்தம்.)

மனனிய மணிகையிற பிறந்த மாலவரை
உனனிய நடுவிரல் ஊன்று மாய்டில
பொன்னினைப் பிடித்திடும் பூமி தேடிநும்
மனனிய வித்தைகள் வல்ல னாகுமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை நடுவிரலிலே சுமநதால் திரவிய
முண்டாம்; அரசனாவன்; கலவியும், ஞானமும் உண்டாவன (எ-று.) (உயசு)

வஞ்சமில் மணிக்கட்டில் எழுந்த மாலவரை
மிஞ்சிய அணிவிரல் மீது தோன்றிடில்
தஞ்சமா மிருதிதி தாங்க வாரிதி
அஞ்சலி புவிதனக் கரச னாகுமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை அணிவிரலிலே சுமநதால் சங்க
திதி பஹு நிதி அவனித்திடிலே வாசமாயிருக்கும். சமுத்திரம் சூழ்ந்த
பூமிக்கும அரசனாவன் (எ-று.)

(உயஎ)

வாய்நததன மணிக்கட்டில் பிறந்த மாலவரை
சோந்ததந் திறுவிரல் சென்று சோந்திடில்
ஏந்துதன னுருவொடு பிசைந்த மாநிதி
வேந்தனுய்க் குடியது வினைக்கு மெண்பரே.

(எ-து) மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை திறுவிரலில் தினாஸ் பூமிக்கு ராசா
வாய்த் திரவிய முண்டாய் நல்ல ஸ்திரீகளுடனே அனுபவித்தற்கொண்டி
ருப்பன (எ-று.)

(உயஅ)

தோன்று ரேகையுந் தூய மணிககட்டில்
மூன்று ரேகையும் நிற்கில் முழுநெதி
என்ற ஞான விரேகை நடுவிரல்
ஊன்றி ல.... ததிரும் ஞானமே.

(எ-து) மணிககட்டில் ஒரு ரேகை பிறநது உள்ளங்கையிலே நின்று நடு விரல், அணிவிரல், சிறுவிரல், இந்த மூன்று விரலுக்கும் மூன்று கயிருய்ப் போய்ச் சுமநது நினரூல சங்கநிதி பதுமநிதி அடைவனென்று சொல்வது. இரண்டு ரேகையானால் மகா ஐசுவரியமுண்டாம் ; அல்லது நானா கலைகளுக்கும் வல்லவனாய் ஞானத்தலைவனாவன (எ-று.) (உய்க)

(வெண்பா.)

ஞான வரைபோய் நடுவிரலில் ஊன்றுமேல்¹
ஞான மவருக்கே நனறாகும்—ஞானம்
தருமவ வரைபோய்த தனிவிரலி லுன்னில
பெருகு மிருந்தியம் பின்பு.

(எ-து) ஞானவரை போய் நடுவிரலில் நினரூல வெகு ஞானவான ஆவன. அவ வரை பெருவிரல் மேலேறினால் ஞானமும் திரவியமும் உண்டு (எ-று.) (உய்க)

(கலி விருத்தம்.)

கையுள னேவரை நின்று சிவநதிடில்
மெய்யுள னேபல போகம் வினைத்திடும்
கையுள னேவரை கண்டு கறுத்திடில்²
மெய்யுள னேபல துக்கம் வினைக்குமே.

(எ-து) கையிலே இருக்கிற வரை சிவநதிருந்தால் சரீரத்திலே துன்ப மில்லாமல் சுகத்தைக் கொடுக்கும். கை வரை கறுத்திருந்தால் சரீரத்திலே ரோகம் உண்டென்று சொல்வது (எ-று.) (உய்க)

பெருவிரற் கீழ்வரை யினைத்த சங்கிலி
உருவெனில் நாற்பதுக் கொன்று மில்லையாம்
திருமணம் இரண்டுள தாகு மென்றுளே
வருமக வாறுளர் அதற்குப் பினைரே.

(எ-து) பெருவிரற் கீழ்வரையானது சங்கிலியினையலாய் பினைந்திருந் தால் நாற்பது வயசுமட்டும் விவாக மினை. பிற்பாடு இரண்டு விவாகமுண்டு. பிள்ளைகள் ஆறு உண்டு (எ-று.) (உய்க)

குரங்கின கைகளை கூட்டிப் பொருள்களை
அரங்கு வானாடிகை கையவன் பாவியான
காங்கன கோவிலும் கைப்பணி செய்திடும்
பாந்த கையவன் பற்றில் ஞானமே.

(எ-து) குரங்கினகை எனபது விரல் நெருங்கிக் கை குழிந்திருப்பது. அவ்விதம் இருந்தால் தீரவியமுண்டாவன. கை புகை, சூழ்ந்திருந்தால் பாவசேவனம் பண்ணுவான்; கள்ளன். கை குறுகியிருந்தாலும் கோனி விருந்தாலும் ஈனத்தொழில் செய்திருப்பான். உளவங்கை கன்றியிருந்தால் செல்வம்மில்லை (எ-று.) (நயந.)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி பாசிரிய வீருத்தம்.)

மகரத் துருவம் போல வாய்தததோர் தானை யாயில்
புகருடைச சங்கு நாலு கோடியாம பூமி மீது
நிகரிலா நெதியை யானும் நீளமுடி மனன னேயாம
தகரநற் குழலாய் நனராய்த் தரணிமேல் வாழுவர் கண்டாய்.

(எ-து) கையில் மகரரேகை யிருந்தால் சேதிராதிபதியாவன.¹ புத்திர சம்பததுண்டாம். சங்கு, சக்கரம் இருந்தால் நாலுகோடி ராச்சியத்துக்கு அரசனாவான் (எ-று.) (நயச)

அங்கையின ரேகை செமமை அளவதாய் நீளு மாகில்
மங்கையர்க் களாக னாகும் மத்தியில் சிறுமும் வாழவு
செங்கையில் கோணிற ருகில் திண்ணிய தொழில்க ளாய்
சங்கையிற சுகமு மில்லை தருமபொரு ளிழப்பான தானே.

(எ-து) கையில் உளவே ரேகை செவ்வையாய் நீளுமாகில் ஸ்திரீ களுக்கு மனமதனாவான்; வெகுபோகபாககியமுள்ளவன். கைக்குள் வரை கத்திரித்துக் கண்டிருந்தால் துன்பம் உண்டாவன; கை முறணித்து இருந் தால் சொப்பனத்திலும் செல்வமில்லை (எ-று.) (நயந)

(கலி வீருத்தம்.)

கங்கை ஆனை கனங்கொடி குண்டலம்
பொங்கு மாழி கவரி விமானமுந்
தங்க ளாய்சு சாதுடி தோரணம்
அங்கை யாகில் அரசனு மாகுமே.

(எ-து) கையில் கங்கை, ஆனை, கொடி, குண்டலம், சமுத்திரம், சாமரம், விமானம், தமருகம், தோரணம், குடை இவை தோன்றினால் பட்டத்துக்குரிய அரசனாவான் (எ-று.) (நயச)

சங்கு தாரை நெடுகொடி அங்குசம்
பொங்கு நீகவ ரித்திரன் பொனமுந்
திங்கள் ஆனி ஏறிதனு வெண்குடை
அங்கை யான அரசனாவது முண்மையே.

(எ-து) சங்கு, தாரை, கொடி, அங்குசம், சமுத்திரம், கவரி, டிடி, முழ, பிறை, குடை, இப்படிக்கொத்த ரேகையிருந்தால் அரசனாவான் (எ-று.) (நயஎ)

சங்கொடு சக்கரம் தண்டு தாமரை
 செங்கையில் வேலமழு செல்வ மென்றிவை
 அங்கையி லிரண்டினும் அடியி ரண்டினும்
 தங்கிடின அவனியில் தலைவன ஆகுமே.

(எ-து) சங்கு, சக்கரம், தாமரைப் பூ, வேல, மழு, மீன இவை
 கையிலும் காலிலும் இருந்தால் ஐம்பததாறு தேசத்துக்கும் அரசனாவான்
 (எ-று.) (நயிஅ)

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கொடியேறி யானை குடைசாம் ரங்கன்
 கயலே குலாவு வரிவான்
 வடிவேலர் கண்ணி வலநேயி யுமபர்
 மலாமாலை சங்கு முரசம்
 அடியான தோகை யுயாதோ ரணங்க
 ளளிமொயத லுலாவு கமலம்
 வடிவான கும்ப மகரங்கள் கையி
 லுளதாடில் மனைன னிவனே.

(எ-து) கொடி, யானை, குடை, வெண்சாமரை, மீன, வண்டு, வேல,
 மாலை, சக்கரம், சங்கு, பாரிசாதம், முரசு, தாமரைப்பூ, தோரணம், குடம்,
 மகரம் இவை முதலானதும் கையிலாவது காலிலாவது தாடை நாக்கு
 வாய்க்குள்ளாவது உண்பானாலும் மகாராசனாவான் (எ-று.) (நயிசு)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

மொழியுடை விரல்கள் தமமில்
 முன்கையில் அங்கை தனனில்
 எழுதிய லுண்டொன றினபம்
 இறையவ னாகு மெனனை
 வழிதரு முள்ளை காலில்
 சுழியுண்டேல் மதுக்க வாழ்வார்
 குழிதரும பிபரி தனனில்
 சுழியது குற்ற மன்றே.

(எ-து) விரலிலும் உள்ளங்கையிலும் முழங்கையிலும் சுழியிருந்தால்
 இராசனாவான். உள்ளங்காலிலும் சுழியிருந்தால் வெகு சமயத்து உண்பான
 வன். பிபரியில் சுழியிருந்தால் வெகு குற்றம் (எ-று.) (நயி)

(ஊரி விருத்தம்.)

குறைய வாயின கொண்டு பெருத்தன
 பெரிய வாகி வெளுத்ததி றத்தன
 வரிய வாயின யின்றி யழிந்தனர்
 செறிவிற குறைந்த தெத்தனை குற்றமே.

(எ-து) வாயானது குறைந்தாலும் அறவும் பெருத்தாலும் வாய்
 வெளுத்திருந்தாலும் விரல் குறைந்திருந்தாலும் நகம் வெளுத்திருந்
 தாலும் குற்றம் எனப்படும் (எ-று.) (நயி)

(வென்பா.)

சிற்ுவிரற கீழ்வரைபோய்ச் செவவிதாயச் சுட்டிக்
குறுகிலொரு நூறுண்டாய்க் கொளக—மறுவிரல
நடுவிரற் கெண்பதவ் வணிவிரற் கைம்பதாம
சிற்ுவிரற கிருபதெனச் செப்பு.¹

(எ-து) சிறுவிரல கீழ்வரை பெருவிரல கீழ்வரையிலே நின்றுல
வயது நூறு ; செல்வமுண்டு. மறு விரலிலாவது நடுவிரலிலாவது நின்றுல்
வயது எண்பது ; அதற்கு அடுத்த அணி விரலில் நின்றுல வயது
ஐம்பது ; சிறு விரலில் நின்றுல வயது இருபது (எ-று.) (௩௬௨)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி பாகிரிப லிருத்தம்.)

கைவிரல் ஐந்து தன்னைக் கருத்தினால் அளந்த நூசை
செய்யலே² முழங்கை தொட்டு நடுவிரல் அளவும் நீளில்
செய்தவ முடைய னாகும் திருநீதி செல்வ முண்டாம்
மைவரை ஒன்று தாழில் மன்னனுக் குரிய னாமே.

(எ-து) கயிற்றினாலே அஞ்சவிரலும் அளந்த முழங்கையில் நிறுத்திப
பிடித்தால் நடுவிரலில் தீர்க்கமாய் நின்றுல் தீர்க்காயுசு நூறு ; செல்வ
முண்டு. அதற்கு ஒரு வரை தாழில் புத்திர சம்பத்து செல்வமுண்டு. மறறும்
அதற்கு ஒரு வரை தாழில் செல்வமில்லை. அதற்கு ஒரு வரை தாழில்
சொப்பனத்திலும் செல்வமில்லை (எ-று.) (௩௬௩)

ஆங்கதோர் கோட்ட மினறி யகனறுதன டளவ தாதி
லீங்கியே நரம்பு தோன்றில் வியந்ததோர் வறுமை எய்தும்
தேக்கமுல் பொட்டுப் போலே இருக்கினும் செல்வ முண்டாய்ப்³
பாறுகுடை அரசா தங்கள் பணிமக னாகு மன்றே.

(எ-து) லிங்கமானது அகன்று நீண்டு நரம்பு தோன்றியிருந்தால்
செல்வமும் ஆயுசும் குறையும்.⁴ தென்னங்குரும்பை போலே சிறு சிறுந
தாலும் கூடமை போன்றிருந்தாலும் வெகு செல்வம். உத்தமம் (எ-று.)
(௩௬௪)

(வென்பா.)

கடித்த லிங்கம் சங்கமாய் நீளிற
கெடுக்குமி⁵ தன்னைக்கே பெய்தும்—தடித்தச்
சிறு சிறு நரம்பெடுக்கிற செண்பகமொட் பொய்பக்⁶
குறுகிலுல காணுமெனக் கூறு.

(எ-து) லிங்கமானது தடித்து நீளில் தககம் ; குறுகித் தடித்து நரம்பு
தோன்றினால் பசியுடையவன் ; செண்பக மொக்குப் போலே லிங்கம் குறுகில்
ராசனுவன் அல்லது செல்வமுடையவன் (எ-று.) (௩௬௫)

¹ பின் இரண்டில் வெண்டி பிறந்தது. (பு-ம்) ² எம்வரை.

³ செல்வமும் எய்தும் தாலும்

⁴ ஐசுவரியமும் குறையும்.

⁵ செண்பகமொபொய்யாத்.

(அறுசேர்க்குநெடுபுலடி பாசிரிய விருத்தம்.)

தேரிதாய் நீளு மாகில் பெண்பெறும் பெருக்கில் ஆணும்
வேரிய வாசம் நாறில் மிகுந்தி யுடைய னாகும்
சீரிய மக்கட செல்வம் செழுங்கயற் புலாலே நாறில்
சேறுடன் அழகல் நாறில் திருவிலி யாகு மன்றே

(எ-து) லிங்கம் தேரிதாய் நீண்டால் பெண்பெறுவான். பெருத்தால்
புண்பெறுவான். நல்ல வாசனையாயிருந்தால் திரவிய முண்டாவான்.
சேறு நாறில் துகட முண்டாவன். அழகல் நாறில் லாசனோய் கொள்வன்.
மீன சுறை நாறில் வறுமையுண்டாகும் (எ-று.) (நகசு)

நாவியே சாந்தே பூவே நல்லிற புக்கயே குய்யம்
மேலியே நாறு மாகில் மிகுபெருகு செல்வ னாகும்
காவியே கண்ணி னுளே கட்டமே நாறு மாகில்
எலியே தொழில்கள் செய்தே இருநீலந தன்னில் வாழும்.

(எ-து) லிங்கம் புழுகு வாசனையானால் ராசாவாவன். சாந்து வாசனை
போன்றிருந்தால் வெகு திரவியத்தகு உடையவன். பூப்போலவும் அகில்
சந்தனம் போலவும் இருந்தால் அஷ்டஸூரி சம்பத்து உடையவன்.
பொல்லாத நாற்றமானால் ஒருவா அடிமைத்திறமான புத்திரன் (எ-று.)
(நகஎ)

வல்லியே புணரு மாகில் வானநாட டுடைய னாகும்
செல்லுநான் சிலவே யாகும் சென்றவன் புணர்ச்சி நாளில்
மல்லிகை மலரே நாறில் மன்னனும் தேனே நாறில்
நல்லசுக் கிலத்தா னுகில் நண்பொருள் உடையா னுமே.

(எ-து) ஸ்திரீயும் எஜமானனும் சையோகத்திலே இறந்திரியம் சீக்கிரமாக
விட்டால் செல்வமுண்டாம். நேரப்படவிட்டால் துக்கம். அந்தச் சமயத்
திலே மல்லிகை புஷ்ப வாசனையானால் சகல ஐகவரியமும் உண்டாவளி.
புத்திர சம்பத்து உண்டாம். கண்ணாம்பு நாறினால் செல்வமில்லை. தேன்
வாசனையானால் சுகவானாவன் (எ-று.) (நகஅ)

வலந்திரி தான யொன்றாய் விடாநதுநீர் பாயு மாகில்
நலந்தரு நன்மை புண்டாம் நல்கும் மக்கட் பேரூம்
மலர்நதுடன் சிந்திப் பாயில் வறுமையாம் மூன்று குற்றங்
கலந்திடத் திரியு மாகில் கஷ்டமே விழைகரு மன்றே*.

(எ-து) சிறுநீர் விடுகிறபோது வலப்புறமாக ஒத்த தாரையாய் விழுந்தால்
சகல நன்மையும் தரும். இஃது பரிசுமாய் விழுந்தால் மத்திமம்; நோய்
அதிக்கும். 'சித்திரிஹ்போல விழுந்தால் சரீரத்திலே துக்கம். மூன்று
கயிறாய் முதுகி விழுந்தால் வெகு துக்கம் (எ-று.) (நகஆ)

ஒன்றிய பீச மொன்றே யாகிலமே வுறுதி யில்லை
நன்றிவை யிரண்டு மொத்து நடக்கிலநன் றுகு மெனப்
சென்றவை தாழில் தானுஞ் சிக்கறும் நீளும் வானு
ஒன்றொடொன றெவ்வா தாகில ஊனமே யாகு மன்றே.¹

(எ-து) பீசம் ஒன்றிருந்தால் பலயில்லை. இரண்டுஞ் சமன மிருந்தால் பலமுண்டு ; ஆயுட்கண்டு. பீசம் சமனய்த தாழ்நதிருந்தால் தீரககாயுட உண்டு. ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமலிருந்தால் மததிமம் (எ-று.) (உஉ)

பாறறருந் துனப மெய்றம பாம்புதன் வயிறு போல
வாறபெற நீளு மாகில அரும்பி விளைககு மெனப்
மேற்பட விரிந்து பட்ட நடுவுதான மெலிவு தோன்றில
நாற்றிய நடுவ களருல் வாழ்வுதான் நாச மாமே.

(எ-து) விங்கமானது பாம்பின் வயிறுபோல நீண்டிருந்தால் பசியுடைய வன. நடு நோநது தலை பருத்திருந்தால் வறுமையாவன. நடு அகன்று விரிந்திருந்தால் செல்வம் நாசமாம் (எ-று.) (உஉக)

அலைவிலா உரக னுச்சி அனையவன் அரச னாவன
குலைவிலுட் டகமும் பொலலாக குரங்குமே போல மூளும்
நலவிய நரம்பு பலகில நனமைதான ஒன்றும் இல்லை
குலமிது மயிரகள மெத்தில் குற்றமே யாகுவ கண்டாய்.²

(எ-து) விங்கமானது பாம்பின் தலைபோன்றிருந்தால் வெகு செல்வம் உண்டாம். ஒட்டக முதுகுபோலவும் குரங்கின பிரசாபதி போலவுமிருந்தால் போல்லாத னுகமுள்ளவன். நரம்பு மிகுந்து மயிர் மிகுதியாய் நெருங்கினால் செல்வமில்லை (எ-று.) (உஉஉ)

வேரொடு வெண்மை யாவி வெவ்விப ³ விரல்கள நீளாடு
சிரடிப் பாடு தேயந்து சிறுதியே பெருமை யினறிப்
பாரொடு கூட வில்லாக ⁴ குடிவமாய்ப் பரந்து தோன்றில
காருட நிறுத்த வில்லா ⁵ வாடவன் கலறி யாமே.

(எ-து) தொட்ட வாழ்மலம் போன்றும் கணக்கால் இளவாழ்ந்த நண்டுபோன்றுமிருந்தால் நல்லது. பாதமானது நீளாடுவெழுத்த அடி தேய்ந்தாற்போலிருந்தால் மத்திமம். குடிப்போல தவத்தில் அழுந்தாமல் இருந்தால் தரித்திரம் உள்வான் (எ-று.) (உஉஉ)

வட்டமாய் நரம்பு வற்றி நேரிதாய் வீசுந்து மரபே
எட்டின நோமை பில்லா வீரவில வடிவ தாக
வெட்டிவன மெனமை நீங்கி வெழுத்துடன டிரிந்த வேளும்
ஒட்டிபா விரல்கள காவி உடையவன் கலறி யாமே.

(பா-ம்) ¹ ஊனம் தக்க மன்றே

² வெட்டிவ.

³ அரும் என்றி.

⁴ கூடகைய.

⁵ கூரோடு தோற்றமே.

(எ-து) நரம்பு பாதத்தின மேலே வெருவாய் நீண்டும் பின்னல் போன
றும் வட்டம் போன்றும் இருக்கில் மத்திமம். பாதம் அகன்றும் வெளுத
தும் விரல் விடவிட (விடவி) நிற்கிலும் விரல் ஒன்றுக்கொன்று அனவாகிலும்
லக்ஷ்மிகரம் இல்லை (எ-று.) (௩௨௪)

(கலி விருத்தம்.)

காலில் நெஞ்சினில் காணு மிரேகையும்
மேலே மூக்கு விரலை வினவிடில்
ஞால மென்கும் நிகழ்தரும் நனமையாம்
கோல் மங்கை குடிபுக் கிருப்பனே.

(எ-து) உள்ளங்காலில் எழுந்த வரை கால் பெருவிரலில் வந்து நின்றால்
லோகத்துக்கு ராசாவாகுவன் ; திருவுண்டாம் (எ-று.) (௩௨௫)

(அறுசேர்க்கழிநெடிண்டி யானிப விருத்தம்.)

அடியினே யொககு மாகில் அணுகிய விரல்கள் தாமும்
விடவிட நிற்கு மாகில் மிகுநீன நின்ற வாழும்
கடிமயி ரிறகு மாகிற கலதியாம் ஆமை போலும்
வடிவுடைக் கயலபோல் கண்கள் மருவிடில் வளமை தானே.

(எ-து) அடிகள் ஓததிருந்தால் நல்லது ; அல்லது கால் விரல் விடவிட
நிற்கில் கீளைய நீத்தி வாழ்வன். பாதத்தில் மயிர்கள் இருந்தால் கலதி
யாவன். பாதம் ஆமை முதுகு போன்றும் கண சிவந்திருந்தால் செல்வ
முள்ளவன் (எ-று.) (௩௨௬)

(வெண்பா.)

அடிபெரி தேனும்வ வங்குலி நீண்டு
தடிப்பினுந் தான்பெரி தேனும்—மடுத்தச
சிவப்பினறி மற்று வெளுப்பெயது மாகில்
அவத்தமே யாகி விடும்.

(எ-து) அடிகள் பெருத்திருந்தாலும் நகம் சிவந்திருந்தாலும் நல்லது
நகம் வெளுத்திருந்தால் வறுமை யுடையவன் (எ-று.) (௩௨௭)

(கலி விருத்தம்.)

வெறிதேனதளிர் மெல்லிய விருதாமரை முகையின
சிறையினவுந் செம்மையில விடுதே தியவிரல்கள்
பெருகொளும் செயவெய்தி பிழைபாததென வாய்மை
குருயினம் பாரொடின புனவர் மலையடியே.

(எ-து) பாதமானது மெல்லிதாகத் தாமரைப்பூப் போன்று சிவந்த
அழகாய், உகிர் சிவந்து செம்மையாயிருந்தால் திருவுண்டாம். (எ-று.)
(௩௨௮)

(பா-ம) 1 காலிதம்

2 தடிப்பினும்.

3 வெண்மைதானே ; வறுமைதானே.

4 தாவு.

5 கடை குரண்டுகளின் வடிவம் தெரியவில்லை.

(அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.)

அடியது பெரிய னேனும் அங்கடி தடித்து மேனும்
கெடுபொரு ளாள் னெனனும் கேடது வினக்கு மெனனும்
அடிவிரல் நெருக்க மாகில் அததவன இனிய னெனபர்¹
உடைவிரல் பெருக்கு மாகில் உணமையன் ஆகு மனறே.

(எ-து) பாதமானது அறவும் நீண்டு தடித்த விரலாயிருந்தால் வறுமை உடையவன், அடிவிரல் சிறுசியிருந்தால் நல்லது. விரல் பெருக்குமாகில் உணமை உடையவன் (எ-று.) (௩௨௬)

வோபட விரல்கள சேர்ந்து வெளியற விருக்கு மேனும்
சீருடைச் செல்வ னுக்கு சிறுசிய வெளியுண்டாகில்
பாரொடு கூட லில்லாள் உடையவன் வறியோ னுக்கு
சீரடிச் செல்வ னாகில் திருமிக ஷடயா னுமே.

(எ-து) கைவிரல் சேர்ந்து புழையில்லாமலிருந்தால் பொருள் உண்டாம்; நல்லது. விரல் சிறுசி வெளியுண்டானால் பொண்ணைப் பிடித்தறியாள், அடிக ளானது நீண்டி சிறுசியிருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௩௨௭)

வட்டிய நரம்பு மூழ்சி வளாபதகு சிவக்கு மாகில்
ஒட்டிய செல்வ னாகும் ஓங்கிய வெண்கு மாகில்
மூட்டிய² விரல்கள தாமும் உயாநதுமுன் வளையு மாகில்
கிட்டிய தீமை யினறிக் கேடிலி யாகு மனறே.

(எ-து) காலின் பேரீசை நரம்பு தோன்றியிலலாத பாத முடைய னேனும் உள்ளங்கால் சிவந்திருந்தாலும் உத்தமம். செல்வமுடையவன் ; நல்லது. கால் விரல் உயாநது வளையுமாகில் மத்திமம் ; செல்வம் உள்கும் (எ-று.) (௩௨௮)

(வெண்பா.)

நாலும் குறுகியெழ நனகைய நன நீண்டவும்
சாலவும் நேரிய தாயமைநது—மேலாய்
உயர்ந்தவா நேசிவப்பு முன்னாதி லோங்க
வயக்குமுன் றுய்ப்பெரிது வை.

(எ-து) காலில் விரல் குறுகில் ஒருவிரல் நீண்டால் அருஞ் சரம் யாத்திரை போவான், செல்வம் மத்திமம். நாலு விரலும் நீண்டு கடை விரல்³ குறுகி இருந்தால் உத்தமம். உள்ளங்கால் உள்ளங்கை உயிர் சிவக்குமாகில் உத்தமம் ; ஐகவரிய முண்டாம் (எ-று.) (௩௨௯)

கணக்காலும் லீங்கல் கழுத்தப் பிடராம்⁴
இனத்தாம் குறுகியவே யினபம்—பணத்தக்கே
அன்னமொடு பனநியாய் அனநிருவர் காணுத
மனன அருளபோல் வரும்.

(பா.ம) ¹ எலியல் அன்பர்.

² மூட்டியே.

³ கடைவிரல்.

⁴ பிதவட்டம்.

(எ-து) கணக்காலும் வினகமும் கழுததும் பீடரி, இவை குறுகியிருந்
தால் இனபம் ; ஐசுவரியமும் உண்டு. அரி அயனுந் தேடியுங் காணாத
பராபரமூர்த்தி அருளுண்டாம் (எ-று.) (௩௩௩)

கையொடுகண் மூக்கு முலைநடு வொன்றாய்
ஐயிடமும் நீண்ட வர் பெறுவாரா—கையில்
பன்னிரைப் பட்ட வரையாய்ப் பலலொடும்
மென்னிசையும நோமைக் கிசைந்து.

(எ-து) கை, கண, மூக்கு, முலைநடு, இமை, இது முதலானது நீண்
டிருக்குமாயில் உத்தமம். கை வரை அழுந்தாமலிருந்தால் நல்லது. கீழுதடு
சிறுததுப் பல வரிசையாயிருந்தால் மெத்த நல்லது (எ-று.) (௩௩௪)

உள்ளங்கால் அங்கை உகிர்வாய் விழிகடைக்கண்
எள்ளப் படாத இதழநாக்கும—தெள்ளச்¹
சிவந்தனவா வார்பெறுவாரா செங்கணமா லென்ன
விபநதுலகைக கைப்பிடிக்கும் வேந்து.

(எ-து) உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, நகம், வாய், இதழ், நாக்கு, கடைக்
கண், விழி இவை சிவந்திருந்தால் உத்தமம் என்று சொல்லுக (எ-று.)
(௩௩௫)

நெற்றி மயிரமுடிமேல நீண்டுறக கீழுதடு
உற்ற மிட்டுத ரத்தினகீழ்—மற்றதனகீழ்
நாவி மணிக்கட டெனவிவைதெற நென்னப
பெருகுமேற செலவங் குறி.

(எ-து) நெற்றி, மயிர், கீழுதடு, மிட்டு, மாருக்கும்கீழ், நாவி, மணிக்கட்டு
இது முதலானதும் பெருத்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௩௩௬)

(அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாகிரிப விருத்தம்.)

கறுத்தவன குறளன தானுங் கண்ணொன்றாய் விழித்த லானுன
சிறப்படக் காது மில்லான செவிபடர் பூனைக் கண்ணன
உறுப்பினில் குறைந்த மாந்தர் ஊமையர் முடவர் கூனார்
குறியில் வாயர் கோடுங் குறட்டினர் கொடிய ராமால்.²

(எ-து) கறுவலன், கூனன், ஒரு கண் சிமிட்டிய பார்க்கிறவன், காது
சிறியிருக்கிறவன், பூனைக் கண்ணன், உறுப்பில் குறைந்தவன், ஊமை
யன், முடவன், குருடன், பெரிய வமர்கொளவன், ¹ பெருங்கோபி, இவர்கள்
கொடியவர் (எ-று.) (௩௩௭)

புருஷ ஸ்சணம் முற்றும்.

ஸ்திரீ லட்சணம்

(மகளிர் இலக்கணம்)

(அறுசீர்க்கழி நெடிவடி பாசீப விருத்தம்.)

அடிமுதல் கூந்த லீறாய் அவயவம் அனைதலும் நோகசி
வடிநெடும் கண்ணி னூர்தம வாழ்க்கையு மக்கட் பேறும்
கடிமலா மீது வாழும் காரணப் படைப்பை பெல்லாம்
படிமிசை யேறகச சொன்னோம் பழிப்பிலலா கொளவ ரென்றே.

(எ-து) யாதொரு ஸ்திரீக்கும் பாதத்திசிருந்து சிசு மட்டுமே லட்சணம்
சொல்வோம் (எ-று.) (க)

நிருத்தகு பாதகு செமமை யுடையதாய்ச் சிறிய வாகில
உருத்தகு விரலுந் தம்மில் பொருந்தமுன உயாநது மணமேற
பொருத்தகங் கடைய வாகிப் புறவடி தனக்கு மாகில
வருத்தமும் போக்குந் தானும் அவனென நிறகு மன்றே.

(எ-து) பாதமானது செவ்வையாய்ச் சின்னதாய் விரல் மணமேற
சுமநது புறவடி கதித்தப் பொஸ்தகம் போன்றிருந்தால் உத்தமம். பாதம்
சிவந்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (உ)

உகிர்தல முறைக்கும் போதி லிறைச்சீமே விரட்டித் திட்ட
துகிர்பொதி நிறத்த வாகிற சொல்லுக நன்னமை முற்றும்
வகுபடப் பிளக்கு மெனும் மழுங்கிய நிறத்த வேனும்
துகிபழு மேனி யாளே துகக்கெ விளைகரு மன்றே.

(எ-து) பாதத்தில் விரல் நகமானது சிவந்திருந்தால் நல்லது. நகம்
பிளந்தாற்போலே இருந்தாலும் வெவ்விவ்விருந்தாலும் துகக்கமும் வறுமை
யும் விளைகும் (எ-று.) (உ)

பெருவிரல் தனக்குச் சுட்டா விரலிடை யகன்ற பேதை
மருவிய சுற்றத் தாண் அகன்றுபாய வாழ்தல் மெய்யே
பெருவிரல் தனக்குச் சுட்டா விரலிடை நீளு மாகில
பொருகயற கண்ணி களைவி வாழ்வது பொய்மெய் யன்றே.

(எ-து) பெருவிரலுடனே பக்க அணி விரல் கூடாமல் அகன்றிருந்தால்
உறவின முறையானதே திறநது போய் வாழ்வாள். பெருவிரலுக்கு அணித்
தாங்க விரல் நீண்டிருந்தால் களையாவன அல்லது வறுமையாவன (எ-று.)
(ஈ)

காற்பெரு விரலீற் சுட்டா விரலிடை நீளு மாகில
காற்பெரு விரலே நீன்ற கணவனைப் பேணு மெனக்
காற்பெரு விரல்தான மேலே நோக்கினுங் கிணியோ டொட்டான
காற் பெருவிரலே நீன்ற காசினி வாழவில் லானே.

(எ-து) கணக்காலும் லிங்கமும் கழுததும் பிபரி, இவை குறுகியிருநதால் இனபம் ; ஐகவரியமும் உண்டு. அரி அயனுந் தேடியுங் காணாத பராபரமூர்த்தி அருளுண்டாம் (எ-று.) (௩௩௩)

கையொடுகண மூக்கு முலைநடு வொன்றாய
ஐயிடமும் நீண்ட வர் பெறுவாரா—கையில்
பன்னிரைப் பட்ட வரையாய்ப பலலொரும
மென்னிசையும் நோமைக் கிசைதது.

(எ-து) கை, கண, மூக்கு, முலைநடு, இமை, இது முதலானது நீண்டிருக்குமானில் உத்தமம். கை வரை அழுந்தாமலிருந்தால் நலலது. கீழுத்தி சிறுததுப் பல வரிசையாயிருந்தால் மெத்த நலலது (எ-று.) (௩௩௪)

உள்ளங்கால் அங்கை உகாவாய் விழிகடைக்கண்
எள்ளப படாத இதழ்நாகும்—தெள்ளச்¹
சிவந்தனலா வார்பெறுவாரா செங்கணமர லென்ன
வியநனுலகைக கைப்பிடிக்கும் வேந்து.

(எ-து) உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, நகம், வாய், இதழ், நாகு, கடைக் கண, விழி இவை சிவந்திருந்தால் உத்தமம் என்று சொல்லுக (எ-று.) (௩௩௫)

நெற்றி மயிரமுடிமேல நீண்டுநக கீழுத்தி
உற்ற மிட்டுத ரத்தினகீழ்—மற்றதனகீழ்
நாவி மணிககட டெனவிவைதெற றெனளப
பெருகுமேற் செல்வன குறி.

(எ-து) நெற்றி, மயிர, கீழுத்தி, மிட்டு, மாருக்கும்கீழ், நாவி, மணிககட்டி இது முதலானதும் பெருத்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௩௩௬)

(அறுசர்க்கழிநெடியடி யானிய விருத்தம்.)

கறுத்தவன குறளன தானுங் கண்ணொன்றாய் விழித்த லானு
சிறப்பக காது மில்லாந செவிபர் பூனைக் கண்ணன
உறுப்பினில் குறைந்த மாநதர் ஊமையா முடவர் கூனா
குறியில வரயா கோடுங் குறபுனா கொடிய ராமால்.²

(எ-து) கறுவலன், கூனன், ஒரு கண் சிமிப்புப் பார்க்கிறவன், கீது சிறு சிறுக்கிறவன், பூனைக் கண்ணன், உறுப்பில் குறைந்தவன், ஊமையன், முடவன், குருடன், பெரிய வனாகொண்டவன், ³ பெருங்கோபி, இவர்கள் கொடியவர் (எ-று.) (௩௩௭)

புருஷ லட்சணம் முற்றும்.

ஒன்றினோ டொன்று கூடா தாயாகவிட்ட கல்வரன் தானே
ஹுன்றிமேல் நோக்கிச் சாய்தல் குத்தலே யாகு மாதல்
ஒன்றின விரல்க ளுண்டே விடர்தனக் காகி யின்பம்
அன்றியே பசியே யாதல் பட்டன விரண்டி லொன்றே¹.

(எ-து) கால் விரல் ஒன்றோடொன்று கூடாமல் இருந்தாலும் தன மின்
நீத்து வாழ்வாள். விரல் மோல்தோக்கி யிருந்தால் வறுமை; சாகுதல்;
விரல் குறுகியிருந்தால் குற்றம்; எந்தோமும் விகார சிந்தையாய் இருப்
பாள் (எ-து.) (10)

வெள்ளடி யுடைய மாதர் மிக்கதோர்² களவு வல்லாள்
உள்ளடி மறுவுண் டானால் ஒன்றினர் போகருண் டெனனும
வெள்ளியல் மறுநல மாதர் புறவடி மேல் துண்டேல்
வெள்ளிஎட யில்லை துன்பம் இனிதுடன் வாழு மனதே.

(எ-து) உள்ளங்கால் வெளுத்திருந்தால் சோமஸ்பாவாள். உள்ளங்
காலில் மறுவுண்டானால் புருஷனை இழப்பாள். புறவடி மேல் மறுவுண்டானால்
நல்லது. அந்த மறு வெள்ளையாயிருந்தால் செல்வம் உண்டு (எ-து.) (10க)
அருங்கபட் போடும் அன்னம் நடையவன் அரசி யாவன்
பெரும்பற மென்னுங் கால்கள் பிளக்கினுங் காறுமேலும்
நரம்புகள் புடைகரு மேனும் நடையினில் நொடிக்கு மேனும்
இரக்கிய வாழ்க்கை எய்தி எளியவ ராட்டி யாமே.

(எ-து) ஸ்திரீகள் நடக்கும்போது நடையுடன் பாவனை அன்னம்
போலும் நடந்தாளாகில் அரசியாவள். பெரும்பறமென்னுங் கால் நகம்
பிளந்திருந்தாலும்³ விரல் விடவிட்ட யிருந்தாலும் புறவகால் நரம்பு புணர்ந்
திருந்தாலும் நடக்கையில் நெட்டை பறிந்தாலும் துன்பமாகிய வறுமையை
அனுபவிப்பாள். எளியவாக்குச் சிறிபாளாய் இருப்பாள் (எ-து.) (10உ)

நெட்டென நடக்கு மேனும் நீடிய அடிய னேனும்
திட்டென நினைத்திங் வைக்கும் சிறடி யுடைய னேனும்
ஒட்டிய சற்ற நாசம் முதலவை உரைக்க லாகா
மட்டவிழ் கோனத தனை மனைவிஎட வைக்க வேண்டாம.

(எ-து) பாதமானது திட்டென நடந்தாலும் அடிகள் நீண்டிருந்தாலும்
நெட்டைகள் பறிந்தாலும் தன மாதா விதாவுக்கும் புருஷனு ளுக்கும்தோஷம்.
நடக்கும்போது அடிகள் சிறுசியிருந்தாலும் அவன் மனையிட்டதில்
வைக்கத் தோஷம் (எ-து.) (10ஃ)

மேனிய வர்ணை யாகி மெல்லிய கணைக்கா லாசி
மாளினம் நோக்கி தானே மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
ஊனென்ற நோக்கி தானில் சோமங்கள் இடைய யாகில்
தெனென்ற சோல்லி செல்வம் திருமக னாகு மனதே.

(எ-து) கணைக்கால் சிறு சி சோமங்கள் இல்லை திருந்தால் உத்தமம்.
தொனியதாயிருந்தால் செல்வம் (எ-து.) (10ச)

(10-ம) ¹ மடங்காண்டுகள்தே.

² மோதர்.

³ மெருத்திருந்தால்.

(எ-து) கால் பெருவிரலுக்கு அணிவிரல் நீண்டால் கள்ளி. கால் பெருவிரல் நீண்டால் கணவனைப் பேணும். கால் பெருவிரல் மேல் நோக்கி யிருந்தால் கிண்போடு ஒட்டாள்; புருஷன் வணங்குவன. நாலு விரலும் படிநது பெருவிரல் மேல் நோக்கி யிருந்தால் சுற்றத்தாரை விட்டு வாழ்வான் அல்லது சேர ஸ்திரீ [யாவள்] (எ-று.) (கு)

(கலி விருத்தம்.)

நடுவிரற் கணிவிரல் நோக்கில் நனறுறும்¹
தொடுவது மணியொடு முதலும் பொன்னிவை
வடுவிலா வுரைகளும் வாழவுண டாகியே
முடியுடை அராபால முதலவி யாகுமே.

(எ-து) பாதத்திலிருக்கிற நடு விரலுக்கு அணிவிரல் நீண்டிருந்தால் நல்லது. கனகாபரணம் தரிப்பன்; தாம சிந்தை உடையவன்; கீர்த்தியுடையவன் (எ-று.) (சு)

(அறுசேர்க்கழிநெயிலடி பாசிரியவிருத்தம்.)

அணிவிரல் பூமி பாவா தாளஞ்ஞா மதிய ளாகும்
பணையுமென தோனினு ளையப் பலருடன் கூடி வாழ்வான்
இணைவரை யணை திண்டோ ளிருவரை யிழந்து பின்னும்
தணிவில் ளாகி மறகை தானபிறர்க ளுரியா ளாமே.

(எ-து) அணி விரலானது பூமியிலே பாவாதிருந்தால் குண மில்லாத வளாயிருப்பான். புருஷனைவிட்டுப் பிற புருஷனைக் கூடி வாழ்வான் (எ-று.)

[குறிப்பு.— ருவரை இழந்து பின்னும் திருபதியுருமல் பிறரை அடைவான் என்றும் கூறுகிறது.] (எ)

புறவடி வறநில துண்ப மெய்திரும் பூமி தனமேல்
உறவிலா தேயா தாகில் உறந்தோர் அஞதை யாகும்
நிறமொடு நிமிர்ந்து தோன்றி நீடிய நாமபு பலகித
திறமது தோன்று மேனது திருவிலி யாகு மன்றே.

(எ-து) புறவடியானது வறநிலத் தசை இல்லாமலிருந்தாலும் விரல் பூமியிலே பாவாதிருந்தாலும் வென்னாடியாவன். விரல் நிமிர்ந்தாலும் பாதத்தின் மேல் நாமபு கதிதது இருந்தாலும் சேர ஸ்திரீ [ஆவள்] (எ-று.)

[குறிப்பு.—வெள்ளாட்டி. என்றும் சோரஸ்திரீ என்றும், உரையில் காணப் படினும் மூலத்தில் முறையே அஞதை என்றும், திருவிலி அதாவது செல்வமில்லாதவன் என்றுமே உள்ளன.] (அ)

சிறுவிரல் பூமி பாவா தாயிடிற் செல்வ மிட்டு
வறடகை எய்து மற்ற நாலது விரலு மனமேல்
உறுதலை யிலை யாகில் ஒண்டொடிக் சுழத்தா ஞாலபாய்
அறுதலி யாகிக் கோளோ டணைந்தவ விருககுந் தானே.

(எ-து) சிறுவிரலானது பூமியிற் பாவாதாகில் செல்வம் குன்றும்; பா புருஷனாத் தேடுவான். மற்ற நாலு விரலும் பூமியில் பாவாமல் இருந்தால் புருஷனை இழந்து அறுதலியாவான் (எ-று.)

[வறடகை—வறன்மை]

(க)

(எ-து) அல்குலிலும் குய்யத்திலும் மயிர் பரிசாதி அபர்ந்திருந்தாலும்
வறுமையாகிய துக்கத்தை¹ அனுபவிப்பான். அல்குலானது அழகில்லா
மல் மான அடி போலவு மிருந்தால் மத்திம் ஸ்சனம் (எ-று.) (உக)

முண்டகம் அனைய கொங்கை மொயகுழ லாகந் தன்னில
தண்டலம் பெரிய வாசித தரன்மேல் நோக்கிச் செல்லத்
கொண்டவன் அகன்று வாழும் கோலஞ்சேர் மதிய மாகில்
வண்டுலும் கோதை மாறு வாழ்க்கையே பெருகும் மன்மேல்.²

(எ-து) குய்யத்து இரண்டு புறத்துத் தண்டும் பெரிதாகிப் பூவும் பெரி
தாகி நீண்டு மேல்நோக்கி இருந்தால் கொண்டவனை விட்டு வாழ்வான்.
பூவானது சந்திர வட்டம் போன்று சிறுகி யிருந்தால் செல்வத்தை
அனுபவிப்பான் (எ-று.) (உஉ)

வண்டுவாழ கூந்தல் மாறு மனையி தனது வீடத்
தண்டலம் மதியம் போன்றால் தனமிக உடையா ளாவன்³
கொண்டவன் இனிது வாழும் கோலஞ்செய் பெருமை யாகில்
தண்டுகைத் தூக்குப் போலும் இருக்கிவாங் கலதி யாமே.

(எ-து) அல்குல பூவானது சந்திரன் போல் வட்டமாய்க் கொஞ்சமாயிருந்
தால் வெகு ஐசுவரிய முள்ளவன் ; நல்லது. தண்டலமாகிய பூ பரிசாய்த்
தண்டுகை மூக்குப்போலும் சிவந்திருந்தால் தன்னுடைய புருஷனைத் தேடி
வன். கிரக தாபமே அதிகமாக யிருப்பான் (எ-று.) (உஉ)

மல்லிகை கோக்கு நாலி மற்றவை போலும் நல்ல
சொல்லும் நூற்ற மாகில் தொழுதெழு தேவியாவன்
இல்லையா சேறு நீறு போலவே நூறும் நேர்மை
புல்லிய போக மெய்திப்⁴ பொறுதலி யான மனறே.

(எ-து) குய்யமானது மல்லிகை, கோக்கு, நாலி இப்படிக்கொத்த வாசம்
போன்றிருந்தால் மகாஸ்கமிகரம் உடையவன் என்னவும். சேறு அல்லது
கன்னாம்பு நூறினுல் துக்கத்தை அனுபவிப்பான் (எ-று.) (உஉ)

ஐயவாய் மயிராகள் புறகென றழகுறு கணைக்கா லாகிச்
செய்வவாய் விரலக ளொப்ப உகிராகளும் வெளுக்க மாநில
நையுமாம போக மினறி நலந்திகழ் செவ்வ மினறி
வெய்யவேல் விழிய கண்ணாய் விதவையாய் விடுவ னனறே.

(எ-து) பாதமானது செவ்வையா யிருந்தாலும் பாதத்தின்மேல் மயிர்தோன்றினாலும் கணைக்காலில் மயிர்தோன்றினும் விரகதாபம் அதிகமாயிருப்பன. நகம் வெளுத்திருந்தாலும் ஐசுவரியம் இல்லாதவள் ; [விதவையாவள்] (எ-று.) (யௌ)

காகத்தின கணைக்கால் போன்று கருமயிர கலந்து தோன்றில் போகத்ததைப் பெறுவ திலை பெற்றிப்புறங் காணு மஃதே¹
சோகத்ததைப் புண்பாந்து துன்பந தொலைத்திடாள் தொழுததை யாநி வேகத்தில விதவை யாவள வேறிலை இவற்றி லனறே.

(எ-து) காகத்தின கால் போலவும் வறறி மயிர தோன்றி யிருந்தால் மத்திமம் கணைக்காலில் மயிர தெரியாத தோன்றினும் வெள்ளாட்டியாவள். மயிர சோந்தது தோன்றினும் செவ்வமில்லை , கைமபெண்ணாவாள் (எ-று.) (யசு)

சிறுமுழந தாள தாசிற சிரிய செவ்வி யாகும்
பெருமுழந தாளம் பொலலாக குறங்கனில ரோமம் நீளில்
வறுமையே யுழககும் வாழைத தளடெனத் திரண்டு நேயம்
பெருமை நீள் திருவுண டாகிப் பெருஞ்செவ்வி யாகு மனறே.

(எ-து) முழங்கால் முழி முனை சிறுகியிருந்தால் ஐசுவரியம் உள்ளவள். அல்லது பெருத்திருந்தால் செவ்வமில்லாள். வறுமை¹ என்னவும். தொண்ட பருத்திப் பட்டையாயிருந்து மயிர நீண்டிருந்தால் அமங்கலியாவாள். வாழைத தண்டு போன்ற குறங்காசிற செவ்வஞ் செவ்வி யாவாள் (எ-று.) (யௌ)

(கலி விருத்தம்.)

வங்க மாழநது அரகிலை யொத்தெழச்
கெனக் கனறிச் சிவந்துதென னென்னெனக்
கொங்கை மாதர்க் கிவ்வதனி ளுண்ணெனில்
சங்கு பதமம் தடங்கையிற செல்லுமே.

(எ-து) அல்குலானது தொண்டகருளாக ஆழ்ந்து குய்யம் அகன்று அல்குல அரகிலைபோல அழகாகத் தன் சிவந்து² மயிர நுண்ணிதாய் இருந்த மயிர எளஞ் பதிகதாப போலும் இருந்து சிவந்தும் இருந்தால் சங்கந்தி பதம் நிதி அவன் டத்திலே வாசமாக இருக்கும் (எ-று.) (யசு)

(அறுசேர்க்குநெய்லடி பாசிய விருத்தம்.)

பற்றிய அல்குல தன்னில் மயிர்களும் பரிய வாரி
உறுந்தோர் உறுப்புக் குன்றி உழையடி யனைய வாகில்
பெற்றவன் வறுமை யெய்திப் பெருந்தய குழககு மென்றும்
மததன³ கருதி னாலே மாதரை யொழிக்கு மனறே.

சுதித்தெழும் முலைகள் விய்மிக் கடினமாய்க் கண்கள் மெய்கில்¹
அதிற்பெருந் துன்பமெய்தும் அகலிடத் தனதே யாகில்
விதித்தநற் கணங்கு விஞ்சி யினுங்கிதின றடங்கு மாகில
மதிப்புடன் வாழ்க்கை யெய்தி அமங்கலக் கழுத்தி யாமே.

(எ-று) முலை வட்டம் போனது சுதித்து, முலைக்காம்பு பரந்து கணங்கில
முலைபோல விழுந்தால் இடை நாவில் செல்வம் ; அமங்கலியாவான்²
அல்லது செல்வம் குன்றும் (எ-று.)

[கணங்கு—நாய். குட்டி போடும் சமயத்தில் நாயினாடி பால் நிரம்பிப்
பருத்திருக்கும் ; பாலுட்டுவது நின்றவுடன மடிவற்றிப் பழையபடியே
சுருங்கிவிடும்.] (உயக)

இடையகன றிருக்கு மாகில் இடர்ப்படும இருமு வசனாடில்
கடையபேம் கைம்பெண் னாகும் கருமயிர் கலந்து தோனதில்
புளடபந் தவைய மெய்திய புணர்முலை சுருங்கு மாகில்
துடைநல யிலலை தோனக துக்கமே யுழக்கு மனதே.

(எ-று) இடை பருத்திருந்ததாலும் ரோமம் துண்ணிதா யிராமல் ரோமம்
கதித்துப் பெருமயிராகில் ஆறு வருஷத்தில் கைம்பெண் ஆவாள். தொடை
பருத்திருந்ததாலும் இடைநாளிலே கைம்பெண் ஆவாள். முலை சுருங்கியிருந்
தாலும் கைம்பெண். தொடை அகன்றிருந்ததாலும் துக்கமும் செல்வமும்
குன்றும் (எ-று.) (உய)

நெஞ்சமும் முலைகள் தாமும் முகத்தினுக் குயரு மாகில்
வஞ்சக மடந்தை யாகும் வற்றிய முலைக ளாளும்
தஞ்சநள ரெனதே டெவ்வா முலைவிஞ்ச தவறும் வாழ்வு
நஞ்சவள அணைய வேண்டாம நய்குர வாட்டி யனதே.

(எ-று) நெஞ்சமும் முலையும் அவள் முகத்திற்கு உயருமாகில்
ரோம உள்ளவள். முலை ஓவவாமலும் நெருங்காமல் அகலியும் முலை
சுருங்கினும் துக்கத்தை யுண்டவள் (எ-று.) (உயக)

நெஞ்சமும் முலையும் கூனும் திமிநதநீன் டுமக தாகில்
வஞ்சமில் வயிற்று மேலே மருங்குதா னுயரு மாகில்
அஞ்சலி பூமி யாளும் அரவியாய் பட்டம் பெற்றுக்
குஞ்சும் அணைய மக்கள் பெறுவது கொள்கை தானே.³

(எ-று) நெஞ்சமும் முலையும் திமிநத நீன்⁴ அழகாயிருந்
தாலும் வயிற்றின மேலே துண்ணிதா⁵ ரோமாயிருந்தாலும் பூமியாளும்
ராசாடிக்குப் பாசியாய்⁶ தலை மக்களைப் பெருவாள் (எ-று.) (உயஉ)

நன்முலை நெருங்கித் தோன்றில் நகிலும் மக்கள் செல்வம்
மெய்முலை நீங்கித் தோன்றில் மிகவுமார் குறிந் தாரும்
வனமுலை மலடி யாகும் மாய்மைய வகையு பெதை
தன்முலை அணைந்த மைத்திர் தம்முடைய தயிர்க்கு மனதிர்⁷.

(ப-ம) ¹ மெ ளய. ² அமங்கலியாவான். ³ கொள்கையாக ⁴ தயிர்க்கு மனதிர்.

தேய்ந்ததோர் துடியே போலும் மருங்குதான சிறுகித தோன்றி
வாய்ந்ததோர் தட்டம் போலும் வயிறுகொப் பூழு மாழ்ந்து
ஆய்ந்ததீர்ச் சுழியே போலும் அவயவம்¹ வலம் தாகில்
வேந்தனுக் கரசி யாகி இனிதுவீற நிருக்கு மன்றே.

(எ-து) இடையானது டமருகம் போலவும் சிறுகியிருந்தால் நல்லது.
தட்டம் போன்ற வயிறதாகித் தொப்புள் வலஞ்சுழி போன்றிருந்தால்
ராசாவுக்குப் பிரியமானவள ஆவாள் ; அரசியாவாள் (எ-று.) (உயிச)

புள்ளிமான வயிறு போலும் வயிறற்றினுள் பூமி யானும்
வள்ளலைப் பெற்று வாழும் வயிறுதான பரந்த தோன்றில்
ஞளரிய மகவு மிலலாள் ரோமங்கள் உறுத்தித் தோன்றில்
களள்விழ் சந்தல மாறு கண்டவீன்ச சோக்கு மன்றே.

(எ-து) புள்ளிமான வயிறு போலே இருந்தால் நல்ல மக்களைப் பெறு
வாள். வயிறு பரந்த இடம்² கொண்டிருந்தால் புத்திரரில்லை ; மலடியா
வாள். [ரோமம் நிறைந்திருந்தால்] பிற புருஷரைத் தேடுவாள் (எ-று.) (உயிசு)

புகலும்ஆல இலைய தரன் வயிறற்றினுள் பூமி யானும்
இகல்புரி புதல்வா தமமை னன்றிமே உதரந தானும்
அகலுமேல் புதல்வா தாமும் அபபமா யிடுமமேல் குற்ற
மிகமயிர் தோன்றில் கொடை மிக : ணம் வீணி னாளே.

(எ-து) வயிறு ஆலிலை போன்றிருந்தால் பட்டத்தரசியாய் நல்ல குமாரர்
களைப் பெறுவாள். வயிறு பருத்திருந்தாலும் மயிர்கள் நீண்டு தோன்றின
லும் சோரமாவாள் அல்லது பிள்ளையிலை (எ-று.) (உயிசு)

வலஞ்சுழித் தெழுந்த கொப்பூழ் உடையவள் வாழக்கை யெய்தும்
விலக்கொரு வரையுண டாகில் மிகவுமவாழ் வகலும் மேலும்³
இலவ்விடப் புதல்வ ரீனா ளீதனறிப் பரந்த தோன்றில்⁴
நலம்புனை புதல்வர்ப் பெற்று நலஞ்ச வாட்டி யாமே.

(எ-து) தொப்புள் வலஞ்சுழியா யிருந்தால் பட்டத்தரசி. நல்ல சிறுபுத்
திரனை அடைவாள். வயற்றின மேலே வரை யுண்டாகில் வாழவு அகலு மென
பது ; பிள்ளையிலை. வயிறு நெடிதாகில் மக்களைப்பெறுவாள் (எ-று.) (உயிச)

இடையது பெரிய தாகில் இடரினுள் உழக்கு மென்றும்
இடையது சிறிய வாகில் இன்பமே எய்து மென்றும்
துடியின டட்டத்தை யாவிற் சொல்லும நன்மை முற்றும்
வடிவுடை மாதர் தம்மை வகுத்தவர் உடர்த்த வாறே.

(எ-து) இடையானது பெருத்திருந்தால் வாழவு மத்திமம். இடை சிறுத்
திருந்தால் செல்வமுண்டி (எ-று.) (உயிசு)

கைவிரல பயற்றங் காரியோல் கலந்திறைக் கருமை யினறிசு
செய்யதா மரைய தாகில் திகழ்த்திடும வரைகள் நீண்டு
துய்யபூப் பொதிந்த வெள்ளைத் துலிபுனை நிறத்த வாகில்
வெய்யவேல் வேந்தர் தம்மால் விளங்கியே வாழு மன்றே.

(எ-து) கைவிரல் பயற்றங்காய் போலே அழகாயிருந்தால் இறை மழுங்கிச்
சிவந்து தாமரைப் பூ விரிந்தாற்போலேயும் உதிரானது பவழம் போன்று
இறைபானது நீண்டு இறை மழுங்கியிருந்தால் வெகு செல்வம் உடைய அரசி
யாவாள் (எ-று.) (நயிஅ)

கைவரை யாழ்ந்தது நோமை உடையவள் கலந்து நீலில்
மைவரை திரண்ட கண்ணாள் மங்கலக் கழுத்தி யாமே
ஐவரை வைய மாடில் அவலமே யுழகரு மெனறுங்
கைவரைக் குறிய தோனறுங் கைம பெண்ணோ யாகு மன்றே.

(எ-து) கையில் வரை யழுந்தி மழுங்கினபோல இருந்தால் வெகு
நல்லது. வரை நீண்டிருந்தாலும் சிவந்திருந்தாலும் நல்லது. குறுகியிருந்
தால் கைம்பெண் னாவாள் (எ-று.) (நயிசு)

அங்குசங் கும்ப மாலை அணிகள்குண டன்கள் மஞ்ஞை
பொங்கிய யாளி சங்கு புனரிதா மரைகள் போலே
அங்கையில் வரைகள் தோனறில் அரசர்களுத தேவி யாவள்
மங்கைதான் கன்று போல மக்களைப் பெறுவா ளன்றே¹.

(எ-து) உள்ளங்கையிலிருக்கும் ரேகை அங்குசம் கும்பம் மாலை அணி
குண்டலம் மயில் சங்கு சக்கரம் சமுத்திரம் தாமரைப் பூ இப்படிக்கொத்த
ரேகை உண்டாபில் அரசர்க்குப் பாரியையாய்ச் செவ்வியாய் நல்ல புத்திர
சம்பத்து உண்டு (எ-று.) (சயி)

மிக்கமாந தளிரே போல விளங்கிய கொடுங்கை மீறு
தக்கதா மரைப்ப தானை தமருகம் புனைந்த தானை²
ஒக்கநல்³ வரைக் குண்டேல் உலகினர்க் கொருவ ராய
மக்களைப் பவந்த தானும் மதிப்புடை மங்கை யாமே.

(எ-து) கையானது மாந்தலிர் போலவும் உலகின்கையில் மருடும்
தாமரைக்கொடி தமருகம் இப்படிக்கொத்த ரேகையுண்டாயிருந்தால் அரசி
யாய் நல்ல புத்திரனைப் பெற்று வாழ்வாள் (எ-று.) (சயிசு)

காண்டருங் கோதை மாது கழுத்தசக்கிர ராவ தாக்⁴
நீண்டது தாழ்வுச் செய்யில் நிறைபெறும் செல்வி யாரும்
மீண்டுதான் குறுமநேர்மை பெருமைமொள நிவைகள் மூன்றும்
வேண்டினர் உடையர் இத்தூண் விபத்தவ ருரைத்த வாறே.

(எ-து) கழுத்தானது கருகிச் சங்கு போனதிருந்தால் வெகு உத்தமம் ;
அல்லது பருத்துக் குறுமும் நேர்ந்தும் இருந்தால் போலானது
(எ-று.) (சயிஉ)

(எ-து) முலை நெருங்கியிருந்தால் மக்களைப் பெறுவாள். மார்பில் முலை இல்லாமல் இருந்தாலும் வெகுவாய்த் கண்டிருந்தாலும் பொல்லாதாள் (எ-து.)

[குறிப்பு.—‘கொங்கைகள் நெருங்காமல் விலகியிருந்தால் குற்றமாம் ; கடினமாக இருந்தால் மலடியாவாள் ; இடையகனறிருந்தால் மக்களை இழப்பாள்’ என்றும் செய்யுளில் காணப்படுகிறது.] (ஈயிஉ)

தனாடுபோல நெருங்கி நீண்டு தனருமோர் தையல் தனை
கொண்டவன அகன்று வாழும் குலாவிய ரோமம் நீளில்
வண்டுவாழ் கூந்தல மாதர் விதவையாய் மனையு மாறும்
பண்டையார் மொழிந்த நூலின பருமையால் பதிய தாமே.

(எ-து) முலையானது சுப்பல போல நீண்டு தளர்ந்திருந்தால் மத்திமம். ரோமவழியானது மயிர் கறுத்து நீண்டிருந்தால் இடைநாளிலே கைம் பெண்ணாவாள் (எ-து.)

[சுப்பல—சுளளி]

(ஈயிச)

தாளமல் கையில் தேரலில் தளிர் தசை யொன்று மினறி¹
ணைமே யுடம்பு தோளறில் உணமையே யாகு மெனப்²
சனமாம் வடிவ தேனும இலங்கிய வியாதி யாகும்
தேனெனக் கோழி நெஞ்சு தீமையே³ யாகு மன்றே.

(எ-து) கையிலும் தோளிலும் தசையில்லாமல் இருந்தால் மத்திமம். செனநதியும் இல்ல மலிருந்தால் பொல்லாது. கோழி நெஞ்சு போன்றிருந்தால் மத்திமம் (எ-து) (ஈயிடு)

கிளைக்கெளி றியை வாசிச சிவந்தகை செறிந்த வாக
மனைப்புல வாழககை யெய்தி மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
அனைத்திடா விரலு மேலே அழுதுய ருழக்கு மென்றும்
தனித்தலி முகில ரெல்லாம் சாற்றினார் தார னிககே. ⁴

(எ-து.) கைவிரலானது செம்மையாய்ச் சிளைக்கென்று போன்று உள்ளங்கை சிவந்திருந்தால் உத்தமம் ; அல்லது விரலானது நீண்டு சிறுமி யிருந்தால் பொல்லாது (எ-து.)

[கிளைக்கென்று—ஒரு வகை மீன் ; கெளுத்தி எனவும் பழம்.] (ஈயிசு)

தொக்கெனத் தோகை மாதர் தோன்றிணை டக்கை தனனில்
சுகந்தரு சங்கு வடபம் தாமரை பதாகை தனை
கூடந்தால் வரைக் குண்டேல் உலகுடை ஓருவர்க் காடி
மக்களைப் பெற்று வாழும் மங்கலக் கழுத்தி யாமே.

(எ-து) தோள் திரண்டு கையானது தசையுடன் கூடியிருந்தாலும் உள்ளங்கையில் சக்கரம் சங்கு தாமரை பதாகை இது முதலானதும் இருந்தால் கூரடியாய்ப் புத்திர சம்பதனும் செல்வமும் உண்டு (எ-து.) (ஈயிஎ)

(பா-ம்) ¹ யொன்று மிகுதி. ² ணைமே யாக மெனமை பகருகே யுடம்பு தோளறில்.

³ இணையமே.

⁴ தரவியோகிகே.

ஊர்ந்திருந்தால் மத்திமம். மூக்கு நீண்டு இருந்தாலும் ஊர்ந்திருந்தாலும் கூர்மையாயிருந்தாலும் புருவங் கூடியிருந்தாலும் சுழித்து இருந்தாலும் மத்திம லக்ஷணம் (எ-று.)

[குறிப்பு.—இவனைக் கூடலாகாது ; புகும் இடத்தைப் பொடி செய்வான் என கிறது செய்யுள்.] (சயெ)

சிலைத்தமூக குடையா ளாகில் தீயனாந தணிந்த மூக்காள் உலப்பிலா விடரை எய்தும் முடிபணி பணிந்த மூக்கே சலித்தவள பலரை நோக்குந தகைவிலா ளாகில் மங்கை வலித்திவள் குறுக வேணபாய் வஞ்சக மனத்தி யாமே.

(எ-து) நுனிமூக்கு அகன்றிருந்தாலும் இரண்டு நாசியும் நெருங்கியிருக்கினும் மூக்கு சப்பையாய் இருக்கினும் இப்படிக்கொத்த மூக்குடையவள பொல்லாத வஞ்சகமும் கோளும் உடையவள (எ-று.) (சயெ)

காவியொத்த¹ திரண்டு நீண்டு கடைசிவந் தகன்று கோல மாவடு நோக்கி தானே மங்கலக கழுத்தி யாவாள்² பரவிய மாச மட்டம் புரைக கணனே வளகண் தாலும் பாவியாய் பரிதத கணனே குழிக்கண்ணும் பாலி யாமே.

(எ-து) கண்கள் கடை சிவந்து நீண்டு அடிக்கண சிறுத்து மாவடுப்போன நீருந்தால் நல்லது. கண வெவிரி மாச முடினும் புரைக்கண போலிருந்தாலும் பூனைக்கணபோலிருந்தாலும் கண பிரிந்து குழிக்கண்ணாயிருந்தாலும் மத்திம ஸ்சணம் (எ-று.) (சயெ)

பாலினில் சுருமபு³ வீழ்ந்து பதுமமே யனைய கண்ணாள் கோலமா முகத்தை யேறக குனிந்துமேல விரித லன்றிச சாலவே கயல்கள்⁴ தாமும் சரமெனும் போல வாடி வேலென நீண்ட கண்ணாள் வேந்தனாக் கமிர்த மாமே⁵.

(எ-து) கண்களானது பாலில் சுருமபு³ விழுந்தாற்போலவும் தாமரைப் புஷ்பம் போலவும் கண்கள் செவ்வரி படாந்து அமபுபோலவும் வேல போலவும் நீண்டிருந்தால் அரதியாவாள் (எ-று.) (சயெ)

வரிசிலைக குனிவை யொத்த வரிகரி கீறினாற போல புருவமே யழகுண பாகில் பூமக ளென்ன வாழ்வாள் பருமயி ரோமங் கன்றிப் பங்குகுண பயிலா வாகில் அரிமரைக கண்ணி மாதா யாவாக்கும் ஆகா ளனதே.

(எ-து) புருவம் வில் வளைந்தாற்போலவும் கரிநீறினாற்போலவும் இருந்து அழகுணபாகில் உததமம். புருவத்தில் மயிர் மிகுந்திருந்தாலும் மயிரில் லாமலிருந்தாலும் யாவாக்குமாகாது (எ-று.) (சயெ)

(பா-ம்) ¹ காவியொன்று.

² மகலக் கீழ்த்தியாவன.

³ தம்பு.

⁴ கண்கள்.

⁵ அருத மாமே.

⁶ தம்பி.

கழுத்தழ குடைய மாதா கலங்கனங் குடையா னாகும்
வழுத்திய ஆரம் பூண்டு மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
எழிறறிரு உடம்பு மிகக் போதினில் அகிலபோல் நாறில்
தொழுதெழுந தேவி யென்று சொல்லுவார் செல்வந தானே.

(எ-து) கழுத்தானது அழகு பொருந்தி இருந்தால் ஆபர்ணம் பூண்டு
வான, கழுத்தானது அகில வாசம போன்றிருந்தால் மகாலக்ஷ்மிகரம்
உண்டாம் (எ-று.) (சுயெ)

முழுமதி அனைய வாசி முகத்தொளித னுப்புக் காட்டின
எழுதரு ஞாயி றென்ன இவங்குதோள திகழு மாகில்
ஈழதிலா மக்கட் பேறும் பங்கய மடந்தை போலச்
செழுமலாக கோதை மாது திருமக னெனன லரமே,

(எ-து) முகமானது பூரின சந்திரன போல, வட்டம் போன்று அருணப்
பிரவேசம்போல களை உண்டாகில் லக்ஷ்மிதேவி திருவுண்டாம். [நல்ல மக்கட்
பேறும் உண்டாம்] (எ-று.) (சுயெ)

நாலிதழ் எயிறு மூனறும் ரததமே யினறிக் கனறில்
பாலியைச் சேர வேண்டாம் பருத்திகழ் தொங்கித் தோளறில்
மேலிய நனமை யிலலை மிகத்திரன டூண்டு பாருந்
தேவுடை இதழ் தாசிற சிறப்புடைச் செல்லி யாமே.

(எ-து) நாக்கு இதழ் எயிறு சிவந்திருந்தால் வெகு நல்லது. கறுத்
திருந்தால் பொலலாது இதழ் பருத்தித் தொங்கியிருந்தால் அந்தப்
பாலியைச் சேரவேண்டாம். இதழானது சிறுகிப் பவமம் போன்றிருந்தால்
உத்தமம் (எ-று.) (சுயெ)

றித்திலம் நிரைத்த போலும் நேரம் குடைய பல்லாளை
உத்தம மடந்தை யாவன ஒளியினறிக் கனறி னாலும்
தெத்தலு மிரண்டு பலலும் செறிவல்லாப் பெருமபல் லானும்
அத்தகு வருமை யெயறி வாலமே யுழக்கு மன்றே.

(எ-து) பல்லாளை முதற்க்கோடை போன்றிருந்தால் செல்லி, ஒளி
உண்டாகில் நல்லது. பல்லாளை ஒளியினாமல் கறுத்திருந்தால் துன்பம்.
துன்பியப் பெரிதாய் உதடக்கு மிஞ்சித்தோன்றிப் மத்திமம் (எ-று.)

[குறிப்பு — தெத்தல் பல்லாளை, இரு வரிசையுமிருந்தாலும், நெருக்க
மாக இல்லாமல் இருந்தாலும் வறுமையுண்டாகுமாம்.] (சுயெ)

நாகுலாய் கியா னேனும் பல்லிடைச் சதைபா னேனும்
மூக்கினில் நெடுமே காட்டி முன்னாயித் திருக்கு மாகில்
ஏற்கலிப் புருவங் கூடி யிருக்கிலுரு கழிக்கு மேனும்
போக்கெம் இவன் னாய் புக்கிம் பொடிசெய்வானே.

(எ-து) நாக்கு, வாய், சிறுக்கி தடமிருந்த போலே இருந்தால் பெல்லாது.
பல்லிடைச் சதை வளிந்திருந்தால் பெல்லா-5; மத்திமம். (எயிறு) ௪௫

(எ-து) கண்ணானது இல்லிக் கண்ணாகிய தலைமயிர் அழகில்லாமலும் சுருட்டையாயிருக்கிலும் வெகு சண்பாளி (எ-று.)

[முகடி—முகதேவி]

(ருமக)

உதிரமே இறைகனி ஊறல் ஒளிந்ததா துகள போல
மதுரமே நாறு மென்று மரமனா திகழ மென்றும்
மதிகறுத் திட்டி பெய்தி மங்கலக் கழுத்தி யாசி
அதிபதி தனதே யாசி அரசியா மிருக்கு மனதே.

(எ-து) தலைமயிர் இரத்தம் போலவும் மாமசம் போலவும் நாற்றமானால் துக்கத்தை அனுபவிப்பன. மல்லிகைப் பூப்போலவும் நாளும் வாசம் போன்றிருந்தால் வெகு ஐகவரியததை புண்டய அரசி ஆவாள் (எ-று.) (ருமக)

வேம்புகற றுழை மற்றும் வெடிப்புடன வேர்வை¹ நாளும்
தாம்பூரம் நாறுமாகில் தைவீசை சேர்வொண ளுது²
தேம்படு கமலப் போதில் திருமகன சோநதி ராளபோய்ப்
பாம்பிவ னெனனச செலவம் ஸ்யவிட் டேகு மனதே.

(எ-து) ஸ்திரீகள் பேரில் வாசமாகிய மல்லிகை கொங்கு தாமரைப் பூ வாசனையாகில் அரசியாவன. வேம்பு கறறுழை முதலிய வெடிப்புக்குறை நாற்றமானால் அவனைச் சோந்தால் லக்ஷ்மீதேவி அவளிடத்திலே இருக்காள (எ-று.) (ருமக)

நாலிகாப் பூர மற்றை நல்லில் தென்னம் பாளை
காவீசோ இனுப்பைப் பூவும் கழலளவு மிச்சை தாழை
மேலிவ வதவை தம்போல் இருபுறம் நாறு மாகில்
தேவியித் திருவை பொததுத் திசும்பெருகு செலவியாமே.

(எ-து) ஸ்திரீகளுக்குச் சீரம் வாசனைக் காப்பூரம் புனுகு தென்னம் பாளை, மல்லிகை, இலுப்பைப்பூ, எலுமிச்சைமழம், ஒலைப்பூ, தாமரைப்பூ இந்த வாசனையுடையதில் மகாலக்ஷ்மீகரம் உண்பாடும் (எ-று.) (ருமக)

அடிககடி நகைப்பா னேனும் அணிஞ்ஞல் விரிப்பா னேனும்
உடுத்திடுத் தூர்ப்பா னேனும் உந்தியிடு பெரியா னேனும்
சடுகென நடப்பா னேனும்³ கடுகெனலவிக் கோபி யேனும்
அடுத்ததே திவனச் சோந்தால் அறுமினட யாகு மனதே. .

[அடிககடி காரணம் இல்லாமல் சிரிப்பவள், சுந்தலை அவிழ்த்து அவிழ்த்து முடிப்பவள், ஆண்டைய அடிககடி மாற்றி உறிப்பவள், பெரிய தொப்புள் உடையவள், கடுக்காக நடப்பவள், கறுகுசொல் பேசுபவள், கோபி, இத்தகைய பெண்கள் ஆகாது.] (சும)

வேறு

குட்டைக் கைகி குறுவிரகி
கூடும புருவம் இருகழிசகி
சட்டச் செவிசகி இவளதனை
சார்ந்த தாங்கு ளாறுதனை
வட்டத் திருக்க ஸ்சுமிபோம்
வாரா நேரடிந வந்தெய்தும்
சட்ட முடனே சொன்னோகான்
தம்பிரான ஆனை தப்பாதே.

அன்னம்போல் மழலைச் சொல்லான அறிவினால்¹ அரசி யாரும் தென்னவாழ் குயில்மொழியான் தேனமொழி இருந்த வாழும் மின்னுய்தார் மேக நேரான விககலும் துக்க மாறும்² இன்னஞ்சொல் கழுதை காககை இவர்க்கிறை இல்லை வாழ்வே.

(எ-து) குரல் தொனியானது அன்னம், கிளி, மயில் போலச் சின்ன மழலைச் சொல்போலிருந்தால் வெகு நல்லது. மேகம் குமுறுதல் போலவும் மின்ன சத்தம் போலவும் விககல் போன்றும் குரலானது பொலலாது (எ-து.) (ருமஉ)

[குறிப்பு.—கழுதை, காககை போன்ற குரலானால் மிகவும் பொலலாதாம்.]

வள்ளைதன் வடிவ தாழி வண்ணகின் மயிராக ளின்றி
அளவிய குறுமயி நாற்றம் அளராக வுடைய வண்ணேல்
எளவிய சிறுவர்ப் பெற்றுப் பதியினை உடைய வாழ்க்கை
எளவிர்ப் போது மன்றி இனிதுடன் வாழ மன்றே.

(எ-து) வள்ளைதனோடு போன்ற காலில் மயிராகவிடலாமலும் குறுமைய நாற்றம் இல்லாமலும் இருந்தால் சிறுபுத்திரனையும் பதிமையும் பெற்றுச் செல்வத்தை யனுபவிப்பான் (எ-து.) (ருமங)

கரிவரிக் கண்ணி னுள்ளே முடமயிர கலந்த கண்ணுள்
வரிநடுக கண்ணு னுள்ளே வாலிய பூனைக் கண்ணுள்
வெருவறு விழிககு மேனும் வெம்புலி தனையே போலச்
செருவிடை விழித்த கண்ணுள் இவளுடன் சேர வேண்டாம்.

(எ-து) கண்ணுக்குள்ளே மயிரிருந்து கண்ணீர் விழினும் பூனைக்கண்ணு மிருந்தாலும் மெய்விழி போலிருந்தாலும் புலிக்கண் போலிருந்தாலும் அவை மருவலாகாது; மறிதலையுண்டாம் அவனைச் சேரில் குற்றம் (எ-து.) (ருமச)

கண்ணொரு பாகம் நோக்கில் கணவனை விட்டுப் போவன
நின்னிய டட்டக் கண்ணுள் ஒளியுமென திருளைப் போகும்¹
மண்ணிய கயல்மா வைவா ளிகனறா கண்ணுள் தானும்
பெண்ணினுள் பெரிது வாழநடி பெருந்திரு வாட்டி யாமே.

(எ-து) ஒரு கண்ணை விழித்து ஒரு கண்ணை மூடிப்பார்த்தாலும் சாய்ப பாவையாகிலும் புருஷனோடே பிரிவன; அல்லது விபசாரியாவான். உடுகளை போலவும் வட்டக்கண்ணுளில் அறுதலியாவான். கயல்போலவும் மாவைப் போலவும் வாளையோலவும் கண்ணுடையாணையில் ஐகவரியம் உடையவன் (எ-து.) (ருமரு)

நிறைந்தகண் மயிரகன நீளாக கூந்தலான இவன் நாளும்
மற்றந்தர் ஸ்மைய வேண்டாம் மட்டமறித் திட்டு வாழ்வன
பிறந்தன மயிரகன சாஸ்ப பெரியவாய்க் குறிய வாநில
முறிந்தன உடைய வானில் முகடியாய் வாழ மன்றே.

(பா-ம்) ¹ அரசியாள். ² சொல்லொழி திருத்தி வாழும் மின்னுய்தார் காரைச் சொல் வந்தால் வித்தல் விககைத் துக்க மாறும். ³ தெய்வத்தைத் தாழி மட்டும்

சாமுத்திரிகா சாஸ்திரம்

புருஷ லட்சணம்

(ஆடவர் இலக்கணம்)

புருஷ லட்சணம் பாரக்கிற வயணம் :

'பூலோகத்திலே பிறந்த புருஷர் எல்லாருக்கும் முப்பத்திரண்டு லட்சணம் முதலாக அளவிறந்த லட்சணம் உண்டு. அதிலே சில சில சொல்லுகிறோம்' என்று சுப்பிரமணிய சுவாமியார் 'தமமுடைய சீஷன் அகஸ்திய மகாமுனி வருக்குத் திருவுளம்பற்றுசொரா.

அது எப்படியென்றால் : மயூஷ்டுக்கு அஞ்சிடம் நீலாடிருக்கவேண்டும், அஞ்சிடம் மிருதவாயிருக்க வேண்டும், ஆறிடம் உடாநதிருக்கவேண்டும், கழிடம் சிவந்திருக்க வேண்டும், மூன்றிடம் விசாலமாயிருக்கவேண்டும், மூன்றிடம் குறுகியிருக்க வேண்டும், மூன்றிடம் அமுதநதிருக்க வேண்டும்¹ : ஆகப் பிரதானமான லட்சணம் முப்பத்திரண்டு.

இதிலே நீளவேண்டிய அஞ்சிடம் எதென்னில் : கண், கை, கதம்பு² முழங்கால், மூக்கு என்று அறிவது மிருதுவான அஞ்சிடம் எதென்னில் : மயிர், விரல், நகம், தோல், பல் என்றறிவது. உயரவேண்டிய ஆறிடம் எதென்னில் : நெற்றி, தோள், வயிறு, அக்குள், மார்பு, புறங்கை என்றறிவது. சிவக்கவேண்டிய கழிடம் யாதென்னில் : உளவங்கை, உளவங்கால், கடைக்கண், நாகு,³ நகம், கீழ்க்கரம் மேல்கரம் [ஆகிய இரண்டு உதடுகள்], அண்ணம் (வாய்) என்று அறிவது. விசாலமான மூன்றிடம் யாதென்றால் : இடுப்பு⁴, மார்பு, நெற்றி என்று அறிவது குறுகியிருக்கவேண்டிய மூன்றிடம் யாதென்னில் : கழுத்து, முழங்காலிடை (கணைக்கால்), ஆண்குறி என்று அறிவது. அமுதநதி இருக்க வேண்டிய⁵ மூன்று இடம் யாதென்றால் : தொப்புள், சந்து, மொழி⁶ என்று அறிவது. இப்படியான முப்பத்திரண்டு லட்சணமானவன் பூலோகமென்றை ஒரு குண்டமினிகேடு ஆளுவான் என்று அறிவது.

தலை.

தலையானது வட்டமாய்ப் பருத்திருந்ததால் செவ்வம் உண்டு. தலையானது வட்டமாய்ச் சிறுத்திருந்ததால் அழகுரு செல்வமும் உண்டு. தலையானது நீண்டிருந்ததால் வறுமையுண்டு.

(பா-ம) 1. குமாரசுவாயியர்.

2. மெதுவாயிருக்க.

3. தாமத்திருக்கவேண்டும்.

4. கை.

5. உளவங்கை : ஆண்குறி (மின் மூலம்).

6. மூக்கு.

7. தாமத்திருக்கவேண்டிய.

8. நடு மார்பு, நெற்றியின் கீழ்ப் பாதம் : சந்தம் (தூல்)

[குட்டைக் கை உடையவன், விரல சிறுத்தவன், கூடும் புருவத்தாள், இருசுழி உடையவன், பெரிய காது உடையவன், ஆகிய பெண்களுடன கூடினால் செல்வம் போம். நோயும் உண்டாகும்.] (சுயக)

வேறு

காலினில் மயிரு மாகா கடியதோர் நடைபு மாகா
மாலையுங் கண்க ளாகா வலச்சுழி மறுவுண் டாகில்
தோளதில் சிரக பாயந் தெட்டிடித் தவிச்ச வீசில்
சாலவே இவளை நானும் தழுவினால் உயிரகன் போமே. (சுயஉ)

[காலில் மயிர் உள்ளவன், வேகமாக நடப்பவன், மாலையகண உள்ளவன், வலச்சுழி மறு உள்ளவன், தடித்த கழுத்து உள்ளவன், கவிச்சநாற்றம் வீசும் தேகத்தான், இவாசனை மணக்கலாகாது.]

முகஞநீண் டிருப்பா னேனும் முகஞ்சுழித் திருப்பா னேனும்
ஏக்கிய வயிறறா னேனும் எரிநிறக் குஞ்சி¹ யேனும்
நாக்துவாய் கரியா னேனும் நகம்பல் ஷடயா² னேனும்
போககுநீ அவளை வேண்டாம புகலிடம் பொடிசெய் வாளே. (சுயங)

[நீண்ட முக்குடையவன், முகம் சுழித்திருப்பவன், ஏக்கிய வயிறறான், சிவநதநிற மயிர் பெற்றவன், நாகரு வாய ஆகியவை கறுத்தவன், நகம் பிளந்தவன், இவர்களும் ஆகார்.]

பஞ்சிலமெல் லடியா ளாகில் பங்கய நிறத்தா ளாகில்
அஞ்சனக் கணணி னாகரு நனமையாய உலக மெல்லாம்
தஞ்சமென றடியு ளாதது சாலவே அகலு³ மாகில்
நஞ்சிவன் அணைய வேண்டாம் நல்குர வாட்டி யாமே. (சுயச)

[பாதம் பஞ்சுபோல் மென்மையாக உள்ளவன், தாமரை நிறத்தைக் கொண்டவன், நனமை பொருந்தியவன். உலகம் அவளுக்கு வணங்கும். பாதம் பூமியில் பாவாமல் விலகியிருந்தால், அவளை மணக்கலாகாது; லறுமை உடையவன்.]

ஸ்திரீ ஸ்சனம் முற்றும்.

குறுக்காக எழுந்தது கண்டால் அவன் அநேகம் பேருகருக கர்த்தனாவன். இரண்டு நரம்பு தோன்றியிருந்ததால் சற்குண புருஷனாவான். வெகுசாய நரம்பு தோன்றினால் வியாதியும் வறுமையும் உண்டு.

நெற்றியிலே மயிர் மிகுதியானால் வெகு கபடியாவான். நெற்றியிலே மயிர் இல்லாமல் இருந்தால் பெருமையுண்டு.

புருவம்.

கண புருவத்து மயிர் இரண்டு கடையிலும் சாய்ந்து கறுத்தது மிருதுவா யிருந்ததால் உலகாளுவான். புருவத்து மயிர் பருத்ததால் பலம் உண்டு. கீழ்நோக்கியிருந்தால் வியாதியுடையவன். கூடும் புருவமானால் மாமன மாதா பிதா மரணம்.

இமை.

இமை மயிர் நெருங்கித் தோகையுண்டானால் சேலவமும் அழகும் உண்டு. இமை (மயிர்) ஒன்று சிறுத்து ஒன்று பருத்திருந்தால் வியாதி உடையவன்.

கண்.

கண் விசாலமாய்ச் செவ்வரியோடிச் சரியாகக் கடைக்கண் [கோவைப் பழம்போல] சிவந்திருந்தால் உலகாளுவன். சிமிட்டுக் கண்ணானால் வெகு பெண்களை அணைவான். மாறுகண்ணானால் வறுமையும் பொய்யும் வரும். கண் சிறுவிழியானால் ஆயுசுண்டு. கருவிழி மிகுதியுங் கறுப்பானால் வெகு பெண்களை அணைவான். கணதேன நிறமாயிருந்தால் வெகு காம விகாரியாய்ப் பெருக கபடியாயிருப்பான். கண் வெள்ளைக்கண்ணானால் கபடியுமாய் அஞ்சனவித்தை பாக்கிறவனாவான். ஆணைக்கண்ணானால் பிறர் மனையாள நாட்டமாயிருப்பான்.¹

கண்மறு.

வலது கண்ணிலே வெள்ளை விழியிலே மறுவிருந்தால் புத்திக் கூர்மையாம். இடது கண்ணிலே வெள்ளை விழியிலே மறுவிருந்தால் காம விகாரியாய் நாலு சாமம் புணருவான்.

கண் பிறவிக்குருடானால் அவன் பாவியாய் (மனததாபத்தை) வெகு துக்கத்தையுடையவன். விழிக்கண் குருடானால் மிகுதின ஞாப்புத்தியுடைய வன் ஆவான்.

முகம்.

முகம் சிறு முகமானால் அழகு உடையவனாவான். வதனம் சிங்க முகம்போலப் பருத்த முகமானால் செல்வனாவான்; எல்லாருக்கும் அதி படுவான்.

(மா.-ம்.)—¹ ஆணைக்கண்ணால் பிற மனையாள நத்தவான்.

தலை மயிர்.

தலைமயிர் நீண்டிருந்தால் பெருமையுண்டு¹. தலைமயிர் நுனி பிளந்திருந்தால் வெகு செல்வு உண்டு; செல்வனுயிருந்தாலும் சுகபோசனமில்லாதவன ஆவான். தலைமயிர் பருத்துக் கறுத்திருந்தால் செல்வனாவான். தலைமயிர் பருத்துச் சிவந்தால் வறுமையுடையவனாவான். பூனைமயிர்போல்² இருந்தால் வியாதியுஞ் செல்வமும் உண்டு. தலைமயிர் நெருங்கியிருந்தால் தோக்காயுச் உடையவனாவான். தலைமயிர் சிறுத்துச் சிவந்தால் வெகு காமியாவான். மயிர் சுருண்டிருந்தால் வெகு காம விகாரமுள்ளவன்; சோரச் செல்வும் உண்டு³. தலைமயிர் மிகவும் நீளமானால் மிகுதியும் பழிச்சொல் பெறுவான்.

தலைபில் சுழி.

தலை நடுவிலே ஒரு சுழி வலம்புரியாயிருந்தால் உலகையாளவான். தலையில் இடதுபுறத்திலே ஒரு சுழி இடம்புரியானால் வறுமை உண்டாம். இடது புறத்திலே இரண்டு சுழி இடம்புரியானால் ஆயுசு பரியந்தம் வறுமை. மூன்று சுழி இடம்புரியானால் மாதா பிதா மாதலாதியா மரணம். வலதுபுறத்திலே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் ஆயுசு. இரண்டு சுழி வலம்புரியானால் முடியாதல், சடையாதல் தரிக்கவேண்டும். மூன்று சுழியும் இடம்புரியாய்த் தேக்காய்க் கண்போலே இருந்தால் அநதத் தலை வெட்டுபட்டுப் போம். ஒரு வலம்புரிச் சுழியாயும் ஒரு இடம்புரிச் சுழியாயும் இடந்தால் சிலநாள வறுமை; பின்பு செல்வமுண்டு. இடத்திலே வலம்புரியானால் நல்ல நினைவு நினைப்பான்; அது முடியாது.

நெற்றி.

நெற்றி நான்கு விரல் அகலமானால் ஞானவான்; மூன்று விரல் அகலமானால் செல்வமும் ஞானமும் உண்டு; இரண்டு விரல் அகலமானால் செல்வமுண்டு. ஒருவிரல் அகலமானால் மூடன; ஆகாது.

நெற்றி நடுவே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் செல்வமுண்டு. இடம்புரியானால் வறுமையாம். முன் நெற்றியிலே ஏக சுழி இடம்புரியானால் மாமன மாதா பிதா மரணம். வலம்புரியானால் வயது நூற்று மரல்வழி முண்டு. இரண்டு சுழி வலம்புரியானால் சோரச் 'செல்வும்' கபடம் உண்டு. மூன்று சுழி வலம்புரியானால் உலகையாளவான். இரண்டு மூன்று சுழி இடம்புரியானால் வெகு பாவியுமாய் வெகு விகாரியுமாவான்.

நெற்றியிலே அஞ்சு வரை இருந்தால் நூறு வயது உண்டு. நாற் று வரை இருந்தால் எண்பது வயது உண்டு. மூன்று வரை இருந்தால் அறுபது வயது உண்டு. இரண்டு வரை இருந்தால் நாற்பது வயது உண்டு. ஒரு வரை இருந்தால் இருபது வயது உண்டு என்று சொல்க. நெற்றி நடுவே ஒரு நம்பு

(பா-ம) ¹ வறுமையுண்டு.² சோரத்துச்செல்வும் உண்டு.³ பாலைமயிர் போல்.⁴ சோர செல்வம்.

கீழே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் சுகபோசனம் உண்டு. இடத்திலே இடம் புரியானால் தலை வெட்டுப்பட்டுப் போம். வலத்திலே இடம்புரியானால் சில நாள் செல்வம், சில நாள் வறுமை. இடத்திலே வலம்புரியானால் உலகாள்வான். இரண்டுபுறத்துச் சுழியும் வலம்புரியானால் உலகாளவான். இரண்டுபுறத்துச் சுழியும் இடம் புரியானால் வியாதியும் வறுமையும் உண்டு.

கன்னம்.

கன்னம் நெடுகியிருந்தால் கபடனாவான்¹. ஒன்றானால் செல்வமுண்டு. [உயாததால் நல்லது; சதைப்பற்றுக் கொண்டிருந்தால் செல்வம்; போகம் உண்டு. உலர்ந்திருந்தால் துககம்.] இரண்டு கன்னத்திலும் வலம்புரிச் சுழியானால் வார்த்தை சொல்லவல்லவனாவான்; செல்லும். இடம்புரிச் சுழியானால் வறுமை உண்டு.

பல்.

பல பருத்திருந்தால் திரவியம் சேதமாம்; வறுமை. சிறுததால் அழகுண்டு. நீக்குப் பல்லானால் மிகுதியும் காம விகாரியாவான்; ரதியும்² முந்திப்போம். தெத்துப்பல்லானால் விதையுண்டாம்; அழியும். சொத்தைப்பல்லானால் வியாதியுடையவனாவான். பல்லு பழுப்பானால் மனசு கிலேச முண்டு. மேல வாயிலே தான கீழ வாயிலே தான நடுவே ஒரு சிறு பல இருந்தால் புத்திரரும் வெகு செல்வமும் உண்டு; புத்தி மானாவான்³.

உதடு.

அதரகு சிறுததால் அழகும் செல்வமும் உண்டு.

காது.

காது மேல்செவி அகலமானால் முன்கொயி ஆவான். காது குறுகி யிருந்தால் செல்வமுண்டு. மேல்செவி உள்ளே மடக்கியிருந்தால் கபட னாவான். உள் செவி பருத்திருந்தால் வறுமையுண்டு. உள் செவி வலம் புரிபோலே யிருந்தால் உலகையாளவான். செவியின் மேல் மயிர் கறுத்துப் பருத்தி நெருங்கியிருந்தாலும் மேல் நோக்கியிருந்தாலும் சவுரியவானு வான். கீழ்நோக்கி யிருந்தால் வறுமை; மிடியுண்டாம்.

கழுத்து.

கழுத்து அவரவர் கையினாலே நாளு அனகுலமானாலும் பாடும் போது நரம்பு எழாமலிருந்தாலும் திரண்டிருந்தாலும் செல்வமும் அழகும் ஆயு சும் அரசும் உண்டு. நரம்பு கண்டு கட்டியிருந்தால் மிடியுண்டு. கழுத்து நெடுகியிருந்தால் வறுமையும் கபடம் உண்டு. அறக் குறுகினால் நீனைத் தரும் முடியாது. பருத்தால் செல்வமுண்டு.

(பா.-ம்.)—¹ சம்பத்த உணவன். ² புத்திலிவாதவதம் இருப்பான்.

³ இத்தியம்; போகம்.

முகத்திலே மயிர் கறுத்தனப் பருத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. சிவந்திருந்தால் கபடியாவான். மிகுதுவானால் அழகுண்டாம். சுருண்டிருந்தால் ஆன வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; வார்த்தை செல்லும்.¹ மயிர் நெருங்கியிருந்தால் வெகு காமியம் உள்ளவனாவான். மயிர் அறப்மாயிருந்தால் அறப் போகியாவான்.

மூக்கு.

மூக்கு உயரமாய் அவரவர் கையினால் நாலு² அங்குலமாய்க் குமிழம் பூப்போலே இருந்தால்³ உலகாளவான். மூக்கு அவரவா கையினாலே மூன்று அங்குல மானால் செல்வமுண்டு; ஆயுசும் அழகும் உண்டாம். மிகுதியாய் நிண்டால் கடின போகம். குறைந்தால் அறப் போகம். மூக்கு பருத்திருந்தால்⁴ திரவிதவானாவான். மூக்கு நடு தாழ்ந்ததால் கபடியுமாய் வறுமையுமாவான். ஒரு புறகு சிறுத்து ஒரு புறம் பருத்திருந்தால் வியாதியாவான்.

மூக்கு நுனி நடுவே மறுவிருந்தால் சோரசசெல்லு உண்டாவான். மூக்கு வலது புறத்திலே மறுவிருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்திலே மறுவிருந்தால் வறுமையாவான். ௨ க்கிலே பிறவி வருவிருந்தால் உலகாளவான்.

வாய்.

வாய் அக்ஷமானால் பிடித்தது விடான. வாய் சிறுத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. வாய் சிவந்திருந்தால் அழகுண்டு. வாய் கறுத்திருந்தால் கபடு; மிகக் கறுத்ததால் மிடியுண்டு.

வாயினுள்ளே சங்கு சக்கரமும் இரண்டு புறத்திலேயும் இருந்தால் உலகையாளவான். சரிவேதை⁵ இருந்தால் ஞானமுண்டாம். கமலமிருந்தால் வித்வானாவான். உபயசாமரை யிருந்தால் தீர்க்காயுசும் செல்வமுமுண்டு. அங்குசமிருந்தால் வெற்றியுண்டு. குடை இருந்தால் செல்வமுண்டு; அரசம் உண்டு. பாம்புபோலே யிருந்தால் வறுமையுண்டு; கபடுமுண்டு.

குரல்

வார்த்தை வலுவானால் முன்னோயி யாவான். கபடில்லை. வார்த்தை மெதுவானால் கபட்டுன குணமுண்டு. கீழ்க் குரலானால் கபட்டு செய்வான்; செய் நன்றி கொல்லுவான். பிறவி ஊமையானால் பாவி யாய்க் கபடியாவான்.

தாழ்வாய் (மோவாய்).

மோவாய் (தாழ்வாய்) பருத்தது இரண்டாகப் பிரிந்திருந்தால் கபடியாவான். ஒன்றாயிருந்தால் செல்வம். தாழ்வாயிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் நல்ல பொசிப்பு உண்டு. இடஞ்சுழியானால் வறுமை. தாழ்வாயின

(பா.ம்.)—¹ வார்த்தை செல்ல வல்லவன்.

² பதித்திருந்தால்.

³ மூன்றை அங்குலம்

⁴ கவேதம்; போலாயுதம்.

⁵ குமிழத்தை பூப்போலிருந்தால்.

கழுத்திலே நாலு வரையிருந்தால் தோக்காயுகம் செல்வமும் உண்டு. மூன்று ரேகையிருந்தால் அழகும் ஆயுசுமுண்டு. இரண்டு வரையானால் கபடனாவான்; ஏகபோகமும். ஒரு வரையானால் நினைதத கருமம் முடியாது. ஒரு வரையும் இல்லாதிருந்தால் மனசு கிலேசமுண்டு. செல்வமுண்டு.

பிபி.

பிபரிமிலே இரண்டு ரேகையிருந்தால் சுகபோசனம் உண்டு. பிபரி உயர்ந்திருந்தால் செல்வமுண்டாம். தாழ்ந்திருந்தால்¹ வறுமையுண்டாம்.

தோள்.

தோள்கள் இரண்டும் உயர்ந்தால் செல்வமுண்டு. தாழ்ந்திருந்தால் ஆயுசு உண்டு. சரியாயிருந்தால் அறிவுண்டு. தோள்கள் இரண்டிலும் மயிர் மிகுதியானால் நினைதது முடியாது.

அக்குள்.

அக்குள் உயர்ந்தால் மயிர் சிறுத்துக் கறுத்தது ஐக்கந்தமில்லாமலிருந்தால் உலகையாளவான். ஐக்கந்தமாய்க் கறுமுழை நாற்றம் போலிருந்தால் வெகு காம விகாரியாவான். சுண்ணும்பு நாற்றமானால் மிடியுண்டு. சூனை மூத்திரம் போலும் எரிப்பு² நாற்றமானால் அறப் போகியாவான். இளநீர் வாசனையானால் தோக்க போகியாம் தாமரைப் பூ வாசனையானால் அநேகம் பெண்கள் சதா காலமும் அவனைக் கூடியிருப்பார்களா. அக்குள் மயிர் சிவந்து நெருங்கித் தாழ்ந்திருந்தால் வறுமையாய் அலைந்து திரிவான். ஒரு மயிரும் இல்லாமலிருந்தால் கோழிப் போகமாவான்³.

கை.

கைகள் முழங்காலின் கீழே வந்து நீண்டால் வெகு செல்வமுண்டு. தோக்க ஆயுசும் அரசும் உண்டு. முழங்கால் மடிப்பிலே நின்றுல் செல்வம். முழங்காலுக்கு ஒரு விரலுக்கு மேலே நின்றுல் நல்ல போசனம் உண்டு. இரண்டு விரல் மேலே நின்றுல் சொல் செல்லும்⁴. மூன்று விரல் மேலே நின்றுல் ஆயுசும் அழகும் உண்டு. நாலு விரல் மேலே நின்றுல் அறமான செல்வம். அஞ்சு விரல்கொண்டு மேற்பட்டதெல்லாம் வறுமையுங் கிலேசமும் கபடம் உண்டாம். கை மிருதுவாயத் திரண்டு மட்டிலே பருத்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. மெத்தப் பருத்தால் கிலேசம். முன கை சிறுத்து இருந்தால் மிடியுண்டு.

கை விரல்.

சிறுவிரல் அணிவிரல் மட்டுமிருந்தால், இறைக்குச் சரியானால் தூறு வயதிரப்பான். அணிவிரல் மேலிறை மேலே யிருந்தால் தொண்ணூறு வயதிரப்பான். அணிவிரல் மேலிறையிலே வந்தால் எண்பது வயது இருப்பான். நடுஇறையின் நடுவே சிறுவிரல் வந்தால் எழுபது

(பா - ம) -¹ உயர்ந்திருந்தால்.

² கருமம்.

³ குக்கு போகமாம்.

⁴ சொரக் சொல்லு உண்டு.

புறங்கை.

புறங்கை மிருதுவாய் உயர்நதிருந்தால் செல்வமும் அழகுமுண்டு. நரம பெழுந்தால் வறுமையுண்டு. மயிரெழுந்தால் இரக்கம் இல்லை; ரதலில்லை. கைவிரல் மிருதுவானால் செல்வமுண்டு. உரத்தால் அழகுண்டு. குவிந்தால் காமவிகாரியாம்.

நகம்.

கைவிரல் நகம் மிருதுவானால் செல்வம். உரத்தால் அழகு. குவிந்தால் காமவிகாரி.

நகம் விரிந்தால் அனுகூலம்¹. சிவநதிருந்தால் செல்வமுண்டு. வெளுத்திருந்தால் மிடியாம். கறுத்திருந்தால் வியாதியாம்.

விரல்கள மெல்லிசாயிருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. பருத்தால் திடம், தீண்டால் குணமுண்டாம். குறுகினால் மிடியுண்டாம்.

முழங்கை.

முழங்கை மிகப் பருத்தால் செல்வமுண்டு; கடிடியாவான். மிகச் சிறுத்தால் வறுமையுண்டாம். முள கையில் உள்ள மயிர் சிறுத்துக் கறுத்தால் எந்நேரமும் பெண் போகமுண்டு. மயிர் சிவந்தால் வறுமையாம். மயிர் பருத்தால் பலன் உண்டு. சந்திகள் ஆழமானால் செல்வமுண்டு. எலும்பு தோன்றினால் மிடியாம். நரம்பு தோன்றினால் ஏழை; துக்கம்; உணர்ந்தவ னாவான். முழங்கையிலும் சந்திலும் வலஞ்சூழி இருந்தால், விதரணம் உண்டு. இடஞ்சூழி இருந்தால் உலுத்தன. முழங் கைக்கு மேல் தோள்² மட்டும் மயிரில்லாமலிருந்தால் அழகுண்டாம். மயிர் எழுநதிருந்தால் மிடி³.

மார்பு.

மார்பு அவரவர் கையினால் இருபத்து நாலு அங்குலமாய் இரண்டு கட்டம் அளவு குறுக்கே⁴ ஒரு ரேகை இருந்தால் எல்லோரும் வணங்க அரசாள வான். மார்பு குறுக்க குறுகச் செல்வமும் அறிவுவ குறையும். மார்பில் மயிர் பருத்து நெருங்கினால் வறுமையுண்டாம். சிறுத்து நெருங்கினால் அழகுண்டு. மயிர நுனி பிளநதிருந்தால் கபடனாவான். மார்பில் வலஞ் சூழியிருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. இடஞ்சூழியினால் வறுமையுண்டாம். மூலக் கம்பு சிறுத்தால் அழகுண்டு. பருத்தால் கீரிவம் விபாது; வியாதி யுண்டாம்.

வயிறு.

வயிறு சூடப்போலே தொந்தியாயிருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. பூசனிக்காய் போலே தொந்தியாயிருந்தால் மெத்தப் பொசிப்பன்⁵. வயிறு மிருதுவானால் அநேகம் புத்திரருண்டு. கடினமானால் மிகுதியும் பேசு

(பா.-ம்.)—¹ மீதிருந்தால் அனுகூலமான பெண் மீதிருந்தால் பகையாகும்.

² தொப்புள்.

³ விதரணமும் உடம்பவளமும்.

⁴ கழுவிடக்குள் ௧ ௨ 3 4 5.

⁵ பொசிப்பான்.

உண்டு. மேலிறை ஒன்றினால் வித்தை உண்டு. பலவானால் கயமுண்டு. மேல வலஞ்சுழி யிருந்தால் உலகையாளும் மந்திரியாவான். இஞ்சுழி யாயிருந்தால் புத்திமானாவான். மடிப்பானால் ஆயுசுண்டு¹.

நடுவிரல் அடியிறை ஒன்றினால் செல்வமுண்டு. பலவானால் துன்ப முண்டு. நடுவிறை ஒன்றினால் வித்தை; பலவானால் ஸ்திரீ போகம். மேலிறை ஒன்றினால் அறபு போகமுண்டு². பலவானால் வெகு போகமுண்டு³. மேலிறை மேலே வலஞ்சுழி யிருந்தால் நல்ல சுகபோசன முண்டு. இஞ்சுழியானால் (நல்ல) பொசிப்பிலை. மடிப்பானால் வீண் செலவுண்டு.

அணிவிரல் அடியிறை ஒன்றினால் வெகு பூஷணமுண்டு. பலவானால் வித்தையுண்டு⁴. நடுவிறை ஒன்றினால் அலைநடு திரிவான். பலவானால் இவ் வகளை எட்டிப்பான். மேல்வரை ஒன்றினால் சகல தேசங்களுக்கும் போவான். பலவானால் வெகு காமியாவான். மேலிறையின மேலே வலஞ்சுழியிருந் தால் எல்லாருக்கும் உபகாரஞ் செய்வான்⁵. இஞ்சுழியானால் வார்த்தை செல்லும்⁶. மடிப்பானால் விலேசமுண்டு.

சிறுவிரல் அடியிறை ஒன்றினால் கடியை யிருப்பான். பலவானால் விஷகுணமுண்டு⁷. நடுவிறை ஒன்றினால் அழகுண்டு. பலவானால் ஆயுசுமுண்டு. மேலிறை ஒன்றினால் பித்தத்தி டிவான். பலவானால் ஏழையாயிருப்பான். மேலிறை மேலே வலஞ்சுழியிருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. இஞ்சுழியானால் பலன் உண்டு. மடிப்பானால் பெரு செலவுண்டாயிருப்பான்.

இடதுகை பெண்களுக்கும் வலதுகை புருஷருக்கும் பார்க்கவேண்டும். இடதுகை புருஷர்களுக்கும் வலதுகை பெண்களுக்கும் பார்க்க ஒன்றாக.

கை லட்சணத்திற் பல பெண்களுக்கும் ஓக்கும்; புருஷருக்கும் ஓக் கும். இவ்வே ஊதறு பார்க்கிறது சில உண்டு. அதை இனி மேலே சொல்லுகிறோம்.

பலம் உண்டு ; இந்திரியம் நிற்கும். பதினொன்று அங்குலமானால் வறுமை யுண்டு. பன்னிரண்டு அங்குலமானால் வறுமையும் விசாரமும் வியாதியு முண்டு. பதினாறு அங்குலமானால் வெகு பாபியாவான். கோசத்தின பேரிலே நரம்பு கண்பால் வறுமை யுண்டு.

மணி.

மணி சிறுததால் இந்திரியம் நிலைந்து. மணி பருத்திருந்தால் வெகு போகியாவான். நீண்டிருந்தால் முந்திப் பெண் பெறுவான், மணி பருத்த வட்டமாயிருந்தால் முந்தி ஆண் பெறுவான்.

தேன் வாசனையானால் செவ்வமுண்டு. புலால் நாற்றமானால் வெகு புத்திர குண்டு. அழகை நாற்றமானால் வறுமையுண்டு. மணி சிவந்திருந்தால் எந்த நாளும் சுகம் உண்டு. கறுத்திருந்தால் துன்பமுண்டு. வெளுத்திருந்தால் அற்பமான செல்வம் ; வியாதி யுண்டு.

சிறுநீர்.

சலம் விழுமபோது ஒரு தாரையாய் வலம்புரியாய் விழுந்தால் உலகையாள்வான். இடம்புரியாய் விழுந்தால் வறுமையுண்டு. சிதறி விழுந்தால் வியாதி யுண்டு. இது வெல்லாம பதினாறு வயசுக்குமேல் பார்ப்பது. பெண்களுக்கும் ஈட்டுறி பன்னிரண்டு வயதுக்கு மேல் பார்ப்பது.

இத்திரிபம்.

வீரியமானது உதிரமபோலே நாறினால் நோவுஉறபத்தி மிகுதியுமுண்டு. இளநீர் வாசனையானால் மிகுதியும் நலலது. கரிமும் வாசனைஉள்ளவன் சுக முண்டு. ஸ்திரீ வாசனையுண்டு. கண்ணம்பு நாற்றமானால் வறுமையுண்டு. தாமரைப்பூ வாசனையானால் உலகையாவான். சேறுபோலே நாறினால் மிகுதியும் பெண்டிமுதது போவான் ; பாடு அழிந்துபோம். ஆசை நீர்ப்புணர்வும கிடையாது. வெள்ளை நிறமானால் அழகுள்ளவனாவான். பழுப்பு நிறமானால் கபடனாவான். நீலம்போலேயானால் வார்த்தைகள் பேசுவான் ; சொல்(ல்) வல்லவன். வாழைக்காய்ப் பால்போலேயானால் அலைந்துதிர்வான். கஞ்சிபோலே யானால் பெண்களோடு பட்டவுடனே போகிக்கும்.

பீழம்.

பீசமானது இரண்டும் ஒன்றைப் போலேயானால் அழகும் ஆயுசுமுண்டு. இரண்டு விரையும் பருத்த நீண்டிருந்ததனால் செல்வமுண்டு. சிறுத்த நீண்டிருந்தால் உலகையாள்வான். மிகுதுவானால் அற்ப போகியாவான். கடினமானால் வெகு போகியாவான். வலது புறத்திலே குறைந்தால் வியாதி யுண்டு. இடப்புறத்தில் குறைந்தால் கபடனாவான். விரை உருண்டிருந்தால் மலடனாவான். தட்டையாயிருந்தால் வெகு உற்பத்தியுண்டு. சுழற் கொடி போலச் சிறுத்த உருண்டிருந்தால் அவனுடைய சுயன் பெண்கள் மிரிமமாட்டார்கள். மீசத்தில்மயிர் சிறுத்த அற்பமானால் செல்வமுண்டு ; பருத்த நெருங்கினால் வறுமையுண்டு. வலத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் உலகையாவான். இடத்தில் இடஞ்சுழி யாயிருந்தால் செல்வமுண்டு. மாறு

வான; பழிச சொல் பெறுவான். வயிறு குளிர்ந்திருந்தால் வாத முதலான வியாதியே அடைவான். வயிறு வெறும்பி இருந்தால் பித்த சரீரமாய் வெகு காமியாவான். வயிறு உலாந்திருந்தால்¹ மூலாககினி அதிகமாம். தொந்தி வட்டமானால் வியாதி. வயிறு குறுககே நீண்டிருந்தால் மல்டனாவான். தொந்தி மேலே அஞ்சு மடிப்பு இருந்தால் இரக்க முள்ளவனாவான். நாலு மடிப்பானால் யாவரிடத்திலும் பகையுண்டு. மூன்று மடிப்பானால் அறிவுண்டு. இரண்டு மடிப்பானால் வெற்றியுண்டாம். ஒரு மடிப்பானால் கக போசணமில்லை. ஒரு மடிப்புகில்லாவிட்டால் அனைந்து திரிவான்.

தொப்புள்.

தொப்புளுக்கு நாலுபுறத்தா மயிரும தொப்புளைப்பார்த்திருந்தால்² செல்வமுண்டு. நாபி வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அரசாளவான். இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வறுமையாவான். ஆழமா யிருந்தால் குணமுண்டு. உயரமாயிருந்தால் திரவியங்கள் உண்டு.³ மேற்கோக்கி நீண்டிருந்தால் வெகு பசியுண்டு.

விலா.

விலாப்பக்கம் நரம்பும் மயிரும எழாமலிருந்தால் செல்வ முண்டு. நரம்பும் மயிரும் உண்பானால் வறுமையுண்டு. வலது விலாவிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் ஸ்ரீரோகம மிகுதியாயுண்டாம்; இடஞ்சுழியானால் வியாதியாவான்⁴ அல்லது பெண்டிழப்பான். இடது விலாவிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் இகழப்படுவான். இடது விலாவிலே இடஞ்சுழியிருந்தால் நீர்த்தி பெறுவான்.

முதுகு.

முதுகிலே மயிர் மிகுதியானால் தீராவான். மயிர் கொஞ்சமானால் பயக்கொளவி. மயிர் இல்லாமல் இருந்தால்⁵ அழகுண்டு. முதுகு ஒளிரனால்⁶ புத்தி வந்தாலான. நடுவில் நாமந்த முதுகு இரண்டானால் அழகும ஆரோகம வெற்றியும் உடையவன். முதுகு நடுவில் ஒரு வலம் புரிச் சுழியானால் ஆயுண்டு. இடம் புரியானால் பாசியாவான். இரண்டு சுழி வலம் புரியானால் வெற்றியுண்டாம். இரண்டு சுழி இடம் புரியானால் காமவிகாரியாவான். ஒன்று வலஞ்சுழியும் ஒன்று இடஞ் சுழியுமானால் உட்க மெல்லாந்த தீர்வான். மூன்று முதுகாய் பல சுழியிருந்தால் மிகுதியும் வறுமையுண்டு. ஒரு சுழியும்-லாவிட்டால் மல்டனாவான்.

நிங்கம்

ஆங்குறி அவாவர் எகிளில் ஆறு அங்குலமானால் அழகும் செல்வமுண்டு. ஏழு அங்குலமானால் அரசாளவான். எட்டு அங்குலமானால் தீரக்காயுண்டு. ஒன்பது அங்குலமானால் வித்தையுண்டு. பத்த அங்குலமானால்

(1-2)-1 பித்திருந்தால்.

2 வலது அநாவது கெடும் காரணம்.

3 உண்பதற்குத் தான்.

4 கிடைப்பான்.

5 புத்தி வந்தால் தோஷம் உண்டா? 6 கோஷ்டம்.

7 உயரமாயிருந்தால் உணம் உண்டா.

குதிக்கால்.

குதியானது பந்துபோலே இருந்தால் உலகாளவான். வலது குதியிலே மறு விருந்தால் திரவியவானாவான். இடது குதியிலே மறுவிருந்தால் கபடனாவான்.

புறங்கால்.

புறங்கால் அமை முதுகு போலேயும் பொதைகம்போலேயும் நடுவே உயர்ந்துமயிர கறுத்துச் சிறுத்து அறபமாயிருந்தால் உலகாளவான். படம் போல் பதிநதிருந்தால் ஒரு ஆவான், அல்லது அரசனாவான். மயிரிலலா திருந்தால் வறுமை யுண்டு. புறங்காலின் வலத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் செல்வ முண்டு. இடத்தில் இடஞ்சுழியிருந்தால் (ஆம் என்ற வார்த்தை) ஆ மென்பதை அல்லவென்பான். மாறாஞல் வல்லாண்மையுண்டு¹. வலத திலே மறு விருந்தால் தொடுதது முடியும். இடத்தில் மறு விருந்தால் நினைத்தது முடியாது.

உள்ளங்கால்.

உள்ளங்கால் மிருதுவாய்ச் சிவந்துஇருந்தால் அறப் காயிததுக்கும் அஞ்சுவான். நடுவே குறுக்கே எறும்புபோக இல்லாமல் நல்ல ரேகை உண்டானாலும் உலகாளவான். உள்ளங்கால் நிலத்திலே பதிநதிருந்தால் செல்வம். கடினமானால் துன்பம். மிருதுவானால் உலகாளவான். வலப்புறத் திலே மறுவிருந்தால் ஆயுசுண்டு. இடப்புறத்திலே உள்ளங்காலில் மறு விருந்தால் அவேச்சுண்டு.

உள்ளங்கால் ரேகை.

உள்ளங்காலில் சிறு சக்கரம் இருந்தால் உலகாளவான். தாமரைப்பூ போலே ஒரு ரேகையிருந்தால் விதையுண்டு. குடைபோல் இருந்தால் நன்மை. கொடிபோல் இருந்தால் ஆயுசு விருத்தி. யாஸ்போலே இருந தால் வெகு செல்வமுண்டு. மாவ்போலே ரேகையிருந்தால் வெகு செல்வம்.² தாமரகம் போலிருந்தால் வெல்லும்சொல்லை யுடையவன். குமபம் இருந தால் பலம் உண்டு. மத்தளம் போலிருந்தால் கீர்த்தியுண்டாம். வாள் போலேயானால் பலனுண்டு³; தீரனாவான்.⁴ சாமரைபோல் ரேகையிருந்தால் பெண்போகம் தினமுமுண்டு. சந்திரன் போலேயிருந்தால் புத்தியுண்டு. மச்சம் போலிருந்தால் திரவியமுண்டு. சிவந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. கறுத்திருந்தால் வறுமையுண்டு.

குதிக்கால் தொடுத்தது ஒரு ரேகை நுனி விரல் மட்டும் நடுவில் அறுதிருந தால் அவன் மிதித்த இடமெல்லாம் செல்வமேயாகும். குறுக்கே ஒரு ரேகையும் நெடுக்கே ஒரு ரேகையும் புள்ளடிபோலே யிருந்தால் மிதித்த இடமெல்லாம் குட்டிச் சவராயப் போய்விடும். இரண்டு புள்ளடி போலே யிருந்தால் அவன் முகத்திலே விழிக்க ஒண்ணுது. கபடல் போலே நானு ரேகை யிருந்தால் வெகு சளங்களை ரசிப்பான்.

பாபுவிருந்தால் வறுமையுண்டு. வலது பீசத்திலே மறு விருந்தால் மிளர் மனையாடிக் கிணைவான். இடது பீசத்திலே மறு விருந்தால் பெண்ணைப் பிள்ளை, சமாளமப் இரண்டாம் பருத்திச் சரியொத்திருந்தாலும் மயிர் சிறுத்த அறப்பாயிருந்தாலும் உலகாவானான். மயிர் பருத்து நெருங்கி விருந்தால் செல்ல முண்டு. உலர்ந்து நெருந்தால் வறுமையுண்டு.

சகனம் (கடிதடம்).

வலது சகனத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் வெற்றியுண்டு. இடது சகனத்திலே இடஞ்சுழியிருந்தால் ஆயுண்டு. மாறானால் மிடியும் வியாதியும் உண்டு. வலது சகனத்திலே மறு விருந்தால் இருக்கமீடத்தில் இருந்து செல்வம் அர்ப்பவிப்பான். வலவிருந்தால் பலன் ஓசுகும்.

தொடை.

தொடை இரண்டாம் உருண்டு இருந்து மயிர் சிறுத்துக் கறுத்துச் சுருண்டு அறப்பாயிருந்தால் செல்வமும் ஆயுடும் அரசும் உண்டு. மயிர் சிவந்தால் மிடியுண்டு. மயிர் பருத்தால் விகாரியாவான். நெருங்கியிருந்தால் கபடலாவான். மயிர் துணி பிளந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. மயிர் இல்லாவிட்டால் அறப்போகியாவான். வலது தொடையிலே மறு விருந்தால் நன்னமையுடையவனாவான். இடது தொடையிலே மறு விருந்தால் தீமையுடையவன். வலது புறத்திலே வலஞ்சுழியாயி ந்தால் உலகாவானான் இடது புறத்திலே இடஞ்சுழியாயி விருந்தால் செல்லமுண்டு மாறானால் அலைததுதிர்வான்.

முழங்கால்.

முழங்கால் வடமாறால் அழகுண்டு நீண்டிருந்தால் வறுமையுண்டு. தாமந்திருந்தால் செல்வமுண்டு உயர்ந்திருந்தால் வறுமை, வியாதி. முழங்காலிலே மயிர் மிகுதியானால் அலைச்சல் உண்டு. வலத்திலே வலஞ்சுழியானால் சுகமுண்டு. இடத்திலே இடஞ்சுழியானால் அநேகம் பெண்கள்¹ வலையருவார்கள். மாறானால் மாதா பிதா மரணம்.

கணைக்கால்.

கணைக்கால் வரால் மீன போலே விருந்தால் உலகாளவான். மயிர் சிறுத்துக் கறுத்து அறப்பாறால் செல்வமுண்டு. மயிர் பருத்து நெருங்கி விருந்தால் காம விகாரியாவான். வலத்திலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் நிரலியமுண்டு. இடத்திலே இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வெற்றியுண்டு. சிவந்திருந்தால் கிலேசமுண்டு. துணி மயிர் பிளந்திருந்தால் அலைச்சலுண்டு. வலத்திலே மறு விருந்தால் அழகுண்டு. இடத்திலே மறு விருந்தால் மிடியுண்டு.²

பாடு.

கறடு தராசுத் தட்டுப்போலே இருந்தால் உலகாளவான் ; நீண்டிருந்தால் அலைச்சல் உண்டு பருத்திருந்தால் காமவிகாரம். நாமடி கண்டால் வறுமை. மயிர் கண்டால் மாதா பிதா மரணம். மறு விருந்தால் பிதா மரணம்.

இருந்தாலும் வலது பக்கத்திலிருந்தாலும், பெண போகத்தில் எந்நேரமும் மனசாயிருப்பான். இடது பக்கத்தில் மறு விருந்தால் பெண்பேரில் மனசு இல்லாமலிருப்பான் ; ஞானம் உள்ளவனாக இருப்பான்.

முதுகு நடுவிலே மறு விருந்தால் உலகையாளவான். வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்திலிருந்தால் வறுமையுண்டு. இடது விலாவிலே மறு விருந்தால் போகமில்லை, வலது விலாவிலே மறு விருந்தால் வெகு போகமுண்டு.

வலது புறம் தொப்புளில் மறு விருந்தால் வெறையுண்டு. இடதுபுறம் தொப்புளில் இருந்தால் சோறு கிடைப்பது. நடுத தொப்புளிலே மறு விருந்தால் உலகாளவான்.¹ வலது புறம் வயிற்றில் மறு விருந்தால் செல்வம், இடதுபுறம் வயிற்றிலே மறு விருந்தால் வயிற்றில் வியாதியுண்டு. நடுவயிறு மறுவானால் கடியாவான்.

வலது மார்பில் மறு இருந்தால் உலகாளவான் ; செல்வம். இடது மார்பில் மறு செல்வமும் பழியும் உண்டு. வலது முலைமில் மறு இருந்தால் கூடின பெண பிரியமாட்டாள். இடது முலைமில் மறு சுகபோகன முண்டு ; போசனத்தில் வெறுப்பு. வலது தோளில் மறு வெகு செல்வமும் வெற்றியும் உண்டு. இடது தோள மறு திரவியம சேதமும்² பயமும் உண்டு. வலது முழங்கை மட்டும் உள்ள மறு வசீகரம் உண்டு. இடது முழங்கைமட்டும் உள்ள மறு பகை உண்டாகும். வலது முன்கை மறு செல்வம். இடது முன்கை மறு வலிமை. வலது உள்ளங்கை மறு விதரணம் உண்டு. இடது உள்ளங்கை மறு வறுமை.

வலக கைப் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் ஞானமுண்டு. வலது சுட்டு விரலிலே மறு விருந்தால் அறிவுண்டு. வலது நடுவிரலிலே மறுவிருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. அணி விரலிலே மறுவிருந்தால் பூஷணமுண்டு. சிறு விரலிலே மறு விருந்தால் புத்திரருண்டு.³ இடதுகைப் பெரு விரலிலே மறு விருந்தால் பாவமுண்டு. சுட்டு விரலில் மறு விருந்தால் புத்தி மந்தமாம். நடுவிரலி லிருந்தால் அறபாயுசு. அணிவிரலி லிருந்தால் வறுமையுண்டு. சிறுவிரலி லிருந்தால் மலட்டாவான். வலது புறங்கையிலே மறு விருந்தால் பெருமைபுண்டாம். இடது புறங்கையில் இருந்தால் கிசேசமுண்டு.

இடது அக்குளில் மறு விருந்தால் வெகு கட்டாவான்.⁴ வலது அக்குளி லிருந்தால் விதரண முண்டு ; செல்வமுண்டு வலது கழுத்தில் மறு விருந்தால் எந்நேரமும் ஸ்திரீ போகமுண்டு. இடது கழுத்தி லிருந்தால் ஸ்திரீ போகம் கட்டுப்பட்டுப்போம் ; உண்டானால் அறபமாம்.

வலது கன்னத்தில் மறு விருந்தால் வெகு செல்வம் ; சம்பத்து உண்டு.⁵ இடது கன்னத்திலிருந்தால் வறுமையுண்டு. இடது தாழ்வாயில் மறு விருந்தால் மனக்கிசேசம் உண்டு. வலது தாழ்வாயிலிருந்தால் பெண்போகமுண்டு. நடுத்தாழ்வாயில் மறுவிருந்தால் தீர்க்காயுசு உண்டு. கீழ் அதரம் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் சுகபோசனமுண்டு. இடதுபுறம் மறு பொசிப்புக்

(பா-ம்.)¹ வறுமை

² செல்வமும்

³ நுகர்மையுண்டு.

⁴ கன்னம் ஆவான்.

⁵ அநீதில் உடையவன்.

கால் விரல்.

இரண்டு கால் விரல்களும் பெருவிரல் தொடுத்து அஞ்சுவிரலும் ஒன்றுக் கொன்று குறைந்து சிறுத்திருந்தால் உலகான்வான. பெருவிரல் குறுகி அடுத்த விரலும் நீண்டிருந்தால் சோரச செல்வு உண்டு. சிறு விரலும் அதுக்கு அடுத்த விரலும் நீண்டிருந்தால் பழியுடையவன். விரல்கள் நெருங்கியிருப்பவன் திரவியவானாவான்; அங்ககலக்காயிருந்தால் பணம் சேராது. வலது காலிலே ஆறு விரல் இருந்தால் வெகுசெல்வம், இடது காலிலே ஆறு விரல் இருந்தால் அலைச்சல். விரல்களிலே மயிர் நெருங்கியிருந்தால் திரவியம் சேரும். விரல்கள் ஒன்றைமேலொன்று குன்றிலேறினால் போலே இருந்தால் வறுமையாவான். பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரல் மிகுதியும் நீண்டிருந்தால் வெகுபூஷணமுண்டு நடுவிரல் நீண்டால் வயது தாறுண்டு. விரல்கள் சுருண்டிருந்தால் செல்வமுண்டு. வலது கால் பெரு விரலிலே வலஞ்சுழியா யிருந்தால் உலகாளவான். இடஞ்சுழியா யிருந்தால் அலைந்துதிரிவான்.

கால் விரலில் மறு.

வலதுகால் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் அரசனாவான். இடதுகால் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் செல்வம் உண்டு. மற்றவிரல்களில் மறு விருந்தால் வறுமை வலதுகால் பெருவிரலிலே மயிராதல் மறுவாதல் குமிழ் மறு வாதல் ஒத்தமறுவாதல் வலஞ்சுழியாதல் இருந்தால் உலகாளவன். இடஞ்சுழி இருந்தால் அதிக சம்பதது உடையவனாவான் 'மற்ற விரல்களிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் செல்வம். இடஞ்சுழியிருந்தால் பொருள சேரும். இடதுகால் பெருவிரலிலே இடஞ்சுழி இருந்தால் தொடுத்த காரியம் முடியும். வலஞ்சுழி இருந்தால் ஈனரிடத்திலே நடக்க வேண்டும் மற்ற விரல்களிலே இடஞ்சுழி இருந்தால் நீனைத்தது முடியும். வலஞ்சுழியானால் காமவிகாரி யாவான். மூன்று வளக மறுக்களும் காலில் விரல்களிலே இருந்தால் செல்வமுண்டு.

மறு (மச்சம்).

உள்ளங்காலிலே வலத்திலே நடுவே ஒரு மறுவிருந்தால் வயது தாறுண்டு. இடத்திலே இருந்தால் பாவம் பண்ணுவான். புறங்காலில் வலத்தில் நடுவே மறு விருந்தால் நீனைத்தது முடியும். இடது புறங்காலில் நடுவே மறு விருந்தால் மிடியுண்டு; நீனைத்த காரியம் முடியாது கஷ்டகாலில் வலத்தில் மறுவிருந்தால் அழகுண்டு. இடத்தில் மறு விருந்தால் மிடியுண்டு. வலது முழங்காலிலே மறு விருந்தால் செல்வம். இடது முழங்காலிலே மறு விருந்தால் அலைச்சல்.

வலது தொண்டியில் மறு விருந்தால் நன்மை. இடது தொண்டியில் மறு விருந்தால் தீமை. வலது கணத்தில் மறுவிருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது கணத்தில் மறு விருந்தால் அலைச்சல் உண்டு; செல்வமுண்டு. வலது பீசத்தில் மறு விருந்தால் பிறர் மனை நோக்குவான். இடது பீசத்தில் மறு விருந்தால் பெண்ணுணையில்லை. கோசத்திலே மறு விருந்தால், நடுவாக

ஐம்பது வயது மட்டும் அளந்த பாப்பது. புருஷருக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் ஐம்பது வயது மட்டும் அளந்த பாப்பது.¹ ஸ்சணம் [அப்போது தான்] ஒத்திருக்கும். முன்னும் பின்னும் பாக்கிற ஸ்சணம் ஒத்துவரது.

கால பெருவிரலிலே தொடுத்த நெற்றியிலே மயிர்ப்பற்றளவு கண்ட அளவினோடே அவரவர மாபிலே சுற்றிக் கண்ட அளவிலே நாலத்தொன்று கூட்டிக்கொண்டு அங்குலக் கணக்காக அவரவர கையினாலே அளந்து பாக்கக் கூற்றெட்டு அங்குலமானால் உலகமெல்லாம் ஒரு குடையின் கீழே ஆளுவான். ஏறிலும் குறைந்தாலும் வேறே வேறே பலனுண்டு.

[இந்தப்பகுதி ஒரு பிரதியில் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது :

காலில் தொட்டு நெற்றி மயிர அளவு மட்டும் அளந்து அந்த அளவுடனே அந்தக் கயிறறை அவன் மாப்பு அகல மட்டுக்கும் அளந்து இரண்டும் ஒன்றாய்க் கூட்டி அவன் அங்குலத்திலே நூற்றெட்டு அங்குலமானால் உலக மெல்லாம் ஆளுவான். நூறு இருந்தால் மந்திரியாவான். தொண்ணூறு இருந்தால் உத்தமம். எண்பது அங்குல மிருந்தால் மத்திமம். எழுபத் தைந்து அங்குலமிருந்தால் ஏழையாவான். எழுபது இருந்தால் மகா தரித்திரன். அறுபத்தைந்து இருந்தால் பாவியாவான். அறுபது இருந் தால் துரோகியாவான்.]

வலது கைவிரல்கள் ஐந்தையும் அளந்த கூட்டி முழங்கையில் வைத்து அளக்க நடுவிரல் நுனி மட்டும் வந்தால் உலகாளவான். நடுவிரலின் மூன்றாம் இறைமேலே வந்தால் மதி மந்திரியாவான். நடுவிரலின் நடுவே நின்றால் நானமயுண்டாம்; பாகையவனாவான். நடுவிரலின் அடியிலே வந்தால் அந்நை திரிவான். உளங்கையிலே வந்தால் முழு வறுமை யுண்டாம்.

வலது தோள் தொடுத்த வலதுகை நடுவிரல் நுனிமட்டும் கண்ட அளவை இரட்டித்துக் கால பெருவிரல் தொடுத்த நெற்றி மட்டும் வந்தால் வயது நூறு இருப்பான்; மிகுந்த செல்வ முண்டு. புருஷத்தின் நடுவே வந்தால் வயது எண்பது; செல்வமுண்டு. மூக்கிலே வந்தால் எழுபதுவயது இருப்பான்; இரக்கமுமுண்டு. வாய் மட்டுக்கும் வந்தால் வயது அறுபது இருப்பான்; சொற்பமான போக முண்டு. கழுத்த மட்டும் வந்தால் வயது ஐம்பதுண்டு; தக்கமுண்டு. மாபிலே வந்தால் வயது நாற்பது இருப்பான். முழுதும் வறுமையுண்டு என்று அறிக.²

அளக்கிற நூனுக்குச் சந்தனம் குங்குமம் சாந்து புனுகு மஞ்சள் எதுவா விலும் பூசி அளக்கவும். மற்றது பூசாமல் அளந்தால் ஆயுசு கடிமமாக (அதாவது குறைவாக) இருக்கும். அளந்து பாக்கும் ஸ்சணங்கள் எல்லாம் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் ஒக்கும்.

புருஷ ஸ்சணம் முடிந்தது. முற்றும்.

¹ பெண்களுக்கு ஐம்பது வயதிற்கு மேலும் புருஷர்களுக்குப் பதினாறு வயதிற்கு மேலும் அளந்த பாப்பது² என்று மட்டு ஒரு பாபம்.

² இந்த விதமாக அளந்த வயது நீளவியப்பினே நூறுவயதிற்கு மேற்பட்ட அளவு வியம் ஏ¹ ஸ்டிபெல் பின்னருமாறு வித்தியாசமாகக் கூறப்படுகிறது :

நடு நெற்றிக்கு-பத்தால் வயது தொன்னூற்றாறு. புருஷத்திற்கு வந்தால் தொன்னூறு; மூக்கில் வந்தால் எண்பத்தைந்து; உடலிலே வந்தால் எண்பது; வாய்க்கு எழுபத்தைந்து. மோவாய்க் கட்டைக்கு வந்தால் எண்பது கழுத்திற்கு வந்தால்- அறுபத்தைந்து. நெஞ்சுக்கு வந்தால் அறுபது. இதற்குத் தாழ்ந்தது எல்லாம் ஆயுசு கொல்லம் என்று சொல்லப்படும்.

கிடையாது. நடு மறு வெகுபோசனமுண்டு. மேல் அதரத்தில் வலது புறத்தில் இருநதால் சோரச செலவு உண்டு. இடது புற மறு தூஷணம் சொல்லப்படும். நடு மறு நினைப்ப தொன்றும் சொல்லுவதொன்றுமாகப் பண்ணும்.

மேல் காதுக்கும் கீழ்க் காதுக்கும் நடு ஓரங்களில் மறு விருந்தால் வெகு போசனமுண்டு. இடதுபுறம் முகத்தில் மறு விருந்தால் துன்பமுண்டு. வலதுபுற முகத்திலிருந்தால் வெகு போசனம் பண்ணுவான். சம்பளன னாவான்.

மூக்கில் வலதுபுறம் மறு செலவம். இடதுபுறம் மறு வறுமை. நடு மறு சோரச செலவு மூக்கு முன்னே துனிமில்ை மறு விருந்தால் புததி மானாவான். மூக்குத்தண்டு மேலேயிருந்தால் வெகு செலவமுண்டு. இடது புறம் குவளை யோரத்திலே மறு விருந்தால் நினைக்கிறது ஓன்றும் சொல்லுவ தொன்றுமாகப் பண்ணுவான்.

வலது கண் வெள்ளை விழியிலே மறு விருந்தால் புததிமான்; சோரச செலவுண்டு. இடது கண் வெள்ளை விழியிலே மறு விருந்தால் வெகு காயி யாவான். வலது புருவம் மறு நல்ல பெண்களைக் காண்பண்ணும். இடது புருவத்தில் மறு பொல்லாததைக் காண்ப டண்ணும். புருவமத்தியில் மறு மிகுந்த வராத்தை உண்டாகும்.

நெற்றியில் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் செலவமுண்டு. இடது புறத்தில் மறு விருந்தால் வறுமையாவான் நடு மறு ஆயுசு உண்டு.

வலது காத்தில் மறு விருந்தால் எந்நேரமும் தானங்களைப்பண்ணி, தர்மம் களைசு செயது, சிவகதைகளை இசை ஆசையாய்க் கேட்பான். இடது காதிலிருந் தால் பழிகளைசு சொல்லுவான் ; அசப்பியங்கள், பொல்லாத வார்த்தைகளை விரும்பிக்கேட்கப்பண்ணும் அதர்மங்களைசு செயலிக்கும். வலது காதினுள்ளே வலஞ் சுழியோ மறுவே ! இருந்தால் நவகோடி திரவியம் தேட வல்லவனா வான். இடது காதினுள்ளே இடஞ்சுழியோ மறுவோ இருந்தால் உவமை யில்லா வறுமையாவான். மாலாமிச் சில களவுகள் செய்வான். தலைவில் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் முடி சூடி வாழப் பண்ணும். இடது புறத்திலே மறு விருந்தால் சடை கட்டிக்கொண்டு இரக்கப் பண்ணும். தலைமில்ை நடுவில் மறு விருந்தால் பததியில் தரித்திடுவான்.

சுழி, மறு, வந், தான் காணும் இடத்திலும் காணாத இடத்திலும் இருந்தால் பலிக்கும். அதிலேயும் பிறர் காணாதே இருக்கிறது பலிக்கும்.

இன்னும் அளவிற்றத ஸ்சணம் உள்ளேயும் புறம்பேயும் உண்டு. அதிலே சில சில சொல்லுகிறோம். அதிசே புறக்குறிப் பலன்களும் உக்குறிப் பலன்களும் மிகுதியும் பலிக்கும். புருஷருக்கும் பெண்களுக்கும் புறக்குறி யினாலே உக்குறிகள் சிலவும் அறியலாம். இன்னும் அளவிற்றத குறிகளும் உண்டு. களனமும் அக்குளம் முகமும் அங்கையும் வாயும் உக்குறி அறியும் வழியாய் இருக்கும் என்றறிக.

உயிறு அளந்துபார்க்கிற ஸ்சணம்.

அதிலே சுயிறு அளந்த பார்க்கிற ஸ்சணம் பெண்களுக்கும் புருஷருக் கும் பொதுவாக இருக்கும். பெண்களுக்குப் பண்ணுண்டு வாழ்க்குமில்

அவளுடைய வாரீத்தை மேலாயிருக்கும். சும்பம்போலே யிருந்தால் வெகு கடியாயிருப்பாள். மத்தளம்போலே யிருந்தால் வெகுளி மனசாயிருப்பாள். வானபோலே யிருந்தால் வெகு தொலைபாதகஞ் செய்வாள். வெண்கலம்போலே இருந்தால் வெகு சனக்களை ரட்சிப்பாள்.¹ சந்திரன போலே இருந்தால் விபசாரியாவாள். சூரியனைப் போலே இருந்தால் உதிவிரதையாவாள். ரேகைகள் சிவந்திருந்தால் சுதேசத்திலே² இருப்பாள். கறுத்திருந்தால் அனானிய தேசத்திலே போய்த் திரிவாள்.³

குதிககால் முதற்கொண்டு நடுவிரல்துணிமட்டும ஒரு ரேகை இடையறு திருந்தால் அவள் யிதித்த இடமெல்லாம் பொன்னும். அவளிடத்திலே லக்ஷ்மி குடியாயிருப்பாள். எல்லாச் செல்வமும் அவள் இருக்கிற இடம் தானே வரும். அவளுடைய முகத்திலே விழித்தாலும் செய்த பாவங்களெல்லாம் போகும். அவளைக் கொண்ட புருஷன் அநேகம் பேருக்குக் கர்த்தனாவான். அந்த ரேகையிலே குறுக்கே புள்ளடியாக யிருந்தால் அவள் சனமம் உள்ளமட்டுகும் முழுவதுமே யாவாள்.

பாம்பு போலவும் எலி போலவும் கழுகுபோலவும் இருந்தால் வறுமையாவாள். அவள் பேயிருந்த இடமெல்லாம் வறுமையாம். சூரமாக ஒரு ரேகையிருந்தால் அவளை எவனாலும் சரிபோகம் புணரமாட்டான்; கபட கோசமாதல், கூழங்கை யாதல் வேண்டும். அவள் அதமியாவாள்; (விதையாவாள்). உள்ளங்காலிலே ஒரு ரேகையும் காணியாதிருந்தால் சொம்பன் போகம்.⁴ மிகுதியாய் அவள் பிசாசு புணர்ச்சியினாலே திருபதி⁵ யடைவாள் : மற்றது எல்லாம் பொருந்தாது.

நடை

[அவள்] நடக்கிறபோது நீலம் அதிர நடந்தால் அவள் யிதித்த இடம் எல்லாம்⁶ குட்டிச்சுவராய்ப் போம். அவள் முகத்திலே விழிக்க வொண்ணாது. நடக்கும்போது குதிககாலிலே நெட்டை முறிந்ததுபோலச் சத்தமுண்டானால் ஒருத்தர் மேலும் பறந்துவ இல்லாதவன்.

உள்ளங்கால்.

உள்ளங்கால் பதிந்து பூயியிலே பட இருந்தால் வெகுசெல்வமுண்டு. உள்ளங்கால் நடுவே ஏறுமபு போக வழியிருந்தால் வெகு கோபியாவாள் ; கொஞ்சமாய்ச் செல்வம் உண்டு. உள்ளங்கால் மிருதுவானால் வீரியம் முதற்போம் ; அறுபு போகியாவாள். உள்ளங்கால் கடினமாயிருந்தால் வீரியம் பெரட்டென விபாது ; வெகு போகியாவாள் ; கொஞ்சமானால் செல்வம் உண்டு. அசைச்சுண்டு.⁷

(பா-ம்) ¹ இனங்களை நன்றாகக் கடிப்பாள்

² கதத்திலே.

³ வாழ்க்கைப் படுவாள் ; தேசத்திலே போய் திரிவாள் ; அன்னம் கிடத்திலேபோய்ச் சேர்வாள்.

⁴ அதாவது சொற்போகம் என்று கொள்ளலாம். (பா-ம்) ⁵ தீர்த்த.

⁶ அவள் இருந்த வீடு எல்லாம்.

⁷ உயிச்சல் உண்டு.

ஸ்திரீ ஸட்சணம் (மகனின் இலக்கணம்)

பெண்களின் ஸட்சணங்கள் அறிவது :

“புருஷதந்திலே யிறுத்தெ பெண்களிலே பதிவிரதை யா யிருக்கிறவையே டிவாக உபண்ணவேண்டு மென்று திருவுள்ளம் பற்றிக்கதே ! அந்தப் பெண்களா வாழ்க்கையடவிறதற்கு முன்னே பதிவிரதை எனவிறதும், விபசாரி எனவிறதும் எப்படி அறிவிறது ? ” என்று அகஸ்திய மகாமுனிவர் சுப்பிரமணியர் கேட்கச் சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்குத் திருவுள்ளம் பற்றினது யாதெனில் : “ அப்படிக்கொத்த பெண்களா வாழ்க்கையடவிறதற்கு முன்னே பதிவிரதை யெனவிறதும் விபசாரி யெனவிறதும், அறப் புயசு எனவிறதும் தீர்க்காயசு எனவிறதும், செல்வமுண்டெனவிறதும் வறுமை யுண்டெனவிறதும், சுகத்திலே யிருப்பானெனவிறதும் துடிப்படுவான எனவிறதும், தன் தேசத்தினி டிருப்பான எனவிறதும் அனனிய தேசத்திலே போவானெனவிறதும், விதரணை யுண்பாயிருப்பா எனவிறதும் உலகச்சலாயிருப்பானெனவிறதும், புத்திரருண்டாபிருப்பான எனவிறதும் மலடிபெனவிறதும், அழகுண்டெனவிறதும் அழகில்லை யெனவிறதும், கருஉண்டெனவிறதும் கபடில்லையெனவிறதும், அவள றீட்சத்தற முடியு மெனவிறதும் முடியாதெனவிறதும், ஸ்திரீகளுடைய சரித்திலே பாதாதி கேச பரியந்திரமும் உள்ள ஸட்சணங்களைப் பார்த்து அறிந்து நீச்சயிக்கலாம் ” என்று சுப்பிரமணியர் திருவுள்ளம் பற்றி, அகஸ்திய மகாமுனிவர் தண்டம் பண்ணி, “சுவாமி, அப்படி இருக்கிற ஸட்சணங்களை எல்லாம் வெளிப்படை யாக அடியேனுக்குத் திருவுள்ளம்பற்ற வேண்டும் ” என்று வணங்கி கேட்க, சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்கு வெளியாகச் சொன்னபடி :

“பெண்களுக்கு உள்ளும் புறமுமாக அளவில்லாத ஸட்சணம் உண்டு. அதிலே சிறிது சொல்லுகிறோம் ” என்று திருவுள்ளம்பற்றுகிறார்.

பாதம்.

பெண்களுக்கு உள்ளங்கால் வெது வெதுத் திருந்தால்¹ வெகு செல்வம் உண்டு ; குளிர்ந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. பாதமானது செல்வையாய்ச் சினனதாக விரல் ஓதது மண்மேல் சுமந்து [படிந்து] புறவடிக்கு இணைந்து உயர்ந்து இருந்தால் வெகுசெல்வம். அவள் இருந்த வீட்டுக்கு உண்பான வெகு போக பாக்கியத்தை அனுபவிப்பாளா ; உத்தமம்.

உள்ளங்கால் ரேகை.

உள்ளங்காலிலே ரேகைகள் கொடிபோல இருந்தால் முற்றும் அழகாயிருப்பாளா. மீன போலே ரேகை யிருந்தால் வெகு காமவிகாரியாவாளா. சக்கரம்போலே யிருந்தால் வெகு திரவியம் உண்டு ; மேலும் திரவியம் சேரும். சங்குபோலே யிருந்தால் னுறு வயது இருப்பாளா. டமருகம்போலே யிருந்தால்

(பா-ம.) ¹ உறுத்தம் உண்டெனவிறதும். ² வெறும்பி அநாவது குடாக இருந்தால்

பாதத்திலிருக்கிற நடுவிரலுக்குச் சரியொக்கில் நல்ல குணம். பொன்னும மணியும் முத்தும் உண்டாகிய ராசாவுக்குத் தேவியாவாள். அணி விரல பூமியிலே பாவாதிருந்தால் செல்வம் குன்றும் ; குணமில்லை. அவள தன புருஷனை விட்டு வேறொரு புருஷனைக் கூடி வாழ்வாள். விரல்களிலே சுழி யுண்டாயிருந்தால் வெகு வெகு செல்வ முண்டு.

நகம்.

நகம் வட்டமாய்ப் பணம் போலே யிருந்தால் அழகுண்டு. நகம் சிவந திருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. நகம் யிருதுவானால் புணர்ச்சி ஏதேநாமும் கிடைக்கும். நகம் வெளுத்திருந்தால் இகழ்ச்சிப்படுவாள். உரத்திருந் தால் நாணம் இல்லாதவளா யிருப்பாள். நகம் நீண்டிருந்தால் எவர் பேரி லேயும் மனசாயிருப்பாள் ; பற்றும் கூடக் கிடையாது. நகமானது பிரிந்து இறைசகி கொததுப் போலே சிவந்திருந்தால் வெகு நன்மையுண்டு. நக மானது விசுலுடன சதைபுடனே கூடி ஒன்றித் தளிப்போல இருந்தாலும் நகமானது மழுங்கியிருந்தாலும் நகமானது பிளந்திருந்தாலும் துக்க மெனபது.

புறங்கால்.

புறங்கால் பதிந்திருந்தால் அவள தன் புருஷனை எதிர்த்து [வார்த்தை] சொல்லுவாள். புறங்காலிலே மயிர இருந்தால் வெகுநேரம் யாவாள்.¹ புறங்காலிலே நரம்பு தோன்றில் வறுமையுண்டு. புறங்காலிலே யாகிலும் விரல்களிலே யாகிலும் சுழி உண்டானால் செல்வமுண்டு.

பரடு.

கறடு தராசுத் தட்டுப் போலே இருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. கறடு திரண்டிருந்தால், நீண்டிருந்தால், உலைச்சலுண்டு. கறடு சிறுத்தால் அழ குண்டு. கறடு மிகவும் பருத்திருந்தால் வறுமையுண்டு.² அனனிய தேசத்திலே போகவேண்டும். கறட்டிலே மயிர் இருந்தால் வீனாய் அவள கொடியிலே சாவாள்.

கணைக்கால்.

கீழ்க்கால் வரால் மீன போலிருந்தால் அவள் அனேகம் பெண்களுக்கு நாயகியாவாள்.³ கீழ்க்காலில் நரம்பு தோன்றினால் வறுமையாவாள். மயிர் தோன்றியிருந்தால் கோபியாவாள். கணைக்கால் மயிர் நெருங்கியிருந் தாலும் பருத்தது கறுத்து இருந்தாலும் மலடியாவாள். மயிர் சிவந்திருந் தால் தன் புருஷனை ஒறுப்பாள். கணைக்கால் மயிர் நுனி பிளந்திருந்தால் மாமன் மரம் முதலான பேரையும் மிகுதி நடப்பாள்.

முழங்கால்.

முழங்கால் வட்டமாயிருந்தால் அழகுண்டு. முழங்கால் நீண்டிருந்தால் விபசாரியாவாள்.⁴ முழங்காலிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவளுக்குச் சரியொக்கப் புணர்ச்சி கிடையாது அவள கிரமத்திலே⁵ மிகுசுவாள். கபட கோசம் வேண்டியிருப்பாள்.

(பா-ம) ¹ காயியாவாள்.

² ஆயு உண்டு.

³ மீன போலிருந்தால் நன்மை.

⁴ வெகு காமியாவாள்.

⁵ காமத்திலே.

குதிக்கால்.

குதிக்காலானது பந்து போலே இருந்தால் ஆயுசு உண்டு. குதிக்கால் நீண்டிருந்தால் ஏழையாயிருப்பான். குதிக்கால் பருத்திருந்தால் கபடியாவான். குதிக்காலிலே ஒரு சுழியாதல் கறுத்த மறுவாதல் இருந்தால் அவன் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும். இதனை லட்சணமும் பெண்களுக்கு இடது காலிலே பாப்பது. இததனையும் வலது காலிலே யிருந்தால் மாறான பலனாகுமென்று சொல்வாருளா.

கால்விரல்.

இடது காலிலே பெரு விரல் நீண்டிருந்தால் அழகு உண்டு. பெருவிரலினாலேயும் உலகுநீ சில சில அறியலாம். பெருவிரல் தட்டை யானால் கைம்பெண்ணாவாள். மெத்த நீண்டிருந்தால் வறுமையாவாள். மற்ற நாலு விரலும் பெருவிரலை யொத்தது நீண்டிருந்தால் அனல்ய புருஷர் மேலே மனதாயிருப்பாள் ; புணரக கிடையாது கட்டுப்பட்டுப் போம். நாலு விரலும் மிக நெருங்கியிருந்தால் வேலை மிகுதியாய்ச் செய்வாள். அளபு இராது. நாலு விரலும் மெத்தக் குறுகினால் அறபாயுசு. நாலு விரலும் குறைநிலை போலே இருந்தால் அமங்கலையாவாள் அல்லது அவளைக் கூடினால் பின்பு அவளைக் கூடவேண்டி இராத்தேபோம். நாலு விரலும் அலக் கலக்கலா யிருந்தால் (அதாவது விலசி இருந்தால்) அவளுக்கு ஒரு காகம் ஆஸ்தியாய்ச்சேராது.

சிறு விரல் பூமியிலே படாதிருந்தால் அவள் தன் புருஷனை மெத்த ஏழப்பாளா. பெருவிரலுண்டாயிருக்கிற விரல் பெருவிரலினும் நீண்டிருந்தால் அவள் சிறுபெண்ணாய் விளையாடுகிறபோது தானே சிறு பிள்ளைகளுடனே கூடிப் புணர்ந்துகொண்டு திரிவாள். அவள் பின்பு பதிவிரதையாவாள். அஞ்சு விரலும் ஒன்றுக்கொன்று குறைந்து சிறுத்தப் பொஸ்தகம் போலே இருந்தால் ஆயுசும் அழகும் செலவழும் உண்டு. அஞ்சு விரலும் ஒன்றுபோல் சரியாகியிருந்தால் வெகு கபடியாவாள்.

காலின் விரலினாமேலே மயிர் மிகுதியானால் மனக்கலேசம் உள்ளவளாயிருப்பாள். விரலிலே நரம்பு எழுந்து கண்டால் வறுமையாவாள் ; அல்லது வெகு தூரம் போகவேண்டும். அஞ்சு விரலும் வளைந்து சுருண்டு இருந்தால் காம மிகுதியாம் ; புணர்ச்சி கிடையாதே போம். அல்லது வறுமை உடையவள் ஆவாள். விரல்களெல்லாம் அற உலர்ந்தால் அழகு பொட்டெனப் போய்விடும். கால் பெருவிரலிலே மயிர் மிகுந்து பருத்த நெருங்கினால் உழைப்பு மிகுதியாம். மயிர் சிறுத்த நெருங்கினால் கைம்பெண்ணாவாள். மயிர் சிவந்த நெருங்கினால் வெகுதுன்பமும் சிறையு முண்டு ; அல்லது மாமி, நாததொர், புருஷன் முதலானவர்களாலே வெகு துன்பமுண்டு. சிறுவிரலும் அதேத விரலும் ஒத்துச் சரியானால் விபரார முண்டு ; ஆனால் அது அடக்கமாயிருக்கும். கால் பெருவிரலுக்குச் சட்டெனவிரலானது நீளமாகில் கனனி தன் கணவனைப் பேணும். மக்கை காலின் பெருவிரல் நீளில் கனனியே கணவனைப் பேணும். நாலு விரலும் பூமியிலே படிந்த இருந்தாலும் பெருவிரல் எதேது இருந்தால் கற்றத்தானை விட்டு வாழ்வாள்.

மணி.

மணி சிவந்தது சிறுதது உள்ளடங்கியிருந்தால் பதிவிரதையான வள. மணி பருத்தது நீண்டிருந்தால் விபசாரியாவள. மணி சிறுத்தது நீண்டிருந்தால் வறுமையும் விபசாரமும் உண்டு. மணி வட்டமாய்க் குழிம் நுனி போலே இருந்தால் மலடியாவள். மணி கறுத்திருந்தால் போகமுண்டு.¹ வெளுத்ததால் வியாதி. கிளிமுகஞ்போலே இருந்தாலும் கூடமையாய் இருந்தாலும் அன்னியதேசத்திலே போய்ப் பிழைக்கவேண்டும். மணி தேன வாசனையானால் செல்வமுண்டு. இந்திரியம் மிகுதியாம். மணி இளநீர் வாசனையானால் ஆயுசு . . . . பால் வாசனையானால் இந்திரியம் முந்திப் போம். தாமரைப்பூ வாசனையானால் அழகுண்டு. செண்பகப் பூ வாசனையானால் அவள வார்த்தை செல்லும்; மிடியாம். மல்லிகைப் பூ வாசனையானால் அவள எல்லாருக்கும் அன்பாயிருப்பாள.

மணி உதிர நாற்றமானால் எழு பிள்ளைகள் உண்டு. அடிகல் நாற்றமானால் வறுமையும் [பா. ம.] முண்டு. கன்னாம்பு நாற்றமானால் உலக சலபுவள். புல்ல நாற்றமானால் காமமும் இசையும் மிகுதி யுண்டு; கிடையாது. மணி கஷாய நாற்றமானால்² பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாம் மரித்துப்போம். வெதும்பியிருந்தால் கண்டதுக்கெல்லாம் ஆசைப்படுவான். மணி குளிர்ந்திருந்தால் வெகு போகியாவள். மணி எழுந்தது மடிந்திருந்தால் கோபியுமாய் அறபாயுசு உண்டு.

செந்திர.

சலம் விழும்போது வலம் புரியாய் ஒரு தாரையாய் விழுந்தால் செல்வமுண்டு. புத்திரரும் ஆயுசும் உண்டு. இடம்புரியாய் ஒரு தாரையானால் உலகானுவள். வலம் புரியாய்ச் சித்திரிவிழுந்தால் அதமியாய்த திரிவள். இடம்புரியாய்ச் சித்திரி விழுந்தால் பதிவிரதையாய்ப் புத்திரரைப் பெறுவள். வெகு சததமாய் விழுந்தால் எல்லாரையும் வலியப் புணருவள். அழுந்த விழுந்தால்³ எந்தேரமும். புருஷனைப் பிரியாமல் இருப்பாள; புணர்ச்சி மிகுதியும் வேண்டியிருப்பாள.

உள் குய்யம்.

உள் குய்யம் இரு விரலினாலே சுற்றிப் பார்த்தால் குடகாய் வெகு விசாலமாய் இருந்ததானால் வெகு காமியாவள். பதினாறும் பெறுவள்; செல்வமுண்டு. உள் குய்யம் சிறுத்ததால் வறுமையுண்டு. உள் குய்யத்தினுள்ளே நடுவே தாமரைக்காய்போலே⁴ ஒரு தசை எழுந்தது இருந்ததால் ஆயிரம் பேரை இரட்சிப்பாள; வெகு காமியாவள். அந்தக் குறி மிகுதியும் நீண்டிருக்கக் கண்டால் மலடியாவள். கடினமானால் அநேகம் பேரைக் கொல்லுவாள். மெதுவாக இருந்தால் செல்வம். சங்கிலி திருவினாபோலே புழையாய் இருந்தால் மலடியாவள். உள்குய்யம் இடது புறத்திலே சாய்ந்திருந்தால் பதிவிரதை. வலது புறத்திலே சாய்ந்த இருந்தால் விபசாரம். செவ்வையாயிருந்தால் (மையமாக இருந்தால்) செல்வமுண்டு. ஆயுசும் திரவியமும் உண்டு.

(பா-ம்) ¹ பலமுண்டு.² கெட்ட நாற்றமானால்.³ அழுந்த விழுந்தால்.⁴ காலைக்காய்போலே; களைக்காய்போலே.

தொடை.

தொடையானது இரண்டும் ஒத்து இடைவெளி இல்லாமல் வாழைத் தண்டு போலே இருந்தாலும் மருவி இருந்தாலும் அழகுண்டு; ஆயுசும் செல்வமும் உண்டு. தொடையிலே மயிர் மிகுதியானால் அமங்கலையாவாள். தொடையிலே நரம்பெழுந்தால் வறுமையாவாள். இரு தொடைகளும் இடைவெளியானால் கிலேசமுண்டு. தொடைகள் கடினமானால் வெகு காம விகாரியாவாள். தொடையிலே சுழியிருந்தால் வெகு கபடியாவாள்.

புறக்குய்யம்.

புறக்குய்யத்தில் மயிரகண்டால் மலடியாவாள். கடினமானால் அனேகம் பேரைக் கொல்லுவாள். மிகுதுவானால் செல்வமுண்டு. சங்குபோலே திரு கின புழையானால் மலடியாவாள்.

அல்குல்

அல்குல் அவர் அவர் கையினாலே ஆறங்குலமாகி அகலமானால் வெகு செல்வம் உண்டு. அஞ்ச அங்குலமானால் வெகு புத்திரருண்டு. நாலு அங்குலமானால் மலடியாவாள். மூன்று அங்குலமானால் அவள் பெற்ற பிள்ளையெல்லாம் ஒடிப்போம் அல்லது மரிக்கும். இரண்டு அங்குலமானால் முழு வறுமை. அல்குல் மூன்று கோணமானால் அவளிடத்திலே லட்சமி தானே சென்று குடியிருப்பாள் அல்குல் அரசிபோலே இருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு, சுதந்தை அடைவாள். காமம் கிடையாது. அவரை விதை போலேயிருந்தால் எவரையும் வலியப் புணருவாள். எருமை நாசுருப் போலேயிருந்தால் மிகுதியும் சலக்கட்டுண்டு. சுதந்தை அறியாள்.¹ அல்குல் சதுரமாகியிருந்தால் பாவங்களைப் பண்ணுவாள். வட்டமானால் தைரிய வாளாவாள் (தைரியவதி ஆவாள்). சதுரகு விசயம் செய்வாள்.²

அல்குல் இப்புறம் உயாநிறுந்தால் ஆண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள். வலப்புறம் உயாநிறுந்தால் பெண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள். இருபுறமும் சரியாயிருந்தால் மலடியாவாள். அல்குல் இப்புறத்திலே ஒருசுழி இடம்புரியாயிருந்ததானால் உல்காரும் மன்னனுக்குத் தேவியாவாள். வலஞ்சுழியாயிருந்தால் புருஷனை இடந்தது தானே உல்காளுவாள். அல்குல் வலது புறத் திலே ஒரு சுழி இடம்புரியாது வறுமையாவாள். வலம்புரியானால் அற்பமான செல்வம்; வெகு காமமுண்டு.

அல்குல் ரோமம்.

அல்குல் மயிர் பருத்திக் கறுத்து நெருங்கினால் அம்பலியாவாள். கறுத்துச் சிறுத்துக் கலக்க ஒவ்வொன்றாயிருந்தால் ஆயுசு பரிந்தம் திரவியம் அடைந்து புருஷனுடனே கூடி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பாள். எலி மயிர் போலே மெதுவாயிருந்தால் பதிலிதையாவாள். மயிர் சிலந்தி நெருங்கியிருந்தால் வெகு வியசாரியாவாள். [அல்குல்] மான குணம்படிப்போலே இருந்தாலும், மயிரிலலாதே இருந்தாலும் இனங்களை டிராபிப்பாள்.

(பா.ம) ¹ லட்சணப்போலே. ² உல்காளுவாள்; சுதந்தை அடைவாள். ³ திருபில செய்வாள்.

வயிறு.

வயிறு தட்டையானால் கிளைசமுண்டு. மிகுதினால் விதவையாவள். நரம் பெழந்தால் வறுமை. இடைவெளியானால் கிளைசம். மிகுதின தொந்தியானால் மாமனுக்கு மரணம். வயிறறிசே மயிர மிகுதியானால் விதவையாவள். மயிரில்லாதிருந்தால் கைமையாவள். மயிர நெருங்கினால் விபசாரியாவள்.

ரோமவல்லி.

ரோமவல்லி நாபி தொடுத்து முலைமட்டும் மயிர் ஒத்து ஒரு நேறுப் போல மேநெருங்கியிருந்தால் அழகும் ஆயுசும் செல்வமும் சோரச செலவும் உண்டு. ரோமவல்லி கோணலாயிருந்தால் அமங்கிலியாவள். ரோமம் சிவந்தால் கோபியாய்த் திருடியாவள். ரோமம் இடைவிட்டிருந்தால் செலவம் வந்துபோய், வறுமை வந்து போய்ப் பின்னும் செலவம் வரும். மார்பிலே மயிர இல்லாமல் இருபுறமும் சரியாய் மட்டிலே உயாதிருந்தாலும் அழகு ஆயுசு உண்டு. மார்பில் மயிர் இருந்தால் புருஷன் போவான். அவள் விபசாரியாவள்.

மார்பு.

மாப்பு அவரவர் கையினாலே பதினேழு அங்குலமானால் உலகாளவள். பதினெட்டு அங்குலமானால் விபசாரியாய் உலகாளுவாள். பத்தொன்பது அங்குலமானால் தீர்க்காயுசும் அழகும் கற்பும நற்குணங்களும் உண்டு. இருபது அங்குலமானால் ஆயிரம் பெண்கள் ஊழியம் செய்வார்கள. அதுகருமில் எததனை அங்குலம் இடமானாலும் அறபாயுசாய்ச் சாவாள். பதினேழு அங்குலத்தின் கீழே எததனை அங்குலம் குறுகினாலும் அந்த அளவு செல்வம் சிறுக்கும்.

கொங்கை.

முலை கிணைம கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் செலவம் மிகுதியுண்டு. செப்புக் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. இடங்கொண்டிருந்தாலும் மெத்த மிருதுவானாலும் மெத்த விழுந்தபோய்; அவள் புணாச்சிக்கு நல்லவள். மார்பிலே சதையும் இடப்புறம் மறுவழி இருந்தால் சம்பதது உண்டு; புணவியவதியுமாய் இருப்பாள். வலது மார்பு ஒன்று அகலமாயிருந்தால் வெகு புத்திர சம்பதது உண்டு. கவிழ்ந்த மார்பானாலும் மேட்டு மார்பானாலும் வறுமையாய்; பொலிவாத திருடியும் ஆவள். ஸ்தனம் கதிதது ஏதது முலையானால் விவேகம் உண்டாம்; புருஷவாஞ்சை உண்டாம்; புணரக் கிடையாது. பருத்துசு சுணங்கு¹ சிந்தியிருந்தால் புருஷன் பேரில் வெகு ஆசைபுண்டாக நல்ல குணமுண்டாம். வெகு பூச்சிமாக இருந்தால் ஆகாது. [நெருங்கி இருந்தால்] புத்திரருண்டு. கூடினவன் பிரிய மாட்டான். ஐசுவரியம் உண்டு. அகன்று இருந்தால் தனக்குச் சொல் மேலாய் இருப்பான். நாலு பேரும் மெச்ச நடப்பான். மங்கலியை கழுதது மாவாள். முலை இரண்டும் இடையகன்றால் இரண்டு² மூன்று வருஷத்தி³ல்

(பா - ம) ¹ மேநெருங்கியிருந்தால்.

² திருவாசு.

³ கணக்கு = 10 தமம்.

அடிவயிறு.

அடிவயிறு கீழே பருத்து வரவாச் சிறுததால் செல்வமும் அனபும் உண்டு. அடிவயிறு அடி சிறுத்தது மேலே பருத்ததால் அழகும் கடின குணமும் உண்டு. அடிவயிறும் மேல்வயிறும் மிதத்துப் பூசனிக்காட்போலே இருந்தால் வெகு மொசிப்புவேண்டும். வெகுகாமமும் வேண்டும். அடிவயிறு நின்மேலே மயிரொழுங்கு குய்யம் அளவாகக் கீழ்நோக்கியிருந்தால் ஒரு பிள்ளையை உலகமெல்லாம் (ஆளக்) கொண்டாடப் பெறுவன. அந்த ரோம ரேகை மேலே நோக்கியிருந்தால் எல்லாரையும் உதாசினமாகப் பேசுவான் ; சிரிப்பான். அந்த மயிர சற்றும் இல்லாதிருந்தால் பதிவிரதையாவான்.

நாபி (தொப்புள்).

நாபி இடஞ்சுழியாய் உள்ளே குவிந்திருந்தால் நலன்குணம் உண்டு. பதிவிரதையாய்ச் செல்வமும் உண்டு. நாபி வலஞ்சுழியானால் மிடியும் விபசாரமும் உண்டு. உயர்ந்திருந்தால் மிடியும் விபசாரமும் களவும் உண்டு. நாபி கெட்ட நாற்றமானால் வெகு கீழேச முண்டு. சன்னாம்பு நாற்றமானால் பொய்யே சொல்லுவன இளைநீர் வாசனையானால் வறுமையும் காமமும் உண்டு. ககந்த புஷ்ப வாசனையானால் அவனைக் கண்ட புருஷ ரெல்லாம் ஆசை படுவர். அவர்கள் கூடினாலும் பிரியமாட்டார்கள் ; பிரிந்தால் உடனே மரிப்பர்.

வயிற்று மடிப்பு.

வயிற்றில் மடிப்பு ஒன்று, மூன்று, அஞ்சானால் வெகு செல்வம் உண்டு ; காமமிலி. நாலு, இரண்டு மடிப்பானால் செல்வமும் காம மிகுதியும் உண்டு. மடிப்புச் சிறுத்தது நடுவில் ஒற்றி* (அதாவது ஒற்றையாக)க் கடைசியிலே இரட்டித்துக் கண்டால் வெகு விததை யுண்டு ; கோபியாவன. ஒரு மடிப்பும் இல்லாதிருந்தால் வெகு புத்திரருண்டு. வயிற்றில் மடிப்புக்கைப் பிடித்த தெருடிப் பார்த்தால் உள்ளே ஒரு கலாசை போலேயிருந்தால் மலடியாவன. அடி மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவன் பெற்ற பிள்ளைகளெல்லாம் செல்வமாயிருக்கும். இரண்டாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவன் பெற்ற பிள்ளைகள் எல்லாம் செத்தபு போகும். மூன்றாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவன் பெற்ற பிள்ளைகளெல்லாம் பெண்களும். நானாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் வெகு கோபியாய்ச் சண்டைக்காரி யாவான். அஞ்சாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அலைச்சலுண்டு ; கீழேசமும் காரும் உண்டு. வயிற்றிலே ஒரு சுழியும் இல்லாதிருந்தால் பதிவிரதையாவான் ; காமத்திலே வெகு ஆசை யுண்டு ; புனாக்கிண்டலாதுபோம். மடிப்புகள் மிகுந்தவாக இருந்தால் வெகு புத்திரருண்டு. மடிப்புக் கடினமானால் மலடியாவான் ; அவனது பிள்ளை பிறந்ததாலும் செத்ததுபோம்.

வயிறு.

வயிறு தட்டையானால் கிலேசமுண்டு. மிகுசினால் விதவையாவாள். நரம் பெருந்தால் வறுமை. இடைவெளியானால் கிலேசம். மிகுசின தொந்திரியானால் மாமனுக்கு மரணம். வயிற்றிலே மயிர மிகுதியானால் விதவையாவாள். மயிரில்லாதிருந்தால் கைமையாவாள், மயிர நெருங்கினால் விபசாரியாவாள்.

ரோமவல்லி.

ரோமவல்லி நாபி தொடுத்த முலைமட்டும் மயிர ஒத்து ஒரு நேறுப் போல் மேற்கொண்டிருந்தால்¹ அழகம் ஆயுசும் செலவழும் சோரச் செலவும் உண்டு. ரோமவல்லி கோணலாயிருந்தால் அமங்கலியாவாள். ரோமம் சிவந்தால் கோபியாய்த் திருடியாவாள்.² ரோமம் இடைவிட்டிருந்தால் செலவம் வந்துபோய், வறுமை வந்து போய் பினனும் செலவம் வரும். மார்பிலே மயிர இல்லாமல் இருபுறமும் சரியாய் மட்டிலே உயரந்திருந்தாலும் அழகு ஆயுசு உண்டு. மார்பில் மயிர இருந்தால் புருஷன் போவான். அவள் விபசாரியாவாள்.

மார்பு.

மாப்பு அவரவர் கையினாலே பதினேழு அங்குலமானால் உலகாள்வாள். பதினெட்டு அங்குலமானால் விபசாரியாய் உலகாளுவாள். பத்தொன்பது அங்குலமானால் தீரகாயுசும் அழகம் கற்பும நற்குணங்களும் உண்டு. இருபது அங்குலமானால் ஆயிரம் பெண்கள் ஊழியம் செயலாகாள். அதுகளுமே எத்தனை அங்குலம் இடமானாலும் அறப்பாபுசாய்ச் சாவாள். பதினேழு அங்குலத்தின் கீழே எத்தனை அங்குலம் குறுகினாலும் அந்த அளவு செலவம் சிறுக்கும்.

கொங்கை.

முலை கிள்ளாம கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் செலவம் மிகுதியுண்டு. செப்புக் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் அழகம் ஆயுசும் உண்டு. இடைகொண்டிருந்தாலும் மெத்த மிருதுவானாலும் மெத்த விழுந்தபோம்; அவள் புணர்ச்சிக்கு நலவளவாள். மார்பிலே சதைபுறம் மறுவும் இருந்தால் சம்பத்து உண்டு; புண்ணியவதியுமாய் இருப்பாளா. வலது மார்பு ஒன்று அகலமாயிருந்தால் வெகு புத்திர சம்பத்து உண்டு. கவிழ்ந்த மார்பானாலும் மேட்டு மார்பானாலும் வறுமையாம்; பொலஸாத திருடியும் ஆவாள். ஸ்தனம் கதித்து ஏறது முலையானால் விவேகம் உண்டாம்; புருஷவாஞ்சை உண்டாம்; புணரக டிடையாது. பருத்துச் சுணங்கு³ சிந்தியிருந்தால் புருஷன் பேரில் வெகு ஆசையுண்டாக நல்ல குணமுண்டாம். வெகு பூச்சிமாக இருந்தால் ஆகாது. [நெருங்கி இருந்தால்] புத்திரருண்டு. கூடினவன் பிரிய மாட்டான். ஐசுவரியம் உண்டு. அகன்று இருந்தால் தனக்குச் சொல் மேலாய் இருப்பான். நாளு பேரும் மெச்ச நபபான். மலகலியக கழுத்து மாவாள். முலை இரண்டும் இடையகனாஸ் இரண்டு மூன்று வருஷத்திலே

(பா - ம) ¹ மேற்கொண்டிருந்தால்.

² திடவாள்.

³ சுணங்கு = தேயல்.

கைம்பெண ஆவாள். பொல்லாதவனும் ஆவாள். புடைபருத்த முலை யுமானால் வறுமையாய்க் கஷ்டப்படுவாள்; பிள்ளை அறபம். [கயறுங்கலைக் கொடியாயிருப்பாள்.] பண்டி முலையானால் எண்ணமும் துக்கமும் பாதிதான்; சுகம் பாதிபுமாய் வெகு காமியாவாள். அகன்று பருத்த முலை யானாலும் முகத்தககு உயரமானாலும், அவள் துணிச்சலான மனம் பெறு வான். வறுமை திரும்பிப் பொல்லாவது செய்வாள். ஒன்று பருத்து ஒன்று சிறுத்தால் கபடி; வறுமையும் தூர்த்த தனமும் உண்டு. இரு [புறமும் சமமாக இருந்தால்] சுகம் பண்ணுவாள். இரண்டும் நெருங்கி இருந தால் மககன செல்வம் உண்டு. கல்லுட்போலக் கனமாயிருந்தால் மலடி யாவன். மாபெல்லாம் பரந்த அகன்றிருந்தால் புருஷனுக்கு ஈனம் வரும்; பொல்லாதவளாயிருப்பாள். புணர்ச்சி விருப்பமாய் இருப்பாள். புணர்ச்சி கிடையாது. கூவினமழம்போலே இருந்தால் பதிவிரதை. நல்ல பாக்கிய வதியுமாய்க் குணம் (வாயந்தவளாய்) இருப்பாள் முலைக்காமப்லே நரம்பு எழுந்தால் பிள்ளை உண்டு. நல்ல பாக்கிய மண்டு. நரம்பு இல்லா திருந்தால் மலடியாவன்; பாடுபட்டு உழத்தது உண்ணவேண்டும்; வெகு துக்கம் உண்டு, படுபவன் தொப்பை முலையானால் வெகு துக்கப்படுவாள்; வறுமை யுண்டு. சற்றே சரிந்த முலையானால் புருஷநாட்டமாய் இருப்பாள்; வெகு அடக்க அவிசாரியுமாவன். வெகு போடியுமாவன். நரப் முலைபோலே ஒட்டி நுந்தால் வெகு கஷ்டமான துக்கமே உண்டாகும்; நல்ல வயதிலேயே விதவையாவாள் பருத்த நீண்டிருந்தால் வெகு மோகி. புணர்ச்சிமேலே விருப்பம் ஆவாள். வெகுபொல்லாதவள். ஆங்காரி. புருஷனை அதக் குவாள். முலைக்காமப் பருத்தி நுந்தால் வெகு மோகி. இஷ்டமுள்ளவரைக் கொள்ளுவாள். அறப்ப பதிவிரதை. அறப்ப நிரலியம் உண்டு. நாறு பேரையும் நேறிதம் பண்ணுவாள். பிள்ளை வறுமை.

1. மிகுதியும் பருத்த முலைக்கண் சிவந்தால் அடக்கமாய் விபசாரியாவன். முலை உயர்ந்து கூர்ச்சையாக் குத்த முலையானால் இகழப்படுவாள். முலையின் மேலே முலையாக இரட்டை முலையானால் அதிகக் காமி. அலங்கை கணவிடுந் தீண்ட வொண்ணாது, தீண்டினால் ஆயுசு குறையும்; நமப்போகாது. கரைக் காய்போலே பருத்திருந்தால் வாதமதியமாம். அவைப் புணரும்போது துர்க்கந்தம் மிகுதியாய் வீசம் பஞ்ச ஒட்டிப் போலே இருந்தால் வாய்ப்பி வன், மிததம் அதிகரிக்கும். வரண்டிருந்தால் ியாதி. அவள் நடக்கிறபோது பின்னாலே பார்த்தால் இரண்டு முலையும் இரண்டு புறமும் பிறங்கிக் காண்பித் தால் அவளை எத்தனை விதத்தாலே புணர்ந்தாலும் விசைக்குவிசை நிறியம் திரளாய் ண்றும். வெகுசத்தமாய்ப் பிறக்கும். இரண்டு முலைக்கு நடுவெளி நாறு (அங்குலம்) விரல் களையாயிருந்தால் வெகு கஷ்டியாவன். முலைக் கண் எந்த நாளும் கறுத்திருந்தால் அழகும், சுயசுகம் புத்திரமுண்டா. முலைக் கண் குழந்திருந்தால் மலடியாவாள். முலைக்கண் பருத்திருந்தால் கபடியாய் விபசாரியாவாள். முலைக்கண் ஷுனமாய் ஒருத்தரி மேலும் ஆணையிடலாதவளாவாள். மிகுதவானால் வெகு போடியாவாள். முலைக்

1 கூவினமழம்போலே இருந்தால் பதிவிரதை. 2 நல்ல பாக்கியம் உண்டு. 3 நரம்பு இல்லாதிருந்தால் மலடியாவன்.

4 பதிவிரதை.

கண்ணுக்குள்ளே நெருடிப் பாததால் உளளே ஆணி நிறுத்தினுப் போலே முலைமேலே காண்பியாது (அதுககு மல்டு மலை ஆணி யென்று போராம்) இருந்தால் மலடியாவாள். முலையிலே விசை நரம்பு¹ தோனறினால் அவளைப் புணரும் புருஷனுக்கு விகாரமற்று வீணுய்த தண்டு சோந்தது போம். வலது முலை உயர்ந்தது இருந்தால் ஆண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவான். இடது முலை உயர்ந்தது இருந்தால் பெண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள்.

கொங்கையில் மறுவும் சுழியும்.

முலையிலே எள்ளுமாத்திரமாக ஒரு பிறவிவடுவாதல், சத்த மறுவாதல் இருந்தாலும் இடஞ்சுழியாதல் இருந்தாலும் உலகையாளவாள். இடது முலையில் மறுவிருந்தால் பதிவிரதை யாவாள். வலஞ்சுழியா யிருந்தால் விபசாரியாவாள்; உலகையாள். வலது முலையிலே இப்படிக் கொத்த மறுக்களிருந்தாலும் வலஞ்சுழியா யிருந்தாலும் வறுமையும் சீலசமும கபடம் உண்டு. இடஞ்சுழியாயிருந்தால் அவள் கொலை அடைவாள். முலையிலே மயிர் கண்டால் விபசாரியாய் அலைந்து திரிவாள். இரண்டு முலைக்கு நடுவே மாபிலே ஒரு பிறவிவடுவாதல், சத்தமறுவாதல், குமிழ்மறுவாதல், வடுவாதல், மீன்மறுவாதல், மயிர் மறுவாதல் இருந்தால் வித்தையும் புத்தியும் உண்டு. அவளைப் புணர்ந்தால் மறுத்தப புணரவேண்டியிராது. அவ்விடத்திலே வலஞ்சுழியா யிருந்தால் வெகு வறுமையாவாள். இடஞ்சுழியா யிருந்தால் செல்வமுண்டு. வலது முலையின கீழேயாவது மேலேயாவது பக்கத்திலேயாவது சத்தமறுவாதல், மயிர்மறுவாதல் இருந்தால் வெகு சேதம் உண்டாகும். இடது முலையிலே இப்படியிருந்தால் வெகு ஆதாயம் உண்டாகும். முலைக் கண்களிலே மறுவாதல், வருவாதல் இருந்தால் செல்வமுண்டு; புணர்ச்சி கொஞ்சமாம்.

முதுகு.

முதுகு நடுவெலும்பு மறைத்து மயிர் இல்லாதிருந்தால் செல்வம் உண்டு. நடுவே எலும்பு தோன்றினாலும் வறுமையாம். நடு எலும்பின பேரிலே நரம்பு தோன்றினால் வியாதியாம். மயிர் தோன்றினால் திடமுண்டு.

கீழ் முதுகில் மயிர் மிகுதியும் கறுத்துப் பருத்து இருந்தால் வெகு கபடம் ஆயுசும் அழகும் உண்டு. திரவியமு முண்டு. முதுகிலே சுழி பலவாய் இடம் புரியானால் மலடியாம். வலம்புரி யானால் பாலியாவாள். ஒன்றாய் இடஞ்சுழி யானால் உலகையாளுவாள். ஒன்றாய் வலஞ்சுழியானால் விபசாரியாவாள். முதுகு இரண்டாயிருந்தால் பழி சேரக் கற்புடையாள் ஆவாள். ஒன்றானால் கற்பு உடையவள். முதுகுதண்டு கோலபோல நீண்டு இருந்தால் புருஷனை அகன்று போய வாழ்வாள். நெளி முதுகானால் வெகு துக்கம். தூர்ந்த தனம் உண்டு. எலும்பு தோன்றினால் வறுமையாவாள்; வெகு பாவி; திருடியுமாவாள். முதுகு பொஸ்தகம் சோர்ந்தாற்போல் இருந்தால் வெகு போக போக்கியமுண்டு; ராஜஸ்திரீயாவாள். உத்தம குணமாக இருப்பாள். தர்ம சிந்தையாவாள். முதுகிலே மயிர் மிகுதியானால் திருடுவாள்; பயப்படாள். முதுகிலே எலும்பும் நரம்பும் எழுந்தது கண்டால் மிடியுண்டு. முதுகு அற

உயர்ந்தால் சுமை சுமக்கவேண்டும். அறநாழநதிருந்தால் உணர்ச்சி வுண்டு. முதுகிலே இரண்டு வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அவள் நினைத்ததெல்லாம் முடியும். இரண்டு இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வெகு போகியாவாள். ஒரு சுழி வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அநேகம் பேரை ரக்ஷிப்பாள். ஒரு சுழி இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வறுமையுண்டு. மூன்று முதலாய் பல சுழியாயிருந்தால் வெகு போகியாவாள். ஒரு வலஞ்சுழி இருந்தால் விபசாரியாவாள், ஒரு சுழியிலே வலம்புரியும் இடம்புரியுமானால் மலையாவாள், நரம்பும் மயிரும் இல்லாவிட்டால் செல்வமுண்டு. மாறாது வறுமையுண்டு.

விலா.

இடது விலாவிலே ஒரு இடஞ்சுழியிருந்தால் அவிசாரியாவாள். அலைந்து திரிவாள். காமமும் கிடையாது. வலது விலாவிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் கற்புண்டாயிருப்பாள். இரண்டு முதலான பல சுழி வலம்புரியாவிருந்தால் வறுமையுண்டு. மாறாது விபசாரமுண்டு.

அக்குள்.

அக்குள் உயர்ந்தால் செல்வமுண்டு. தாழ்ந்தால் வறுமை. மயிர் நாற்றமும் இல்லாவிட்டால் உலகையாள்வாள். கொஞ்சமான போகியாவாள். அக்குள் அழகை நாற்றமானால் வெகு பேர் பொவாள். சுண்ணும்பு நாற்றமானால் வறுமையுண்டு. ஆலை மூத்திரம் போல் நாற்றமானால் மெத்த ஆசைபடுவாள் ; பாட்டுக்காரியாவாள் அக்குள் மயிர் சிவந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. கறுத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. பருத்திருந்தால் பஸம் உண்டு. அக்குள் இளைநீர் வாசனையாயிருந்தால் நல்ல புண்டை உண்டாவாள். தாமரைப் பூ வாசனைபோலே யிருந்தால் நல்ல பொசிப்பு உண்டாவாள்.

தோள்.

தோள் வெகு நெடுந்தோளை யிருந்தால் வெகு செல்வம் உண்டு. கற்பு உடையவள். நல்ல குணமாக இருப்பாள். தோள் உயர்ந்திருந்தால் வெகு வயதுண்டு. தாழ்ந்திருந்தால் மிடியுண்டு. பருத்தால் செல்வமுண்டு. சிறுத்தால் வெகு துக்கமுண்டு வலது தோள்க்கில் மயிர் இருந்தால் விபசாரியாவாள். இடது தோள்க்கில் ஒரு இடஞ்சுழியாயிருந்தால் உலகையாள்வாள்.

புறங்கை.

புறங்கைகள் திரண்டு மிருதுவரய உயாந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. நரம்பு எழுந்தால் வறுமையுண்டு; மயிர் எழுந்தால் புருஷனைக் கொல்லுவாள்.

நகம்.

நகம் சிவந்து குவிந்தால் செல்வங்களுண்டு. வெளுத்தது குவிந்திருந்தால் மிடியாம். கறுத்துக் குவிந்திருந்தால் வியாதி யுண்டு. சிவந்து விரிந்தால் உலகச்சல உண்டு. வெளுத்து விரிந்தால் புருஷனைக் கூடியிரான். கறுத்து விரிந்தால் கைம்மையாம். நகம் உரத்தால் போகம் நிற்கும். சில¹ நகமானால் நிலலாது.

கை விரல்.

கைவிரல்கள் சிறுத்து நீண்டால் அழகு உண்டு. பருத்து நீண்டால் பலம் அதிகமாம். சிறுத்துக் குறுகினால் உலகச்சல². பருத்துக் குறுகினால் உழைப்பு உண்டாம்.

கைவிரல் இறை.

பெருவிரல் அடியிறை [.....]³ ஒன்றானால் அறப்போகமாம். பலவானால் மிடியும் வெகு போகமுண்டு. மேலிறையினமேலே வலஞ் சுழியானால் செல்வ முண்டு. இடஞ் சுழியானால் ஆயுசுண்டு. மடிப்பானால் விபசாரம் உண்டு.

சுட்டுவிரலினுடைய அடியிறை ஒன்றானால் கற்புடையவள் ஆவள். பலவானால் விபசாரம் உண்டு. [நடுஇறை] ஒன்றானால் மனத்திலே விபசாரம். பலவானால் வார்த்தையிலே விபசாரம். [மேலிறை ஒன்றானால் விபசாரம்] அற்பமாய் மறைக்கப்படும். பலவானால் விபசாரம் மிகவுமுண்டு; மறைபபடாது. மேலிறையினமேலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் தேவதா பத்தியுண்டு. இடஞ்சுழியானால் கோத்தியுண்டு. மடிப்பானால் அவச செல்வுண்டு.

நடுவிரல் அடி இறை ஒன்றானால் மெத்தக் கசப்பு, சலிப்புண்டு. பலவானால் வியாதியுண்டு. நடுஇறை ஒன்றானால் ஆயுசுண்டு. பலவானால் அற்பாயுசு ஆவாள். மேலிறை ஒன்றாகக் ககபோசனமுண்டு. பலவாகில் பொசிப்புக் கிடையாது. மேலிறையின மேலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் எல்லாருக்கும் நல்லவளாயிருப்பான். இடஞ்சுழியாயிருந்தால் கோபியாவாள். மடிப்பானால் அபிமானி யாவாள்.

அணீவிரல் அடியிறை ஒன்றாகில் பூஷண மூண்டு. பலவானால் தீர்த்தியுண்டு. நடு இறை ஒன்றாகில் கனவிலே பல பேரையும் புணருவாள். நனவிலே⁴ கிடையாது. பலவானால் செல்வம் மிகுதியும் உண்டு. மேலிறை ஒன்றாகில் உழைப்புண்டு. பலவானால் கசுமுண்டு. மேலிறையின் மேலே வலஞ்சுழியாய் இருந்தால் தீர்க்காயுசு உண்டு. இடஞ்சுழியானால் ஆவகாரியாவாள். மடிப்பானால் மலடியாவாள்.

[சிறுவிரலைப்பற்றிய பகுதி கானவில்லை.]

(பா-ம்) ¹ சில.

² உத்தம குணமாக.

³ இந்த இடத்திலே ஒரு பகுதி விடப்போயிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

(பா-ம்) ⁴ பகலிலே.

புறங்கை.

இஃது புறங்கையிலே மயிராதல் மறுவாதல் ஒத்த மறுவாதல் கும்பம் மறுவாதல் பிறவி மறுவாதல் இருந்தாலும் வெகு செல்வமுண்டாம் திருமயின வயதிலே வறுமை வரும். இந்த மறுக்கை தோனிலேயாவது கண்ணுக்குத் தெரியாத இடத்திலே இருந்தாலும் ஆயுசு பரிபந்தம் செல்வமும் அழகும உண்டு.

கழுத்து.

கழுத்து மட்டாக நீண்டிருந்தால் நிறை செல்வம் உண்டு. வெகுவாய் நீண்டிருந்தாலும் வெகு துக்கம்; விபசாரி யாவான். குறுகிய தடித்திருந்தால் அதமியுமாய் வெகு வறுமை யுண்டு. கழுத்து கழுகுபோலே இருந்த மயிரும் நரம்பும் இல்லாது இருந்தால் வெகு அழகும ஆயுசும் உண்டு. ஆபாசமும் பூணுவான். வெகுபோக முண்டு. மருகலியக கழுத்தியாவான். கழுத்திலே மயிர் இருந்தால் வறுமை யுண்டாம். நரம்பு எழுந்தால் வியாதிபுண்டு.

கழுத்துவரை.

கழுத்திலே மூன்று வரை வலம்புரிசு எங்குபோலே இருந்தால் உலகையானவான். கற்புடையவருமாய் நற்குணியுமாய் இருப்பான். நானு வரை இருந்தால் வயது நூறும் இருப்பான் அஞ்சுவரை யிருந்தால் மிடியாவான். இரண்டு வரை யிருந்தால் உட்கூலுண்டு ஒரு வரை யிருந்தால் மலடியாவான். ஒரு வரையு மில்லாவிடையு அறுதலியாவான். கழுத்தின் நடுவே மூன்றாம் வரையில் மறுவாதல் பிறவிவருவாதல் இருந்தால் அழகு செல்வமும் ஆயுசும் சோரசு செல்வமுண்டு கழுத்தில் இடப்புறத்திலே ரோகை நாலில் ஒன்று இருந்தால் புருஷனுக்கு வேண்டாதவனாவான். கழுத்தில் வலதுபுறத்திலே நாலில் ஒன்று இருந்தாலும் கைமையாவான். பிபி நடுவேயிருந்தால் உலகானவான். காமம் கிடையாது. கழுத்தைக் கற்றி ஒரு ரோகை யிருந்தால் அவனை புணர்ந்தவர்கடெல்லாம் மரிப்பார்கள். கழுத்திலே கிவரோகை இருந்தால் வலிய நாயும் கொண்டு நஞ்சு தின்று சாவான். சத்த ரோகை யிருந்தால் அவன் கழுத்திலே எந்த நாளும் மங்கலியம் இருக்கும். இரண்டு கழி இடஞ்சுழியா யிருந்தால் அநேகம் பிள்ளைகள் உண்டு. இரண்டு கழி வலம்புரியா யிருந்தால் புருஷன் ஒரு தேசமும் தான் ஒரு தேசமுமாவான். மூன்று கழி வலம்புரியாடல் விபசாரியாவான்.

தலைமயிர்.

உச்சி மயிர் அவர் அவர் கைகளுவே முப்பத்து..... ..வகுலமாவது அவன் புருஷன் அநேகம் பேருக்கு உதவியாயிருப்பான்.

தலை.

நடுத் தலைமீனே ஒரு கழி இடம்புரியா யிருந்தால் வீரந்த செல்வ உடையவன்; பாவி.

முகம்.

பட்டை முகமாக இருந்தால் பாவி, வெட்டிக் குணம், வறுமை. அவள் முகம் பாகாக வெகு தோஷம். சிறுத்த முகமாக இருந்தால் வெகு லாபமுண்டு, கற்புடையவள். புத்திசாலி. தனபதி.

குரல்.

குரல் ஆழ்ந்திருந்தால் வறுமை, பாவி, தொழில் செய்யும்.

வாய்.

சப்பை வாயாக இருந்தால் பொல்லாதவனாயிருப்பான்.

உதடு.

உதடு பருத்திருந்தால் வெகு கஷ்டப்படுவான். சோரத்தனம் உண்டு. குறை உதபயிருந்தால் காமத்து மேலே அபேட்சையும் கள்ளியுமாய் இருப்பான். தொங்கு உதடாக இருந்தால் காமி; வறுமைபாயிருப்பான். இரு உதடும் சிறுசி இருந்தால் உததம் ஸ்திரீயாய் நல்ல குணமும் செல்வமும் உண்டு. உதடு, நாக்கு, [உள்ளை] கை, [உள்ளை] கால் இவை கறுப்பாயிருந்தால் வெகு துகடம்; மகா பாவி, தரித்திரமாவான்.

பல்.

பல்லு முத்திக் கோவையா யிருந்தால் ராசபோகம். உததம், சறகுணி, வெகு போகி. ஒரு ஒளியுமில்லாமல் நீலி இருந்தால் வெகு துன்பம். வறுமை. தூரத்ததனம் உண்டு. இரண்டு பல்லும் சிறுத்தாலும் பருத்த பலலாக இருந்தாலும் வெகு துஷ்ட, பாவி, காம சிந்தனை யாவான்.

முகம்.

முகம் பூர்ண சந்திரன போலே இருந்தால் ராசபோகம் உடையவன். வெகு செல்வம் உண்டு. புத்திரகுணம். சூரியமண்டலம் போலே இருந்தால் வெகு ஐகவரியம் உண்டு பூர்ணபுகம் நல்ல குணமும் வெகு புத்திரரும் உண்டு. சிவமுகம் போலே இருந்தால் வெகு துகடமுண்டு. இரண்டு சுழி இடம்புரியானால் நூறு வயசு. செல்வமுண்டு. மூன்று சுழி இடம்புரியானால் அநேகம் பெண்கள் சூழ இருப்பான். ஒரு சுழி இடம் புரியானால் தாய் மரணமாவான்; தான் வாழ்ந்திருப்பான். மூன்று சுழி இடம்புரியானால் மீதா மரணமாம். அவன் நூறு வயசு சுகமாயிருப்பான்.

மொதல்.

முன கொள்ள ஸ்சுணமெல்லாம் புருஷ ஸ்சுணத்திலே சில ஸ்சுணம் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் ஒக்கும்.

அளந்து பார்க்கிற ஸ்சுணம் எல்லாம் இரண்டு வகை பார்க்கிறதும் ஒக்கும். பெண்களுடைய ஸ்சுணத்திலே சொன்ன மயிர் மறுவும் குயிற் மறுவும் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் சில ஒத்திருக்கும். எல்லோர் கண்ணும் காண இருக்கிற வறையும் மறுவும் எல்லா ஸ்சுணங்களும் மெத்தப் பவியா. அவாவர்கள். காணாதிருக்கிறதிலும் மெத்தப் பவியா. தன் கண்ணுக்கும் புறம் கண்ணுக்கும் காண்பியாத ஸ்சுணமெல்லாம் நனமுய் பவிக்கும்.

பெண்களுக்குப் பனவிரண்டு¹ வயதுக்குமேல் நூறபது வயதுமட்டும்² எல்லா லட்சணமும் பார்த்தால் எல்லாம் ஒத்திருக்கும். புருஷனுக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் ஐம்பது வயதுமட்டும்³ பார்த்தால் எல்லா லட்சணமும் ஒத்திருக்கும். இதுக்கு முன்னும் பின்னும் ஒவ்வாது. [இப்படிச்சொன்ன லட்சணம் எல்லாமுள்ள பெண்கள் முன்னே பத்து மாக கொத்திட புருஷருக்கு ஒத்திருக்கும்.]⁴ எல்லா லட்சணமும் உள்ள பெண்களை மறற்ப் பெண்கள் ஆயிரம்போ எந்நேரமும் சூழ்ந்துகொண்டு இருப்பார்கள்.

(என்று) சுப்பிரமணிய சுவாமியாரா ஸ்திரீ சாமுத்திரிகா லட்சணம் அகஸ்தியருக்குப் போதையாகச் சொல்லியது.

முற்றும்.

¹ ௧௨ பிரதிகளில் இந்த வயது 'ஐம்பது' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

² ௧௨ பிரதிகளில் இந்த வயது 'ஐம்பது' என்று காணப்படுகிறது.

³ 'எழுபத்திதந்து வயது மட்டும்' என்ற பாடமும் உண்டு.

⁴ இந்தப்பகுதி விவககவிலை.

நந்தி நூல்.

சர நூல்.

(அறுசீர்க்கழிநெடி லடி ஆசிரிப விருத்தம்.)

திரிபுர மெரித்தோன மைந்தன தினகரன அடிசை வாழ்த்த
மருவிய நந்தி நூலின வளவமையப் புகலக கேளீர்¹
சரிவர முனிவோர் தாமும² சரநூல தாகத தோனறக்
குருவரு ளாலே போற்றிக குணமுடன் செப்பு வேனே. (க)
செபுவேன நடததைக கணாடு³ திறமுடன் குறிக ளெல்லாம்
கப்பிய கரிமு கனதன கனமுடன் அடிசை வாழ்த்தி
உப்பன மாக வேதான வரையெல்லாம்⁴ இனியா ராயந்தம்
அப்பிய குறிக ளெல்லாம் அளவுடன்⁵ உரைப்பன அனறே. (உ)

[உப்பனம்-விசைவாகவே ; உண்மையாகவே]

(என்சீர்க்கழிநெடி லடி பாசிரிப விருத்தம்.)

என்னவென்று உலகிலுள்ளோர் விபரம் கேளீர்
இக்குறிகள் ஆய்ந்துசொல்வோர்க் குறுதி யாகும்
மனைவனே வருகுமிடா அறிய வேண்டி.
மாநிலத்தி லுரைப்பவாக்கு வகுத்துச் சொல்வேன்
இனையடி வகைவகையாப் பிரித்துச் சொல்வேன
இறநிலத்தில் குறிப்பறிந்து இயம்ப ளாகும்
சொன்னபடி ஒவ்வொன்றாய்க் குணித்துப் பாடும்
சுத்தமுடன் அக்குறிகள் தோற்றும் தோற்றம்.⁷ (உ)
தோற்றுமடா அக்குறிகள் யுத்தி யாலே
சொல்குருவைத் தெய்வமென்று நினைந்த போக்கு
எற்றமும் குறையுமில்லை விபரம் தோற்றும்⁸
இக்குறிகள் வெளியாகும் இனிததப பாறு
மாற்றமாய் நிலவுகின்ற இடிகள் யோகம்
வறுமையெனச் செல்வமென வருவ தெல்லாம்
சாதநிரத்தால் குறிப்பறிந்து சொல்வோர்க் காகத
தரையுள்ள மானிடர்க்குச் சாற்று வேனே. (க)
தரணிகனில் மானிடர்க்குச் சொல்வேன் கேளு
தனையுடன் குருபாதம் தஞ்ச மெனறே
காணமுடன் இக்குறிகள் தோற்று மாணா⁹
கசடர்குறிப் பறியாமல் பெரியதா னென்பர்
நொண்டமே தெரியாத மூடிக் கிந்துவா¹⁰
தெரியாது இந்நூலை அவர்க் கியாதே
அரணமுனி யோருரைத்த¹¹ சரநூல் தனையே
ஆராய்ந்து குறிப்பிலே அறிந்து கொள்ளோ.¹² (ச)

¹ (பா-ம்) வளவமைய புகலககேளீர்.

² தாம்.

³ மெதிசெல்வ நடத்திக் கட்டு⁴ உகரே காணாபெற்றது.

⁴ (பா-ம்) முனைவெல்லாம்.

⁵ வளமுடன்.

⁶ உரை சொடுகென ; உரைபிரபம் சாரி.

⁷ தொழுவம்.

⁸ கிவார்தொழுவம்.

⁹ தொழுவமாயும்.

¹⁰ சரநூல்.

¹¹ அருணமுனிவார்க் கணதத.

¹² இஃது இவ்விடம் அறிவிக்கப்பட்டது.

கேளப்பா முகக்குறியும் கரத்தி ளுள்ள

விளர்ந்தோடும் ¹ வரைகளெல்லாம் விரித்துச் சொல்வேன
மிளப்பா தூலினுள் ² விபர மெல்லாம்

விரைநதுசொல்வேன நனறாக விபரங் கேளாய்
நாளப்பா மூன்றிரண்டும் ஒன்றின மேலே

நனறாகப் பார்சுந்தக குறிகள் காணும்
குளப்பா இனிகுறிகள் விபர மெல்லாம்
சொல்லுகிறோம் ³ நனறாகத் திறந்து தானே.

தூரநதுதான சொல்லுகிறோம் விபரங் கேளாய் ⁴

கழிமறுவு மங்குமுதல் பஞ்ச ரேகை
பரநதுபல் விதமாகக் காணப் தெல்லாம்

பாரிலுள்ள மானிடாக்கா சாய்ந்து சொல்வோம்
விரைநதுசொல்வோம் நநதிநூல் முறைமை தன்னே
விபரமெல்லாம் ⁵ கேட்பதற்குக் குறிப்புக் காணும்
சிறந்ததொரு தேகமதில் வரைகள் கண்டு

தெரிந்து⁶ சொல்வோம் அக்குறிகள் தெளிந்து பாரே ⁷. (எ)

[மங்கு - மச்சம்]

வாரென்ற நெற்றிதனில் வரைகள் கண்டால்

வண்ணையுடன் உட்கழுத்தில் வரையுங் காணும்
பேரென்றால் அக்குறிகள் விபர மெல்லாம்

பிரித்தினிமேல் சொல்லுகிறோம் பிரிய மாகப்
பாரென்று சொல்லுகிறோம் யுத்தி யாலே

பாமிசையில் உளவரே ⁸ குறியா சாய்ந்து
கூறென்று விபரமெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
குறிப்பறிந்து ரூபத்தைக் கூறு மனனே. (அ)

மனனியதோர் நெற்றிதனில் வரைகள் நாலும்

வானுலகம் உட்கழுத்தில் வரை மூன்றாகில்
உளவியமாங் கனகபதி யோக மெனனும் ⁹

உத்தமனே சொன்னபதி யோகங் கேளாய்
எண்ணியதோர் நாலுபத்தை யாறுக் குள்ளே
எளிதாகத் தாரம்இரண்டு இதமாய்த் தோன்றும்
வண்ணியவ விதையிந்து வகைய தாகில்
வானுலகில் பிதாவுக்கு வியாதி யாமே. (ஆ)

ஆமெனவே நெற்றியினில் வரைகள் மூன்று

அருமையுடன் உட்கழுத்தில் வாரரெண் டாகில்
தோமெனவே குமிழிதனில் ¹⁰ வலது பாகம்
சுத்தமுடன் மறுவுமொன்று தோன்ற மாகில்

(பா-ம்) ¹ இறுமைவாய்.

² தூலினிட.

³ சொல்லுகிறேன்.

⁴ கேள்வி.

⁵ விபரமாய்க்.

⁶ தெளிந்து.

⁷ தூமென்பாரே.

⁸ உளவரைக்.

⁹ வாரமுண்டுகே.

¹⁰ மூதுருதனில்.

வரமெனவே ஒருதாரம் வீணும் போகும்
வன்மைமயுடன் மறுதாரம் வனிதை காண்பான்
ஆமெனவே யுரைத்தோம்மூன நிருபத் துக்குள்¹
அக்குறிகள் இந்திலத்தி லாகுந தானே.

(வி)

[குறி - கழுத்தின மிளபுறம், விடரி.]

தானெனற நெற்றியினில் வரைகள் றென்றும்
தண்கமல மிபமதனில்² மங்கு தோன்றில்
வானமென்று சொல்லுகிறேன மனைவி மககள்
ஒறுத்திருப்பா³ இந்நிலத்தில் ஒருநாற் பஃதில்
தானென்று பொருள்தோனறும்⁴ தரணி தன்னில்
தயவிலவார் உதவிகெட்டுத தானே நித்பான்
கானுமென்றேன இககுறிகள் பொயதா னல்ல
கண்டுரைத்தோம் நந்திநூல் கருணை பற்றி⁵.

(விச)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் வரைகள் ஐந்த
நிலக்குறி யதுவே தோன்றில்
மெத்தவும் விசை மூண்டு
விரும்பிய பொருள்தில் லாத
கைத்தலந்⁶ தனனி லந்தக்
குறிகளே தோன்று மாகில்
புத்திர னில்லை யென்று
புகழ்பெற உரைத்தார் நந்தி.

(விஉ)

வன்னமாய் நெற்றி தனனில் வரைகளே மூன்றுண டாகில்⁷
இன்னமும் கழுத்தில் அந்த இனிவரை தோன்று மாகில்
சொன்னமும் பலகண டாகில்⁸ தோன்றிய பலனு மில்லை
பன்னிய பயிர்வென னாமை பலித்திடா நிமிமம் கானால்.⁹ (விஉ)
மங்கு பாலபோல தோன்றி மறுவது வலத்தில் நிறகத்
தொடியிய குமிழு மாகில் சொல்லுகிறேன யோகசு கேளீர்
அங்கொரு மூன்று பத்து ஆறெனும் ஆயு சுக்குள
கங்கையில் இடிகள் வந்து கழிவது நிசமதான் மண்ணில்.¹⁰ (விச)
சோபெரு நெற்றி தனனில் தெளிந்ததோர் வரைகள் மூன்றும்
பேர்பெறு¹¹ கழுத்திலரெண்டு பெரியதோர் வரையாய்த் தோன்றில்¹²
தாரணி¹³ மூன்று பத்துத் தரனியோ ருறுக்குளனே¹⁴
சூர்தரு¹⁵ யோகம் எல்லாம் குறித்த¹⁶ நீ யுரைக்கக் கேளே. (விரு)

{பா-ம்} 1 கேள் மூன்றுபத்துக்குளே.

2 தயாமல இடபுறம்

3 ஒத்திருப்பா.

4 தோற்றத்த.

5 தானே.

6 கொத்தலந்.

7 கண்பான்.

8 மூன்றுகள் உண்டாகில்.

9 பலித்திடா தனிமங்கானால்.

10 மனை

11 மாம்பொரு.

12 வரையது பெரிதாயத்தோன்றில்.

13 தரநீருடன்.

14 ஆர்த்துளனே.

15 கரங்கிணை ; கறுகிணை.

16 கருத்திலில்.

உரைக்கிறேன் தாரம் ரொண்டு யுக்தியில்¹ அசுட னாவான
சிறக்கவே முப்பத் தொன்றில் தெனிந்துசொல் ஆனா மொன்று
பொறுக்குமே கடனுஞ் செல்வம பூர்த்தியாய்ச் சரிபோல் நிற்கும்
வருத்தமாய் விதன மில்லை வருபடும் சகோத ரத்தில. (உயெ)

(எள்ளெர்க்கழிநெடிபடி பாசீப விருத்தம்.)

சகோதரத்தில் பெண்ணினும் ஆணி னுநதான
தன்மைபுடன் வநிப்படுங் காவி தன்னில்
சோகமுடன ஒருயின்னை நதிரில் வீழும்
சொல்லுகிறேன் இக்குறிகள் இறுதி யாகும்
அகோரமுடன இக்குறிகள் நாலு பத்தள
ஆகுமெனக் குறிப்பினிமே லுந்நது சொல்வோம்
சுகமுண்டாய்த் தினம்நாளு பெரியோ னாவான்
தோன்றுமது பின்பிறந்த பிள்ளை யாவே. (உயெ)

(அறுசேர்க்கழிநெடிபடி பாசீப விருத்தம்.)

அன்பு மதியம் போலே அழகுறு தெறநி யானில்
இஷ்டமாய்க் காவி தன்னில் இனிக்குறி பசுமை யானில்
பட்டதனக் குடைய னாவான பார்த்தில் அரச னாவான
ஒப்பிய சேனைக் கெல்லாம் ஒருபடைத் தலைவ னுமே. (உயெ)

காவின் மண்ணைபோலே காவியில் தோன்றி யினனம்
காவிய மலர்கள போலே தோனறிக் குமிது மீதே
மெலிய மச்ச மொன்று வினைத்திட லலத்தில் தோனறில்
தாவனில் பெரியோ னென்று தவமுனி வோர்களை சொன்னார்.
(உயெ)

(எள்ளெர்க்கழிநெடிபடி பாசீப விருத்தம்.)

இடையறம் மக்கிருந்தி மறுவுத் தோன்றில்
இனிவரும் ஊனமெல்லாம் இயம்பக்கேட்க
படியிசையில் தெற்றிவரை யிரண்டு ஸாந்தில்
பருத்தவரை யாய்ப்பலரும் கூடி நின்று
அடுத்தாளே இனிச்சொல்வென² பொருள் தில்லாது
வாழ்நாற உயிரினைவி தேத மாகும்
தொடுத்தவரை நாவிருநதாவி வலத்தில் மக்கில்
தோன்றாது இக்குறிகள் தொடியுத் தானே. (உயெ)

தெனிந்துசொல்வன இடையறஞ் செதி கேளாய்
சொமுடனே இதழ்மொண்டி மறுத்த நிறகெ
கொழுத்தமலர்³ போலிருக்கும் காவி கண்டால்
குணமுடனே திண்டகண்ட⁴ குணியக்கேளாய்

(பா-ம) ¹ ஸாந்தில்.

² கேளாத் தலை.

³ கருத்தியைவாழ்ந்தோகது.

⁴ காவிக் குணமுடனே திண்டகண்ட உண்டது.

வெளுத்தமுக மாய்வந்து வலத்தில் மச்சம்

வீற்றிருந்தால யோகனென்னும் விபரந தோற்றும்
தலங்களுக்கு முதல்வனென்று புகழ்நது சொன்னோம்
தாரணியில் ராசனென்று சாற்ற லாமே. (உயௌ)

சாற்றுகிறேன அடியிதமும் பெருத்து நீண்டு¹

தலைகனத்து இடததில்மங்கு தனியாய்த் தோன்றில்
மாற்றமுடன சுடன்அழுந்தி வருமும் பத்துள்
வழுத்தகிறை ஆசானும் மாறிப் போவான
வாய்த்ததுனை ஒருவரிடிலே ஒருவன் நிற்பான
வளம்பெறவே பெண்ணுதவி² வருவ துண்டு
சுற்றெனவே இகருறிகள எல்லாம தோன்றும்
குழந்தைமுதற் பெண்பிறக்கு மென்று சொல்லே (உயிடி)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் பயறு போலே நேசமாய் வரைகன ஐந்தும்
உறறமுன கழுததில் மூன்று உதவியாய வரையி ருந்தும்
மற்றதில் மாலை யாக மணிககழுத ததுபோல் தோன்றில்
வெற்றியாய் வலது கனனந் தனிமன்று விருந்தாற கேளே.

(உயிக)

கேளொரு மூன்று பத்துக் கிருபையாய அஞ்சக் குளளே
யினவே பாஸ னாகும் விசனமும் அலைச்சல் தோன்றும்
தாளவே மூன்று போகும் தாரணி தனிலே சொன்னோம்
ஆளவே குறியி தென்று அருள்முனி உரைத்த தூலே.

(உயி)

(எள்ளசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

சூறியதோர் நெற்றியினில் வரைகன நானும்

குறித்தநடு வரைகனரெண்டு³ ஐண்டாய நினரால்
மீறியதோர் உள்கழுத்தில் வரைகன மூன்று

வீற்றிருந்தால் சொல்லுகிறோம் விரைந்து கேளீர்
தாரணியில் பொருளஅதிக மில்லே சொன்னோம்

தனபிறப்பில் அஞ்சில் ரெண்டு⁴ தணிந்து போகும்
ஆறுமமந்த⁵ மூன்றுபத்துக் குளளே தோற்றும்

அருமையறிந்து⁶ உண்டெனவே அறிந்து கொளளே. (உயிக)

முத்தியுடன நெற்றியினில் வரைகன மூன்று

முகமலர்ந்து கழுத்தில்வரை ரெண்ட தாகில்

அத்தனையுங் காணுமென்று குறிகள் சொன்னோம்

அக்குறியைப் பொய்யெனவே அகற்ற வேண்டாம்

(பா-ம) ¹ பெருத்த நீண்டு.

² உதவியென வந்தது.

³ குறித்ததில்வரை ரெண்டு

⁴ அஞ்சொன்றும்.

⁵ அருமமந்த

⁶ அறுமத்த.

வெற்றி¹ பெரு விரலடியில் வீரைநது பரக்கில்
 வெண்கமல குண்டலம்போல் வீற்றி ருந்தால்
 பத்தியுடன் மூன்றுபத்து அஞ்சக குள்ளே
 பாமிசையி லேயவேந்து² பலனு ணடாமே. (ஈயெ)

(அறுசீர்க்கழிநெயுலடி ஆசிரீப வீருத்தம்.)

சொல்லுவேன நெற்றி தன்னில் துணைவரை நாலுண் டாகில்
 அல்லலால்³ உட்க முத்தில் இனிவரை ஒன்றே யாகில்
 தொல்லுல கத்தில் வாழ்வு⁴ சொல்லுவேன யோகம் கேளீர்
 கல்லியும் பொருளு மில்லை கடனாக வில்லை எனனே. (ஈயெ)

இன்னமொன றுரைக்கக் கேளாய் ஏழோடு மூன்று பத்தில்
 வன்னமாய்ப் பொருளு மில்லை வாழ்ந்திட அரசு மில்லை⁵
 மன்னிய வனிதை ரெண்டு லானுல கதறி லுண்டாம்
 சொன்னேன்அய் வாயு சுக்குள மனைவியைப் பிரிவா னென்றே. (ஈயெ)

(என்சீர்க்கழிநெயுலடி ஆசிரீப வீருத்தம்.)

பொன்னிறமாய்ப் பயறதுபோல் நெற்றி தன்னில்
 பூட்டிருக்கும் வரைநாலில் ஒன்று துண்பாய்
 இன்னமந்த உள்கழுத்தில் வரைரென டாகில்⁶
 இசைந்தவரும் யோகமெல்லாம் இயம்பக கேளீர்⁷
 பன்னியதோர் மூன்றுபத்தில் வற்றுச் செல்வம்⁸
 பகர்வானென நேயுரைப்போம் பாரி னுள்ளே⁹
 சன்னமாய் வலத்தில்மச்சந் தோற்றில் சொல்வேன
 தனக்குமந்தக் குறிகள்கண்டால் சாற்ற லாமே¹⁰. (ஈயெ)

சாற்றலாம் யோகமுண்டு தனாக ஓண்டி
 சைலருக்கும் உபகாரி சாந்த னுவான்
 ஊற்றமுண்டாம் பொருளுமுண்டாம் விபரம் உண்டாம்
 உதவியோடும் அஞ்சமூன் றினிக்கக் கண்டாய்¹¹
 மாற்றமின்றி வாழ்ந்திருப்பார் என்பத தேழு
 வயசுக்குள் அதிகமாய் வாழ்வு கொள்வார்
 வேற்றிலகு மென்றேதான¹² முனிவர் ஆய்ந்து
 விபரமுரைத் தார்க்கினி விரும்பிக் கேனே. (ஈயெ)

(பா-ம) ¹ தெற்றி, ² பாமிதல தால் அமைந்து, ³ எல்லலால்.

⁴ தொல்லுலகில் வாழ்வுதானாம். ⁵ கடனும் இல்லை.

⁶ உன்னி கத்தில் குறிகை கண்டால் சொல்லக் கேளு. ⁷ இயம்புபவ கேள்.

⁸ மூன்றுபத்து அஞ்சக்குள்ளே. ⁹ வற்றுத்த செல்வமுண்டாம் வாழ்ந்தி ருப்பார்.

¹⁰ சாற்றக் கேள்.

¹¹ உன்னமூடன் அஞ்சமூன் றினிகை கண்டாம்.

¹² வேற்றியுண் டனதெனின.

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் வயைகள் ரெண்டு நிலைகுலை ததபோல தோனநில
மெத்தவும் பொருளு மிலலை வியர்த்த மாய்ப்¹ பொருளுந்
சித்தமா யிரண்டு பத்து சேர்ந்ததோர்² மூன்றினுள்ளே [தோறபான
இக்குறி காணு மென்றே³ இயம்பினார் முனிவோர் தாமே. (நயி)

இத்தினமேல தார மெனவில இருபத்தஞ் சுள்ளே யாகும்
தத்துவ மொன்று தோனும் தனக்குறு குறிகள் தண்டால்⁴
முத்துறு பொருளுண் டாகும் முன்பிறந் ததுவே யானால்
வெற்றியு மாரு மென்று வினம்பினார் முனிவர் தாமே. (நயி)

கைவரை பார்க்க

நெற்றியில் வரைகள் மூன்றும் நிலைகுறித் துண்டாய்¹ நினரால்
மத்திபங் கழுத்தில ரெண்டு வரையது தோன்று மாகில்
சித்தமா யிடர்கள தோன்றும் என்றுசொல் இருப தகளுள்
மெத்தவும் வறுமை ஏகம² விரைந்தகேள் இன்மேல் என்றே. (நயி)

என்றான்³ யினிமே லந்த இருபத்தஞ் சாயு சகஞ்
நன்றெனப் பொருள்கள் சேரும் நல்லதோர் விதை யுண்டாய்
பெண்டிர்கள் வண்மை வாழவும் பிரியமா யதுமேல் வாழ்வான
சென்றதோர் தார மொன்று சித்தரிப்போம் தீயி லன்றே⁴. (சயி)

(எள்ளசேர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

செவகையிலே வரைகளுடை யோகங் கேளீர்
சிவந்திருக்க அனைவரைக் கொக்கி யாகத்
தங்கியது மேலேறிக் கொடுங்கை போலே
தன்னருகில் சுதிர்போல் வரையொன் றுகில்
அங்கையொரு சிறுவிரலில் வரைகள் நாலு
அங்குலத்தில் ரெண்டு வரை யாகில் கேளீர்
பங்குவித மாயிருபத் தஞ்சக் குள்ளே
பழமையிடக் கணதுடிக்கும் இன்னம் பத்தில். (சயி)

இன்னமதற் கொடுகுறிப்பு¹ உண்டு சொல்வேன
இடதுகண்ணா ம பபுடென்று துடித்து நிற்கும்
இனமயமாய² வலப்புறத்தில் மச்ச மொன்று
சிறந்திருக்கும் மார்பதனில் தொடையி ளுள்ளே

(பா-ம்) ¹ விதயமாய்ப்; வினையுடன். திருமபெர. ² இத்தகக் குறிகள் காணும்.
³ தத்தவமாதத் தோன்றும் தனக்குமிக் குறிகள்களடால். ⁴ நிலைகுறித் துண்டாய்.
⁵ மெத்த மேல் வருகும் யோகம் ⁶ எள்திட. ⁷ தீயினில் சித்து மென்றே.
⁸ தாய்ப். ⁹ இன்னமயமாய்; இன்னமாய்.

மனனவனுக் கிக்குறிகள் இருந்தால கேளு
 வறுமையினால் அகததைவிட்டு வருஷம் போவான¹
 முன்னையொரு பெண்பிறந்து அதுவும் போகும்
 முறைமையுடன்² ஆண்பிறக்கு மொழியைக் கேளே. (சுயெ)

மொழிந்திடுவேன அதன்மேலும் நடத்தை கேளாய்
 மூன்றுபத்தஞ் சுளபடவே வறுமை தீர்ந்து
 பழகிவந்த வினைகளெல்லாம் புறந்து போகும்
 பார்மிசையில் செல்வமிரும் கலவி சேரும்³
 தளவாய்போல் அதிகமாய் நினைத்த தெல்லாம்
 தனக்குறுதி யாமெனறு சார்ந்து சொன்னோம்
 உள்ளதென வேயுரைத்தோம் குறிகள் பார்த்து
 உமக்குறுதி யாகுமென்றோம் உண்மை தானே. (சுயெ)

கைதனிலே⁴ அன்னவரை கீழே நோக்கிக்
 கனத்த⁵ ரெண்டு வரைபிரிந்தால் அதனைக் கேளாய்⁶
 உய்பெரிய⁷ விரலடியில் பிணைந்து நினருல
 உத்தமனே உறவுசெய்யும் யோகங் கேளாய்
 மெய்யுரைத்தோம் பொருளாயில்லை கடனுந் தேர்ந்து⁸
 விசனமெத்த அனைத்திருக்கும் விளைவு மில்லை
 பொய்யெனவே சொல்வதில்லை இனிகு நிற்புப்
 போன்ற⁹ மச்சம் இடத்தில்நினருல பிரித்துச் சொல்லே.
 (சுயெ)

(அறுசீர்க்குழிநெடியடி யாரிரிய விருத்தம்.)

பெருவரை கையி னுள்ளே பிரியமாய்த் தனித்துப் பார்க்கில்
 மருவிய மணிக்கை தொட்டு வருவரை ஆணில் சோந்தால்
 தெருவினில் வந்த ரேகை சிறந்த¹⁰ பெண னோடே நிற்கில்
 வருவது போவ துண்டு வானபொருள அதிக மில்லை. (சுயெ)

கூடிய மணிக்கை தனனில் குடியிருந் தெழுந்தாற் போலே
 நாடியே வருகும் போது நடுவிலொன றட்டம் வீழ்ந்தால்
 தேடிய தனங்க ளெல்லாம் தெருவினி லிறைத்தாற் போலே
 ஓடியே போகும் என்று உரைத்தனா பெரியோர் நந்தி.¹¹ (சுயெ)

மணிதனி லிருந்த ரேகை வழிகண்ட மனுஷன் போலே
 துணைகொண்டு வருவ தாகில் சொல்லுவேன யோகங் கேளாய்
 இணைகொண்ட பெண்ணின் மீதில ஏறியே தாபு.¹² நினருல
 தனமது சேரும் பத்து நான்கினில் தனக்குத தானே. (சுயெ)

(பா-ம்) ¹ செல்வான; எவ்வாறு. ² முகமையுடன். ³ மருமிக் சேரும்; கலவி சேரும்.

⁴ கைதனில். ⁵ கருது. ⁶ அதைக் கேளே.

⁷ உயர்பெரு. ⁸ தோத்தம். ⁹ தோன்ற. ¹⁰ சிறப்புடன்.

¹¹ அன்றி உயிரும்விடக்கூறா போகும்; வேந்தர்ப் பெண்குறியு விட்டலெத்தானே.

¹² தாண்டி.

(அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாகிரிய விருத்தம்.)

வரையென்றே அறிவதற்குப் பொருளைக் கேளாய்
வானகத்தில் மீனவரைதான் ¹ அன்ன மாகும்
தெருவில்நின்ற நடுவரைதான் பெண்ண தாகும்
தேற்றியதோர் மேல்வரைதான் ஆண தாகும்
குருவரைகள் ² எதெனாள் விளங்கக் கேளாய்
குறுக்கிருந்து ஆணில்நின்றால் பமர மாகும்
பெருவிரலி னடியிலொரு கீற்றாய் நின்றால்
பேசியதோர் அவ்வகையே ³ பிழைப்பி ழுகும். (சதடி)

பெண்வரையி லிருக்குமவரை யோகங் கேளாய்
பேசியதோர் உட்புறத்தில் குறுக்கி நின்றால்
வண்வரையே வடவனென்று ⁴ உரைக்க லாகும்
வரிசைநடு வரைநோயே வரைபென நெண்ணு
தென்புறத்தில் குறுக்கிலும் சாப்பில் ⁵ நின்றால்
செல்வவரை யிதவெனவே திறமாய்ச் சொல்லு
ஆணாகுததில் அன்னமதில் குறுக்கில் ⁶ நிற்கில்
அவ்வரையே பஞ்சையென அறிந்து கொள்ளே. (சயிக)

மததகத்திக குளபடவே ஆணின் பக்கம்
வாழ்ந்தவரை சூததுவென வகையாய்ச் சொல்லு
முத்திபெற ஆண்பெண்க்கும் நடுவில் நிற்கும்
மோகனமா வரையெனவே முனிந்து சொல்லு
பத்திபெற விததவரை ஏதோ வெனனில்
பரிந்தனனம் பெணநடுவே பகிர்ந்து பாரு
வெற்றிபெற ரெண்டுவரை சேர்ந்து நிற்கும்
விததைவரை யெனறுசொல்லி வினாந்து பாரே. (ரும)

தனவரையும் பெண்வரைக்குள் ⁷ தயங்கி நின்றால்
தனதபொருள் வருவதுவும் போவ னுண்டு
தனவரையும் பெண்தாடி அன்னம் பார்த்தில்
தானியி லேயுனக்குத் தனங்கள் சேரும்
தனவரையும் அன்னவரை சேர்ந்து நிற்கில்
தனஞ்சேரும் இனஞ்சேரும் தானி தன்னில்
தனவரையு யிதவெனவும் கடந்து நின்றால்
தானடக்கு குறிகுணங்கள் அதற்குக் கொள்ளே ⁸. (ரும)

(பா-ம்) ¹ உள்சாத்தில் மீனவரைதான் ² குறுவரைகள். ³ அவ்வரைய.

⁴ பெண்வரைபெண்ணுமதில். ⁵ குறியே உறுமாய், குறுவரை சாத்தது. ⁶ குறுகி.

⁷ பெண்வரையும். ⁸ தானிடின் வானவென்றே சாத்தி யோமே;

இத்ப பாடின பின் னொரு அடிசுக்குப் பின்வருமாறு சில பாடம் காணப்படுதே :

இதேபோலும் தான் தன்னில் தன்வரையும்
இதேபோலும் கடந்துதனஞ்சொல்லக் கேரு
தன்னையாய் உருகுததில் மானி பரிசு
நடக்கும் குறிகுணங்கள் தவிரக் கேட்க.

(அறுசீர்க்கழிநெடிபடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

நீலையன்ன வரைகள் தாட்டி
நெல்முக்குப் பருவங் காணில்
பல்வானன்ன நுலகம் சொல்லும்
பிரியமாய்ப் பொருள்கள சேரும்
பலர்க்குப் காரி யாவான்
பாரிலில் நீளங் காணில்
உலகத்தில ராசர வாவான்
மூங்கநெற பருவங் காணில்.

(குமஉ)

சொல்லிய வரைகள் தாண்டித் தோற்றமாய் அங்கு லத்தில
எலிலையி லேறி நிறக இனிவரும் யோகங் கேளீர்
செல்வமும் மிகவுண டாகித் திரவியத் துடனே வாழ்வான
வெல்லவே முழிகள் தாட்டில வேந்தனென் றுரைக்க லாமே.

(குமஉ)

ஒங்கிய நாகந் தனனில் ஒருமழி தாட்டி நிதிகில்¹
பாங்குடன மேலமு மிக்குள பற்றியே நிறகு மாநில
தாங்கிய² குமலி பெண்டிர் தனங்கனே³ ஒறுதது நீன்று
தேங்கியே நாலு பத்துச் சித்தனென றுரைக்க லாமே.

(குமச)

(எண்சீர்க்கழிநெடிபடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

சிறதைதனி லேநினைந்து நிறமாய்ப் பாக்கில்
தேயுவெனும அங்குலத்தில் குறிகள் கண்டால்
மைநதருக்கு விசைமுண்டாம் பொருள நில்லாது
வரும்பூசல வரையினதேக் குறுக்கி நீளமுல்
விநதைபுடன பொருளுமுண்டாம் புறத்தின மேலே⁴
வீற்றிருந்தால் நல்லதென்று விருமபிக் கொள்ளாய்⁵
அநதரததில குறுக்கிநிளமுல் யோக னென்று
அறிவுடனே இக்குறிபடை யறிந்து சொல்லே⁶.

(குமடு)

ஒவ்வொரு விரலுக் கைவரை யிருக்கும்
ஒங்கியதோர் அங்குலங்கள் நாலுக் குளனே
நவ்விய வரைக்குப்போதான சொல்லக் கேளாய்
நட்சத்ர வரையென்று நாமம் சொல்லு
இவவுலகில் அறிவோர்க்கு நனமுத தானும்
இயல்பாகப் பூட்டிஞும் நந்திநூல் தனனில்
ஒவ்வியதோர் வரைகளுடையுறுதி தனனே
உரைத்திலேவோ நனமுத உலகத் தோர்க்கே.

(பா-ம்) ¹ நீளமுல்.

² தாங்கியே.

³ தங்கின.

⁴ அதனினமேலே.

⁵ யோகனென்று விளம்பு வாகையா.

⁶ அநதருடன இக்குறிபடை ஆற்றிற் பார்த்து

அறிவுடனே மாவிடருக்கு அறிந்து சொல்லே.

[இதன் வேறு பாடம்.

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

ஒவ்வொரு விரலுக் கைவரை யிருக்கும்

ஒங்கிய அங்குலம் நாலில்

ஒவ்விய வரைக்கு நாமமே தெனலில்

நட்சத்ர மெனறினி யுரைத்தோம்

இவ்வுலகத்திற் குறிப்பறி வோர்க்குப்

பூட்டினோம் நந்திநூல் தனலில்

ஒவ்விய வரையி னுறுநிக ளறிந்தே

உரைத்திடும் உலகத்தோர் தமக்கே.]

(ருயசு)

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கொடுக்கையினில் வரையிருக்கும் யோகன கேளீர்

கூடியதோர் அனைவரை ஏறின மேற்கே

வடங்கமில்லா வரையிருந்தால் உதவி யென்று

வானுலகில் கண்டுசொல்லும் வழியாயப் பார்த்துத்

தொடங்கியதோர் அனைவரை விரற்குக் கீழே

தோற்றுமிகத் தாராவரை துணிந்து தானே

அடங்கியதோர் வரைகளெல்லாம் மனத்தில் நோக்கில்

அவ்வரையை யுத்தியினால் அறிந்து கொளனோ.]

[இதன் வேறு பாடம்.

அங்கையிலே வரையிருக்கும் யோகம் கேளீர்

அனைவரை தன்னுடைய பேரின மேற்கே

வடங்கமில்லா வரையிருந்தால் உதவி என்று

வானுலகில் கண்டுசொல்லும் வழியாயப் பார்த்துத்

துங்கவனே ரெண்டுவரை வேறாய்த் தோற்றும்

தொல்லுலகில் மிகத்தானே துணிந்து தானே

அடங்கியதோர் வரைகளெல்லாம் மனத்தில் நோக்கில்

அவ்வரையை யுத்தியினால் அறிந்து கொளனோ.]

(ருயசு)

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கரத்தில் எழுந்த கண்டவிரல் நாமம்

கண்டுகொள அபுனன றுரைத்தோம்

சிறுவிரல் தாட்டித் தேங்கிய விரல்த

தேயுவாய் வாயுவாய் உரைப்போம்

மருவிய காட்டு மலவில் நாமம்

வானென்றே உரைத்தனர் முன்வர்

பெருவிரல் அழுவெ பரிதீனியென றுரைப்போம்

பார்மிசை புனனோர்க ளறிய.

(ருயசு)

அயயினால் பிறந்த அடிவரை மேனும்

அக்குறி போலினி அறிவாய்

பூட்டி நானு விரல்க்குள் எட்டி

இருக்கும்மீன ராகவின் நேரம்

செப்பிய பரிதிவி விரலினுக் குள்ளே
தீர்க்கமா யிருக்கின்ற வரைக்கு
சுப்பிய உரைத்தோம் குண்டல மெனவே
உகந்தகொள னுலவிலுள னோரே.

(ருயக)

(எள்ளீர்க்கழிநெய்யுடி பாசிரிய விருத்தம்.)

வாயுவெனும நடுவிலில் சோதி பகம
மதிப்பில்லாச் சிதர்போல வரையென றுகில
தரயகமாய் மேலேறி நிற்கும் போது
சஞ்சலங்க வினைவீடு தனங்கள் சேரும
ஆயுசெனும் தொன்னூற்ற றுண்டே யோங்கும்
அக்குறிகள் கண்டக்கால அறிநது சொல்லு
போயவிடும் வறுமையெல்லாம் நாலு பத்தில்
புத்திராகள ஐந்தெனவே புகழ்நது சொல்லே.

(சுய)

(அறுசீர்க்கழிநெய்யுடி பாசிரிய விருத்தம்.)

அப்பெனும் அங்கு லத்தில் அனிவரை மேஷத தினகீழ்
சுப்பியே வரையொன றுகில உததமாக் குதவி¹ மட்டும
தப்பிலா ரிஷபத தினகீழ் தயங்கிய வளையு மாகில்
சர்ப்பனை கால மென்று தயவுடன் உரைததா நந்தி².

(சுயக)

(எள்ளீர்க்கழிநெய்யுடி பாசிரிய விருத்தம்.)

இன்னமொரு குறிப்புண்டு சொல்லக் கேளாய்
இசைந்தஉரை யிரண்டுகுள் நடடு நிற்கில்³
சொன்னதா ரெனாமொன்று⁴ தோன்று மாகில்
சொல்லுமென அவாகளுக்கு மோச மிலவே.
வளையமதாய்ப் பொருளசேரும் உள்ளத திக்குள
வாழ்ந்திருப்பா ரெனறுமுனி வகுத்த நூலை⁵
மன்னுலகில் வாழ்வதற்குக் குறிகள் சொன்னோம்
வகைவகையாய் இக்குறிகள் வகுத்துச் சொல்லே.

(சுயஉ)

அறிந்துகொணவாய் இன்னமொரு குறிப்புச் சொல்வேன
அளவியுந் கடந்தநடு விரலும் நிறகில்
தெரிநதுமுன்னே சொன்னதிலே அதிக மாகுஞ்
செல்வம்பிரகும் மக்கள்பெணாடிர் வருவா யென்று⁶
நிருவுலகில் வாழ்ந்திருப்பார் நூற்றாண்டிக்கு
திரவியத்தின மேல்படுப்பான்⁷ செல்வ னவான
மருவியதோர் மங்கைக்கம் அனுப்பா சிதது
வாழ்ந்திருப்பார் இவியெனவே⁸ வகுத்துச் சொல்லே.

(சுயஉ)

(பா-ம)¹ உற்றுக்கூதவி.

² உரைத்த நூலை.

³ விரலுக்கும் எங்கும் நிற்கில்.

⁴ சொன்னதொரு குணமொன்று; சொன்னதனை ரெனடிமொன்று.

⁵ வகுத்துச் சொன்னார். ⁶ செரிந்து வாழ்வார். ⁷ மேற்படுவான். ⁸ பாதிநீயம்.

செல்லம்போ மிகுதியுண்டாம் அங்குஷ்டம் தாட்டில்¹ -

திரமான வரையொன்று குறுக்கில் நிற்கில்²
கல்லிப்பொருள் மக்களபெண்டிர் கணமா யுண்டு
கனகமணிச் சிவிதைவரும் கண்டு கொள்ளும்
சொல்லிசைய³ உலகமதில் யோக னாவான
துரைகள்மெசசி அதிகமுடன பட்டம் வைப்பார
தலைவனெனத் தண்டுகையே தனக்குண் டாகில்
சகலருக்குங் குறுவெனவே சாற்ற லாமே. (சுயச)

முனையினில் வரையிரண்டு சரியாய் நின்று

முன்னிருக்கும் இருவரையும்⁴ பிணைந்து நிற்கில்
தங்கியதோர் நாலுமொன்று மிடாகள தோன்றும்⁵
தானொருவ னேஅரசு கதிக னாவான
பெண்களிரண் டுடனபிறப்பு உண்டாய் நிற்கும்
பெரியதோர் பனவிரண்டில் யோக னாகும்.
இவ்விதமாய் இன்மைமுள்ள பலனக ளெல்லாம்
இசைவுடனே சொல்லுகிறோம் இருந்த கேளே. (சுயநு)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கூரிய மணிக்கை தனனில் குணவரை யொன்ற தாகில்⁶
தாரணி தனிலே யுள்ளோர் தனக்கெளி யவனே யாகும்
வீரிய வரைரெண் டாகில் விசனமும் பொருளு முண்டாம்
நேருளள வரைமுன ருகில் நீனைத்திறும் யோகங் கேளீர். (சுயசு)

யோகமாய்ப் பொருளும் சேரும் உதவிகள் அனந்த முண்டாம்
தேகமும் வாடா தென்று திருவுல கத்தில் சொன்னோம்
ஆகமா மணியும் யோகம் அரும்பொருள் மிகவுண் டாகும்
ஆகுமென றுரைத்தி டோமே ஆறஞ்சு பத்தி னுள்ளே. (சுயஎ)

முன்றுதான வரையாய ரெற்றி முழுக்காகத் திரண்டு மாகில்
புண்டிமும் தார மொன்று புத்திரன முனையில் தோன்றும்
ரண்டிய நாலு பத்தில் விசனமே மிகுதி யுண்டாம்
ஆண்டிடு மிதனமே லேஆண் பிளையாற் பொருளுண்
[டாமே. (சுயஅ)]

(எண்சேர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மிரிதிவிபெனு மேல்முழிக்குள வரைகள் பார்த்துப்
பிளையரை யதுவென்றே மிரித்துச் சொன்னோம்
குறையில்லா வரையிருந்தால் குனித்துப் பார்த்துக்
குழலியெனும் அக்குறிகள் டினிமேல் கூறும்

(பா-ம) ¹ மறுபார் தாட்டில்.

² சொல்லிசைய.

³ இருவரையும்.

⁴ ஒன்றையொரு.

⁵ குறியிற்.

⁶ தயவு நிதிக.

கரியெனவே அவ்வணாயில் காணும் போது
கைநழுவிப் போச்சதென்றே கருத்தில் சொன்னோம்
வரையதுவே பனபனெனச் சிவப்பாய்த் தோன்றில்
வந்தபின்னை யதுவேனவே மகிழ்ந்து சொல்லே. (சுயசு)

மத்தகத்தி லிருகருமவரை குழவி யாகும்
வடுப்பா தேயிருந்தால் மகிழ்ந்து சொல்லு
அத்தியில்லாச் சரிபோக நின்றால் சொல்லு
அங்குலத்தில் மக்கிநின்றால் மலைக்க வேண்டாம்¹
இத்தலத்தில் பனபனென வரைகள் கண்டால்
இயம்புவீர் அதுகுழவி யென்றே சொல்லு
உத்தியிலே கண்டுருநி குணங்கள் சொன்னால்
உமக்குறுதி யாகுமென்று உரைத்தார் முன்னோர். (எயி)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆகிரிய விருத்தம்.)

பெருவிரல் முழிவின மேலே பிரியமாய்க் குழிந்து பார்த்தால்.
குறையில்லா வரையி ருந்தால் கூறுவீர் உணமை யென்று
சிறுபெரு வரையில் அங்கே சிவநதினி திருக்கும் போது
மீரியவே பிறந்த தென்று விபரங்கள் தெரிந்து சொல்லே. (எயசு)

சொல்லுவேன்கேளு மினனம் தூக்கறுப்ப தனில் தோன்றா
எல்லையில் மடித்த தென்றே யினக்குறித் ததுவே சொல்லும்
தொல்லையில் புனைந்து நின்றால் துணையினும் பிறக்கு மென்று
நிலலுநீ குணித்துப் பார்த்து நீயது குறித்துச் சொல்லே. (எயஉ)

ஐவிர லதுபோல் தோன்றும் அங்குல மதனி லெல்லாம்
செய்விர லதனி லெல்லாம் தெளிந்துநீ பார்க்க வேண்டாம்
உய்பெரு விரலி லொன்றே உணர்நதுநீர் குணித்துப் பார்க்கில்
பொய்யுரைத் திடவு மில்லை பூட்டினா டுனிலா தாமே. (எயக)

முனிவர்கள் உரைத்த தூதர் மூவுல கறியச சொன்னோம்
கனிவுடன வரைகன யோகக் கருத்தறிந் துணைப் பவர்க்கும்
நினைவினில் வெளிச்சம் காணும் நீடியே குறிப்புச் சிக்கும்
மனதின்னில் வரைகூ ராய்ந்து மகிழ்ந்தினி உரைத்தி டாயே. (எயசு)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆகிரிய விருத்தம்.)

ஆன்வரையும் பெணவரையும் அனைந் தானும்
அதுமுன்றும் சரிபோக இருக்கு மாசில்
தானிலந்து தான்பிழைப்பான சிறிது நாவில்
அகவகுறையா திருக்குமக்கே பொருள்கள சேரும்
ஊனாகுறைந்தால் அனைமது குறைய நிற்கும்
உததமனே தனவகுறைந்தால் பெண்குறைந்து நிற்கும்
ஆனாகுறைந்தால் தனக்குமொரு சலிப்புத் தோன்றும்
அக்குறிகள் ஆராய்ந்து அறிவால் சொல்லே. (எயரு)

(அறுசேர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கரமது நீட்டிப் பார்க்கில் கையினில் விரல்கள சேரச்
சரிவா இடைவி டாமற சார்நதற இருக்கு மாகில்
பொருளுண்டு வறுமை யிலவே புகழ்நததா னிடைவிட்டகால்
வரவரச் செல்வா மென்று வாழ்முனி உரைத்தாரா நூலே. (எய்கு)
கையினில் வரைகள் எல்லாம் கறுத்திடத் தோன்று மாகில்
மெய்யுளே பலவி சாரம் வேண்டிய கடனும் தோன்றும்
செய்யவே வரைகள் எல்லாம் சிவநதிட உறுதி சேரும்
மெய்யுளே செல்வம் யோகம் விளையுமென நுரைத்தார் முனனோர்.
(எயஎ)

நெய்நிறம் போலே யநத நீளவரை நீல மாகில்
பையவே கடனுஞ் செலவம் பகாநதிட வழியாய்த் தோன்றும்
உய்யமா னிறமே போல உறுதிகள் தோற்று மாகில்
எயமுன்று பததி னூலில் இடாவரு மென்று சொல்லே. (எயடி)

(எள்ளசேர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

அச்சரமா யனைவரைக ளுளளே ஆகில்
ஆனைவரைக்கும் பெனைவரைக்கும் நடுவே யாகில்
வசத்தொரு சவுககமதாய வரையொன் றாகில்
வாணுலகிற் கனகபதி யோகங் கேளீர்
எச்சவய தாய்வாழ்வா இனியுததி யோகம்
இசைத்தவரை மூதநியென நியமப லாகும்
ஒசையில்லா வாழ்வடைவர் இருபத தருகள்
உத்தியோக மாருமென்று உகந்த சொன்னோம். (எயக)
அனைவரை மேலேறில் அதிகம் செல்வம்
ஆறருகக் குட்டவே அதிகம் காணும்
அனைவரை மேலேறாகில் வறுமை வாட்டும்
ஐம்பதுக்குப் பொருளில்லை அவைச்சல் காணும்
அனைவரை நடுக்கையிலே இருக்கு மாகில்
ஆதரவாய் வாழ்ந்திலேவர் அதிகந் தானே
அனைவரை தன்னிலின்று பனைக ளெல்லாம்
ஆதரவா யறிந்தநீ அறைகு வாயே. (எய)

இனி, கைவிரல் வரை கயிறு அளந்து பார்க்கிற விபரம் வருமாறு :
நூல் அளக்கிற விபரம்.

(அறுசேர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

[வேறு ஒரு பிரதிகில் காணும் இந்தப் பாடல் இவ்விடம் சேரவேண்டும் போலும்.

கடிகொள் குகும்பச் சேரோடு நூலிழை காம எண்ண
அடிமுதல் முடியீ ருக் நூன்முறை அளந்து நோக்கி
நெடுமையும் குறுக்கும் நூற்றெட்டாருல மாக்கி நின்றுல்
டிமுதல் உலகை காக்கும் பார்க்கிபன ஆவன என்றே.]

கைவிரல் ஐநனு தம்மைக் கருத்தினால் அளந்த தூலச
செய்யவே முழங்கை தொட்டுத் தெளிந்ததை நீட்டிப் பார்ச்சில்
ஐவரை தாட்டி நிற்கில்¹ அருமைசோ யோகங் கேளீர்
வையகம் தூறு காலம் வாழ்குவார் சிலிகை யேறி. (அயிக)

அப்படி வரைகள் தாட்டி அணிவரை கடந்து நின்றால்
செப்பமாம்² மனைவி மககள் நிரவியத் துடனே வாழ்வாரா
ஒப்பமா மினங்கள் சேரும் உதவிகள் மிகவுண்டாம்
தப்பிலாக் குறிகள் கண்டால் தரணியில் வேந்த னுமே. (அயிஉ)

அணிவரை தனிலே நிற்கில் அக்குறி யுரைக்கக் கேளாய்
துணைவரும் யோகம் செல்வம் தோன்றிமொ பொருளும் நன்றாய்
அணிபுல சனங்கள் கூறும் ஆயுசும் நாலுப் பத்துள்
மணியமாம் யோக மென்று மகிழ்வுடன் உரைத்தாரா தூலோர். (அயிஉ)

தூலென உரைத்தோம் நாமே தூதன் மறியா முடா³
சாலவே குறிப்புக் காணார் தட்டிநிந் திரவார கோடி⁴
கோலமாயக் குறிப்புக் கண்டால் குருவரு ளாளே மேவி
ஒலமாய உறுதி எனறே உரைத்தனர் முனிவர் தாமே. (அயிச)

(என்செங்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கூறியதோ நிவ்வரை⁵ மேல் அணுகும் போது
குறிப்பறிந்து சொல்லுகிறோம் கூர்ந்து கேளும்
மீறியதோ மனைவிமகன் பொருளு முண்டாம்
மிகுதிபெற வாழ்ந்திருப்பார வினையு மிகிலை⁶
ஓரிரண்டு பத்தஞ்சில் தனமும் சேரும்
உத்தமனே உரைக்கிக் மாகுளு சொன்னோம்
தாரணியில் இககுறிகள் தபா தெனறு
தவமுனிவர் புகழ்ந்தனரைத் த சரஸ்வ லாமே. (அயிடு)

அம்முழியில் அடிவரையி லிருக்கும் போது
அருமைபுடன் மேவுகின்ற யோகங் கேளீர்
உனமனையில்⁷ துயரமுண்டு செல்ல முண்டாம்
உத்தமனே அக்குறிப்புக் கூணுரு செல்வம்
செம்மைபுடன் இரண்டோன் சரிபோய் நிற்கும்
தெளிந்தனொன்றோம் இக்குறிகள் பொய்வென னுதே⁸
வனையம்புடன் ஐவரைக்குள்⁹ அடங்கி நின்றால்
வறுமைகளே தோற்றுமென்று வழுத்தி னோமே. (அயிசு)

(பா.ம) ¹ ஐயிலைமம் கேளு.

² மெத்த.

³ உன்மனத்தில்.

⁴ செப்பமாம்.

⁵ இருவரை.

⁶ பொய்யை இல்லை.

⁷ மேலாம்.

⁸ விளம்ப இல்லை.

⁹ அடிவரைக்கும்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கடைககண்ணினு டனநத நூலைக கருததுட விருதகக் கொண்டு
கடைககையில் வணையன கொண்டு கயிறுதான கூடச சேர்த்து
நடுக்கையில் முழங்கை தொட்டு நீட்டியே பார்க்கும் போது
படுக்கையாய் நடுமுழி தன்னில பற்றியே நினருல் நன்றே. (கயிசு)

(கலி விருத்தம்.)

தோளொடு நடுவிரல் தொட்ட திரட்டியே
நீளம தாடியே நெற்றியில் நீண்டிட
மீளவவ வயதுநூறு விருமபினர் வாககினுவ
தாளுமை யலலவே தவமுனி யுரைததனா. (கயிஎ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மன்னிய நெற்றி தன்னில வயசுதொண னூரே சொல்ல¹
என்னிய புருவில் நினருல் எண்பதென றுரைக்க லாமே
மின்னிய மூககில சோந்தாலு பேசினன எழுப தெனருர்²
வன்னமாய் அறுபத தஞ்ச தானடயில் நிற்ப தாமே. (கயிடி)

(கலி விருத்தம்.)

அக்குறி கழுததைவந தனுசி நின்றிடித்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லு மமபதே
மிக்கவு நெஞ்சினில வினங்கில முபபதாம
பக்கமாம மார்பினில பகருவ மிருபதே. (கயிக)

(என்சீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மானிடர்க்கு நடகருமந்த யோக மெல்லாம்
வாழ்த்தினும் இககுறிகள சாநூ லாலே
தானடநது உல்கினனோர கண்டு சொல்லத்
தன்மையுடன உரைததுவிடபோம விவர மாக³
கூனருக்கும் குருடருக்கும் கிடா தென்று
குறிப்பறிந்து சொல்லிவிடபோம அதுதப் பாழல்
நானிலத்தில குறிகுணங்கள் சொல்ல ரெல்லாம்
நாடலார் குருவெனவே⁴ நாட லாமே. (ஈ)

சுழில்தனம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

தாண்டயில் சுழியொன் ருகில் தரணியில் வேந்த ஓவான
தாண்டயில் சுழிரென் டாகில் தானதி கார ஓவான
தாண்டயில் சுழிமுன ருகில் தனக்கொரு மூன்று பத்துள்
நீடியே யோகி யென்று நிலைக்குறி யுரைத்தி⁵ டோமே. (ஈக)

1 (ய-ம்) 1 தொனனூறானதம்.

2 மெய்யுடன் எழுபதெனருர்.

3 சாநூலே.

4 குருவெனவே.

நெற்றியில வலது பக்கம் ² வலம்புரிசு சுழியே நிற்கில
சித்தமாய் உலகு தன்னில் செங்கோல்கு குண்ட னாவான்
உத்தமர்க் கிடது பாகம் உகந்திடம் புரியாயத தோன்றில்
நித்தியா நந்த யோகம நீடிக்குறி தோன்று மனறே. (௭௨)

வலத்தினில் தோளி னுள்ளே வலம்புரிச் சுழியோன றுகில
தலத்தினில் பெரியோ னாவான தனக்கின்ப் பொருளும் சேரும்
குலத்ததூத் தரிக்க நல்ல கூாமனத டுடனே வாழ்வான
கலைக்கவும் இடங்கள் வந்து காணிபா தென்று சொல்லே. (௭௩)

மாம்பிடை வலது பாகம் வலம்புரிசு சுழியு மாநில
மீறியே கொடுங்கை தொட்டு விளங்கிய பாதம் மட்டுநே
சீர்பெற வலம்பு ரியாய்த் தெளிந்திடச் சுழியு மாநில
சுரிய சுழிகள் நனறே கூறுவோம் இன்னம் கேளே. (௭௪)

தனக்கொரு உள்ளு கால் வலம்புரிசு சுழியு மாநில
சினத்தினில் மூன்று பதனுள தேசமே ஏறி நிற்பான்
தனித்தனிக் குறிக ளெல்லாம் இடம்புரி யாக தின்றால்
மனத்திலே ³ விசன மென்று வாழ்முனி உரைத்தா னுலே. (௭௫)

இப்படி இடது பாகம் இடம்புரி யிருந்தால சொல்வேன
ஒப்பிய தனக்கை பாடல தேடியே ⁴ உண்ண ளாகும்
செப்பிய வலது சுறாய்த தெளிந்திட வறுமை யாகும் ⁵
தப்பிலரச் ⁶ சரண ளாலே தானெதே னுரைத்தா ரன்றே. (௭௬)

கொடுங்கையில் இரண்டி லேதான குணமுடன சுழியி ருந்தால
நடுங்கிய திருட னென்று நாலஞ்சுள கட்டு ளாவான
தொடங்கிய இடஞ்சுற் றுகிலதோன்றிடுங் குறிதப் பாமல்
மடங்கிய வலஞ்சுற் றுகில் வந்திடா தென்று சொல்லே. (௭௭)

கால்முன சொன்னாற் போலே காட்டிய சுழியு மாநில
சின்மாய் வினங்கு வந்து சொந்திடு மெனறே சொல்லும்
பால்வலம் புரிய தாகில பகாந்திட வேண்பாம் சொன்னோம்
கோலமாய் வினங்கு தானும் வந்திடா தென்று சொல்லே.⁷

(நந்தி தூல முற்றும்)

(௭௮)

(பா-ம்) ¹ பாகம்.

² மனத்தினில்.

³ ஊன்களும்.

⁴ வண்ணமயாகும்.

⁵ தப்பிலே.

⁶ கோலமா முனிவர் சொன்ன குறிப்பினை சுதித்த கொள்கை.

அதிகப் பாடல்கள்

சிறுவிரல் தனனி னின்று தாச்சனி யனவுந் தீரா
 அறுவரை கிடந்த வற்றால் ஒழிவது மாயு னேது
 நறுமலர்த் தாள்க னொதது நசைந்துவோ வெழாது நன்காய்
 உறுபர டொத்த வாற்றால் உலப்பருந் திருவி னுவான.

அங்கையின வரைகள் அறுப மாகியும் சிவந்த மேய
 சங்கொடு குலிசத் தோடு தனுவலி மகரம் போல
 இங்கிவன றன்பால் வாய்த்த இலக்கணம் கிடகை தனன
 ..... [கடைசி அடி கிடைக்கவில்லை.]

நநதிநூல் நூற்றுப் பதது நன்னமசோ இநநூல் தனைச்
 சிந்தையில் உணர்நது நனையுத தேருமே பலனசொல வோகரு
 இநதமா வுலகி னுள்ளே யாவரும் வணக்கம் செய்வார்
 எநதையா நநதி பாதம் இடையறு தேததி வாழவீர்.

பிற்சேர்க்கை—1.

மகளிர் இலக்கணம். .

[அதினீராம பாண்டியர் எழுதிய காவிகண்டம் என்னும் நூலின் மூப்பத்தேழாம் அததியாயம ; தனி நூல்போலவும் வழக்கில் உள்ளது.]

1. நன்னு கோத்திரம் ஒன்றினில

உதித்துளோர் நலிதரு பிளியுற்றோ

பெணஅ லுதுஉயர் நனமகப்

பெறுகிலாப் பேதையா வழிவறதோ

மணனில் நிறைவான பழிபடு

மரபினில் வறதுளோர் வரைபாந்தள்

விண்ணின் மீனாதி பறவையின

போஉளோர் வேட்டிடல் விதி அன்றே.

[ஒரே கோத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள், நலிவையே கொடுக்கும் விபாதி யஸ்தாகள், பெருமபுழிபெற்ற மரபில் பிறந்தவர்கள், ஆண் குழந்தை பிறக்காத குடும்பத்தில் தோன்றியவர்கள், மலை, பாம்பு, நகத்திரம், ஆறு, பறவை ஆகியவற்றின் பெயரைத் தரித்தவர்கள், இவ்விதம் உள்ள மாதரை மணக்கலாகாது.]

2. இனிய மெனமொழி உடையனாய்த்

தன்னிலும் இனையனாய் எவரோடு

முனிவி கந்திடு குணத்தனாய்ப்

பொருந்திய முயற்கறை ஒழிந்தோக்கு

பனிசெய் வெணமதி முகத்தனாய்

மைந்தர்கள் பஸ்ரோடும் பிறந்தாளாய்த்

துனியி லாதநற் கனனியை

வேட்டிடல் தொனமறை வழக்காமால்.

[இனியமெனமொழி உடையவள், தன்னிலும் வயதில் இனையவள், எவரிடமும் கோபிக்காமல் சாந்த குணம் வாய்ந்தவள், முயல் ஆகிய களங்கம் நீங்கப்பெற்ற வெண்மதிபோல் குளிர்ச்சி பொருந்திய முகத்தை உடையவள் ; அண்ணன் தம்பிகள் பஸ்ரோடு பிறந்தவள், ஹஸம் இல்லாதவள் இத்தகை மாதரை மணத்தல்வேண்டும்.]

3. இழிந்த புனருவத் தாதல்தன

குலத்தினும் இயல்புற மேம்பட்டுக்

கழிந்த நற்குலத் தாதல்பொன

அனையவர் கவன்உடை வடிவெல்லாம்

மொழிந்த தூவ்வழி பிறந்தவன

உருவினா முகிணமுலை முயக்குற்றால்

அழிந்தது பொருநல் லுணாவு ; அழல்

நிரயமும் ஆங்குஅவாககு அணித்தாமால்.

[தாழ்ந்த அறமமான குடியில் பிறந்தவன. தன் குலத்தைக்காட்டி
லும் இயல்பாகவே மேம்பட்டு, பிறகு அநதீயிலிருந்து குறைந்த குலத்
தில் பிறந்தவன, அழகுவாய்ந்த உருவம் எல்லாம் கூறிய (சாமுத்திரிக)
தூவ் வழியினினறும் பிறழ்ந்த வடிவ உடையவன, ஆகிய பெண்களை
மணக்கும் ஆடவருடைய நற்புத்தி ஒழிந்துபோகும் ; அககிணி மயமான
நரகமும் நெருங்கும்]

4. அரக்கு எறிந்தசெந் தாமரை

எனச்சிவந்தது அருமபிய வியாலினறி.

பெருத்தல் அஃகுதல் இனறிமெல்

அணிச்சமேற பெயாபபிணு வகுழைவாசி

உருத்த ஐமமையொடு உளளடி

அமைந்ததின உறுவரை கொடியீனம்

தரித்த சக்கரம் வளைகுடை

போனமெனில் தக்கமன னாவாககாமா.

[உள்ளங்கால் அரக்கை வென்ற சேநதாமரை மலர்போல் சிவந்து,
வோவை அருமபாமல், பூரித்தல் குறைதல் இல்லாமல், மிருதுவான
அணிச்ச மலரை மிதித்தாலும் குழைந்து உருத்துவதாக அச்ச வடிவாசி
அதில் உள்ள ரேகை கொடி, மீனா, சக்கரம், சங்கு, குடை ஆகியனவபோல்
இருந்தால் அரசன தேவியாவான்.]

5. நடுவு மெல்விரல் அளவுமேல்

நோக்கிவா வரைநன் கிடந்துற்றால்

அடைய நல்திரு ; பாநதனவெம்

போளலி யாயமயிக டுறவேபோல்

உடைய நீளவரை கிடந்திடின

நெருவு ஒழிவுறுத் துய"மேவும் ;

வடிவ மைந்தந் பெருவிடல்

நொண்டுகழில் வாய்ந்திடின திருவெய்து.

[மெல்லிய நடுவிரலின் அளவுக்கு மேல்நாக்கி ஒரு ரேகை தெளி
வாகக் கண்பால், நல்ல செல்வம் வரும் ; பாடி, பெரிய எலி, கழுகு
இவையொன்ற டெடிய ரேகைகா இருந்தால் சரித்திரம், நீடகாத உண்பம்
உண்டாகும் ; பெருவிடல் உருப்பெற்று நனாகு உருண்டு அழகு பெற
இருந்தால் செல்வம்.]

6. அனாள் மெல்லிய அகன்றிடி
கைமனையாம ; நீண்டிடி திருஅஃகும் ;
சொன்ன தனையின் அனாறிமற்று
வீணை தொகுவிட அறநேரிடா
மனாறு முததிரு ; நீளுமேற
பிறை மகிழ்ததிரு ; நெருக்குறமு
இன்ன உறநீரும் தாசியாம் ;
குறுகிடி இறந்திடும சினையில.

[அந்த மெல்லிய விரல்கள் விடை இருந்தால் விதவையாவாள் ; நீண்டிருந்தால் செல்வம் குறையும் ; அவ்விதம் அனாறி, கூடிய அவ விரல்கள் மிக மெலிந்திருந்தால் செல்வம் சேராது ; நீண்டிருந்தால் பிற ஆடவரை விரும்புவாள் ; நெருங்கியிருந்தால் ஒன்பம் மிகுந்த தாசியாவாள் ; குறுகினால் சிறிது நாளில் இறந்துபோவாள்.]

7. விரல்கள் ஒன்றினமேல் ஒன்றுநிறி
காதன்ன விந்திமே ; கனாறுவாற
பொருள் அகன்றிடும ; கடைவிர
நிலத்திடை பொருந்திப தெவிறாதவ
பெருகு கேள்வரை ஏறுத்திடும ;
பெருவிரைகு அடுத்த மெல் விரல்களின்
அரிய நாமணம் ஆறுறுமு
பலனோடு அன்புறப் புணர்நிற்பாள்.

[கால் விரல்கள் ஒன்றினமேல் ஒன்று சேர்ந்தால் கனவன் இரப்பான் ; அகன்றிருந்தால் சொல்வம் நீங்கிப்போகும் ; கடை விரல் பூயில் பாவாறு மேல் நிறகுமானால், தன் காதலனை வெறுப்பாள் ; பெரு விரல்களுக்கு அடுத்த விரல் மெலிந்து நீண்டிருந்தால் அவள் திருமணத்திக்கு முன்னதாகவே பலனோடுகூடிய புணர்வாள்.]

8. அறவு மெனையாய் அனாவின்
பருத்திவரவு அரும்பொடு நாம்பினறிச
சிறிது உயர்ந்திடி நனறு ; உயர்
நாமபொடு சேர்ந்திடி சேன்செல்லும் ;
உறவு விந்திடி இரப்பும் ;
கோனென உயர்ந்திடி நறப்புஇனறும் ;
வெறிய பனையிர் தீயத்திடி
செதியாய் அன்பிலிதாள் மெலிநிற்பாள்.

9. ஒளி உமிழ்ந்தநல் வட்டமாய்ச்

சிறிதசேபு உணடிநகமெனனில்
கனிவி னேந்திரம் ; துகளஎழ
நடந்திருங் கனனிதள குலமுன்றும்
விளிவு கண்டுமற்று அயல்வாய்
புணர்ந்திரும் ; மென்பரட்டு இயலகறின
அளிபு நததசைநது உயாநரம்பு
எழாதுஉருண்டு அழகுஉறின இனிதாமால்.

[நகம் பிரகாசமாகவும நல்ல வட்டமாகவும சிறிது சிவந்தும் இருந்தால் இனபம் விளைவிக்கும் ; புழுதி கிளம்ப நடக்கும் பெண தன மூன்று குலத்தைச் சேர்ந்தவாகனும் இறத்தல்கண்டு, பிறப்புருஷரைக் கூடுவான் ; மெனமையான பரட்டின தன்மை கூறுவதாயின, மகிரமாகத் தன்னை உண்டாக்கி நரம்பு காண்பல் அழகாக இருந்தால் நன்மை பயக்கும்.]

10. நரம்பு எழுந்துமென பாடுஉயாந

திடிலதிரு நணனுறு , குதிபந்தின
நிரம்பு பேரெழில் வாய்நதிடில்
விழுமிய ; நீண்டிடித் துயர்எய்தும் ;
வரம்பி கந்துஅற உயாந்திடின
ஏதிலா மணந்தனில் மனம்போகும் ;
திருநதல் இன்றிய பருத்திடில்
அளப்பருகு செல்வம் அஃகிடுமன்றே.

[நரம்பு எழுந்து பாடு உயாநதிருந்தால் செல்வம் அணுகாது ; குதினால் பந்துபோல் அழகாக இருந்தால் சிறப்பாகும் நீண்டால் துயர்மவரும் ; அளவுமீறி மிதவும் உயாநதிருந்தால் அயலாரிடம் காதல் கொள்வதில் மனம்செல்லும் ; செவவிதாக இல்லாமல் பூரித்திருந்தால் மிகுந்த செல்வமும் குறைந்தபோகும்.]

11. மயிர் இகத்துமேல் வரவாப

பருத்திஇனை வாயந்துஒளி யுடைத்தாவி
உயா நரம்புளமுது உறுகனைக்
கால்எழில் ஓங்கினமன னவர்க்காகும் ;
செயி லாழுழந் தானுயர்
பாண்டிலாயத் திரண்டில் அழகாகும் ;
பயிழ் மெனதனை யொழிந்திடின
முனைக்கி பகருமா திறிசேரும்.

[மோமம் இல்லாமல், மேல் செல்வச் செல்வப் பருத்து, இன்னும் ஒத்த, ஒளி உடையதாக, நரம்பு தோளருமல் உள்ள கண்ணீரால் அழகுடை விளங்கினால் அரக்கருத்தேவியாவா ; குற்றமில்லாத முழுகால் உயர்ந்த வட்டமாகத் திரண்டிருந்தால் அழகு ; அங்கே மெனமையான தன் இல்லாவிடில் பாடு கொடுக்கும் தத்தியாவன் ; அல்லது, பரத்தை யாவள்.]

12. குறங்கு நீளநாம் பொருமயிர்

இன்றிமற நென்றென்பொன்று உறககூடி
மறங்கொள யானையின் தடக்கைபோல்
திரண்டுமேல் வரவாப் பருத்துஒவ்வின்
சிறந்த வாம் ; மயிர் பொருந்திடி
கைமமையா ; நீங்கிடிவ துயர்சேரும் ;
பிறங்கி டாதெனில் சோகெடும் ;
வனமையாப் பருத்திடின இப்பாமால்.

[தொடை நீண்ட நரம்புடன் மயிர் இல்லாமல் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து பொருந்தி, மதயானையின் துதிகைபோல திரண்டு மேலே செல்லச் செல்லப் பூரித்து விளங்கினால் சிறப்புடையது ; மயிர் இருந்தால் விதவையாவள் ; ஒன்றற்கொன்று விலகியிருந்தால் துயரம் உண்டாகும் ; பெரிதாய இல்லாமல் (சிறுத்தால்) சோகெடும் ; வலியுடன் பெருத்திருந்தால் பிச்சை எடுப்பாள்.]

13. எண்ணும் அங்குலம் ஒர்ஆறு

நானகதாய் எழில்பெறும கடிதனறும் ;
வண்ணம் வாய்ந்துற உயர்ந்தம்
பத்தொடும் சதுரமாய வனப்பேறி
நண்ணு குறுஅற நீண்டுதாழ்ந்து
உயர்ந்திடின நனிமயிர் இடைசேரில்
கண்ணும் வெந்துயாப் பிணிபிடித்த
அலைப்புறக் கைமமையாய் விடுமனறே.

[அங்குல ஆறு, நான்கு அங்குலங்கள் பெற்று அழகு பெற விளங்குவது நல்லது. வடிவம் அமைந்து உயர்ந்த நிதமபததோடு, சதுரமாய் அழகு நிறையாது, மிகவும் நீண்டாவது தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது இருந்தாலும், இடையிலே ரோமம் அதிகமாக இருந்தாலும், லோடிய தனபமாயிப் பிணிகொண்டு வருத்தி விதவை ஆவாள்.]

14. பருத்த உயர்ந்துஅற மெனமையாய்த்

திரண்டிடும் சகனமெல் பரிவொடும்
பொருத்த உறுக்கல் விக்குநல்
இன்பமே பூத்திடும் ; மாறாலை
அருத்தி செய்திபாது ; சூர்அஞர்
பயக்குறும் ; அமபாட்டு அகலஅங்குல்
பெருத்த ஆணமின முதுகுஉயர்
யானையின் பிச்சுவாய்த் திடினதனறே.

[பூரித்த உயர்ந்து மிகமெனமையாய்த் திரண்டிருக்கும் சகனமாயின் ஆணையோடு கூடும் கலவியில் நல்ல இன்பத்தை அளிக்கும் ; மாறாலை ஆணையத் துண்டாது ; பிருத்த தனபம்கொடுக்கும் ; அழகாக எப்போதும் அகன்ற அங்குல் பெரிய ஆணமின முதுகுபோலாவது உயர்ந்த யானையின் பிச்சுவாயாவது இருந்தால் நன்மையாம்.]

18. அவ்வ யிறறெழில் தவணமெல்
வயிறென அமைநதிடில் புவிநாக்கும்
செவ்வி வேந்தினன குமரரை
உயிர்க்கும் ; ஆலிலைபெனச் சிறப்பெய்தி
எவவி டத்தினு மயிரஉறுது
இருநதிடில் இகழருளு சிறப்பெய்தும் ;
நவ்வி நோக்கிய வயிறறினில்
அணிவரை மூன்றுஉறின நலன்துமால்.

[அழகிய அந்த வயிறு தவணையின் மெல்லிய வயிறு போல அமையுமானால் உலகம் காக்கும் அரச குமாரரைப் பெறுவான ; ஆல் இலைபோல சிறந்தது, ரோமம் சிறிதும் இல்லாமல் இருந்ததால், தாமவற்ற சிறப்பை எய்துவான். மான விழியான வயிறறில் மூன்று அழகிய ரேகைகள் இருந்ததால் நளமை.]

19. வயிறறின மென்மடிப்பு உயர்ந்ததுநீன
சுழிபல வதிநதிடின் மலடாடுச்
செயிரப்பி னேடுதென பதிஅகன்று
எங்கனும் திரிந்ததுகா மழுமஇன்றிப்
பயிர்ப்பில் தாசியாம ; குடமென
முழவெசைப் பருத்திடு மெனிநாநாம
உயிர்ப்பு அவித்துஉயிர உலநதிடும் ;
மனநிர்ப புறறுவெந துயாசுடும்.

[வயிறறின மெல்லிய மடிப்புகள் உயர்ந்தது நீண்ட பல சுழிகள் பெற்றிருந்ததால் அவள மலடாடு, தனபததோடு தன பட்டையவிட்டு எங்கெல்லாமோ சுற்றி, காமம் இல்லாமல், நானமற்ற பரததையாவாள் ; குடம் போலவும் மத்தளம் போலவும் பூரித்திருக்குமானால் எப்போதும் மூச்சு நின்று உயிர்போகும் கஷ்டம் ; மனம் வருந்தித் துயர் உறுவாள்.]

20. நீறு பூதநுஉயா பூசணிக
காடியன நெல்லென வயிறுளயதில்
சோறு அளப்பில் துபத்திரும் ;
அகனறிடில் துயர்உறும் ; மிகநாலில்
கூறு மாமிசைக் கொழுநனைக்
கொன்றிடும் ; விலாப்புடை தசையேவி
ஊறின மென்மையாய நரம்புளமுது
அழகுறின உண்பறு திருமே டம்.

[சாமப் பரிந்த உயர்ந்த பூசணிககாய், நெல் ஆகிய இவைபோன்ற வயிறு ஆனால் அதிகச் சோறு உண்பான் ; பரந்திருந்ததால் துன்பம் அடைவான் ; மிகவும் தொனினால் மாமிசையும் கசையையும் இழப்பான் ; விலாவில் தசை நிரம்பி மிருதுவாகி நரம்பு தெரியாமல் அழகு பொருத்திருந்ததால் தீவரத் செல்வம் அடைவான்.]

24. வடம்கொள வேம்புனை பனைத்துஅடி
கனத்துஇளை வாயந்துஇடை வெளியினறிக்
கடைநத செப்பினிற் புடைபரந்து
எழில்தவழ் கணகறுத திடின நன்றும் ;
தடகண் மங்கைதன் வலமுலை
உயர்நதிடில் ஆண்பெறும் ; தளராது
குடமபுழித்து உயர் இடமுலை
உயர்நதிடில் பெண்பெறும் குறிப்பாமால்.

[மாலையணிந்த கொடிய கொங்கை பூரித்து அடிசுனத்து ஒன்றுக்
கொன்று சமமாகி இடைவெளி இல்லாமல் கடைந்து எடுத்த செப்புப்
போல் பக்கம் பரந்து, அழகு விளங்கும் முலைகளைக் கறுத்து இருந்தால்
நல்லது ; விசாலமான கணகையுடைய மங்கையின் வலது கொங்கை
உயர்ந்திருந்தால் ஆண குழந்தை பெறுவான் ; தளராமல் கும்பத்தை
ஏதத இடது கொங்கை உயர்ந்திருந்தால் பெண் குழந்தை
பெறுவாள்.]

25. அடிக னாததமெல் வரவர
நோநதிடில் சிறிதுநாள அழகெய்தும் ;
வடிவம் இன்றியே திரிசைபோல்
பதிநதிடில் வசபடு குணஞ்ஞம ;
ஒடிவில கணஇளை பருத்திடின
நீண்டிடின உயர்நதிடின உதிஅழிவ்
கடின மாய்அற நீங்கி
முலையெனில் கனவிடுந தொடலாகா.

[அடி கனத்து மேல் வரவரச் சிறுத்திருந்தால் சிறிது காலம் அழகாக
இருப்பான் ; உருவில்லாமல் சக்கரம் போல் படிந்திருந்தால் நீமை பொருந்
திய வசைபடும் குணம் உடையவன் ; ஒடிதல் இல்லாத முலைக்கண் இரண்டும்
பருத்திருந்தாலும் நீண்டிருந்தாலும் உயர்ந்திருந்தாலும் ஐந்து திப்பென்ற
முனை அழுந்தியிருந்தாலும் கடினமாய் ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் விவரி
யிருக்கும் கொங்கையாளும் அவைக கனவினும் தொடலாகா.]

26. கறுத்து அடிபுறத்து எழவு எழாது
அமைந்திடின திருவுறும் ; கடுவோறும்
ஒழித்து மேலெழுந்து உயர்ந்துதாழ்ந்
திடின்திரு ஒழிந்திடும் ; அழகார்த்த
பழிப்பில் தோன்றின குழந்தை
நீடவற்ற நினைமென பனைபோல்
கிழப்பம் எய்தநீன நன்று ; தோன்
மயிஉதின எய்கமயாய் விமசுதே.

[சமுத்தி அடிப புறதது எலும்பு தோன்றாமல் அமைந்திருந்தால் செல்வம் உண்டாகும் ; சிறிதும் அழகு தோன்றாமல் மேலெழுந்தாவது உயர்ந்தாவது தாழ்ந்தாவது இருந்தால் செல்வம் நீங்கும் ; அழகு வாய்ந்து குற்றம் இல்லாத இரு தோள்களும் குறுகுதலோ நீளுதலோ இல்லாமல் மென்மையான மூங்கில் போல் சிறப்புறநிருந்தால் நல்லது, தோளின் மேல் ரோமம் இருந்தால் விதவையாவாள்.]

27. தோளில் எனபுமேல் எழுந்திடில்

கைமமையாம ; உலர்நதிடின் துயாளேழும்
கோளில் சந்துகள் தடைத்துதோன
றுவெனின் குற்றமொன நிலதாகும் ;
நீளகை மூலமென மயிரொடும்
உலர்நதிடல் பருத்திடல் நெறியாகும் ;
வாளகொள செமமயிர் ஆழதலநீன
நரம்பொடு வழிபுமலோ உறினதீதாம்.

[தோளிலே எலும்பு மேலெழுந்து தெரிந்தால் விதவையாவாள் ; குற்றம் இல்லாத சந்துகளை தடைப்பற்று கொண்டு தெரியாமல் இருந்தால் சிறிதும் குற்றம் இல்லை ; நீண்ட கைமூலம் (அக்குள்) மெல்லிய ரோமத்தோடு உயர்ந்தும் பூரித்தும் இருத்தல் முறையாகும் ; ஒளி கொள்ளும் சிவந்த ரோமத்தோடு ஆழமாகவும் நெடிய நரம்புகளோடும் போவை வழிந்தும் இருந்தால் கெடுதல்.]

28. உலறு பன்மயிர் இனநீள

நரம்பொடுஎனபு உயர்நதிடாக கரமநன்றும் ;
குலவு பன்மயிர் எனபொடு
நரம்புளதில் கொடியவெந் துயாளையதும் ;
இலகு தாமரை நீனையெனப்
பெருவிரல் இயைநதிடில் சிறப்பெய்தும் ;
அலவில் பேரெழில் அணக்கமென
முயல்வயி றுமெனக் குழைவுறறே.

[சிலம்புசின்ற பல ரோமம் இல்லாமல், நெடிய நரம்போ எலும்போ தோன்றாத கை நல்லது ; நெருங்கிய பல மயிர், எலும்பு, நரம்பு தோன்றினால் மிகக் கொடிய துன்பம் எய்துவாள் ; விளைவரும் தாமரை மொட்டுபோல் பெருவிரல் இருந்தால் சிறப்பு அடைவாள் ; குற்றம் இல்லாத மிகக் அழகுவாய்ந்த உள்கைகை மிகுதுவான முயல்வயிற் போல் குழைவாய் இருந்தால் நல்லது].

இதவும் அடுத்த பாடலும் குளகம்.

29. அரத்தம் ஊட்டிய செய்யப்பொற

முறை அகவிதழ் எனச்சேந்து
பொருத்து மெனவிரல் இடைவெளி
மின்றியே பொருத்திய வரைத்தாடி

யிருத்தல் நனறு ; உயர் புறங்கையில்
நாம்பொடு என்புளழாது மெனதெனமுடிப்
பெருதது நீணாமயி : ஒழிந்துளழிவ
வாய்நதிவ பெட்பொடும் திருவெய்தும்.

[செந்நிறம் ஊட்டிய சிவந்த பொற்றாமரையின் உளளிதழ்போல் சிவப்பெய்தி, இளைந்த மெனைய விரல்கள் இடைவெளியிலாமல் முறையான அளவு உள்ளதாக இருத்தல் நலம் ; புறங்கை உயர்ந்து, எழும்பு, நரம்பு தோன்றாமல் மெல்லிய தசைப்பறையுடன் பூரித்து நெடிய ரோமம் இல்லாமல் அழகு பெற்றிருந்ததால் பெருமையும் செவ்மையும் அடைவான்.]

30. அங்கை நீள்வரை பலஉழிவ
கைமையையாம் ; அனையிடின திருவட்கும் ;
தங்கு நீளநரம்பு உயர்நதிடில
இரங்கு ; நீள புறங்கையில் தலைப்பெய்து
தங்க மாமயிர் செறிந்திடிவ
காதலன் தொலைவன் ; நீள நரம்புளயதிவ
பங்கமுற மூலம் நிரப்புற
நாள்தொறும் படுதது ரீடவீழும்.

[உள்ளை கையில் நீண்ட பல ரேகைகள் இருந்ததால் விதவையாவள் ; பரந்திருந்ததால் செல்வம் குறையும் ; நெடிய நரம்பு தோன்றினால் பிசை எடுப்பான் ; நீண்ட புறங்கையில் ஓளரக்கூடி நிமிர்ந்த மயிர் நெருக்கி யிருந்தால் கணவன் இறப்பான் ; நெடிய நரம்பு தேனறினால் துன்பம் அடைந்தது மிகத் தரித்திரமடைய, கைகாலமும் அதிகரிக்கும் துடைத்தில் ஆழ்வான்.]

31. இடைய குறுகற்சேர்ந்திடத்
தோன்றிடாது எழிந்திசழ வாரமாவும்
இடைய குறுகற்சேர் கயலென்க
இடந்திடின விழுமியி ; கமலம்போல
வடிவம் வாயந்திடின அரசின்
மேததியாய் மகப்பெறும் ; லீனசுனம்
குடைநீ கர்த்திடின வீணைவாககு
அனையவாக துறைவிலேர் பெறுமாடுதோ.

[இடை விலகி இல்லாமல் பொருந்தச் சேர்ந்து, காணாமலாம் அழகு விளங்கும் ரேகைகள் எல்லாம் நடுவே இல்லாமல் சிவந்த கயலின் போல் உருவம் பெருதது சிறப்படைவது ; தாமரை போன்ற உருவம் இருந்தால் அரசனுடைய தேவியாகி மகப்பெற பெறுவான் ; சக்கு சுனம் குடைபோன்றிருந்தால் தேவர்க்கு அனையவாகத் குறைவற்ற சிறப்பு அடைவான்.]

இட்டிகைபோல இருந்தால் கணவன இறப்பான ; அழகுவாய்ந்த விரல்கள் நேராக மெலிந்து பொருந்திய சந்துகள் மிகுந்திராமல் நெருங்கியிருந்தால் நல்லது.]

35. மயிர நரம்புஎழுந்து உயாநதுஅற

வன்மையாய் வளைந்துநீர்நாறு இடைநீங்கி

செயிவி னேந்திடும் ; கூடகி

நீண்டிடிவ சிவந்திடிவ சிறப்பாகும் ;

பயிலு நல்லொளி யினறியே

பொனையாய்ப் பள்ளமாய் விளாபபுறமு

துயர் உழந்திடும் ; புளளியாய்

விளாபபுறில் தோயந்திடும் பலரோடும்.

[மயிரும் நரம்பும் தோன்றி, மிகவும் கடினமாய், வளைந்து, மெலிந்து இடைவெளியொடு இருந்தால் துன்பம் உண்டாகும் ; கூடிய நகம் நீண்டிருந்தாலும், சிவந்திருந்தாலும் சிறப்பு அடைவான ; நல்ல பொலிவு இல்லாமல் பொன் நிறமாயும், பளையும, வெளுத்தும் இருந்தால் துன்பம் அடைவான ; புளளியொடு வெளுத்திருந்தால் பலரோடும் இன்பம் துய்ப்பான்.]

36. முதுகு சோந்திடும் எனபுமென்

தசையினில் மூடிநீன மயிரினறி

விதியின நல்லெழில் வாயந்திடின

நன்று ; கூன மேலிவன மயிரவேயந்து

ததையும் எனபொடு நரம்புஎழுந்து

உயாநதுஅறத் தாழ்ந்திடிவ தீதாகும் ;

பொதிந ரம்புகோண இன்றிமென்

தசையினில் பொருந்திடிவ கவனனாரும்.

[முதுகு அதைச் சோந்த எலும்பு மெல்லிய தசையினால் மூடப் பெற்று நீண்ட மயிர இலையால் கிரமமான அழகு வாயந்திருந்தால் நல்லது ; கூன்விழுந்து, வலிய மயிர நிறைந்து, நெருங்கிய எலும்பும் நரம்பும் தோன்ற, உயாந்திருந்தாலும் மிகவும் தாழ்ந்திருந்தாலும் தீமையாகும் ; பிடரியின நரம்பு கோணல் இல்லாமல் மெல்லிய தசையினால் பொருந்தியிருந்தால் செல்வம் ; நன்றாகும்.]

37. சிறுபு றத்தினில் நரம்புஎழில்

வனமயிர சேரிவநீனை டிடிவகோணில்

அறவும் வற்றிடிவ தீது;மென்

கழுத்தநால் அங்குலத்து அளவாவி

உறுவ னப்பொடும் கன்னியம்

கமுகெனத் திரண்டெனீர் வரைமுனறு

பெறுதல் நன்று ; அதுகுறுகிடிவ

தாசியாம் ; பெருத்திடிவ கலன்போக்கும்.

[சிறு பக்கங்களிலே நரம்பு தோன்றினாலும், உரமான மயிர சேர்த் திருந்தாலும், மிகவும் நீண்டிருந்தாலும், கோணலாயினும், மிகவும் வறியிருந்தாலும் தீது ; பெலிய கழுத்து நான்கு அங்குல அளவாகி, பொருந்திய அழகோடு இளம்பருமரம்போல உருட்சியாய ஒளிபொருந்திய முன்று மடிப்புக்குடன இருந்தால் நல்லது ; அது குறுகினால் தாசியாவாள் ; பூரித்திருந்தால் மாசுவலியம் இழப்பாள்.]

38. உலர்ந்து நீண்டிருந்த குறுகியுள்
மயிரெழில் உலப்பறு திருநீசுகும் ;
கலந்து நீளமடிப்பு எய்திடுன
மலடியாம ; நாடினநன் கவினையதி
நலஞ்சி றந்துஇரண்டு அங்குலத்தது
அளவையாயத் திரண்டிருந்த நன்றாகும் ;
மலிந்து நீண்டுஇரு கூறதாயப
பருத்துவன மயிரெழில் தீதாமால்.

[உலர்ந்து நீண்டிருந்தாலும் குறுகியிருந்தாலும் மயிர் தோன்றினாலும் அளவற்ற செலவம் போயவிடும் ; நீண்ட மடிப்புகள் கலந்திருந்தால் மலடியாவன ; நல்ல அழகு பெற்று நலம் சிறந்து இரண்டு அங்குல நீளம் உள்ளதாகத் திரண்டிருந்தால் நல்லது ; கனத்தநீண்டு இருபிரிவாகப் பூரித்தும் வாய் ரோமம் கொண்டும் இருந்தால் தீது.]

39. அலர்ந்து ரம்புஉறு மயிரினவை
ஒழிந்திடுவ அழகுறும் ; வளைந்தோங்கி
நளிஇ னேத்துஅறக் குறுகிமென
மயிரெழில் அவையதாம் ; கபோலங்கள்
இனிய வாயத்தசைந்து ஆடியின
எழில்கவரிந்து இனியதலநன்று ; எழில்நாளும்
கனிவு றுதுஅறப் பள்ளமாய்
மயிரெழில் கடினமாய் உறில் தீதாம்.

[கனனத்தில் நரம்பு மயிர் ஆயினால் இல்லாமல் இருந்தால் அழகு பெறும் ; வளைந்து, உயர்ந்து, மிகவும் மெலிந்து, அதிகமாகக் குறுகி, மயிர் தோன்றியிருந்தால் குற்றம் ஆகும் ; கனனங்கள் இனியனவாகத் தசைப்பறறுடன் கனனாடியின பொலிவைப் பெற்றிருந்தால் நல்லது ; எந்நாளும் முதிர்மல் (பூரிக்காமல்), பள்ளமாய் மயிர்பெறறுக் கடினமாய் இருந்தால் தீது.]

40. ஒளி உயிர்ந்ததல் உடமாய
எழில்கவரி உவாமதி ளளத்தோன்றி
நளி மெனமணம் வீசுவன்
முகம்எனின் நன்று ; கித்திதம் சேந்து

வளர்ச்செ ழும்புதேர்க கடிக்கபோல
திரண்டுஅதின நடுவண்ணா வளரசேரில்
களைக ணும்உலகு அளித்திடும்
அரசரின பிறத்தியாய்க் கவிசூரும்.

[முகம் ஒளிலிசி நல்ல வடவடிவமாய் அழகிய பூர்ண சந்திரன
பொல தோன்றி மெனமையான தாமரை மலர் மனம் வீசுமானால்
நல்லது ; கீழ் உதடு சிவந்து செழுமையாக வளரும் பவளத் துண்டுபோல
திரண்டு, அதன நடுவே ஒரு கிறுது இருந்தால் உலகுக்கு ஆதரவாகப்
பிறக்கும் அரசன தேவியாய் மகிழ்வான்.]

41. பருத்த நானேனச சிறுத்திரண்டு
இதழளைய பசாந்திடும் வளரமேவில
நிறுத்த ண்புறும் ; கறுத்தஅறப்
பருத்திடி லகைமையாய்த் தயாசேரும் ;
பொருத்த மேலிதழ் நடுச்சிறிது
உயர்நதுளழில் பொருத்திடி லநன்றும் ;
விரித்த உலர்நதுநீண் மயிரொடும்
பொருத்திடி லமிககவெந் தயாசேரும்.

[உதடு பருத்த, கயிறுபோல சிறுத்த இரண்டு இதழ் என்று எடுத்துக்
காட்டக்கூடியதான நேரகை இருந்தால் செலவம் விலகும் ; கறுத்த
அதிகமாகப் பருத்திருந்தால் விதவையாகித் தயா அடைவான் ; பொருத்த
மான மேல் உதடு நடுவே கொஞ்சம் உயர்ந்து அழகானால் நல்லது ;
பரந்து உலர்ந்து தெடிய மயிருடன இருந்தால் மிகக் கொடிய தனமாம்
அனுபவிப்பான்.]

42. முருந்து ஏறிந்துவெண் ணிலக்கதிரா
விரித்தஒளிர் முத்தினை நீளத்தெனனத
நிறுந்து வெண்பலனை நானகெனும்
தொகையவாய்ச் சிறுத்திடி லநன்றும் ;
பரந்து உயர்ந்துநீண்டு அகன்றுபொன்
நிறுத்தவாய்ப் பகையாய்த் தெற்றித்தனக்
கறிந்து சிப்பிபேர்ன்று இருத்திடி ல
தயரொடும் கையறவு உறுமாடுதா.

[மயில் இறகின் அடி வெண்குருத்தைவென்று, வெண்மையான
தில்வுக் கிரணங்களைப் பரப்பி ஒளிரும் முத்துக்களை வரிசையாக வைத்தது
போல் செவ்வையான வெண்பல முப்பத்திரண்டு என்னும் தொகையாகி
நெருங்கி இருந்தால் நன்மையாகும் ; பரவி, உயர்ந்து, நீண்டு, அகன்று,
பொன்னிறம், பகைம் பொருத்திய பாசிறும் பெற்றும் தெற்றிப் பட்டாக
ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிபுழை, கரும வாய்ந்தம் சிப்பிபோலும் இருந்தால்
துன்பத்தோடு தரித்திரத்தையும் அடைவான்.]

43. அணரி மேயபல் உயாநதிடில

தாய்உயிரி அழிந்திடும; தெறறுஆகில்

கணவன வீந்திடும்; நீங்கிடில

பலரொருங் கலந்திடும்; நாசசேந்து

தணிவின மெனமையாய் இருந்திடின

இனியன நுகாந்திடும்; தழுவெங்கண

பணியின நாவென நுணிகவாநது

அகனறிடின் படுதுயா உறுமாதோ.

[மேல வாய்ப் பகததத்தில் உள்ள பல் உயர்ந்திருந்தால் அவளுடைய தாய் இறப்பாள; தெறறுப பலலாகப் பின்னி இருந்தால் புருஷன் இறப்பாள; இடைவெளி பெற்று நீங்கி இருந்தால் பலருடனும் கூடுவாள; நாகஞ்ச் சிவநது மிகமிருதுவாக இருந்தால் நல்ல போகங்களை அனுபவிப்பாள; நெருப்புப்போன்ற கொடிய கண்ணையுடைய பாம்பின் நாககுப்போல துனி பிளந்தது (இரண்டாக) அகலமாக இருந்தால் மிகுந்த துன்பத்தை அடைவாள்.]

44. நாலி னாததிடின் புனலினலீழநது

இறந்திடும்; நனிகறுத திடின்சீறும்

ஒவறப்பெருத திடின்இரப்பு

எய்திடும்; உயர்ந்ததின் டிடினநாளும

யாவ தாமினும் வரைவிகந

திருந்திடும்; அகனறிடில் இகல்செய்யும்;

மேவு நின்றஉண் நாசசிவநது

இழுதென மெனமையா மெனினைநறே.

[நாககு வெண்திருந்தால் தண்ணீரில் விழுந்தது உயிர் துறப்பாள; மிகவும் கறுத்திருந்தால் கோபம் மிகுந்தவனாக இருப்பாள; குறை வின்றிப் பெருத்திருந்தால் பிச்சை எடுக்கவேண்டி நேரும்; உயர்ந்து நீண்டிருந்தால் எந்நாளும் எதுவாக இருந்தாலும் ஒப்புக்கொள்ளாது தாழ்த்திப் பேசுவாள; அகலமானால் சண்டைபோடுவாள; உளநாக்குச் சிவநது நினைப்போல் மெனமையாக இருந்தால் நல்லது.]

45. இன்ன தனமையின் அனறிலு

நாஅறத் தூறறிநீண்டு எழுந்தருங்கி

பொனமையாமெனின் புறநகா

எங்கனும் போககுஅயாந் திடும்; அனறி

வன்மை யாமெனின் கன்வர்தம்

மனவியாம்; விளர்ப்பின்மன கலநீர்க்கும்;

துன்ன ருங்கறுப்பு எய்திடின்

கொழுநனைப் பிழிந்தவெந் தயர்க்கும்.

[இவ்விதம் இல்லாமல், உன்னுக்கு மிகவும் விளைய நேண்டி நிமிர்ந்த உயர்ந்து பொன்னிறமாயிருந்தால் அனலிய தேசம் எல்லாம் செல்வாள் ; அல்லாமல், கடினமாக இருந்தால் கோளாகளுடைய மனைவியாவாள் ; வெளுத்திருந்தால் விதவைவாவாள் ; மிகவும் கறுத்திருந்தால் கணவியைப் பிரித்து மிக துன்பத்தை அடைவாள்.]

46. இவ்வு பொற்கொடி மூக்கினவையு
உளசிறிது உயர்ந்துநேந்து இயலானவின்
மலரின் மனையாய் நீண்டுதாழ்ந்த
திரோதமேல் வரவா வறநேர்ந்த
நிலவு மென்துகை சிறுத்ததிரு
புறங்களு டோபெறா சமனாகில்
உலக மியாவையும் கைதொழுது
வத்திமே ஒணமொத் திருவொப்பாள்.

[பொற்கொடி என விளங்கும் மாதா மூக்கு, உளளே எதுமடி சிறிது உயர்ந்து, சிவந்து, எள்ளளே பூவையோல நீலநீ, தாழ்ந்திராமல், மேலே செல்ல செல்ல மிகவும் குறுகி, நாகிதவாரம் சிறுத்த இடமுமே சித்தச் சமமாக இருந்தால் எனலா உலகம் வளவந்த துதிக்கும் ஒளி வீசும் தாமரை மலரில் வசிக்ரும திருமுகை ஒதுகிருப்பாள்.]

47. கருமை மாய்ந்துவி லீனந்துஇடை
பளளமாய்க் சலிந்ததுஅறப் பருத்தஒவகி
அருண் மாய்ந்துவி பருத்திடின
கைம்மையாம் ; சிலதியாம் மடிப்புறறல் ;
உருவு தெர்ந்துஅறக் குறுகிடின
கலதியாம் ; உறுவுகள் கரித்தஒண்பல
தெரிவு முதுகை ணிக்குறுது .
இனநகை செயதிடின இனிதாமல்.

[கருநிறம் உடையதாகவும், நுனி வளைந்தும், நரீவே பளளமாகவும் உலிந்ததும், மிகவும் பூரித்ததும், உயர்ந்ததும், சிவந்ததும், நுனி பருத்திருந்தாலும் விதவைவாவாள் ; மடிப்பு ஆனால் குறறெவல் புரியும் தோழியாவாள் ; உருவம் தேய்ந்து மிகவும் குறுகினால் முத்தேவியாவாள் ; சிறிக்கும்போது கடிபுச் சிறித்து ஒலிவாய்ந்த பல தெரியாமலும் களை இலகாமலும் இருந்தால் நன்மை பலபதாக்கும்.]

48. சொல்லு மாறுபுறவு உறுநகை
புரிந்திடின தோம்புறம் ; துமறறகால
மெலை மெலென இருமுறை
மும்முறை தும்முறல் விதியாகும் ;
அல்ல தீது ; கணமணிகுறுத்தி
இமைந்துத் தவங்குடம் விளர்ப்பாங்கிச்
பல அரிக்கை செந்துகைபல
குடையின் செவ்வியாத் திடினதாரும்.

[மேலே சொல்லியவிதம் அல்லாமல் நகைபுரிவானானால் குற்றம் அடைவான் ; தும்மும்போது மெல்ல மெல்ல இரண்டுதரம் மூன்றுதரம் தும்முதல் மூன்றாகும் ; அல்லவாயின தீது ; கண்ணில் மணி கறுத்து, இமையும் கறுத்து மணியைச் சுற்றிய பககதது இடம் வெளுப்பாதி மெல்லிய செவ்வரி படாந்து, கடைககண சிவந்து பசுமையான குவளை மலரபோல் செவ்வையாய் இருந்தால் நன்மையாகும்.]

49. கண்ட யாநதிடில் ஆயுள்போம் ;
வட்டமேல கலந்திடும் பலரோடும் ;
அண்ணல யானையின கணநிகர்
அமைந்திடில் அகற்றாதுதல் குணனாகும் ;
வண்ண மெனபுற நிறமெனின்
நற்குணம் வாய்நதிடாது ; அறச்சேப்பின்
உணர்வு காதலன் உயிரினை ;
ஆழுமேற் சிலதியாய் உழல்விற்பாள்.

[கண்ட யாநதிருந்தால் ஆயுள் போய்விடும் ; வட்டமாக இருந்தால் பல ஆடவர்களைக் கூடுவான் ; பெருமை வாய்ந்த யானையின கண்ணை ஒத்திருந்தால் அவனை விலகவிடுதல் நல்லது ; அழகிய புறவின நிறமானால் நல்ல குணம் பெறமாட்டான் ; மிகவும் சிவந்தால் கணவன் உயிரைக் குடிப்பான் ; ஆழநதிருக்குமாயின குற்றேவல் புரியும் தோழியாதி வருந்துவான்.]

50. ஆனகண ஓபுறின் கலவியில்
விழைவுறும் ; ஆழுமே தியின்கண்ணே
போன்று மாறுகண் ணாகியும்
இருந்தினை பொலிவிலன் ; இடபாலின்
என்று நோக்குறின் சிலதியாம் ;
வலப்புறத்து இனயந்திடிள் மலபாரும் ;
நான்ற தேனிறம் அமைந்திடில்
இருந்தி நன்னிவான் சிறப்பெய்தும்.

[பகவிட : கண்டபோல் இருந்தால் கலவியில் விருப்பம் கொள்வான் ; ஆடு, எருமை ஆகியவைபோன்றிருந்தாலும், மாறுகண் ணாகியும் பொலிவு பெறமாட்டான் ; இடபாகம் வாய்ந்த பார்த்தால், குற்றேவல் புரியும் தோழியாவான் ; வலப்புறமானால் ஊடி ; ஊக்கின்ற தேன் நிறம் கொடுத்தால் மிகுந்த செல்வம் பெற்று வளர்கேத்தி அடைவான்.]

51. இனமீன மெய்மயிற் பருத்ததுஅற
நேரிந்திடுவ எழினொழி கருமபெய்தின்
கனமடிநந்திடு ; பொன்மயாய்
பருத்தென இடவென உறட்டூசா ;

சமர்மு கத்துவில் போன்றுஅற

மென்மையாய்க் கருமைசார்ந்து எழினி

உமிழ்க திர்க்கொடி புருவம்மற்றென

ஞெடொன்று உறுதெனின மிகநனமு.

[கண் இமையில் மெல்லிய மயிர் பருத்து மிகவும் குறுகாமல் அழகுடன் கறுத்திருந்தால் நல்ல செவ்வம சேரும் ; பொன் நிறமாய்க் கனத்து நடுநடுவே விலகி இருந்தால் ஆகாது ; புருவம் போகக்கனத்து வில போல வளைந்து மென்மையாகக் கறுத்து, அழகு பெற்று, கிரணங்களைப் பொழியும் கொடிபோல ஒன்றோடு ஒன்று சேராமல் இருந்தால் மிகவும் நல்லது.]

52. புருவ மெனமயிர் பருத்துநீண்டு

இடையிடை அகன்று பொன்னிறமாகி

விரவி ஒன்றொடொன்று உற்றிடி

அருந்துயர் மேவும் ; அம் செவிநாப்பண

உருவ நனசுழி இருநதிடின

நனமக வுயிர்த்திடும் ; உதிப்பினறி

மருவு பனமயிர் நரம்புளமுந்து

உயர்நதமேல் வளைந்திடின தீதாமால்.

[புருவத்தில் உள்ள மெல்லிய ரோமம் பருத்து நீண்டு நடுநடுவே விலகிப் பொன்னிறமாகி இருப்புருவங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து இருந்தால் கொடிய துன்பம் அடைவாள் ; அழகிய காதின் நடுவில் அழகிய நகில் சுழி இருந்தால் நற்புதலவரைப் பெறுவாள் ; தோற்றம் இல்லாமல் மயிர் மிகுதியும் சோந்து நரம்பு தோளறி உயர்ந்து மே?னாக்கி வளைந்திருந்தால் தீமையாகும்.]

53. நெற்றி மூவிரல் அகலமாய்க்

சினமயிர் நெறித்திடு நரம்பினறிக்

குற்ற மினறிவெண் பிறையென

இருந்திடின குணிய திருவெய்தும் ;

உற்ற சொத்திக ரேகையோந

திடில்அவள உரிபளமன னவர்க்கெனப் ;

நெற்றி நீளநரம் பொருமயிர்

அணிந்திடின சோருவன் பாரோடும்.

[நெற்றி மூன்று விரல் அகலமாய், சிறுரோமங்களும் நெறித்திடும் நரம்பும் இல்லாமல், குற்றம் இல்லாமல், வெண்மையான பிறைச் சந்திரன் போல் இருந்தால், செவ்வம் வந்து அடையும் ; கவனதிகையின ரேகை பொருந்தியிருந்தால் அவள் அரசன் தேவி என்பர் ; நெடிய நரம்பும் மயிரும் சேர்ந்திருந்தால் அவள் பாரோடும் கூடுவாள்.]

54. ஒழுமி வார்த்தொளிர் சீமந்த

ரேகை தனகு உறறிடின சிறப்பெயதும் ;

பழுதில் செனவிமேல் உயாநதுஅணி

வட்டமாய் அழகுறின டலையதும் ;

கழிய வீங்கிடின விதனவயாம ;

நீளுமேல் காமுறும் பல்பாலும் ;

எழில் அகன்றுஅற இருந்திடின

யாவரும் இஃழதர இரப்பாமால்.

[வரிசையாக நீண்டு அமைந்திருக்கும் சீமந்த ரேகை எண்ப்பந்தம் மயிரின வகிடு நனாகுப பொருந்தியிருந்ததால் சிறப்பு அடைவான ; குற்றம் இல்லாத சிவச மேலே உயாநது அழகான வட்டவடிவாக இருந்ததால் பல்பு அடைவான ; மிகவும் பருந்ததால் விதனவயாவான ; நீண்டிருந்ததால் பலாபீதம் ஆனதாகவான ; அழகு இல்லாமல் இருந்ததால் யாவரும் பழிகுமபடி பிச்சை எடுப்பான.]

55. கரிய மையினை நூற்றென

வளாநதுமென கடைகுமுன்று அறநோனை

முருகு வாயமடுத் தனிநிறம்

பூதவற முறைமுறை தெறிப்பாசிப்

பெருகல் நீளுதல் குறுகுதல்

வளாகடை பிளந்திடல் இவையனறிப்

பொருவில் மேன்மையாய் தெறித்திடின

அளிமலாப் பூங்குழல் இனிதாமால்.

[வண்டு மொய்க்கும் மலர் குடும்பம் : கருமைபான மையப் பூவிற போல நீண்டு வளாநது நுனி குழைந்திருந்தாலும், மிகவும் மெலிந்திருந்தாலும் தேன குடிக்கும் வண்டின திறம்கொண்டு வரிசையாக நேராயிருந்தாலும், பெருகுதல், நீளுதல், குறுகுதல், வளர்விற நுனி பிளவு படுதல் ஆகியவை இல்லாமலும், சமானம் இல்லாத மேன்மை பெற்று தெறித்திருந்தாலும் இனிதாமும்.]

[நுனி பிளந்து, நடுவே விலி, மிகவும் கடினமானதாகக் குழைவு இல்லாமல், அழகில்லாமல் செந்நிறம் வாய்ந்தும், பொன் நிறம் உடைய தாயும் இருந்ததால் மிகக்கொடிய துன்பம் உண்டாகும் ; நெற்றியிலே கொடிபோன்ற நீண்ட புருவத்தின நடுவே, சிவந்த மறுவிருந்தால் கடல்கூழ்ந்த பூமிமைக் காகமும் அரசி ஆவாள்.]

57. இப்படி றத்தில்தல் தழும்புமென

புளளிசேப்பு எய்திய மறுவுண்டேல்

அடுக்கு நலதிறு ; வலமுலை

தளவிலதழும்பு அணிமறு உளதாகில

கடற்பு விசுருகு திலகமாம

புதல்வனவேற ஈணணிய பொருநால்வா

வடத்தின மெல்லிலை நல்லெழில்

கவற்றிய வயிறுவாய்த திருமெனறே.

[இப்பக்கத்தில் நல்ல தழும்பு, மெல்லிய புளளி, சிவந்த மறு ஆகியவை இருந்தால் நல்ல செல்வம் வரும் ; வலது கொங்கையில் வடு, அழகிய மறு ஆகியவை இருந்தால், உலகத்துக்கு ஒரு திலகம் போன்ற மகன், வேல போன்ற கண்ணையுடைய புத்திரர்கள் நால்வா ஆகியோரை ஆஸ்வத்தின தளிர் இலை போன்ற தள வயிறறில் பெறுவாள்.]

58. சேந்த நனமறு மூக்கினுள்

நுதியிடைச் சோந்திபுல உலகாளும் ;

வேந்தா நனமனைக கிழத்தியாகு

அல்லது மேவுரு முனசொன்ன

காந்து நனமறுக கறுப்பெவின

துயரொடும் கைம்மையாம் ; அல்தென்னின

தோயந்த கேளவரைப பிழைத்ததுஅவர்

தூற்றிட எதிரா ரொடுமதோயும்.

[சிவந்த நல்ல மறு மூக்கினுள்ளே முனையில் பொருந்தியிருந்தால் பூமியை அரசு புரிவாள் ; அரசன் பனைவிக்கு அனறி வேறு யாருக்கும் தோன்றாத ஒளி பொருந்திய இந்த மறு கறுப்பாக இருந்தால் துன்பம் அடைந்த விதவையாவாள் ; இல்லையானால் தன்னக கூடிய கணவனைக் குற்றம் செய்து பிறர் பழித்துத் தூற்றும்படி அனணியோடு கூடுவாள்.]

59. இப்படி றத்தவாப கைதனில்

கழுத்தினில் இருபெவி தனிலென்ற

கொடிற்றில் நனமறு வுடைத்தெனின்

முன்னர்நற் குழைவைப் பெறுகிறபாள் ;

62. கடிதொ டங்கிளந்து அலகுலமட்டு
ஒருசுழி கிடந்திடி ல கணவனசேய்
முடிவர் ; மென்கடி முதல்வயிறறு
அளவினும மொழிந்தநீள் சுழிமேலின
உடைய காதலன இறந்திடும ;
ஆயினடச் சுழிமீரண்டு உறுமாயின
வடுவில் கன்னியன் கற்பழிந்து
அலர்புனை வம்பலாககு இடனாகும்.

[கடிதடம் தொடங்கி எடுப்பான அலகுலமட்டும் ஒரு சுழி இருந்தால் கணவனும் மக்களும் மரிப்பா ; கடிதடம் முதல் வயிறு வரையில் அததலைய நீண்ட சுழி இருந்தால் அவன் கணவன இறப்பான் ; அல்லியம் இரண்டு சுழி இருந்தால் அவன் கற்பழிந்து அலர் தூற்றும் லம்பர்க்கு இடமாவான்.]

63. கண்ணில் மெனசுழி யுடைத்தெனிற
கைம்மையாம ; அனறெனில் கற்பேகும் ;
நண்ணு மூக்கினில் சுழியுறில்
கற்புறும் ; நலங்கெழு செவிமீதில
வண்ண வார்துழல் வகாசசியில்
வலஞ்சுழி வதியின நாயகனஆவி
உண்ணும் ; உச்சியில் ஒருசுழி
இருசுழி யுறறியில் கணைபோகரும்.

[கண்ணில் மெல்லிய சுழி இருந்தால் விதவ ஆவள் ; அஃதது கற்பு இழப்பாள் ; மூக்கில் சுழியிருந்தால் கற்புடையவள் ; நலம் நிறைந்த காதலினமீதும், அழகிய கேசத்தின் வடுவிலும் வலஞ்சுழி இருந்தால் கணவன உயிரைக் குடிப்பான் ; உச்சியிலே ஒரு சுழியோ இருசுழியோ இருந்தால் மங்கலியத்தை இழப்பான்.]

64. நெற்றி மேல்வலகு சுழியுறின்
அவளதனை நீக்குதல் குணனாகும் ;
முற்று மெனசுழி வலமஇட
மாய்ப்பிடர் எய்திடின ஓர்ஆணடில்
பெற்ற வினனுயிரக கேளவனை
இழந்திடும ; பெட்பொரும துயில்போது
பற்க நித்தியில் பணை
இலக்கணம் பயிலினும் கொளலஆகா.

[நெற்றியில் வலஞ்சுழியிருந்தால் அவளை விலக்கிவிடுவது நன்மை ; மெல்லிய சுழி வலமாகவும் இடமாகவும் கழுத்தில் இருந்தால் அவள் ஓர் ஆணடில் தன் உயிரிக்காதலனான கணவனை இழப்பாள் ; அழகொரு துயிலும்போது பல்லைக்கடித்தால் வேறு நல்ல ஸ்சணங்கள் பரந்த இருந்தாலும் அவளைக் கொள்ளாவது ஆகாது.]

65. அரையில் மெனகழி உடையனேனும்
 களனியங் கறபினுகு அவனாவாள் ;
 உமைசெய நூல்முறை இலக்கணம்
 அனைத்தையும் ஒருங்குவாய்த் தனளேனும் ।
 பொருவி னறகுணம் பொருநதுதல்
 வேண்டு(ம)மென பூவமுழை படைவானகண் .
 திருவ னார்களதம் இலக்கணம்
 உரைத்தனம் ; பணவினை தெரிநிற்பாம்.

[அரையிலே மெல்லிய சுழியை உடையவள் அழகான கறபுகு அவள் களனியம் ஆவாள் ; சாமுத்திரிக நூலில் கண்ட இலட்சணம் அனைத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், ஒப்பற்ற நற்புணங்களையும் அடைந்திருத்தல் வேண்டும். மெல்லிய மலர் சூடிய கூந்தலையும், வாள போன்ற கண்ணையும் பெற்ற லக்ஷ்மீபோன்ற மாதாக்கள் இலக்கணம் இதுவரையில் சொன்னனும். மனம் செய்யும் முறையை மேலே கூறுவோம்.]

பிர்சேர்கை-2

வராஹமிஹீரர் இயற்றிய பிரஹத் ஸம் மீதை

அறுபத்தெட்டாம் அத்திபாயம்

புருஷ ஸ்சனம்

(1) சாமுத்திரிக ஸ்சனத்தை அறிந்த சமாதான முதலில் மனிதனுடைய உபரம், கனம், நன்மை, சீர்ப்புஷ்டி, வலிமை, நிறம், எண்ணைக் கசீவு போன்ற பவபண்பு, குரல், இயற்கைக் குணம், தோற்றத்தில் பிரதிபலிக்கும் சிலம், உடல் உறுப்புகள், உற் காந்தி ஆகியவற்றைக் கவனித்து அவனுடைய கடந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் சொல்லுகிறான்.

(2) அரசனுடைய பாதங்களை வேர்வை மில்லாமலும், மிருதுவான உள்ளங்கால்களை உடையனவாயும், தாமரை மலரது உப்புறத்தின் காந்தியைப் பெற்றும், நெருங்கிய விரல்களையும், அழகிய சிவந்த நகங்களை யும் உடையனவாயும், நகைமைந்த குதிகால்களைப் பெற்றும், வெது வெதுப்பாகவும் நரம்பு எழாமலும் நன்றாக மறைந்த பாதங்களை அனாதம் ஆமை யோடு போன்ற புறவடி (புத்தத்தின் மேற்பாகத்தை)ப் பெற்றும் இருக்கும்.

(3) பாதங்களை முறம் போன்ற உருவம் கொண்டும், முரடாகவும், வெளுத்த நகங்களைப் பெற்றும், வளைந்து கோணலாகவும், நரம்பு நிறைந்தும், நகை உலர்ந்தும், விரல்கள் விலகியனவாகவும் இருந்தால் வறுமைத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். நடு உயர்ந்து பெரிய பாதங்களானால் வழி நடக்கவேண்டும். கஷாய நிறமானால் வாயிர் நாசம் ஏற்படும். உள்ளங்கால் கூட மண நிறமானால் பிரமமஹத்தி செயலான. மஞ்சள் நிறமானால் கூடத்தகாத பேண்டிருடன் கூடுவான்.

(4) கணைக்கால்கள் திரண்டும், அடாததிறற்ற செல்லிய ரோமங்களை யுடையனவாகவும், தொடைகள் யானைத் துதிகைபோலவும், முழங்கால்கள் பருத்தி, ஒன்றையொன்று ஒத்தும் இருந்தால் அவன் அரசனாவான், கணைக்கால்கள் நாய, குள்ளநரி ஆகியவற்றினுடையவைகளைப்போல் இருந்தால் செல்வம் இல்லாதவன்.

(5) அரசனுக்கு (உடலில், மயிர்க்கால ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ரோமம் இருக்கும். வேதம் வல்லார்களுக்கும் கட்டுறார்களுக்கும் ஒரு காலில் இரண்டு ரோமம் இருக்கும். மூன்றாம் அதற்கு மேலும் இருந்தால் அவர்கள் வறுமையையும் துன்பத்தையும் அடைவா. தலையிரும இம் மாதிரியே நனமையாகவும் தீமையாகவும் இருக்கும்.

(6) முழங்கால் சதைப் பற்று இல்லாமல் இருந்தால் அவன் பிற நாட்டிலே இறப்பான். சிறியதாக இருந்தால் சௌபாகியம் உண்டாகும். அகன்று விகாரமானது தரித்திரன் ஆவான். தாழ்ந்திருந்தால் பெண்டிர் அவனை வெற்றி கொள்வர். சதைப்பற்றுக் கொண்டிருந்தால் அரசர்மே லிடும். பருத்திருந்தால் நீண்ட ஆயுள் அடைவான்.

(7) லிபகம் சிறுத்திருந்தால் தனவான ஆவான் ; பருத்திருந்தால் பிள்ளைமி..லாதவன் ; இடது பக்கம் சாயந்திருந்தால் செல்வம் குறைவு. கோணலாக இருந்தால் செல்வம், புத்திரப்பேறு இல்லாதவன். கோணலாக இல்லாவிட்டால் பிள்ளைப் பேறு உடையவன். கீழ் நோக்கானால் வறுமை. நாமு எழுந்திருந்தால் புத்திரப் பேறு குறைவு. துணி முடிப்புப்பால் பருத்திருந்தால் சுகத்தை அடைவான். மிகுதுவாகில் மேலோகம் போன்றாவ ஏற்படும்

(8) உரையால் மூடியதுபோன்ற லிபகமானால் அரசன் ஆவன், நீண்டிருந்தாலும் வலுவாகிருந்தாலும் செல்வம் அற்றவன். நேராகவும் உருளாமே இருக்குமானாலும், மென்மையான நாமு எழுந்திருந்தாலும் தனவான ஆவான்.

(9) ஓற்றைப் பீஜம் உடையவன் நீரில் மரிப்பான். ஒன்றுக்கொன்று விததியாசமாக இருந்தால் பெண்களிடம் சபலம் கொண்டவன் ; இரண்டும் சரியாக இருந்தால் அரசன் ; மேல் இழுத்துக்கொண்டிருந்தால் அற்பாயுசு ; கொங்குபவையானால் தூறு வயது இருப்பான்.

(10) மணி சிவந்திருந்தால் செல்வம் நிறைந்தவன் ; வெளுத்தும் கறுத்தும் இருந்தால் பொருள் அற்றவன். சிறுநீர் ஒசையுடன் விழுந்தால் சுகம் அனுபவிப்பான் ; ஒசையில்லாதிருந்தால் வறுமை.

(11) சிறுநீர் வலம்புரியாக இரண்டு மூன்று நான்கு தாரைகளாக விழுந்தால் அரசன் ஆவான். சிதறி விழுவதானால் செல்வம் அற்றவன்.

(12) சிறுநீர் ஏகதாரையாகச் சுழன்று விழுந்தால் மிகுந்த அழகோடு புத்திரன் அடைவான் * மணி உயர்ந்து சமமாக இருந்தால், உவன் செல்வம், பெண்கள், ரத்தினம் ஆகியவற்றை அடைவான்.

(13) மணி நடுவில் தாழ்ந்து இருந்தால், பெண்களையே பெறுவான் ; அதனோடு வறுமையும் உறுவான் ; நடுவில் உயர்ந்திருந்தால், காலநடைச் செல்வம் மிகுந்தவன் ; தடித்திருந்தால் வறுமை

(14) சிறுநீர்ததுவாரம் நனுகு உலர்ந்திருந்தால், செல்வம் இல்லாதவனாகவும், குருபியாகவும் இருப்பான். சுகவிலம் மலாபோன்று நறுமணம் வீசினால் அரசனாவான்

(15) சக்கிலம் தேன மணம் கமழ்ந்தால் மிகுந்த பணக்காரனாக இருப்பான் ; மீன நாற்றம் கொண்டிருந்தால் அநேகம் பிள்ளைகள் பிறப்பர். நீர்தது (தடிப்பு இல்லாமல்) இருந்தால் பெண் குழந்தைகளை அடைவான் ; இறைச்சி நாற்றம் கொண்டிருந்தால் வெகுபோகி.

(16) சக்கிலம் சாராய நாற்றம் வீசினால் யாகம் செய்வான் ; உலர் நாற்றமானால் வறுமை எய்துவான். சிக்கிரமாய்ப் போகம் செய்பவன் நீண்ட ஆயுள் உடையவன் ; அவ்விதம் இல்லாதவன் அற்பாயுசு கொண்டவன்.

* வேறு பாடத்தின்படி 'நனை அழகு வாய்த்தவன். ஆனால், புத்திர பாகியம் இல்லை' என்று கூறும்.

(17) பிருஷ்பாகம் (சூத்தாம்பட்டை) மிகவும் பருத்திருந்தால் வறுமை அடைவான் ; சதைப்பற்றுடன் சமமாக இருந்தால் இன்பம் அனுபவிப்பான் ; பாதி அளவே இருக்குமாயின் நோயால் பீடிகப்படுவான் ; தவையினுடையதைப்போல் இருக்குமானால் அரசனாவான்.

(18) இடை - (க.) சிவந்தினுடையதைப்போல் இருந்தால் அரசனாவான் ; குரங்கு, ஒட்டகம் ஆகியவற்றின் இடைவெளி ஒத்திருந்தால் செல்வம் நீங்கியவன் ஆவான் ; அடி வயிறு (மேடு பள்ளம் இல்லாமல்) சமமானதாக இருந்தால் சுகம் அனுபவிப்பான் ; குடும்பம், தட்டி ஆகியவை போலானால் ஏழை வான்.

(19) வீலா குளாவினதீச் சதைப்பற்றுடன் இருந்தால் டண்டிகாரன ஆவான் ; பள்ளமாகவும் கோணலாகவும் இருந்தால் வாழ்க்கை சீர்ப்பதை அனுபவிக்காட்டான் ; மேடு பள்ளம் இல்லாமல் சமமான வயிறு ஆனால் போகத்தை நனகு அனுபவிப்பான் ; தாழ்ந்திருந்தாலோ போகம் இல்லாதவன் ஆவான்.

(20) (மேல்) - யிறு உயர்ந்திருந்தால் அரசன் ஆவான் ; சமமாக இல்லாத மனிதர்கள் வகை கடாவத்தைப் பெற்றிருப்பா ; பாம்பின் வயிறைப் போல (நீண்டு மெயிதது) உடையவர்கள் வறுமையால் வாடுவர் ; அதனோடு பெருந்தீனிக்காரராகவும் இருப்பர்.

(21) வட்டமாகவும், உயர்ந்தும், அசனறும் உள்ள தொப்புளை உடையவர்கள் சகத்தை அனுபவிப்பா ; சிறியதும் கணதற்குப் புலப்படாததும் (தாழ்ந்தும்) ஆழமாவதும் உள்ள தொப்புளை உடையவர்கள் துக்கத்தை அனுபவிப்பா

(22) கோட்டின் நடுவில், அடர்வது சதைமடிப்பின் நடுவில், உள்ளதோ, சரியாக இல்லாமல் மாறுக அமைந்தோ உள்ள தொப்புள் சூலை (வயிற்று வலி) தோஷமும், வறுமையும் காட்டும். இடஞ்சரியாக இருந்தால் வஞ்சகனாவான். வஞ்சகழியானால் புத்திசாலியாவான்.

(23) தொப்புள் பக்கவாட்டில் அகன்று அமைக்கொண்டவன் நீண்ட ஆயுளை உடையவன் ; மேற்புறமாக அகன்றிருந்தால் அரசனாவான் ; கீழ்ப்புறமாக விருந்தால் (ஆநிற) பசுசெல்வம் நிறைந்தவன். தாமனாயின் காயிபாறை காந்தியையுடைத்தாலும் அவன் அரசனாவான்.

(24) வயிற்றின் சதைமடிப்பு ஒன்றையுடையவன் ஆபுத்ததால் மாண்ட அடைபவன். இரண்டு பருக்குமானால் ஸ்திரீபோகம் உடையவன். மூன்றானால் ஆசிரியனாவான். நான்கானால் அநேக புத்திரர்கள் அடைவான் சதைமடிப்பே இல்லாதவன் அரசனாவான்.

(25) அந்த மடிப்பு போனாக இருந்தால், அவன் சேரத்தகராத மாதருடன் கூடுவான் ; பாலியுமாவான். அது நோக (சீயாக) இருக்குமானால் அவன் அயல் மாதரை வெறுப்பவனாவான்.

(26) விலாபபகம் சதைப்பற்றுடன் மிருதுவாகவும், வலஞ்சுழியான ரோமங்களைப் பெற்றுமிருந்தால் அவன் அரசனாவான். இதற்கு மாறாக (அதாவது விலாபபகம் சதைப்பற்று இல்லாமலும் சொரசொரப்பாகவும் இருந்தும் ரோமங்களைமுடையதாகவும்) இருந்தால் அவன் சுகந்ததை அடையாமல் வருமையுடன் பிறருக்கு அடிமையாவான்.

(27) உயர்ந்த இல்லாமல் உள்ள மாபுக்காம்பை உடையவர்கள் பூக்கியசாலிகள். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் நீண்டவைகளாக உள்ளவர்கள் வருமையில் உழல்வர். பருத்தோ உயர்ந்தோ அமுந்நியோ உடையவர்கள் அரசர்களாகவும் சுகந்ததை அனுபவிப்பவர்களாகவும் ஆவர்.

(28) மாபு உயர்ந்த பரு உறுதியானதாகச் சதைப்பற்று மிருத்ததாகவும் உள்ளவர் அரசராவர். விகாரமான மயிர் நிறைந்து நரம்புடன் கூடியதாக உள்ள மாபையுடையவர் அதமா ஆவர்.

(29) மாபு சமமாக உள்ளவன் செல்வந்தனாவான். பருத்த மாபையுடையவன் வீரன் ஆவன்; குறுகியிருந்தால் வருமை எய்தும். சரியாக இல்லாமல் (மேற் பாராமல்) கொண்டோ கொண்டாகவோ இருந்தால் ஆயுத்ததால் மரணம் உடைவான்.

(30) (ஐதரு = தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடம்) பிடரி ஒன்றோடொன்று ஒத்திராமல் உள்ளவன் கொடியவன். தோள் எலும்பு கூடும் சந்தி அகலமாக இருந்தால் பொருள் அற்றவன்; வறியன். உயர்ந்திருந்தால் போகத்தை அனுபவிப்பவன்; தாழ்ந்திருந்தால் தரித்திரம். பருத்து இருந்தால் பொருள் உடையவன்; செல்வந்தன்.

(31) கழுத்து தட்டையாகவோ, சதைப்பற்று இன்றி உலர்ந்த நரம்பு புடைத்தோ உள்ளவன் தரித்திரன். எருமையின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்துள்ளவன் வீரன், காணியின் கழுத்தைப் போன்றுள்ளவன் ஆயுத்ததால் உயிர் துறப்பான்.

(32) கழுத்து சங்கு போல் இருந்தால் அரசன் ஆவான்; தொங்கும் கழுத்தை உடையவன் நனாகச் சாப்பிடுவான் (பெரு வயிறன்); முதுகு வளைவில்லாமலும் புறமயிர் இல்லாமலும் இருந்தால் அவன் பொருள் உடையவன். இதற்கு மாறாக இருந்தால் கெடுதல்.

(33) அகலான வே வையிலலாமல் பருத்து உயர்ந்த சமமாக அமைந்த நறுமணம் உடையதாகவும், மயிர் உயர்ந்ததாகவும் இருந்தால் அவன் செல்வம் டடைத்திருப்பான். இதற்கு மாறாக இருந்தால் பொருள் இல்லாதவன்; வறியன்.

(34) கழுத்து, தசை (மாம்சம்) இல்லாமலும் மயிர் அடர்ந்தும் வளைவாகவும் குட்டையாகவும் (சிறுதனம்) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவான். விரைமையாகவும், உயர்ந்தும், தோளோடு நன்கு பொருந்தியும் இருந்தால் சௌகரியத்தையும் வீரியத்தையும் (வலிமையையும்) அளிக்கும்.

(35) கைகள் ஒன்றை யொன்று ஒத்து, திரண்டு, பருதது, யானைத் திடுக்கை போல் முழங்கால வரை தொக்கினால் அவற்றையுடையவன் அரசனானான். குறுகி மயிராபாந்த இருப்பவன் கீழ்ப்பட்டவன் (அதமன்) ஆவான்.

(36) கை விரல்கள் நீண்டிருந்தால் நீண்ட ஆயுட்கு கொடுக்கும். விரல்களிலே சதை மடிப்பு இல்லாமல் இருந்தால் பாகியவன் ஆவான். மெலிந்த விரல்களையுடையவன் மேதாவி. தட்டைப்பாயிருந்தால் பிறருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்வான்.

(37) பருத்த விரலானால் செல்வம் இல்லை; வெளிப்புறமாக வளைந்த விரலானால் ஆயுதங்களால் மரணம் உடையன. குரங்கின் கைப்போல அன்மந்திருந்தால் தவிசன், செல்வம் உள்ளவன். புலிஹுடையதைப் போல இருந்தாலோ பாவியாவான்.

(38) மணிகட்டு வெளியில் தெரியாமல் மறைந்தும் திடமாகவும் நன்குக் கூடியுள்ள பூட்டை உடையதாகவும் இருந்தால் அரசனாவான்; இந்த இலக்கணத்தில் குறைந்தால் கைக்குச் சேதம் உண்டாகிறது. தளாந்தும் சப்தத்தோடு கூடியிருந்தாலும் (நெட்டை முறித்தாலும்) பொருள் அற்றவன் ஆவன்.

(39) உள்ளங்கை ஆழ்ந்திருந்தால் தந்தையின் பொருள் (பிதராஜித சொத்து) கிட்டாது. உருண்டு பள்ளமாக இருந்தால் பொருள் உடையவானான். நன்கு மேடான உள்ளங்கையை உடையவானான் வள்ளல்கள் ஆகி வழங்குவர்.

(40) உள்ளங்கைகள் ஒன்றையொன்று ஒத்திராமல் இருந்தால் கொடிய வனாகவும் தரித்திரனாகவும் ஆவான். சிவந்திருந்தால் அரசன்; மஞ்சள் நிறமாயிருந்தால் அடையததகாத மங்கையரைப் புணருபவன். மழ மழப்பு இல்லாத உள்ளங்கையாலும் பொருள் செல்வம் அற்றவன்.

(41) நகம் உயிபோல இருந்தால் நபுமச்சுகள்; தட்டையாகவோ மிளந்தோ இருந்தால் பொருள் இழந்தவன் (தரித்திரன்); சொத்தை யாகவோ நிறம் குலிந்தோ இருந்தால் பிறருக்கு அடிமையாக (நூல் வேலை செய்பவனாக) இருப்பான். சிவந்திருந்தால் அரசனாவான்.

(42) பெரு விரலில் யவ-தானியம் போன்ற ரோகை இருந்தால் பணக்காரன். பெருவிரலின் அடிப்புறத்தில் உள்ளவை புத்திர பாக்கி யத்தைக் காட்டும். விரலினுள் (கணு) நீண்டிருந்தால் பாக்கியவானாகவும் தூக்காயுள் உடையவனாகவும் இருப்பான்.

(43) கைரோகைகள் ஆழ்ந்து அழகாக (புண்புண்பாக) இருந்தால் செல்வம் உள்ளவன் ஆவான். அவ்விதம் இல்லாதபோனால் தரித்திரன். விரல்கள் நெருங்கியிராமல் இருந்தாலும் ஐயுமை; பருத்த நெருங்கி யிருந்தால் செல்வம் மிகுந்து வாழ்க்கையில் சிறந்து விளங்குவான்.

(26) விலாபபக்கம் சதைப்பற்றுடன் மிருதுவாகவும், வலஞ்சுழியான ரோமபச்சிப பெற்றுமிருந்தால் அவன் அரசனாவான். இதற்கு மாறாக (அதாவது விலாபபக்கம் சதைப்பற்று இல்லாமலும் சொரசொரப்பாகவும் இஞ்சுழி ரோமங்களை யுடையதாகவும்) இருந்தால் அவன் சுதந்தை அடையாமல் வருமையுடன் பிறநக்கு அடிமையாவான்.

(27) உயர்நறு இல்லாமல் உள்ள மார்புக்காம்பை உடையவர்கள் புகழேசாலிகள். ஒன்றையொன்று ஒலவாமல் நீண்டவைகளாக உள்ளவர்கள் வறுமையில் உழலுவர். பருத்தோ உயர்ந்தோ அழந்தியோ உடையவர்கள் அரசர்களாகவும் சுதந்தை அனுபவிப்பவர்களாகவும் ஆவர்.

(28) மாப்பு உயர்நறு ப நறு உறுதியானதாகச் சதைப்பற்று மிருந்ததாகவும் உள்ளவா அரசராவா. விகாரமான மயிர நிறைந்து நரம்புடன் கூடியதாக உள்ள மாம்பயுடையவர் அதன் ஆவா.

(29) மாப்பு சமமாக உள்ளவன் செல்வந்தனாவான். பருத்த மாம்பயுடையவன் வீரன் ஆவான்; குறுகியிருந்தால் வறுமை எய்தும். சரியாக இல்லாமல் (மேடு பள்ளங்களைக் கொண்டோ கோணலாகவோ) இருந்தால் ஆயுத்ததால் மரணம் உடைவான்.

(30) (இதற்கு = தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடம்) பிடரி ஒன்றோ டொன்று ஒத்திராமல் உள்ளவன் கொடியவன் தோள் எலும்பு கூடும் சந்தி அகலமாக இருந்தால் பொருள் அற்றவன்; வறியன். உயர்ந்திருந்தால் போகத்தை அனுபவிப்பவன்; தாழ்ந்திருந்தால் தரித்திரன். பருத்த இருந்தால் பொருள் உடையவன்; செல்வந்தன்.

(31) கழுத்து தட்டையாகவோ, சதைப்பற்று இன்றி உலர்ந்த நரம்பு புடைத்தோ உள்ளவன் தரித்திரன். எருமையின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்தள்ளவன் வீரன்; காணியின் கழுத்தைப் போன்றுள்ளவன் ஆயுத்ததால் உயிர் துறப்பான்.

(32) கழுத்து சங்கு போல் இருந்தால் அரசன் ஆவான்; தொங்கும் கழுத்தை உடையவன் நன்றாகச் சாப்பிடுவான் (பெரு வயிறன்); முதுகு வளைவிலடங்கும் புறமயிர் இல்லாமலும் இருந்தால் அவன் பொருள் உடையவன். இதற்கு மாறாக இருந்தால் கெடுதல்.

(33) அகதன் வேலையில்லாமல் பருத்து உயர்நறு சமமாக உமைந்த நறுமணம் உடையதாகவும், மயிர் அடர்ந்ததாகவும் இருந்தால் அவன் செல்வம் டட்டத்திருப்பான். இதற்கு மாறாக இருந்தால் பொருள் இல்லாதவன்; வறியன்.

(34) கழுத்து, தசை (மாய்சம்) இல்லாமலும் மயிர் அடர்ந்தும் வளைவாகவும் டட்டையாகவும் (சிறுத்தம்) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவான். விசாமைகளும், உயர்ந்தும், தோளோடு நன்கு பொருந்தியும் இருந்தால் செனக்கித்தையும் வீரியத்தையும் (வலிமையையும்) அளிக்கும்.

(52) உதடு வெடித்தோ, துண்டிக்கப்பட்டோ (அறுந்தோ), நிறம் அற்றோ, மாறியோ, குரூரமாகவோ இருந்தாலி பொருள் அற்றவா ஆவார். அழகு வாய்ந்து நெருங்கி மிகவும் கூர்மையாக உள்ள கோணப் பற்களும் சமமாக வரிசையாக உள்ள பற்களும் நனமை பயக்கும்.

(53) நாகரு சிவந்து நீண்டு மெல்லியதாகவும் பொருத்தமானதாக (சமமானதாக)வும் இருந்தால் ககத்தை நல்கும். வெளுத்தோ, கறுத்தோ, பகுத்தோ (உலர்ந்து குரூரமாகவோ) இருந்தால் பொருள் அற்றவன ஆவான். (தவண்டியும்) கன்னமும் அப்படியே.

(54) நன்கு பொருந்தி மூடும் வாயைப் பெற்று அழகாகவும் அழக் கற்று (குற்றம் இல்லாமல்), சமமாக (கோணம் இல்லாமல்) உள்ள முகம் அரசாக்கு உரியதாகும். இதற்கு மாறாக அமைந்திருந்தால் இகத்தை அனுபவிப்பார்கள். மிகப்பெரிய முகத்தைப் பெற்றவர்கள் பாக்கியில்லாத வர்கள் ஆவார்.

(55) பெண் முகத்தைப் பெற்றவர்களுக்குக் குழந்தை இல்லை. வட்டவடிவமான முகம் கபடிகளுக்கு ஆகும்; நீண்ட முகம் ஏழைமையைக் குறிக்கும். பெண் முகத்தைப் பெற்றவர்கள் பாபத்தொழிலைச் செய்வார்கள்.

(56) தூர்த்தரி (மொசக்காரர்) களுடைய முகம் சௌமாக இருக்கும்; பிள்ளை இல்லாதவர்களுக்குத் தாழ்ந்து (பள்ளமாக) இடக்கும்; லோமி களுக்கும் (பொருள் அற்றவர்களுக்கும்) மிகக் குறுகலாக இருக்கும். போவிகளுக்கு நீளற்ற அழகாகக் காண்போம்.

(57) மீனம் மயிர் துணிபினவாமல் வழுவுறுபவர்களும், மீளுவவர்களும், வணக்கமாகவும் இருந்தால் கபத்தை அளிக்கும். சிவந்தோ, விகாசமாகவோ, அறமமாகவோ இருக்கமானால் அவர்கள் திருடிகள் என்று அறிக.

(58) காது சதைப்பற்று இல்லாமல் இருந்தால் பாபத்தினால் மானம் அடைவர். சட்டையான காது வெகுமிகமாக உள்ள அளிக்கும். சிறியதாகக் குறுகிய காது உடையவன் சிறுபணன் (தரித்திரன்). இரும்புமூர் போன்ற காது உள்ளவர் அசை ஆவார்.

(59) காது மயிர் உடைவர் நீண்ட ஆர்ப்பு உடையவர் மானம் காது செல்வத்தை அளிக்கும். தாழ்புமிருந்து தோன்றாமல் உடையவர் கொடியவர் (குரூர்). சதைப்பற்றுமிருந்தோ நீண்டு தொட்டு வதாகவோ உள்ள காது வாய்ந்தவர் நல்ல ககத்தை அனுபவிப்பார்.

(60) காணம் தாழ்ந்து பள்ளமாக இராமல் (மேலாக இருந்தாக) போகத்தை அளிக்கும். சதைப்பற்று மிகுந்த காணத்தை உடையவன் மத்திரி ஆவான். நீண்டதும் பொன்ற மூர்ப்பு உடையவன் ககத்தை அடைவான். வற்றி இருந்தாலும் (மிகுதியி) நீண்ட ஆர்ப்பு உடையவன்.

(44) மணிக்கட்டிலிருந்து தொடங்கி உள்ளடகையை அடையும் முன்று ரேகைகள் உள்ளவன அரசனாவான். மீன போன்ற இரண்டு ரேகைகள் இருந்தால் அவன யாகங்களைச் செயது எப்போதும் அள்ளி வழங்குபவனாக இருப்பான்.

(45) வசிராயுதம் போன்ற வேளையானால் செல்வம் உடையவன். மீனவால் போன்ற ரேகையானால் விததை அடைவான். சங்கரரேகையானால் அரசன். குடை, பல்வீக்கு, யானை, குதிரை, தாமரை ஆகியவை போன்ற ரேகைகளும் சமம்-ன் பலனை (அரசு பதவியை) அளிக்கும்.

(46) குடம், தாமரைத்தண்டு, வெற்றிகொடி (பதாகை), அங்குசம் இவை போன்ற ரேகையுடையவர்கள் குபேர சம்பத்து உள்ளவர்கள். மாலை போல் ரேகை இருந்தால் பணிகாரன். ஸ்வஸ்திகை உருவமானால் ஐசுவரியம் பெருகும்.

(47) சகரம், கத்தி, கோடரி, தோமர யுதம், சக்தி, வில், ஈட்டி ஆகியவை போன்ற ரேகைகள் இருந்தால் சேனாபதிகளாக (வீரர்களாக) ஆவா. உரல் போன்ற உருவத்தைப்பெற்று ரேகை உள்ளவர் விபப்படியாகம் செய்பவராவர்.

(48) மகரம், துவசம் (கொடி), பொக்கிஷம் இவை போன்ற ரேகைகளையுடையவர்கள் [இந்தப் பகுதியை வேறு விதமாகவும் பொருள் கொள்ள முடியும். மகரக்கொடியை உடைய மனமதன் பொக்கிஷமான யோனி போன்ற ரேகை உள்ளவர்கள்] பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றிருப்பர். பெருவீரல் அடியில் யாகவேதி போன்ற உருவத்தையுடைய பிரம்ம தீர்த்தம் எனப்பெறும் ரேகை இருந்தால் அகந்தேஹாத்திரம் செய்தவராவர்.

(49) முக்கோண வடிவமான ரேகையுள்ளவர்கள் குளம், கோயில் முதலியவற்றை நிர்மாணித்தது தருமம் செய்பவர். பெருவீரலின் அடியில் உள்ள ரேகைகள் பிள்ளைகளைக் குறிக்கும். மெல்லிய ரேகைகள் பெண்கள் ஆகும்.

(50) பெருவீரலுக்குப் பக்கத்து வீரவான் சுட்டுவீரலை அடையும் ரேகை நூறு வயதைக் குறிக்கும். குறைந்தோ ராவில் அறுந்தோ இருந்தால் மரத்திலிருந்து விழுவதைக் கற்பனை செய்யவேண்டும். (மரத்திலிருந்து விழுந்து உயிர் தப்பிப் போய் எட்டு வயது குறையும் என்றே கொள்ளலாம்.) அதிகமான ரேகைகள் இருந்தாலும், ரேகைகளை இல்லாவிட்டாலும் தரித்திரம்.

(51) மோவாய் மிகவும் குறைவாக (மெட்டிந்து) நீண்டிருந்தால் தரித்திரம்; பொருள் அற்றவன் ஆவான். சதைப்பற்றுடன கூடியிருந்தால் தன்ம மிகுந்தவன் ஆவான். கோவால் இல்லாதல் கோவப்பழக்கத்தை ஒத்த (இம்) உதடு வாய்ந்தவர்கள் அரசராவர். மிகுத்திருந்தால் எழுமை.

(70) உயர்ந்து அகன்ற தெற்றிப் புடடை உடையவர்கள் செல்வம் மிகுந்தவர் ; பள்ளமாக இருந்தால் செலவும் இராது ; பிள்ளைகளும் இல்லை. தெற்றி மேற்புறமாக இருந்தால் பொருளற்றவர் ; பாதிச் சந்திவன் போன்றிருந்தால் தனவான்.

(71) முத்தச் சிப்பிபோல தெற்றி விசாலமாக இருந்தால் ஆகாரிவர் ஆவர், நரம்பு நிறைந்து இருந்தால் அதாமதரில் இச்சையுள்ளவர். ஸ்வஸ்திகை போன்ற உருவங்களில் நரம்பு புடைத்திருந்தால் செல்வம் நிறைந்தவர் ஆவார்.

(72) தாழ்த்த தெற்றியை யுடையவர்கள் சிறைப்படுவர் ; கொலை தீமித்தமும் ஏற்படும் ; கொடிய தொழிலிலும் இச்சை கொள்வர் ; உயர்ந்த தெற்றியானால் அரசர் ஆவார் ; நெருங்கியிருந்தால் கிருபனை ஆவன்.

(73) ஒருவனுடைய அழுநை தீனமாக இல்லாமலும், கண்ணீர் இல்லாமலும் அழகாகவும் இருக்குமானால் அது அடலுக்கு நனாம் பங்கும், தீனமாகவும் அதிகக் கண்ணீரை உடையதுமான அழுநை நன்மை அளிக்கும்.

(74) தடுக்கமற்ற சிரிப்பு நன்மை பயப்பதாகும் ; கண்ணை மூடிக்கொண்டு சிரிப்பவன் பாலி ; சந்திரனும் உளையனுக்கும், பைத்தியக் காரனுக்கும் சிரிப்பு அடிக்கடியும் புன் சிரிப்பாகவும் ஏற்படும்.

(75) தெற்றியிலே நீண்ட ரேகைகள் மூன்று இருந்தால் அவன் தூது ஆண்டு வாழ்ந்திருப்பான். நான்கு ரேகையான இருந்தால் அரசைப் பதவிபுடன தொண்ணூற்றைந்து ஆண்டு வாழ்வான்.

(76) அறுந்து போன ரேகையானால் புணர்த்ததாத மாதரைக் கூடுவான் ; ரேகையே இல்லாவிட்டால் தொண்ணூற்று வயது வரவல்லான். ரேகை இரு புறமும் கேசத்தைத் தொடுமானால் எண்பது வயது வரை வாழ்வார்.

(77) ஐந்து ரேகையானால் எழுபது வயது ; ஆறு ஆனால் அறுபது ; அதிகமான ரேகைகளானால் ஐம்பது ; கோணலாக வளைந்திருந்தால் நாற்பது வயது.

(78) ரேகை பருவத்தைத் தொடங்குந்தால் முப்பது வயது ; இடது புறம் வளைந்திருந்தால் இருபது ; இறு வேகங்களால் அறையுள் ; (இளவம்) குறுகியிருந்தால் அதற்கு ஏற்றவாறு ஆயுள் அமைக்கும்.

(79) உருண்ட வடிவான தீனையுடையவன் ஒற்றிச் செல்வம் அடைந்தவன் ஆவான். குடை போன்ற வடிவம் ஆனால் அரசன் ; சம்பட்டையானால் பெற்றோர்களைக் கெட்பவன் ; எலும்பு மருத்த தீனையானால் நீண்ட காலம் உயிர்வாழ்வான்.

(61) அறுந்ததுபோன்ற உருவத்தைப் பெற்ற மூக்கு உடையவன் புணரத்தகாத மாதரை அடைவான். நீண்ட மூக்கானால் செல்வம். நனாகு வளைந்திருந்தால் திருடன் ஆவான். சப்பாயாக இருந்தால் மங்கையரால் மரணம் எய்துவான்.

(62) மூக்கின் நுனி கோணியிருந்தால் (வளைந்திருந்தால்) பெரும் பணக்காரன். வலது மூக்கமாக வளைந்திருந்தால் அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறவன்; கொடியவன். நேராகவும், சிறுதுவாரங்களைப் பெற்றும், அழகாகவும் உள்ள நாசி பாகவியத்தை அளிக்கும்.

(63) துமமும்போது துட்டல் இரண்டு மூன்று சோந்த (தொடர்ச்சி யாகப்) பலத்த சபத்ததுடன் வெளிப்பட்டே பிறகு எந்த ஒலித்தால் அவன் பணக்காரன் ஆவான். துமமல் ஒன்றிருந் ஒன்று சேராமலும் கெட்டியாகவும் இருந்தால் நீண்ட அழகை உடையவன்.

(64) தாமரை இதழின் (காந்தியை) அழகை உடைய கண்களைப் பெற்றவர் தனிகர்; சிலந்த கையோடு கூடிய கண்களைப் பெற்றவர் செல்வத்தை அடைவா; தேனபோன்ற பொன்னிறம் வாய்ந்த கண்ணை அடைந்தவர் மிகப்பெரும் பணக்காரர். பூனை கண்ணை உடையவர் பாவிகள் ஆவர்.

(65) பச்சை, (மஞ்சள்), வெண்மை கலந்த நிறத்தை உடைய கண்ணைப் பெற்றவரும், வட்டமான கண்ணை உடையவரும் பாவிகள். கண் கோணலாக இருந்தால் திருடன். சாயந்த (அல்லது காய்ப்புண்ட) கண்ணை உடையவர் குரூரமனம் படைத்தவர். யானைகளை போன்ற கண்ணை அடைந்தவர் அரசர் ஆவர்.

(66) கம்பீரமான, அதாவது ஆழ்ந்த கண்களையுடையவர்களை ஐசவர்யத்தை அடைவர். நீலோத்பலம்போன்ற நிறம் கொண்டிருந்தால் வித்வான் ஆவர்; மிகவும் கறுப்பான கருவிழிகளானால் அந்தக் கண்கள் பிடுங்கப்பட நேரும்.

(67) பெரிய கண்களை உடையவர் மந்திரிபதவி அடைவர்; பொன்னிறமானால் பாக்கியம் கிடும். ஏழைகளின் கண்கள் மெலிந்து தோற்றம் அளிக்கும் புண்புண்புடன் விளங்கினால் மிகுந்த செல்வமும் நல்ல போகமும் கிடும்.

(68) புருவம் மிகவும் உயர்ந்திருந்தால் அற்பாயுசு உள்ளவன்; விசாலமாகவும் உயர்ந்தும் இருந்தால் மிகுந்த இன்பத்தை அடைவான். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் இருந்தால் வறுமை. இளம் பிறைபோல் வளைந்த புருவமானால் தனவான் ஆவான்.

(69) நீண்ட தெட்டச்சியான (ஆனால் நடுவில் கூடாத) புருவமானால் தனிகர்கள் ஆவர்; நடுவிலே பிளந்திருந்தால், செல்வமற்றவர்; நடுவில் தாழ்ந்த வளைந்திருக்கும் புருவமானால் புணரத்தகாத மாதரிடம் பற்றுதல் கொள்வர்.

எப்பும் நல்ல வாசனையும் அளித்து, சந்தோஷம், தன்மை, இகலோக போகம் ஆகியவற்றையும் நலி, எப்போதும் தாம் வழியில் நிலைக்கச் செய்கிறது.

(91) நீரினினும் உண்டாகும் காந்தி அழகாகவும், கறுப்பாகவும் நிராமலமாகவும், பச்சை நிறமுள்ளதாகவும், கணனுக்கு இனிமையாகவும் இருக்கும். அது பிரானிகளுக்குத் தாயைப் போல எல்லா விஷயங்களிலும் சித்தியை அளித்து, பாக்கியம், மிகுந்ததன்மை, சுகம், இகலோக போகம் ஆகியவற்றுடன் மங்களத்தையும் நல்குவது.

(92) நெருப்பினினும் உண்டாகும் காந்தி குரூரம் வாய்ந்ததும், ஒதுக்கமுடியாததும், தாமரை, பொன் அல்லது நெருப்புப் போன்ற நிறத்தைக்கொண்டதும் தேஜஸ் (பிரபாவம்), பராக்கிரமம், சக்தி ஆகிய வற்றோடு கூடியதும் ஆகும். அது மக்களுக்கு வெற்றியைக் குறிப்பதாக ஆகும். விரும்பிய பொருளைச் சேகரிக்கும் அடையவும் செய்யும்.

(93) காற்றினினும் உண்டாகும் காந்தி அழகடைந்ததும், குரூரமாகவும், அறுத்ததும், நல்ல வாசனை இல்லாததமாக இருக்கும். அது கொலை, சிறை, நோய், அனாதை, பொருளழிவு ஆகியவற்றை உண்டாக்கும். ஆகாய வெளியினால் ஏறாதும் காந்தி ஸபடித்ததை ஒத்து நிராமலமாகவும், கம்பீரமாகவும் உள்ளது. அது அதிருஷ்டத்தோடு கூடி எல்லா நன்மைகளுக்கும் கருவியைப் போன்றது.

(94) நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி ஆகிய இவற்றினினும் உண்டாகுபவை ஐந்து. இன்னும் சிலர் சூரியன், விஷ்ணு, இந்திரன், யமன், சந்திரன் ஆகிய ஐவரிடமிருந்து தோன்றுவையென வேறு ஐந்தையும் கூறுவர். அவற்றின் எச்சனம், பன்ன ஆகியவை மேலே கூறியபடிதான். ஆகவே பத்து எனக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஐந்தே ஆகும்.

(95) யானை, காளை, தேர், வெள்ளம், பெரிசை, மிகுந்தசுகம், சுகம் இவற்றின் ஓசையைப் போன்ற குரலை உடையவா அரசர்கள் ஆவர்; கழுதை, ஜர்ஜரப்பறை போன்ற கரோமான குரலை உடையவர்கள் செல்வம், இன்பம் ஆகியவை அற்றவா ஆவர்.

(96) உயிப்பிரானிக்கு உடலிலே கொழுப்பு, எலும்புக் கசிவு (மத்தை), தோல், எலும்பு, சுக்கிலம், ரத்தம், மாமிசம் என ஏழு சாரங்கள் (உள் பல்லம்) உண்டு. அவற்றின் பயன் பின்வருமாறு :

(97) கனம் (அன்னம்), உதடு, எயிறு, நாக்கு, கடைக் கண், குதம், கை, கால் ஆகியவை சிவந்திருந்தால், ரத்தத்தின் சாரம் நீண்டுநிற்கு கிறது என்றாகும். அப்படியப்பட்டவர்கள் மிகுந்த சுகம், பெண்டிர், பிள்ளை, செல்வம் ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பா.

பள்ளமான தலையானால் பெரியோராவா ; மிகவும் பள்ளமானால் அனர்த்தம் விளையும்.

(81) தலை, மயிர மயிரங்களிலுக்கு ஒன்றாகவும், பளபளப்பாகவும், சுறுத்தும், சுருண்டும், நுனி பிளக்காமலும், மிருதுவாகவும், மிகவும் அதிகமாக இல்லாமலும் இருந்தால் நல்ல சுகத்தை அனுபவிப்பனாகவோ அரசனாகவோ ஆவான்.

(82) தலைமயிர மயிரங்களில் அதிகமான ரோமங்களும், எற்றக குறைவாகவும், செம்பட்டை நிறமாகவும், தடித்தும், பிளந்த நுனியுடனும், சொரசொரப்பாகவும், குட்டையாகவும், அதிகமாகச் சுருண்டும், மிகச் செறிந்தும் இருந்தால் தனம் அற்றவன் ஆவான்.

(83) உடலின எந்த உறுப்பும் உயர்ந்து, தசைப்பற்று இல்லாமல் நரம்பு எழுந்திருக்கமானால், அது நன்மை பயக்காதது எனப்படும். மாறுபட்டு இருந்தால் நன்மை பயப்பதாகும்.

(84) உடலிலே மூன்று இடங்கள் விசாலமாகவும், மூன்றிடம் சூழ்ந்தும், சூறு உயர்ந்தும், நான்கு குறுகியும், ஏழு சிவந்தும், ஐந்து மெலிந்தும், ஐந்து நீண்டும் இருந்தால், அவன் அரசனாகவும் பூஜிக்கத் தக்கவனாகவும் ஆகிறான்.

(85) மனிதனுக்குத் தொப்புள், குரல், சுபாவம் (தன்மை) ஆகிய மூன்றும் சூழ்ந்திருத்தலே நன்று. ஆனாகன்கு மாறு, நெற்றி, முகம் ஆகிய மூன்றும் விசாலமாக இருத்தல் சிறந்தது.

(86) இன்னும் மாடுபகம், அகஞ்சு, நகம், மூக்கு, வாய், பிடரி ஆகிய ஆறும் உயர்ந்து இருத்தல் நலம். ஆனாதி, முதுகு, கழுத்தி, கணைக்கால் ஆகிய நான்கும் குறுகியிருத்தல் நன்மை பயக்கும்.

(87) கடைக்கண், கால், கை, கன்னம், உத்குள, நாக்கு, நகம், ஆகிய ஏழும் சிவந்திருத்தால் சிறந்ததாகும். பல், விரற்கண், தலைமயிர், நகம், தொல், ஆகிய ஐந்தும் மெலிந்து இருந்தால் இப்பத்தை அளக்கும். இன்பம் அனுபவிக்கப் பிறந்தவர்களுக்கு இவ்விதம் இராது.

(88) தவளட, கண், கை, மூக்கு, மாடுபகம் (முலைக் காமபுகளுக்கு இடப்பட்ட பாகம்) ஆகிய ஐந்தும் நீண்டதாயின அரசனாக ; அவ்வாறாக இருந்தால் இவ்விதம் இராது.

(89) ஸ்பந்த சத்தித்தாலான குத்தில் இட விளக்கின் ஒளி பிரகாசப்படுவது போல மனிதன், மிருகம், பறவை ஆகியவற்றின் உடலில் தோன்றும் பரப்பைக் கொண்டு தேவரின் குண்டுகளால் நன்மை இழக்கச் சாமுத்திரிகாலட்சணம் வட்டை தெரிந்த கொளவார்.

(90) பூமி கதவத்தின்னும் உண்டாகும் காத்தி, பல், தொல், நகம், கை, புறமயிர் ஆகியவற்றுக்கு மழமழப்புள்ள ஒரு பளபளப்பு

(98) மழமழப்பான தோலை உடையவர்கள் மிகுந்த பணக்காரர்கள்; மிகுதுவான தோலானால் பாகியவான்கள்; மெல்லிய தோலானால் நல்ல அறிஞர்கள் ஆவர். கொழுப்பு, எலும்புக் கசிவு (மஜ்ஜை) ஆகிய சாரம் நிறைந்தவர்கள், அழகிய தேகத்தை உடையவர்களாகவும்; மக்கள், செல்வம் நிறைந்தவர்களாகவும் இருப்பா.

(99) எலும்பு சாரம் மிகுந்தவன் பருத்த எலும்பை உடையவனாக இருப்பான். நல்ல பலமும், விததையும், அழகிய ரூபமும் பெற்றிருப்பான். தடித்து நிறைந்த சுகிலம் உடையவன் பாகியவன். விததை, அழகு ஆகியவற்றையும் அடைந்திருப்பான்.

(100) மாமிசஸாரம் மிகுந்தவன் நன்றாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பான்; விததுவானாகவும், செல்வம் நிறைந்தவனாகவும், அழகுள்ளவனாகவும் இருப்பான். உடல் உறுப்புகள் நன்றாக இணைந்து பொருந்தி இருந்தால் அதற்கு ஸங்காதம் (சோகை, செறிவு) எனப் பெயர். அவ்விதம் உள்ளவன் சுகத்தை அனுபவிப்பான்.

(101) வாய், நாக்கு, பல், கண், நகம் ஆகிய ஐந்து இடங்களிலும் பளபளப்பான ஜொலிப்பு காணப்படும். அவ்விதம் இருப்பவனுக்கு செல்வம், மக்கள், பாகியம் ஆகியவை கிடரும். அவ்விதம் இல்லாமல் சொரசொரப்பாக இருந்தால் வறுமை ஏற்படும்.

(102) மிகுந்த பளபளப்பான ஜொலிப்பு வாய்நது ஒளி வீசும் உடலைப் பெற்றவர் அரசராவா; நடுத்தரமாக உடையவர்கள் செல்வம், மக்கள் பெற்றிருப்பா; ஜொலிப்பு இல்லாமல் சொரசொரப்பாக இருந்தால் பொருளற்றவராவா; அந்த ஜொலிப்பு சததமாக இருந்தால் நன்மை பயக்கும். கலப்பாக இருக்குமானால் நன்மை பயக்காது.

(103) சிலத்தை (முனவினைப்பயனை) முகத்திலிருந்து அறிமலாம். பசு, எருது, புலி, சிங்கம், கருடன் ஆகியவற்றின் முகம்போல் இருந்தால், தடுக்க முடியாத வீரத்தையும், எதிரிகளை வெல்லும் வல்லமையையும் பெற்று அரசர்கள் ஆவார்.

(104) குரங்கு, எருமை, பன்றி, ஆடு ஆகியவற்றின் முகம் போலிருந்தால் மக்கள், செல்வம், சுகம் ஆகியவற்றை அடைவர். கழுதை, ஓட்டகம் ஆகியவை போன்ற முகமும் உடலும் இருந்தால் செல்வம், சுகம் இல்லாத தரிதிரா ஆவா.

(105) உத்தமம், மத்திமம், அதமம் ஆகிய மூவகை ஆடவர்களின் உயரம் முறையே குற்றெட்டு, தொண்டாற்றாறு, என்பதது நான்கு அங்குலம் (எகவிரை அளவு) கொண்டதாக இருக்கும்.

(106) தராசில் நிறுத்தால் அரைப்பாசம் எடையுள்ளவன் மக்கள் செல்வம் உள்ளவன்; அதற்குக் குறைந்தால் ஐக்கம் அனுபவிப்பான்; ஒரு பாசம் எடையுள்ளவன் தனிக் கூவான். அதற்குமேல் ஒன்றரைப் பாசம் எடையுள்ளவன் பூமி முழுவதையும் ஆளும் அரசன் ஆவான்.

எழுபதாம் அத்தியாயம்.

மகளிர் இலக்கணம்.

(1) உயர்ந்த நுனி (முனை)யைப் பெற்று வழுவுழுப்பாக உள்ள பாதம் ; சிறுத்துச் சீவந்த நகங்கள் ; சரியான வளாச்சியோடு அழகாக வெளிகுத் தெரியாமல் மறைந்திருக்கிற பரடு (கண்ககால); தாமரை மலர்ன் காந்தியைப் பெற்ற உளவகால் ; ஆசியவை அடைந்த பெண்ணை மணந்த கொளபவன் தரணி ஆளும் அரசனாவான்.

(2) மீள், அங்குசம், தாமரை, தானியம் (நெல்), வச்சிராயுதம், கலப்ப, கத்தி ஆகியவற்றின் குறிகளைக் கொண்டு, வோனவயில்லாமல் மிகுதுவான் உள்ளவகால்களைப் பெற்றுள்ள பாதங்கள்; மயிர், நாமபு இல்லாமல் (தோளருமல்) உருண்டு நிரண்டு உள்ள கண்ககால்; ஒன்றை யொன்று ஒத்தப் பூட்டுப் பருக்காமல் சரியாகவுள்ள முழங்கால்கள் ; ஆசியவை சிறந்தவை.

(3) நெருங்கி, யானையின் துதிகளையை ஒத்த, மயிர இல்லாமல் காணும் தொடை ; அரசிலையைப் போன்று விசாலமான அல்குல ; பரந்த ஆண்முகு கு போல் உயர்ந்த தோன்றும் போனியின் நெற்றி ; மறைந்த தோன்றும் மணி ; இவை செல்வத்தை அளக்கும்.

(4) சதைப் பற்று மிகுந்த, பருத்த, விசாலமான நிதம்பப் பிரதேசத்தை உடைய மங்கை அரைநூல்மலை என்னும் ஆபரணத்தைத் தரிக்கும் பேறு அடைவாள். ஆழ்ந்த அகன்று வலகு சுழி பெற்ற தொப்புள் சிறந்தது.

(5) மூன்று (சதை) மடிப்புகள் பெற்று, மயிர இல்லாமல் உள்ள இடை; ஒன்றையொன்று ஒத்த நெருங்கிப் பருத்தது கடினமாக விளங்கும் கொங்கைகள்; மயிரிடலாமல் மிகுதுவான் மாபகம், சங்குபோல் உயர்ந்த கழுத்தி; ஆசியவை பெற்ற மனைகர சிறந்தவர்கள்; பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றை அடைவார்கள்.

(6) செம்பருத்தி மலரை ஒத்துச் சதைப் பற்று மிகுந்த, அழகிய கொவ்வைப் பழத்தின் தோற்றம் வாயந்த உதடு; மல்லிகை மொக்கைப் போன்று ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடு இல்லாமல் வரிசையாக உள்ள பறகள் ; இவை பெற்ற பெண் இல்லற இன்பத்தையும் செல்வத்தையும் அடைவாள்.

(7) நயம்) தாக்கின்பத்துடன் கூடி, வஞ்சகமற்று, குயில், அன்னம் ஆகியவற்றின் குரலிப்போல் அழகான பேச்சு உடையவன் தீனதையை அடையமாட்டான்; குறைவற்ற செளக்கியத்தை அடைவான். சமரசு ஒன்றையொன்று ஒத்த பக்கத்தைப் பெற்று நேராகவுள்ள அழகிய முக்கு, கருநெய்தல் இதழின் காந்தியை வெல்லும் கண் ஆசியவை சிறந்தவை.

(116) எவனுக்குக் கலைப்படைந்த சமயம் வாசனமும், பசித்த சமயம் ஆகாரமும், தாகம் எடுத்த வேடையில் தண்ணீரும், பயம் உண்டான போது பாதுகாப்பும் கிட்டுகிறதோ அவனைப் புண்ணியவான் என்று சாமுத்திரிகா வட்சணம் அறிந்தவர் கூறுவா.

(117) இருதயப் புருஷ லட்சணம் மாமுனிவர் கூறியதைக் கொண்டு எனனால் சுருக்கமாக வரையப்பட்டது. இதைப்படித்தவன் அரசனுக்கு வேண்டியவனாகவும் எல்லோருக்கும் பிரியனாகவும் ஆவன.

(16) காலின் சுண்டு விரலோ அதை அடுத்த விரலோ பூமியில் பதியாமல் இருந்தாலும், கால பெரு விரலுக்கு அதேத விரல பெரு விரலேக் காட்டிலும் நீண்டிருந்தாலும் அவன் கற்பில்லாதவன் ; மிகுந்த பாபத்தைச் செய்பவன்.

(17) மேல் பாகம் பருத்து, உருண்டாயாகவோ சதைப்பற்றுடன் திரண்டோ, நரம்பு தெரியுமடியாகவோ, வறறியோ, மயிர் நிறைந்தோ, அதிகமான சதைப்பற்றுடனோ உள்ள கணைக்கால ; ஆழந்தோ மிகச் சிறுத்தோ, அப்பிரதக்ஷிணமான சுழியை உடையதாகவோ அமைந்த யோனி, பாண்போறை வயிறு ஆகியவை மங்கையருக்குத் துக்கத்தை அளிக்கும்.

(18) பெண்களுக்குக் கழுதறுக் குட்டையாதி, குறுகியிருந்தால் மிகவும் வறுமை ; நீண்டிருந்தாலோ குலக்ஷயம் ; பருத்திருந்தாலோ அவன் குரூரம் வாய்ந்தவனாக இருப்பான்.

[குலக்ஷயம் = லட்ச நாசம் அவலத பரம்பரையாக வருகிற எழும்புருக்கும் நோய்.]

(19) சாய்ந்த (அதாவது ஓரக்கண்) பார்வை பெற்றோ, பொன்னிறமாகவோ, கறுப்பும மஞ்சளும் கலந்த (சியாவ நீல) நிறம் வாய்ந்ததாகவோ உள்ள கண்களையுடைய பெண் நடத்தை கெட்டவள் ; குறுநகை புரியும்போது கன்னங்களில் குழி விழுந்தால் அவள் சந்தேகமில்லாமல் விபசாரி ஆவாள்.

(20) ஒருத்தியின் நெற்றி (தொங்கிக கொண்டிருந்தால், தாழ்ந்திருந்தால் அவளுடைய மைத்துனன் மரணம் அடைவான். வயிறு தொங்கினால் மாமனாருக்கும், பிருஷ்டபாகம் தொங்குவதானால் கணவனுக்கும் மரணம் நேரும். மயிர் மிகுந்து நெருங்கிக் கூடிய மேல் உதடு கீழ் உதடுகளையுடையவரும் கணவனைக்காட்டிலும் உயர்மானவரும் நனமை பயக்கமாட்டான்.

(21) மயிருடன்கூடியோ, மாசு நிறைந்தோ. நனகு ஒளி பெற்றோ, ஒன்றுக்கொன்று சரியில்லாமலோ உள்ள கொங்கைகளும் காதுகளும் மங்கையருக்குக் கிலேசத்தைக் கொடுக்கும். பருத்தோ, கோணலாகவோ, ஒழுங்கில்லாமலோ, கறுத்த சதை மிகுந்தோ பாண்படும பறக்கையுடைய பெண்ணும் கிலேசத்தை அடைவாள் ; அவள் திருட்டுத்தனம் உள்ளவளாகவும் இருப்பாள்.

(22) கையில் உள்ள ரேகைகள் விகாரமாகவும், செந்நாய், காக்கை கழுக்கு, பாம்பு, கோடான இவை போன்றனவாகவும், கைகள் சுருங்கியோ நரம்பு தோன்றியோ உடைய பெண் சுகம், தனம் ஆகியவை இல்லாதவள்.

(23) மேல் உதடு உயர்ந்தும் தலையின் நுனி வடிவமுப்பாக இல்லாமலும் உடையவள் கலகத்தில் ஆசையுள்ளவளாக இருப்பாள். பார்வைக்கு விகார உருவம் படைத்த பெண்ணிடம் பெரும்பாலும் குறைகள் தோன்றுகின்றன. அதேபோல அழகான உருவம் பெற்றவளிடம் நல்ல குணங்கள் தோன்றுகின்றன.

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

புருஷ ஸ்சனம்

(எண்—செய்யுள் எண்)			(எண்—செய்யுள் எண்)		
வக்குறி கழுத்தைவந்து	18	கிரியினில்	அழகு	12	
வக்குறி கழுத்தை ..	16 (அ)	தோனாறு.			
உங்கையின ரேகை	35	சிறுவிறற் கீழ்வரைபோய்.		42	
செமமை.		கழிவினில் மயிரொளாறுகில்.		24	
அடிபெரிதேனும் ..	57	ஞானவரை போய் ..		30	
அடியது பெரிய னேனும்.	59	தடித்த லிங்கம் ..		45	
அடியினே யொக்கு மாசில்.	56	தாமரை யுடைய கண்ணா.		9	
அதரந் தாமரையே ..	11	தோனொடு நடுவிரை ..		16	
அலைவிலா உரக னுச்சி ..	53	தோனாறு ரேகையும் ..		29	
அஷ்டபி மதியம் போலும்.	8	நாலுங் குறுகியெழ ..		62	
ஆங்கதோர் கோட்டம் ..	44	நானியே சாந்தே பூவே ..		47	
இரவி தனைவனங்கி ..	2	நீண்டிதும் ஐந்து கண்ணை.		4	
உடம்பு தனில்மயிர் ..	25	நெற்றி மயிரமுடிமேன ..		66	
உள்ளங்கால் அங்கை ..	65	நெற்றிவரை ஐந்தாசில் ..		7	
எழிலும் சிவத்தல் ..	5	நேரிதாய் நீளு மாகில் ..		46	
ஐந்து நீண் டெந்து	3	பாற்றருந் துளைய மெய்றும்.		51	
நேர்ந்து.		பெருவிறற் கீழ்வரை ..		32	
ஒன்றிய பீச மொன்றே ..	50	மகரத னுருவம் போல ..		31	
ஒன்றுல காள நிற்கும் ..	21	மறுவது தோளி னுள்ளும்		19	
கண்ண ஆனை கனங்கொடி.	36	மன்னிய உதரந் தானும்.		22	
கணபதி என்றிட ..	1	மன்னிய நெற்றி தனையில்.		17	
கண்ணகாலும் லிங்கம் ..	63	மன்னிய புருவமேல் ..	17 (அ)		
கவிதரு செவியு மாணை ..	10	மன்னிய மணிக்கையிற ..		26	
கழுத்திற வரைகள் நாலு.	14	மார்போடு நெற்றி ..		20	
கறுத்தவன குறளன	67	மூன்றிடம் ஆழ்தல் ..		6	
தானும்.		மொழியுட விரல்கள ..		40	
காரியல் மேகம் போனறும்.	13	வஞ்சயில் மனிகையுல் ..		27	
காலில் நெஞ்சினில் ..	55	வட்டமாய நரம்பு வந்தி.		54	
குட்டின் கைகளை ..	33	வட்டிய நரம்பு மூழ் ..		61	
குறைய வாயின ..	41	வயிறுடன ரெனனி		23	
கையுள்ளே வரை நின்று.	81	வாய்தான்.			
கையொடுகன் மூக்கு ..	61	வலியே புணர் மாகில்.		48	
கைவிரல ஐந்து தனை ..	11	வயத்திநி தாரைமொன்றும்.		49	
கொக்கென மிடற்றினேனும்.	15	வாய்ந்ததன மணிக்கையுல்.		28	
கொடியேறி யான ..	10	வெறிதன தனி மெல்லிய.		58	
சங்கு தாரை ..	37	வேக உலகைகள் போந்து.		60	
சங்கொடு சக்கரம் ..	28	வெனொடு வென்மை யாகி.		63	

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

புருஷ ஸ்சனம்

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

அக்குறி கழுத்தைவந்தது	18
அக்குறி கழுத்தை ..	18 (அ)
அங்கையின ரேகை	35
செம்மை.	
அடிபெரிதேனும் ..	57
அடியது பெரிய சேனனும்.	59
அடியினை யொக்கு மாகில்.	56
அதரந் தாமரையே ..	11
அலைவிலா உரக னுச்சி ..	52
அஷ்டபி மதியம் போனும்.	8
ஆங்கதோர் கோட்டம் ..	44
இரவி தனைவணங்கி ..	2
உடம்பு தனிலமயிர் ..	25
உள்ளவாகல் அங்கை ..	65
எழ்திடம் சிவத்தல் ..	5
ஐநது நீன னடந்து	3
நோநது.	
ஒன்றிய பீச மொனறே ..	50
ஒன்றுல காள நிற்கும் ..	21
சங்கை ஆனை கனங்கொடி.	36
கண்பதி என்றிடக ..	1
கணைக்காலும் லீங்கம் ..	63
கவிதரு செய்யு மானைக ..	10
கழுத்தறு வரைகள் நாலு.	14
கறுத்தவன குறளன	67
தானும்.	
காரியல் மெகம் போனனும்.	13
காலில் நெஞ்சினில் ..	55
குரங்கின் கைகளே ..	33
குறைய வாயின ..	41
கையுள்ளே வரை நீன்று.	31
கையொடுகன் மூக்கு ..	64
கைவிரல் ஐந்து தனை ..	43
கொக்கென மிடற்றி னேனும்.	15
கொடியேறி யானே ..	39
சங்கு தாரை ..	37
சங்கொடு சக்கரம் ..	38

சிரிப்பினில்	அழகு	12
தோளறு.		
சிறுவிரற கீழவரைபோய்.		42
சுழியினில் மயிரொளறுகில்.		24
ஞானவரை போய் ..		30
தடித்த லிங்கம் ..		45
தாமரை யுடைய கண்ணன்.		9
தோனொடு நடுவிரல் ..		16
தோளறு ரேகையும் ..		29
நாலுற குறுகியெழ ..		62
நாலியே சாந்தே பூவே ..		47
நீனடிமும் ஐந்து கண்கை.		4
நெற்றி மயிராழமேல ..		66
நெற்றிவரை ஐந்தாகில் ..		7
நேரிதாய் நீளு மாகில் ..		46
பாறறருத் துன்ப மெய்தும்.		51
பெருவிரற கீழவரை ..		32
மகரத னுருவம் போல் ..		34
மறுவது தோளி னுளனும்		19
மனனிய உதரந் தானும்.		32
மனனிய நெற்றி தனனில்.		17
மனனிய புருவமேல் ..	17 (அ)	
மனனிய மணிக்கையிற ..		26
மாம்போடு நெற்றி ..		20
மூன்றிடம் ஆழதல் ..		6
மொழியுடை விரல்கள ..		40
வஞ்சமில் மணி கைபுல ..		27
வட்டமாய நரம்பு வற்றி.		54
வடபுய நரம்பு மூழ்கி ..		61
வயிறுடன செனனி		23
வாய்தான.		
வலையே புணரு மாகில்.		48
வந்ததிரி தானையொளறும்.		49
வாய்த்ததன மணிக்கைபுல.		28
வெறிதன தனி மெனனிய.		58
வேட்ட விரல்கள மீர்த்து.		50
வெரொடு வெண்ணை யாழ்.		53

ஸ்திரீ லட்சணம்.

(எ—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

அங்க மாழநது ..	18	சீனாககெவி றீனைய வாதி..	36
அங்குசங் குமப மால ..	40	தனார்போல் நெருங்கி	34
அடிககடி நகைப்பா	60	நீண்டு.	
ளேனு உ.		தனமங் கைமில் தோனில்.	35
அடிமுதல் கூந்த லீரூய ..	1	திருத்தகு பாதஞ் செமம.	2
அணிவிரல் பூமி பாவா ..	7	தேயந்ததோர் துடியே	24
அருங்கயப பெடாம	12	போலும்	
அனனம்.		தொக கெனத தோனக	37
அன்னம்போல் மழலைச்	52	மாதா.	
சொல்லாள்.		நடுவிற கணி விரல் ..	6
இடையகன நிருககு மாகில்.	30	நனமுலை நெருங்கி	23
இடையது பெரிய தாகில் ..	28	தோனதில்.	
உகிரநல் மூரைககும்	3	நாககுவாய கரியாளேனும்	47
போதில்.		நவிகாப பூர மற்றை ..	59
உதிரமே இறைச்சி ணறல் ..	57	நாவிதழ எயிறு மூனறும்.	45
ஐயவாய மயிர்கள ..	15	நிததிலம் நிரைத்த	46
ஒன்றினோ டொன்று கூடா.	10	போலும்.	
கண்ணொரு பாகம நோக	55	நிறைந்தகண் மயிர்கள	56
கில்.		நீளா	
கதித்தெழும் முலைகள்	29	நெஞ்சமும் முலைகள்	31
விமமி.		நாமும்.	
கரிவரிக கணாளினுள்ளே ..	54	நெஞ்சமும் முலையும	32
கழுத்தழ குடைய மாதா	43	கூணும்.	
காதத்தின கணைககால்	16	நெட்டென நடககு மேனும்	13
போன்று.		பஞ்சில்மெல் லடியா	64
காண்டருங் கோதை மானு.	42	ளாகில்.	
காலினில் மயிரு மாகா .	62	பிணைத்தகண் நெழுந்த	23
காலியொத நிண்டு நீண்டு.	49	செலவி	
காற்பெரு விரலிற ..	5	பறநிய அங்குல் தனனில்.	19
குடடைக் கைச்சி குறுவிரற்சி	61	பாலினில் கரும்பு வீழ்நது.	50
கைவரை பாழ்நது நோனம்.	39	புகடும ஆல் இடையதான.	26
கைவிரல் பயற்றங் காய்	38	புனவீமான வயிறு போ	25
போல்.		னும்.	
கிலைத்தமுக குடையா	48	புறவடி வற்றில தனபம் ..	4
ளாகில்.		பெருவிரல் தனக்குச் ..	5
கிறுமுழந் தான தாகிற் ..	17	மடவிகை கோட்டு நாகி..	22
கிறுவிரல் பூமி பாவ ..	9	மிக்கமாத் தவிரே போல..	41

ஸ்திரீ லட்சணம்—தொடர்ச்சி.

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

முண்டகம் அனைய கொண கை.	20	வரிசிலைக் குணிலை யொத்த.	51
முழுமதி அனைய வாகி ..	44	வலஞ்சுழித் தெழுந்த கொப்பழம்.	27
முககுநீன டிருப்பா .. ளேனும.	63	வள்ளைதன வடிவ தாகி ..	53
மேனிய வரிசை யாகி ..	14	வெள்ளாடி யுடைய மாதர் ..	11
வண்டிவாழ் கூந்தல் மாதா.	21	வேமபுகற றுழை மறறும்.	58

நந்தி நூல் (சர நூல்).

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

அககுறி கழுத்தைவந்த ..	99	இளைமொன றுரைக்க கேளாய.	31
அறையிலே வரையிருக கும்.	57 (அ)	இன்னுமொரு குறிப்பு முண்டு.	90
அறையின வரைகள் ..	110 (அ)	உரைக்கிறேன் தாரம்	22
அச்சரமா யனனவரைக குளளே.	79	உரைக்கிறேன் ரெண்ட.	22
அணிவரை தனிலே நிற்கில்	83	என்றன இனிமேல் அந்த.	40
அந்தவரை கயிறானது ..	92	என்னவென்று உலகி	3
அடியடி வரைகா தாட்டி.	82	இளளோரா.	
அப்பினில் பிறந்த அடி வரை.	59	ஐவிர ஸதுபோல தோன றும்.	73
அப்பெனும் அங்குலத் தில்.	61	ஒருநூலைக் கழுத்ததனில்.	95
அம்முழியில் அடிவரையில்	86	ஒவ்வொரு விரலுக்கு ..	56 (அ)
அறிந்து கொள்வாய் இளையுமொரு.	63	ஒவ்வொரு விரலுக்கு ..	56
அனனவரை மேலேறில் ..	80	ஒவ்விய நாகந தனனில் ..	54
அஷ்டமி மதியம் போலே.	24	கடிக்கோள குங்குமச் சேரோடு.	80 (அ)
ஆணவரையும் பெண் வரையும்.	75	கடைக்கண்ணோ டனந்த நூலை.	96
ஆமெனவே நெறியினில்.	10	கரமதில் எழுந்த ..	58
இடதுபுறம் மல்கிருந்து ..	26	கரமதி நீட்டிய பாக்கில் ..	76
இத்தினமேல் தாரமொ னில்.	38	கழித்தபின உரைக்கச் கேளாய்.	17
இதனினமேல் யோகம் கோர்.	18	காடமுன சொன்னாற் போலே.	108
இப்படி இது பாகம் ..	106	காடின் மல்காப் போலே.	25
இப்படிச் குறிகள் சொண் னோர்.	94	குழந்தைநாடு காவிரிவப்பு.	20
இன்னமதற் கொரு குறிப்பு.	42	கூடிய மல்கைத் தனனில்	46
இளைமொரு குறிப் புண்டு.	62	கூரிய மணிகைத் தனனில்.	66
		கூறியதொர் இய்வரை மேல்.	85

நந்தி நூல் (ஈநூல்)—தொடர்ச்சி.

(எண்—செய்யுள் எண்)		(எண்—செய்யுள் எண்)
மணிதனி லிருந்த ரேகை.	47	மூன்றுதான வரையாய்
மததகத்தி விருக்கும் வரை.	70	நெற்றி 68
		மொழிநதிடுவேன அதன் 43
மததகததுக் குள்படவே ..	50	மேலும்.
மனனியதோர் குமிழ் நீண்டு.	19	யோகமாய்ப் பொருளும் 67
		சேரும்.
மனனியதோர் நெற்றி	9	வனையென்றே அறிவதற்கு. 48
தனில்.		
மனனிய நெற்றி தனனில்.	98	வலத்தினுள் தோளி 103
மாபிடை வலது பாகம் ..	101	னுள்ளே.
மாலிபாகு நடக்குமந்த.	100	வன்னமாய் நெற்றி 13
முடியினில் கயிறு மேற ..	39	தனனில்.
முத்தியுடன நெற்றியினில்.	32	வாயுவெனும் நடுவிரல் .. 60
முனகையினில் வரை	65	வாசென்ற நெற்றிதனில். 8
யிரண்டு.		வாழ்த்தினோம் அடிமுழி 87
முனிவர்கள் உரைத்த	74	யில்.
நூலை.		